

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Gdańsk, 2021

Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy

1. Biogram

2. Wykaz aktywności artystycznej:

- □ Wystawy indywidualne i zbiorowe
- □ Nagrody, wyróżnienia, stypendia
- □ Udział w plenerach
- □ Prace w zbiorach
- □ Działania w przestrzeni publicznej
- □ Ilustracje, projekty
- □ Książki
- □ Wystąpienia w mediach

BIOGRAM

Urodziłam się w 1979 roku w Bydgoszczy. W 1999 roku ukończyłam Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy. W latach 2000–2005 studiowałam malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Będąc studentką III roku zostałam zatrudniona jako asystentka-stażystka w Pracowni Scenografii i Projektowania Plastycznego. Prowadziłam zajęcia pod kierunkiem profesora Andrzeja Markowicza ze studentami dziennymi i zaocznymi.

W 2005 roku obroniłam z wyróżnieniem dyplom z malarstwa pod kierunkiem profesora Macieja Świeszewskiego oraz aneks z witrażu i malarstwa ściennego pod kierunkiem profesora Andrzeja Dyakowskiego.

W październiku 2007 roku wygrałam otwarty konkurs i zostałam zatrudniona na stanowisku asystenta w Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu. Od października 2017 roku pracuję jako adiunkt. W tym samym roku zaczęłam pracę (również na stanowisku adiunkta) w IV Pracowni Malarstwa prowadzonej przez profesora Macieja Świeszewskiego.

W roku 2013 uzyskałam stopień doktora sztuki. Promotorem mojej pracy był dr hab. Jacek Kornacki. Na dysertację złożyła się rozprawa doktorska *Środki symetrii* oraz część artystyczna – osiem obrazów olejnych tworzących cykl pod tym samym tytułem.

Od ukończenia studiów czynnie zajmuję się malarstwem sztalugowym, ściennym, witrażem, projektowaniem oraz ilustracją. Aktywność artystyczną łączę z pracą dydaktyczną i organizacyjną na macierzystej uczelni. Jestem autorką 14 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą, uczestniczyłam w 60 wystawach zbiorowych. Moje prace prezentowane były m.in. w Niemczech, Serbii, Czechach, na Słowacji, Ukrainie, Białorusi, Węgrzech i we Włoszech. Moje prace znajdują się w kolekcjach publicznych, m.in. w Muzeum Narodowym w Gdańsku, Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, Fundacji Artystycznej Podróży Hestii, Muzeum Nahim Isaias w Guayaquil (Ekwador), w kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą.

Jestem współautorką (wraz z Miłoszem Waligórskim) książek: *Małe prozy* (2016) oraz *Ziele i zoo* (2019). Wydałam także *Monografię Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku* (2017). Jako autorka ilustracji współpracuję z wydawcami literatury pięknej (m.in. Książkowe Klimaty, Znak).

Jestem stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2008) oraz Prezydenta Miasta Bydgoszczy (2018), dwukrotną laureatką nagrody Prezydenta Miasta Gdańska (2006, 2014) oraz Fundacji im. Franciszki Eibisch (2007). W 2004 roku otrzymałam stypendium *Artystyczna Podróż Hestii* – miesięczny pobyt w Nowym Jorku.

W 2012 roku wygrałam Międzynarodowy Konkurs Galerii Zewnętrznej Miasta Gdańska, którego przedmiotem było stworzenie identyfikacji wizualnej (grafiki na ścianach osłonowych wiat przystankowych) Pomorskiej Kolei Metropolitalnej.

W 2020 roku otrzymałam Nagrodę Rektora III stopnia. Od 2020 roku jestem przewodniczącą Wydziałowej Komisji do Spraw Jakości Kształcenia.

Jestem autorką wielu realizacji w przestrzeni publicznej (projektów własnych oraz grupowych wykonywanych ze studentami Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu). W 2018 roku byłam członkinią zespołu badawczego rekonstruującego fresk *Niebo polskie* w auli dawnego Gimnazjum Polskiego w Gdańsku.

Fot. Marta Wasielewska

WYKAZ AKTYWNOŚCI ARTYSTYCZNEJ

□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□

- *Małe prozy*, Galeria Nowy Warzywniak, Oliwski Ratusz Kultury, Gdańsk, październik 2019
- *Gry dziecięce*, Galeria Gdyńskiego Centrum Filmowego, Gdynia, styczeń 2019
- Galeria Żak, Gdańsk, sierpień 2018
- Książnica Pomorska, Szczecin, październik 2017
- Galeria Szczecińska, Stara Rzeźnia, Szczecin, marzec 2017
- Galeria Likovni Salon, Novi Sad, Serbia, luty 2014
- *Środki symetrii*, Zatoka Sztuki, Sopot, maj 2013
- Galeria Zum, Elbląg, kwiecień 2012
- Galeria Otwarta Pracownia, Kraków, styczeń 2012
- Galeria Nowolipki, Noc Muzeów, Warszawa, maj, czerwiec 2010
- Państwowa Galeria Sztuki, Galeria Triada, Sopot, styczeń 2009
- Porto Praga, Warszawa, październik 2008
- Museo di Opera Guido Calori, San Gemini (Umbria), Włochy, wrzesień 2008
- Muzeum Narodowe w Gdańsku, Oddział Sztuki Współczesnej, Galeria Promocyjna, Pałac Opatów, grudzień 2004

Legenda:

Czarna czcionka - osiągnięcia po doktoracie

Szara czcionka - osiągnięcia przed doktoratem

□ □□□□ □□□□□□□ □□

- *Nie-widzialne*, wystawa malarstwa, Galeria Peron, Stacja Orunia, Gdańsk, marzec 2021
- *Two landscapes*, wystawa malarstwa, Slovenská výtvarná únia, Galeria Umelka, Bratysława, Słowacja, wrzesień 2020
- wystawa poplenerowa i powarsztatowa *Rozstaje*, Gorajec, lipiec 2021, wrzesień 2020
- *Transformation. From Bucharest to Gdansk/From Gdansk to Bucharest*, Zbrojownia Sztuki, ASP w Gdańsku, luty 2020
- *Nowe spojrzenie*, Galeria Polskiej Sztuki Współczesnej, Muzeum Narodowe w Gdańsku, od 22 grudnia 2019
- *11. Triennale Małych Form Malarskich*, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń, wrzesień 2019
- *Młode malarstwo polskie*, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Oddział Sztuki Współczesnej, marzec 2019
- wystawa poplenerowa, *Zaborek obok Janowa Podlaskiego*, sierpień 2018
- *Way of life*, Museum Nahim Isaias, Guayaquil, Ekwador, kwiecień 2018
- *Realizm. Dwa spojrzenia*, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz, marzec 2018
- wystawa malarstwa w Galerii Narodowej i Muzeum Rzeźby im. J.G. Pinsela we Lwowie, Ukraina, listopad 2017
- wystawa malarstwa w Tarnopolu, Ukraina, sierpień-wrzesień 2017
- *Khora. From Gdansk to Vilnius. From Vilnius to Gdansk*, Akademia Sztuk Pięknych w Wilnie, Litwa, wrzesień 2017
- salon artystyczny, wystawa zbiorowa, Leer, Niemcy, maj-lipiec 2017
- *Biennale Sztuki Pomorskiej*, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk, styczeń 2017
- *Landscapes*, Galeria Bartók, Budapeszt, Węgry, wrzesień 2016
- *Voda*, Galeria Instytutu Polskiego, Bratysława, Słowacja, kwiecień 2016
- wystawa malarstwa, Galeria El, Elbląg, marzec 2016

- *Łowcy snów / Álomvadászok*, Galeria Latarka, Instytut Polski w Budapeszcie, Węgry, marzec 2016
- *Północ/Południe Vol.2*, Wielka Zbrojownia, Gdańsk, luty 2016
- wystawa zbiorowa na siedemdziesięciolecie ASP, Wielka Zbrojownia, Gdańsk, grudzień 2015
- *Północ/Południe, Gdańsk/Katowice*, Galeria Szyb Wilson, marzec 2015
- *W górach jest wszystko co kocham*, Galeria Zum, Elbląg, grudzień 2014
- *Góry, Zatoka Sztuki*, Sopot, wrzesień 2014
- *For4*, międzynarodowa wystawa malarstwa, galeria Caffè, Štrbské Pleso, Słowacja, lipiec 2013
- wystawa zbiorowa, Dom Polski, Wilno, Litwa, maj 2013
- *Obrazy sceniczne*, PGS, Sopot, maj 2013
- wystawa projektów przygotowanych na Międzynarodowy Konkurs Galerii Zewnętrznej Miasta Gdańska, Łaźnia, Gdańsk, 2013
- wystawa obrazów ze zbiorów Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, PGS, 2013
- *Wokół obrazu*, Galeria El, Elbląg, 2012
- *Obrazy przestrzeni*, wystawa Pracowni Scenografii w Instytucie Polskim w Pradze, Czechy, 2011
- *100 plus 1 pięknych obrazów* w Galerii DAP ZPAP w Warszawie, październik 2011,
- *From Gdańsk to Istanbul*, Marmara Üniversitesi Cumhuriyet Müzesi, Turcja, 2010
- *Okolice Portretu*, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, październik 2009
- wystawa malarstwa Stowarzyszenia Obserwatorium Rzeczywistości, Grodzieńska Galeria Wystawiennicza, Grodno, Białoruś, maj 2009
- wystawa poplenerowa, Nowogard, Festiwal *Lato z muzami*, lipiec 2008
- wystawa malarstwa, Galeria Farbiarnia na Pięknej, Warszawa, maj 2008
- wystawa malarstwa w Erlangen, Niemcy, 2008
- wystawa malarstwa, Wasserschloss Gereuth, Niemcy, kwiecień 2008
- wystawa pokonkursowa *Sport i olimpizm*, Warszawa, 2008

- wystawa finalistów konkursu Fundacji im. F. Eibisch, Warszawa, 2007
- wystawa malarstwa w Galerie Bongartz, Hannover, Niemcy, 2007
- wystawa malarstwa w Museo Guido Calori, San Gemini, Umbria, Włochy, 2007
- Stowarzyszenie Obserwatorium Rzeczywistości, Galeria Tamka, Warszawa, 2007
- Stowarzyszenie Obserwatorium Rzeczywistości, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, 2007
- *Scenografia i formy przestrzenne*, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Oddział Sztuki Współczesnej, Dział Teatralny, Pałac Opatów w Oliwie, 2006
- wystawa w Centrum Kultury *Żak*, Gdańsk, 2006
- *Wiosna Młodych*, Galeria Refektarz, Kartuzy, maj 2006
- wystawa malarstwa w Galerii Aneri, Gdańsk, marzec 2006
- ASP Gdańsk, wystawa dyplomantów z okazji sześćdziesięciolecia uczelni, 2006
- wystawa prac w siedzibie Hestii w Sopocie, 2004, 2005, 2005
- wystawa malarstwa w Museo Guido Calori, San Gemini, Umbria, Włochy, 2005
- Nadbałtyckie Centrum Kultury, wystawa prac studentów pracowni Profesora Macieja Świeszewskiego, Gdańsk, kwiecień 2005
- wystawa malarstwa w Palazzo Canova, San Gemini, Umbria, Włochy, 2004
- wystawa malarstwa i witrażu w Palazzo Collicola, Spoleto, Umbria, Włochy, 2004
- wystawa malarstwa z okazji dni polsko-niemieckich, Eggesin, Niemcy, 2003
- udział w wystawie i plenerze *Sacrum w sztuce*, Wadowice, 2003
- udział w wystawie młodych twórców *Naturalnie Natura*, Ratusz Staromiejski, Gdańsk, 2003
- udział w wystawie projektów scenografii i kostiumów, Teatr Wybrzeże, Gdańsk, 2003
- udział w Międzynarodowym Festiwalu Działań Teatralnych i Plastycznych *Zdarzenia*, Tczew, 2002–2004
- udział w wystawie malarstwa w Fabryce Rzeźb *Gadających ze Sobą*, Klub MÓZG, Bydgoszcz, 2002

Nagrody, wyróżnienia i stypendia:

- nagroda III stopnia Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, 2020
- stypendium dla osób zajmujących się twórczością artystyczną, Biuro Kultury Urzędu Miasta Bydgoszczy, Bydgoszcz, 2018
- stypendium Kulturalne Miasta Gdańska na wydanie katalogu *Środki symetrii*, 2014
- II nagroda w konkursie malarskim *Barwy Lasu, Międzynarodowy plener Pole Sztuk, Rodowo*, 2013
- I nagroda w Międzynarodowym Konkursie Galerii Zewnętrznej Miasta Gdańska, 2012 – projekty dla przystanków Kolei Metropolitalnej
- stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”, 2008
- wyróżnienie honorowe w konkursie Fundacji im. Franciszki Eibisch, 2007
- nagroda Prezydenta Miasta Gdańska dla Młodych Twórców w dziedzinie kultury, 2006
- I nagroda w konkursie Artystyczna Podróż Hestii, maj 2004 – miesięczne stypendium w Nowym Jorku we wrześniu 2004
- I nagroda w dziedzinie malarstwa na V Międzynarodowym Festiwalu Działań Teatralnych i Plastycznych *Zdarzenia*, Tczew, 2004
- wyróżnienie w konkursie NBP młodym twórcom, Zielona Góra, 2004
- I nagroda w konkursie *Autoportret*, Muzeum Regionalne w Stalowej Woli, 2003
- II miejsce w konkursie rysunkowym *Północ-Południe*, Gdańsk-Kraków, ASP w Gdańsku, 2002

Razem ze studentami z pracowni prof. Macieja Świeszewskiego, którzy zrealizowali projekt malarstwa ściennego w Klinice Onkologii Dziecięcej AM w Gdańsku (2004–2005), otrzymałam nagrody:

- Rektora Akademii Medycznej w Gdańsku, maj 2005
- Ministra Kultury, czerwiec 2005
- Prezydenta Gdańska, czerwiec 2005

Udział w plenerach:

- plener i warsztaty artystyczno- translatorskie Rozstaje w Gorajcu, czerwiec 2021, wrzesień 2020
- plener w Zaborku na Podlasiu, lipiec/sierpień 2018
- międzynarodowy plener For4, Strbskie Pleso, Tatry, Słowacja, 2013
- Międzynarodowy plener rzeźbiarsko-malarskim Pole Sztuk, Rodowo 2009, 2012, 2013, 2015, 2016, 2017
- plener malarski podczas trwania Festiwalu Lato z muzami, Nowogard, lipiec 2008
- Polsko-Niemieckie Warsztaty Artystów Plastyków, Figuracja czy Abstrakcja Erlangen-Warszawa, marzec/kwiecień 2008
- plener malarski Foresta Fossile (Skamieniały las), Dunarobba, Umbria, Włochy, 2005
- plener i warsztaty Wahrheit – Prawda, Ludwigshof, Niemcy, sierpień, 2003
- plener pracowni Prof. Hugona Laseckiego, Szałkowo k. Ławy, maj 2002
- plener rysunkowy w Dobiegniewie, wiosna 2000 (Instytut Sztuki w Zielonej Górze)
- plener malarski w Łagowie, wiosna 2000 (Instytut Sztuki w Zielonej Górze)

□ □□□□□ □□□□□□□□ :

Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie

Muzeum Narodowe w Gdańsku

Zbiory prywatnych w Polsce, Niemczech, Hiszpanii, Holandii, Luksemburgu,

Chorwacji, USA, we Włoszech, na Węgrzech i na Słowacji.

Działania w przestrzeni publicznej:

- malarstwo ścienne na elewacji budynku Szkoły Podstawowej w Jantarze, październik 2020
- renowacja oraz odtworzenie ornamentów malarskich (monochromatyczne malarstwo maswerkowe) z 1837 roku na elewacji budynku dawnego Gimnazjum Miejskiego w Gdańsku przy ulicy Lastadia, wrzesień 2019
- realizacja malarstwa na suficie i ścianach dawnego Gimnazjum Polskiego w Gdańsku, realizacja w zespole siedmioosobowym, rekonstrukcja malowidła z lat trzydziestych XX wieku, grudzień 2017-kwiecień 2018
- projekt i wykonanie malarstwa ściennego poświęconego osobie profesora Rudolfa Weigla, Wydział Biologii Uniwersytetu Gdańskiego, wrzesień 2015
- projekt i wykonanie sgraffito w ramach projektu Ogarna odNowa, Gdańsk, sierpień 2015
- nadzorowanie i udzielanie konsultacji autorskich związanych z budową przystanków Pomorskiej Kolei Metropolitalnej, 2013-2015
- realizacja projektów na ścianach osłonowych wiat przystankowych Pomorskiej Kolei Metropolitalnej w Gdańsku, 2012-2015
- realizacja malarstwa ściennego *Port Wrzeszcz*, 2013 (ze studentami)
- realizacja malarstwa ściennego w Szpitalu Reumatologicznym w Sopocie, 2011-2014 (ze studentami)
- autorski projekt oprawy graficznej filmu *3 dni wolności* w ramach programu Specjalna kampania promocyjna za granicą na 10 lat Szkoły Filmowej Andrzeja Wajdy, 2011
- realizacja sgraffito *Mapa Nieba Heweliusza* na elewacji kamienicy przy skwerze Heweliusza w Gdańsku □ realizacja została nagrodzona statuetką Gryfa Pomorskiego, 2008 (ze studentami)
- realizacja malarstwa ściennego w Szpitalu Onkologicznym w Gdańsku, 2004-2005
- realizacja malarstwa ściennego w Hospicjum Pallotinum w Gdańsku, 2003

□□ □□□□□□□□ □□□□ □□

- ilustracja w magazynie „Książki. Magazyn do czytania”, czerwiec 2021
- ilustracje do książki *Makramy i inne cuda ze sznurka* Pauliny Kmieciak, wyd. Znak, 2021
- okładka książki *Lato, gdy mama miała zielone oczy* Tatiany Tibuleac, wyd. Książkowe Klimaty, 2021 (w druku)
- okładka książki *Od dwóch tysięcy lat* Mihaila Sebastiana, wyd. Książkowe Klimaty, 2020
- projekt graficzny katalogu *Trzeci ogólnopolski konkurs malarski im. Wojciecha Fangora*, wydawca ASP Gdańsk, 2020
- projekt graficzny katalogu *Trzy lub dwa* dla Centrum Sztuki Współczesnej ŁAŻNIA w Gdańsku, 2019
- ilustracje/obrazy w kwartalniku literackim „Wyspa” (nr 1, czerwiec 2017)

Książki:

- *Ziele i zoo* (z Miłoszem Waligórskim), ASP, Gdańsk, 2019
- *Monografia Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku*, ASP, Gdańsk, 2017
- *Małe prozy* (z Miłoszem Waligórskim), ASP, Gdańsk, 2016
- *Środki symetrii*, ASP, Gdańsk, 2014

Wystąpienia w mediach:

- wywiad w TVP3 Gdańsk w związku z realizacją plafonu *Niebo polskie* w dawnym Gimnazjum Polskim w Gdańsku, 4 maja 2018 (program *Dzień dobry, tu Gdańsk*)
<https://gdansk.tvp.pl/37065629/04052018>
- wywiad w Radio Gdańsk związany z otrzymaniem I nagrody w Międzynarodowym Konkursie Galerii Zewnętrznej Miasta Gdańska, luty 2013 (audycja *Peron kultury*)
- wywiad w Radio Gdańsk związany z wystawą malarstwa Stowarzyszenia Obserwatorium Rzeczywistości w Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, luty 2007
- wywiad w Radio Gdańsk związany z otrzymaniem pierwszej nagrody w dziedzinie malarstwa na Festiwalu Działań Teatralnych i Plastycznych w Tczewie, wrzesień 2004
- wywiad w TVP3 Gdańsk związany z otrzymaniem pierwszej nagrody w konkursie Artystyczna podróż Hestii, maj 2004

Dokumentację moich prac, wykaz wystaw i publikacji, a także inne materiały dotyczące mojej aktywności artystycznej można znaleźć na stronie internetowej:

annawaligorska.com

Omówienie osiągnięcia artystycznego

1. Cykle *małe prozy/Mapy krajobrazu* z lat 2016–2020

zgłaszany jako osiągnięcie artystyczne. Obrazy były prezentowane w:

- ☐ Galerii Umelka, Slovenská výtvarná únia w Bratysławie w 2020 roku
- ☐ Galerii Nowy Warzywniak w Gdańsku w 2019 roku
- ☐ Museum Nahim Isaias w Guayaquil w Ekwadorze w 2018 roku
- ☐ Galerii Bartók w Budapeszcie w 2016 roku

2. Cykl *Gry dziecięce*, z lat 2018–2019

zgłaszany jako osiągnięcie artystyczne. Obrazy były prezentowane w

- ☐ Galerii Gdyńskiego Centrum Filmowego w Gdyni w 2019 roku

Jako

OSIĄGNIĘCIE ARTYSTYCZNE

zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 lit c ustawy z dnia 20 lipca 2018 r.

Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.)

zgłaszam:

cykle obrazów *małe prozy/Mapy krajobrazu*

powstałych w latach 2016–2020

prezentowanych w galerii Bartók w Budapeszcie w 2016 roku,

muzeum Nahim Isaias w Guayaquil w Ekwadorze w 2018 roku,

galerii Nowy Warzywniak w Gdańsku w 2019 roku

oraz w galerii Umelka w Bratysławie w 2020 roku

oraz

cykl obrazów *Gry dziecięce*

powstałych w latach 2018–2019

prezentowanych w galerii Gdyńskiego Centrum Filmowego w Gdyni w 2019 roku.

Na cykle *małe prozy*/*Mapy krajobrazu* składają się obrazy:

□

Cykl *małe prozy*:

16 prac, akwarela, gwasz na papierze, 18 x 18 cm, 2016.

Cykl *Mapy krajobrazu*:

1. 13 prac, akwarela, gwasz na papierze, 30 x 30 cm, 2018,
2. *Mapa*, akwarela, gwasz na papierze, 60 x 90 cm, 2018,
3. *Mapa*, akryl na ścianie, 200 x 200 cm, 2018 (muzeum Nahim Isaias, Guayaquil, Ekwador),
4. *Synagoga*, akwarela, tusz na papierze, 30 x 30 cm, 2019,
5. *Gvoždár*, akwarela, tusz na papierze, 30/30 cm, 2019,
6. *Subotica*, akwarela, tusz, gwasz na papierze, 30/30 cm, 2018,
7. *Padina*, akwarela, gwasz na papierze, 30/30 cm, 2019,
8. *Zrenjanin*, akwarela, tusz na papierze, 30/30 cm, 2019,
9. *Stars*, akwarela, gwasz, tusz na papierze, 30/30 cm, 2019,
10. *Zatom*, akwarela, gwasz na papierze, 40/40 cm, 2020,
11. *Šamoška*, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020,
12. *Chorążówka*, akwarela, gwasz na papierze, 40/40 cm, 2020,
13. *Rokiet*, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020,
14. *Głuszynek*, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020,
15. *Dunaj*, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020,
16. *Abelova*, akwarela, gwasz na papierze, 40/40 cm, 2020,
17. *Smokovec*, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020,
18. *Skoki*, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020,
19. *Elektrotim*, akwarela, gwasz na papierze, 20/20 cm, 2019,
20. *Vulkanizer*, akwarela, gwasz na papierze, 20/20 cm, 2019.

Na cykl *Gry dziecięce* składają się obrazy:

1. *Księżyc*, olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2019,
2. *Porzeczeki*, olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2018,
3. *Basen*, olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2018,
4. *Najlon*, olej na płótnie, 100 x 120 cm, 2018,
5. *Najlon1*, olej na płótnie, 90 x 100 cm, 2018,
6. *Na trampolinie/Ada*, olej na płótnie, 50 x 50 cm, 2018,
7. *Na trampolinie/Antek*, olej na płótnie, 50 x 50 cm, 2018,
8. *Na trampolinie/Tosia*, olej na płótnie, 50 x 50 cm, 2018,
9. *W pudełku1*, olej na płótnie, 30 x 30 cm, 2019,
10. *W pudełku2*, olej na płótnie, 30 x 30 cm, 2019,
11. *W pudełku3*, olej na płótnie, 30 x 30 cm, 2019,
12. *W pudełku4*, olej na płótnie, 30 x 30 cm, 2019.

W malarstwie utrwała się, gęstnieje, zastyga w formę
ludzko-czas biegnących dziesięcioleci,
poza tym nieuchwytny, nie do dotknięcia [...]¹.

Czesław Miłosz

Wstęp

W niniejszym tekście, którego celem jest prezentacja mojego dorobku artystycznego i zawodowego, skupiam się przede wszystkim na dwóch projektach zgłaszanych jako dzieła habilitacyjne. Opisuję także pozostałe osiągnięcia artystyczne, przede wszystkim z okresu po uzyskaniu przeze mnie stopnia doktora. Do minimum, uwzględniając charakter autoreferatu, ograniczam analizy teoretyczne; mimo że tekst nie jest esejem naukowym, niektóre odniesienia tego typu okazały się jednak niezbędne. Dotyczą one przede wszystkim refleksji o powinowactwie malarstwa i literatury.

Jeśli nie zaznaczono inaczej, wszystkie fotografie zamieszczone w tej pracy są mojego autorstwa.

Początek

Malarstwo pojawiło się w moim życiu już wówczas, kiedy dostałam pierwsze farby i odkryłam związane z nimi możliwości. Jednak w moich najwcześniejszych wspomnieniach nie ma farb, są za to ołówki i kredki. Na zdjęciu z czasów przedszkolnych widzę siebie stojącą przy sztaludze. Wyglądam na bardzo skupioną i rysuję coś na dużej kartce. Nieśtety to coś nie zmieściło się w kadrze, więc nie dowiem się już, czym było.

Dzieciom zwykle zadaje się pytanie: „Kim chcesz zostać, kiedy dorośniesz?”. Odpowiadałam zawsze, że będę rysować, i pozostałam wierna tej decyzji. Świadomie podążałam ścieżką wybraną już w przedszkolu. I dotarłam do miejsca, w którym znajduję się dzisiaj. Ważnymi przystankami na drodze mojego rozwoju artystycznego stały się Państwo Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy i Wydział Malarstwa na Akademii Sztuk

¹ C. Miłosz, *Rok myśliwego*, Kraków 1991, s. 17.

Pięknych w Gdańsku. W liceum zdobyłam doświadczenie w zakresie grafiki warsztatowej, ucząc się w klasie o takim profilu. Edukację zakończyłam pracą dyplomową z techniki wklęsłodruku (akwaforta i akwatinta). Jednak to wybór malarstwa jako kierunku studiów od początku był dla mnie oczywistością.

Czym dla mnie jest malarstwo

Obrazy otaczają nas wszędzie, a możliwości ich tworzenia przy użyciu dostępnych mediów, takich jak fotografia, film czy komputer, są nieskomplikowane i powszechne. Można więc ulec złudzeniu, że malarstwo stanowi jeden z elementów współczesnej kultury obrazkowej. To błędne przekonanie. Jestem od zawsze przeświadczona, że obraz/wytwór malarski jest dziełem sztuki o swoistym charakterze – powstaje bowiem w nieskrepowanej wyobraźni jego twórcy. Malarz, niezależnie od tego czy kreuje, czy też naśladuje rzeczywistość, tworzy dzieła, których dominującym źródłem jest zawsze jego umysł, wrażliwość i wyobraźnia artystyczna.

Światem rządzi pragnienie ciągłego przekraczania granic. Wciąż odczuwamy niedosyt, marzymy o spotkaniu z nieskończonością. Za pomocą sztuki możliwe staje się naruszenie porządku kompletnego istnienia, otwarcie na nowe, na transcendencję. Warstwy znaczeń, o które wzbogacam swoje obrazy, powiększają przestrzeń mojej wolności, rozszerzają ją i pogłębiają. Tę metafizyczną nadwyżkę oferuję odbiorcy swoich prac, zapraszając do dialogu. Zgadzam się ze Stanisławem Fijałkowskim, który podkreśla, że malarstwo to uprawianie metafizyki:

Obraz jest modelem świata. Człowiek konstruując obraz, pomnaża liczbę elementów duchowych – podnosi materię do godności duchowej. Przekracza swą przedmiotowość i przemijalność w kierunku podmiotowości i nieśmiertelności przez swe wzrastanie w dziedzictwo całej kultury ludzkiej, znaczone potwierdzającymi to od tysięcy dziełami².

² Z. Taranienko, *Alchemia obrazu. Rozmowy ze Stanisławem Fijałkowskim*, Warszawa 2012, s. 216.

Prace z cyklu *Gry dziecięce* i *Małe prozy/Mapy krajobrazu*, zgłaszane przeze mnie jako dzieło habilitacyjne, zrodziły się z fascynacji, poszukiwań i doświadczeń, które towarzyszą mi od początku świadomej twórczości.

Moje malarstwo podlegało ciągłym zmianom, bez których nie byłoby dzisiaj tym, czym jest. Nie były to zmiany rewolucyjne. Nie uważam, że sztuka zawsze musi być rozwojem, który – jak sądzę – jest kategorią z języka pedagogiki. Sztuka ulega przeobrażeniom. Zmiany, choćby najmniejsze, stanowią o dziele. Obraz lub cykl to elementy mozaiki, która nabierze ostatecznego (co nie znaczy: idealnego) kształtu wraz z końcem mojej pracy twórczej.

Przez całe życie maluję jeden obraz. Jest to oczywiście metafora. Przy pomocy różnych środków wyrazu staram się przedstawić swoją wizję platońskiej idei prawdy. Moja twórczość przypomina przezroczysty palimpsest. Kolejne warstwy dopełniają się wzajemnie i dopowiadają nowe znaczenia, nie przysłaniając jednak poprzednich. Celem dążenia do prawdy jest samo kroczenie ścieżką – wszystkie kolory i kształty układają się w dynamiczne obrazy, będące jednocześnie otwarciem na to, co niewidzialne.

Malarstwo to narzędzie zrozumienia świata. Niedoskonałe, lecz mające na względzie całość; odwołujące się do fragmentu, ale zawierające obietnicę spójności. Poszczególne emanacje dążą ku pełni – może nie metafizycznej, lecz tej, którą wyznaczają granice naszego życia. W swoich pracach staram się uchwycić zagadnienia nieredukowalne do powierzchni płótna – intymność, tajemniczość, wieloznaczność, dychotomiczność ludzkiej natury.

Jedną z dominant mojego malarstwa jest realizm. Działam w obrębie tej konwencji, pojmując ją szeroko – znajduję w niej przesłania bliskie ideom sztuki abstrakcyjnej. Punktem wyjścia jest dla mnie jednak zawsze *mimesis* jako kategoria oparta na przekonaniu, że świat istnieje obiektywnie. Zerwanie z nią pozbawia sztukę jej podstawowego sensu, ufundowanego na kompromisie między rzeczywistością fizykalną a wyobrażoną.

Dlatego moją twórczość motywuje także otwarcie na tajemnicę z zewnątrz, a nie tylko eksploatacja świadomości i podświadomości. Poszukiwanie i łamanie symetrii, napięcie

i dynamika, opozycja ruch – bezruch, zwątpienie i wiara w referencyjność malarstwa – oto najważniejsze cechy mojej twórczości.

Chcę jej nadać także wymiar dialogiczny. Wysoko cenię możliwość oddziaływania obrazu na widza, jego wyobraźnię, odczucia i skojarzenia. Nie ma bowiem jednej niezmiennej interpretacji obrazu; można na niego patrzeć z wielu stron z uwzględnieniem różnych punktów widzenia i elementów oceny. Każde dzieło sztuki istnieje w pełni dopiero wówczas, gdy ma miejsce jego recepcja i akt interpretacji. Relacja między twórcą a odbiorcą zakłada, że dzieło jest skończone dopiero w momencie jego recepcji, czyli analizy i interpretacji. Nasuwa się pytanie, co warunkuje odbiór i co go wzmacnia? Warunkiem ogólnym i dość oczywistym jest – jak to ujął Erich Fromm – „stan oświecenia ludzkich umysłów”³. Warunkami kolejnymi są: elementarne rozumienie kodów kulturowych oraz ukształtowana w procesie edukacji wrażliwość estetyczna.

Tym co mnie zajmuje, a co pozostaje w ścisłym związku z wymową dzieła i możliwościami jego recepcji, jest poszukiwanie możliwych odniesień własnej twórczości do innych dziedzin sztuki. Moje synkretyczne działania traktuję jako źródło nowych inspiracji malarskich, które poszerzają pole twórczych poszukiwań.

Inny, równie ważny dla mnie temat, dotyczy czasu, jego postrzegania w koncepcjach filozoficznych i estetycznych. Moje obrazy powinny zakrzywiać linię przemijania. Malując, podejmuję – skazaną na niepowodzenie, a jednak pociągającą – walkę z ostatecznością. Wciąż towarzyszy mi złudna nadzieja, że świat da się unieruchomić, przynajmniej na jakiś czas.

3 E. Fromm, *O sztuce istnienia*, Warszawa-Wrocław 1997, s. 22.

OSIĄGNIĘCIE HABILITACYJNE

małe prozy/Mapy krajobrazu

Lubię mapy, bo kłamią.
Bo nie dają dostępu napastliwej prawdzie.
Bo wielkodusznie, z poczciwym humorem
rozpościerają mi na stole świat
nie z tego świata⁴.

Wisława Szymborska

W 2016 roku zaczęłam realizować prace odmienne od malowanych wcześniej. Skupiłam się na małym formacie, farby olejne zastąpiłam wodnymi: akwarelą, tuszem i gwaszem, a płócienne podobrazie – papierem. Powstała seria prac pod wspólnym tytułem *małe prozy/Mapy krajobrazu*, zawierająca dwa cykle, które wciąż rozwijam.

Istotą obrazów z cyklu *małe prozy* jest powinowactwo malarstwa i literatury. Problematyka ta jest szeroka i ma bogatą tradycję. Sprowadza się do syntetyzujących ujęć różnych mediów tam, gdzie jest możliwe ich współbrzmienie na gruncie pokrewieństwa. W tym kontekście mówi się o sztukach siostrzanych. Do takich niewątpliwie należy literatura i malarstwo. Ich relacje mogą być dwojakiego rodzaju: słowo uzupełnia obraz (ekfrazja) lub obraz uzupełnia słowo (infrazja). To wzajemne dopełnianie miewa różne nałężenie i przyjmuje zróżnicowaną postać: od kopiowania i ścisłego „przylegania”, poprzez formy pośrednie, aż do dzieł tworzących odniesienia i interpretacje pełne niezależności i fantazji. Powstają więc prace ściśle bądź luźno związane z „siostrzanym obiektem” lub w znacznym stopniu oderwane od niego. W różnym stopniu są zatem odzwierciedlane przez literacki lub plastyczny pierwowzór, co, mimo powinowactwa, sprzyja ich autonomii. Moim zdaniem różne dziedziny sztuk, przy zachowaniu ich odrębności i swoistości, pełnią względem siebie funkcje katalityczne. Poszerzają bowiem obszar poczynań twórczych i sprzyjają polisensorycznemu odbiorowi dzieła.

⁴ W. Szymborska, Mapa, „Tygodnik Powszechny” 2012, nr 7.

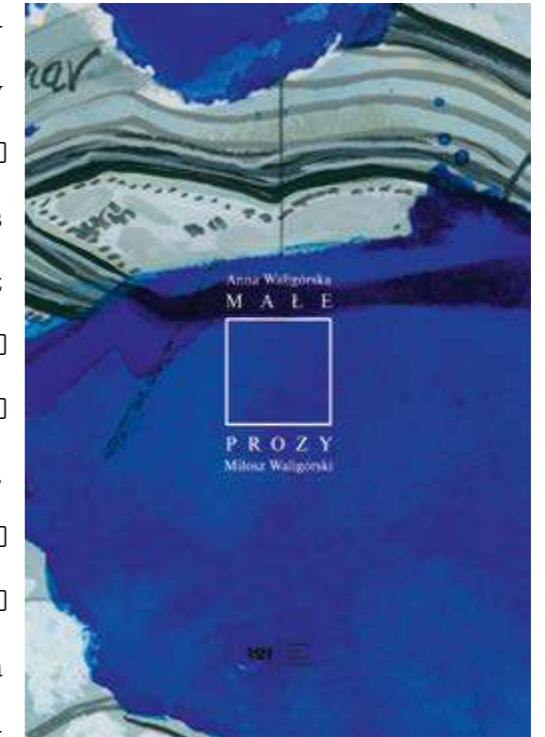
Cykl *małe prozy* został zainspirowany literaturą. Prace opierają się na fabularności tekstu, z którym wzajemnie się dopełniają. Pozaliteracką inspirację obrazów stanowią natomiast impresje z podróży oraz fascynacja mapami.

Pierwsze prace z tego cyklu powstały z myślą o projekcie, który zrealizowałam wspólnie z moim bratem Miłozem Waligórskim. Efektem naszej współpracy jest książka *Małe prozy* (Gdańsk 2016). Jedną z jej płaszczyzn stanowi dziennik literacki zawierający trzydzieści jeden krótkich tekstów prozatorskich autorstwa Miłozza Waligórskiego: zapis doświadczeń z Węgier, Słowacji, Serbii oraz Polski. Druga to siedemnaście prac wykonanych w technice gwaszu i akwareli na papierze – mój malarski pamiętnik z podróży.

Obrazy po raz pierwszy zostały wystawione w galerii Bartók w Budapeszcie we wrześniu 2016 roku z okazji Dni Polskich. Stolica Węgier wydała mi się idealnym miejscem do pokazania prac inspirowanych miejscami i nie-miejscami odkrytymi podczas wędrówek po Europie Środkowej.

Podróż, nie tylko jako realny, fizyczny ruch w przestrzeni, lecz również jako wstąpienie w głąb, to inspirujący motyw, pożywka dla wyobraźni i koło zamachowe kreacji. Podczas wędrówki staję się bardziej uważna. Inspirują mnie drobne, niemal niedostrzegalne elementy rzeczywistości: fragment łuszczącego się tynku, światło padające na ścianę, zaskakująca kompozycja faktur i kolorów. Pracuję pod wpływem wrażeń, staram się oddać ducha miejsca, które ukształtowało mój pomysł na obraz. Usiłuję wydobyć znaczenia ukryte i meandrujące pod powierzchnią tego, co widzialne.

Istotną częścią moich prac są mapy. Na fascynacji nimi opiera się drugi cykl obrazów zatytułowany *Mapy krajobrazu*. Tytułowy krajobraz bywa rzeczywisty i wyobrażo-

Padina, fragment ściany, 2018

Padina, akwarela, gwasz na papierze, 30/30 cm 2019

ny, odległy i bliski – niekiedy bliższy, niż mogłam przypuszczać. To alegoria, lecz także prawdziwe doświadczanie malarstwa. Odkrywanie odpowiedzi i nowych pytań. Mapy są nie tylko dowodem istnienia realnej przestrzeni i śladem ludzkiej obecności. Stanowią obecność samą w sobie. Miejsca i krajobrazy – istotne elementy podróży – są trwalsze niż ludzie; dla nas bywają jednak chwilowe i ulotne. Zostają po nich wspomnienia, tęsknoty i marzenia.

Lądujący nocą samolot przekracza w pewnym punkcie granicę między arbitralnością a ikoną. Rozpościera się pod nim nie miasto, tylko mapa, odwzorowanie walcowe, umowne wyobrażenie. Później, kilkadziesiąt metrów nad ziemią, znaki stają się przedstawieniem, prawdziwą reprezentacją rzeczywistości. Tak, jakby fajka Magritte'a, obserwowana z dystansu, stawała się ciałem, a metafora – wprost proporcjonalnie do stopnia zbliżenia – przechodziła w tożsamość, interpretacja w prawdę.

Stare mapy, plany przeobrażonych lub nieistniejących miejsc kształtują niezwykle krajobrazy pamięci, wspomnień i wyobrażeń. Podróżuję po nich, tworzę własne układy urbanistyczne, wytyczam intymne szlaki wędrówki, prowadzące – wbrew geografii i chronologii – ku przeszłości, urywające się, by powrócić na nowo – w innym miejscu, czasie i świetle. *Mapy krajobrazu* nie zawsze są w moich pracach mapami w ścisłym zna-

czeniu tego słowa – mapami realnymi. Nazwałam tak również pejzaże kreślone według map wewnętrznych, widoków, czy raczej powidoków, wyświetlających się przed moimi oczami, zatrzymanych w kadrze fragmentów świata.

Magdalena Barbaruk w artykule *Kartowanie* przypomina, że słowo „mapa” wywodzi się z łacińskiego *mappa*, czyli obrus. *Mappa* służyła Rzymianom do zbierania ze stołu resztek, które chcieli zabrać ze sobą. Moje malarskie mapy mają podobne znaczenie: okruszki przeżyć zgarniam pędzlem na papier, zbierając to, co podczas podróży wywarło na mnie największe wrażenie.

Cykl *Mapy krajobrazu* zaprezentowałam na wystawie w muzeum Nahim Isaias w ekwadorskim Guayaquil w kwietniu 2018 roku. Było to 19 prac na papierze, w formie 30 x 30 cm. Integralną część ekspozycji stanowił też mural o powierzchni 2 metrów kwadratowych, który namalowałam w przestrzeni wystawienniczej jako dzieło *site specific*. Muzeum Nahim Isaias jest ważnym miejscem na mapie artystycznej Ekwadoru i jednym z ważniejszych ośrodków sztuki współczesnej w Ameryce Południowej. Większość prac wystawionych w Ekwadorze została na miejscu, ale w ramach kontynuacji cyklu wciąż tworzę nowe.

Od kilku lat podróżuję po Serbii i moje ostatnie akwarele powstały pod wpływem tamtejszych miejsc i atmosfery. Szczególnie fascynuje mnie Wojwodina. Nowy Sad, stolica tej autonomicznej prowincji, stał się dla mnie źródłem inspiracji.

Dwie prace z serii „serbskiej” wzięły udział w 11. Triennale Małych Form Malarskich w galerii Wozownia w Toruniu w 2019 roku. Kolejne obrazy z serii *małe prozy/Mapy krajobrazu* zaprezentowałam również w 2019 roku w galerii Nowy Warzywniak w Gdańsku. Najnowsza ekspozycja miała natomiast miejsce we wrześniu 2020 roku w galerii Umelka w Bratysławie. Na wystawie zatytułowanej *Two landscapes* pokazałam 15 prac na papierze, które zestawione zostały z płótnami słowackiej artystki Jany Čepy. Wszystkie obrazy poruszały temat pejzażu.

małe prozy/Mapy krajobrazu powstaje w myśl zasady *nulla dies sine linea*. Maluję często, bez względu na warunki. Przyklejam do deski papier, otwieram słoiczki, rozsta-

wiam kostki akwareli niczym pionki szachowe i jestem gotowa do gry. Kolory sączą się jak myśli, pędzel nadaje im formę. Obrazy stają się malarskim pamiętnikiem, notatkami z rzeczywistości i nierzeczywistości. To próba uchwycenia chwili, a także światła rzeźbiącego powierzchnię przedmiotu, portret fragmentu świata, którego nie dotknęła do tej pory niczyja myśl. Wrażliwość na odprysk rzeczywistości wynika z chęci nadania sensu zapomnianym drobinom materii. To właśnie one – uwolnione z niepamięci – kształtują moje malarskie uniwersum.

Powtórzę za Krzysztofem Czyżewskim:

Niepamięć nie narzuca się nikomu, lubi przycupnąć pod kurzem, zaniemówić w szeptach głosów niepojętych albo płynąć w czołnach krwi starszej od naszych narodzin. Wystarczy jednak zahaczyć o nią, choćby drasnąć jej materię, snu nie prześnić, a coś się w niej odemknie, niby szpara z powiewem tęsknoty, coś jak wyjęte ze skrzynki na listy zaproszenie do podróży dalekiej⁵.

5 K. Czyżewski, *Pradzieciństwo Jerzego Ficowskiego*, w: J. Ficowski, *Niepamiętnik*, Sejny 2019, s. 248.

Gry dziecięce

Rejsia zbierała ból duży i mały, ból jeszcze dobry i ból popsuty,
do niczego się już nienadający. Zbierała ból jak nędzarz,
któremu wszystko się na coś przyda,
który z niczym nie potrafi się rozstać⁶.

Stanisław Aleksander Nowak

Obrazy pod wspólnym tytułem *Gry dziecięce* (2018–2019) to efekt moich refleksji nad przedmiotami codziennego użytku. Próbuję zrozumieć ich paradoksalność – wielość i jednorazowość. Przeraza mnie natłok rzeczy wokół. Jest ich tak dużo, że przestaję je widzieć. Zlewają się w jedną, bezkształtną masę, która unieważnia unikalność każdego z elementów.

Nadprodukcja towarów, nachalna podaż i monstualny popyt – zdegradowały znaczenie przedmiotu. Wyrób rękodzielniczy, który w razie awarii zanosił się do naprawy, wyszedł z użycia. Artefakt umarł, zastąpiony wytworami byle jakimi. Ciągące się w nieskończoność regały taśmowo multiplikowanych zabawek pogrążyły w niebycie czasy mojego dzieciństwa – kiedy nabożny stosunek do przedmiotu zapewniał rekwizytom codzienności podmiotowość. Jeszcze dwie, trzy dekady temu moją uwagę zwracał najmniej szary drobiazg, wierzyłam w wartość nawet najbliższego z nich. Z czasem ta wiara utonęła w oceanie jednorazówek.

Ale kilka lat temu w moim życiu pojawiły się dzieci i postanowiłam nadać sens elementom ich małego świata. Zaczęłam więc malować *Gry dziecięce*. Chciałam uratować upadły drobiazg, nadać indywidualny charakter kawałkowi plastiku, obdarzyć go nowym życiem. Kto wie, może taki przedmiot przeżyje nas wszystkich i pewnego dnia zaświadczy o nas następnym pokoleniom? Niech mówi jak najlepiej i jak najczulej. Lalko Barbie, Klocku Duplo, Pampierku i Żołnierzyku, Misiu, Samolociku i Szklana Kuleczko – oddaję wam głos!

□

6 S.A. Nowak, *Galicjanie*, Warszawa 2016, s. 326.

Kompozycje powstawały bez mojego udziału. Zastałam je na stole, przy którym bawiły się dzieci letnim popołudniem. Plac budowy ich wyobraźni. Baseny dla lalek, sklepiki, w których sprzedaje się kuleczki porzeczek i kolorowe szkiełka, lądowisko dla metalowych samolocików z kolorowymi szachownicami na skrzydłach, dryfujący stateczek z plastikowej reklamówki, ogród gumowej fauny i flory. Wielość faktur i kolorów, powierzchnie w rozmaity sposób odbijające światło, różnorodność wzorów, struktur i materiałów. Malarska atrakcyjność tych układów jest dla mnie zaskakująca. Dzieci wyraziły zgodę na wykorzystanie ich zabawek, ale kiedy sama chciałam zaaranżować „przypadkowe” kompozycje, nie udawało mi się uzyskać efektu prostoty i lekkości.

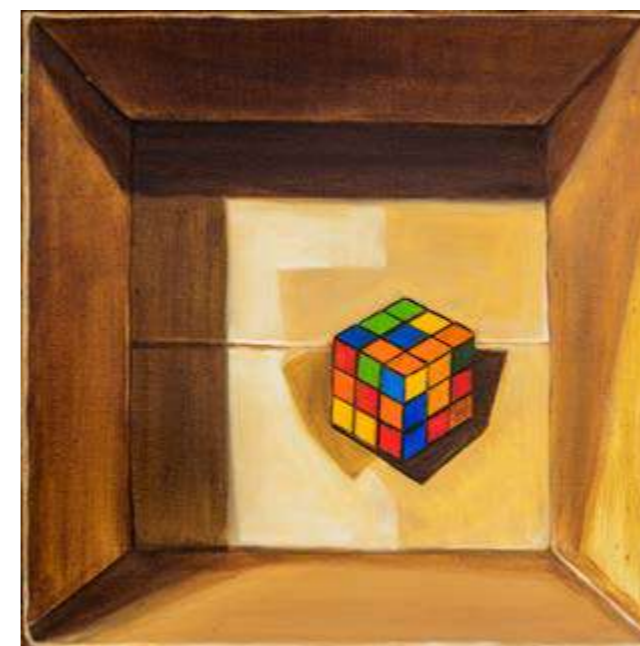
Kompozycja dziecięca

Dziecięce spojrzenie jest pełne niewinności, lecz bywa też precyzyjne i ostre. Dziecko dostrzega detale, na które dorośli nie zwracają uwagi. Niewinność i czystość

wrażliwości dziecięcej od dawna są mi niedostępne, pozostało więc podpatrywanie pełnych rozmachu wyobraźni zabaw najmłodszych.

Tryptyk *Na trampolinie* (2018, ilustracje na str. 121–123) jest portretem radosnej dziecięcej zabawy. Kolorowe piłeczki to planety wirujące w kosmosie, w którego przestrzeni można skoczyć, by w stanie nieważkości dryfować nad granatową Ziemią. Chciałam, żeby obrazy oddawały atmosferę snu. Kontrastowe światło wzmacnia efekt oniryczności i nierzeczywistości. Tytułowa trampolina zmienia się w scenę teatralną, na której rozgrywa się spektakl dziecięcej bez troski.

Cztery małe obrazy pod tytułem *W pudełku* (2019, ilustracje na str. 124–127) podejmują grę z przedstawieniami w konwencji *trompe l'oeil*. Na pozór mało istotne drobniaki uczyniłam głównymi (i jedynymi) bohaterami kameralnych obrazów. Na płaskiej powierzchni płótna starałam się osiągnąć efekt złudnej trójwymiarowości – „głębia” kartonowego pudełka odsłania ukrytą zabawkę. Ważna jest gra światła i cienia, która wzmacnia efekt trójwymiarowości.

W pudełku, olej na płótnie, 30/30 cm, 2019

Cornelis Biltius, *Trompe l'oeil z kuropatwą powieszoną za paznokieć*, 58,4/39 cm, 1679

Księżyc, Basen i Porzeczki (2018, 2019, ilustracje na str. 120, 117, 119) to obrazy w formie kwadratów. Wewnątrz wpisałam okręgi symbolizujące blaty stołów, na których dzieci porzuciły swoje zabawki. Chciałam, żeby tytuły wyznaczały nieoczywiste tropy interpretacyjne. Plastikowa reklamówka, byle jak rzucona na podłogę, staje się księżycem, a woda rozlana z miseczki i zabarwiona rozkruszoną kredą – basenem dla lalek.

Zabawki na targowisku Najlon, Nowy Sad, Serbia, 2018

Obrazy *Najlon* i *Najlon1* (2018, ilustracje na str. 113 i 115) zrodziły się z fascynacji bałkańskimi targowiskami. Sprzedawcy sfatygowanych przedmiotów układają na kółkach kawałkach materiałów lub wprost na ziemi barwne kompozycje, porządkując je według autorskiej koncepcji i gustu estetycznego. Okaleczone misie, lalki bez kończyn, samochody bez kół, naczynia o wyszczerbionych brzegach, płyty z dawno przebrzmiałą muzyką. Zbiór nieszczęśliwych przedmiotów, którym dano szansę na drugie życie. Przejęta ich losem kupuję kilka drobiazgów. Czuję potrzebę uwiecznienia barwnych

kompozycji, szukam w nich ukrytej logiki. Niektóre zbiory są chaotyczne, bezładnie wyrzucone z worka na plastikową matę, inne – poukładane w szeregach, pogrupowane według rozmiaru, koloru, kształtu i przeznaczenia. Zafascynowana pulsującą feerią barw i różnorodnością faktur, przekuwam ontologiczną nicość przedmiotów w malarstwo.

We wszystkich obrazach z tego cyklu bardzo istotną rolę odgrywa kolor. Wielokolorowe elementy pojawiające się na płótnach stanowią dominantę wizualną. Płaszczyzny obrazów pulsują feerią odważnie zestawionych barw, są przesycone kolorowym światłem. Kolor porządkuje też pozorny nieład kompozycji.

Wernisaż wystawy *Gry dziecięce*, Centrum Filmowe, Gdynia, 2019

Dwanaście obrazów z cyklu *Gry dziecięce* miało swoją premierę w styczniu 2019 roku w galerii Gdyńskiego Centrum Filmowego.

Anna Waligórska

Dokumentacja fotograficzna
osiągnięcia artystycznego
i dokumentacja wystaw

Cykl obrazów *małe prozy/Mapy krajobrazu*

powstałych w latach 2016–2020,
prezentowanych w:

Galerii Umelka, Slovenská výtvarná únia
w Bratysławie
w 2020 roku (wystawa *Two landscapes*),

Galerii Nowy Warzywniak w Gdańsku
w 2019 roku (wystawa *małe prozy*),

Museum Nahim Isaias w Guayaquil w Ekwadorze
w 2018 roku (wystawa *Way of life*),

Galerii Bartók w Budapeszcie
w 2016 roku (wystawa *Landscapes*).

Rokiet, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020

Głuszynek, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020

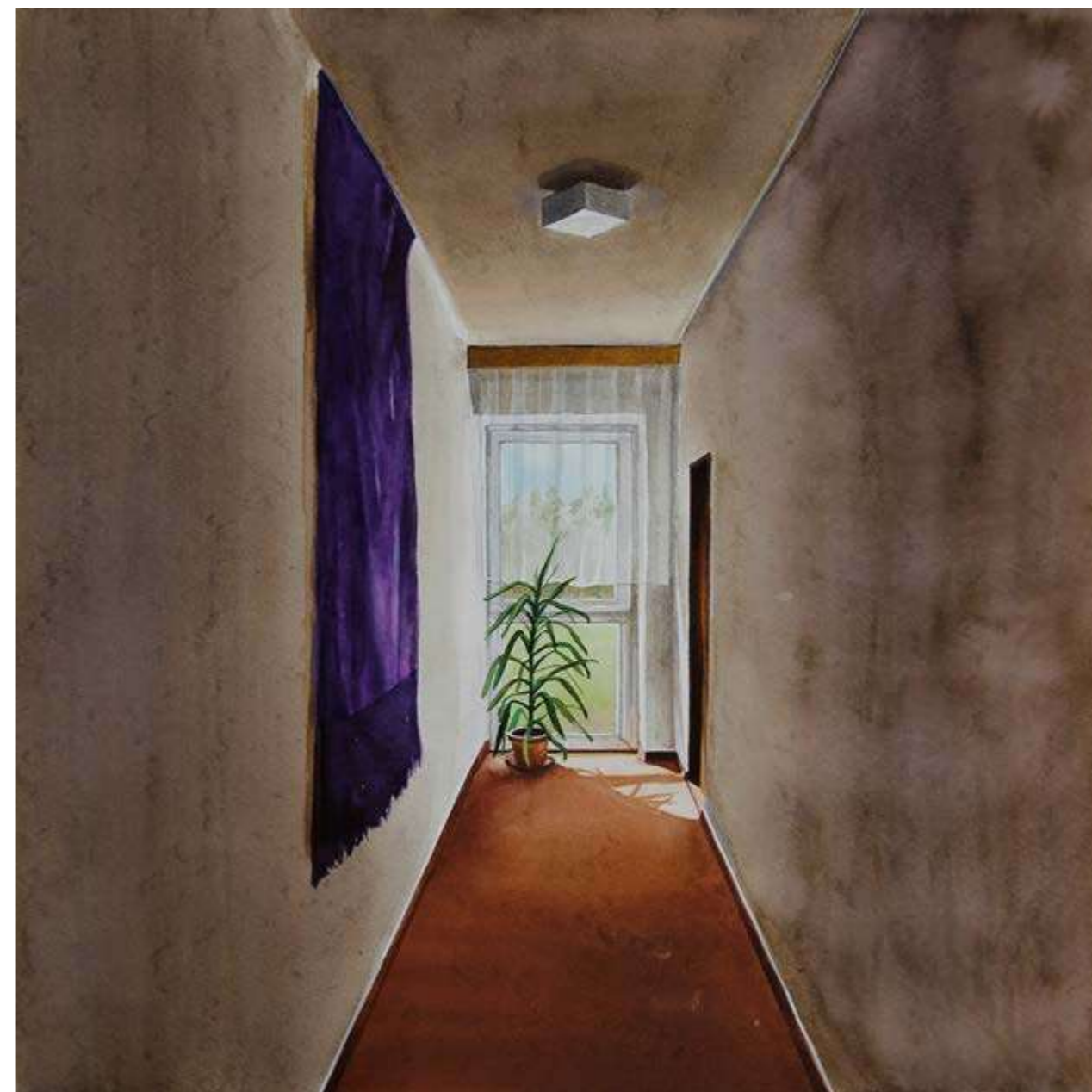
Dunaj, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020

Šamoška, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020

Abelova, akwarela, gwasz na papierze, 40/40 cm, 2020

Smokovec, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020

Zatom, akwarela, gwasz na papierze, 40/40 cm, 2020

Skoki, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2020

Chorążówka, akwarela, gwasz na papierze, 40/40 cm, 2020

Stars, akwarela, gwasz, tusz na papierze, 30/30 cm, 2019

Zrenjanin, akwarela, tusz na papierze, 30/30 cm, 2019

Gvožd̑ar, akwarela, tusz na papierze, 30/30 cm, 2019

Synagoga, akwarela, tusz na papierze, 30/30 cm, 2019

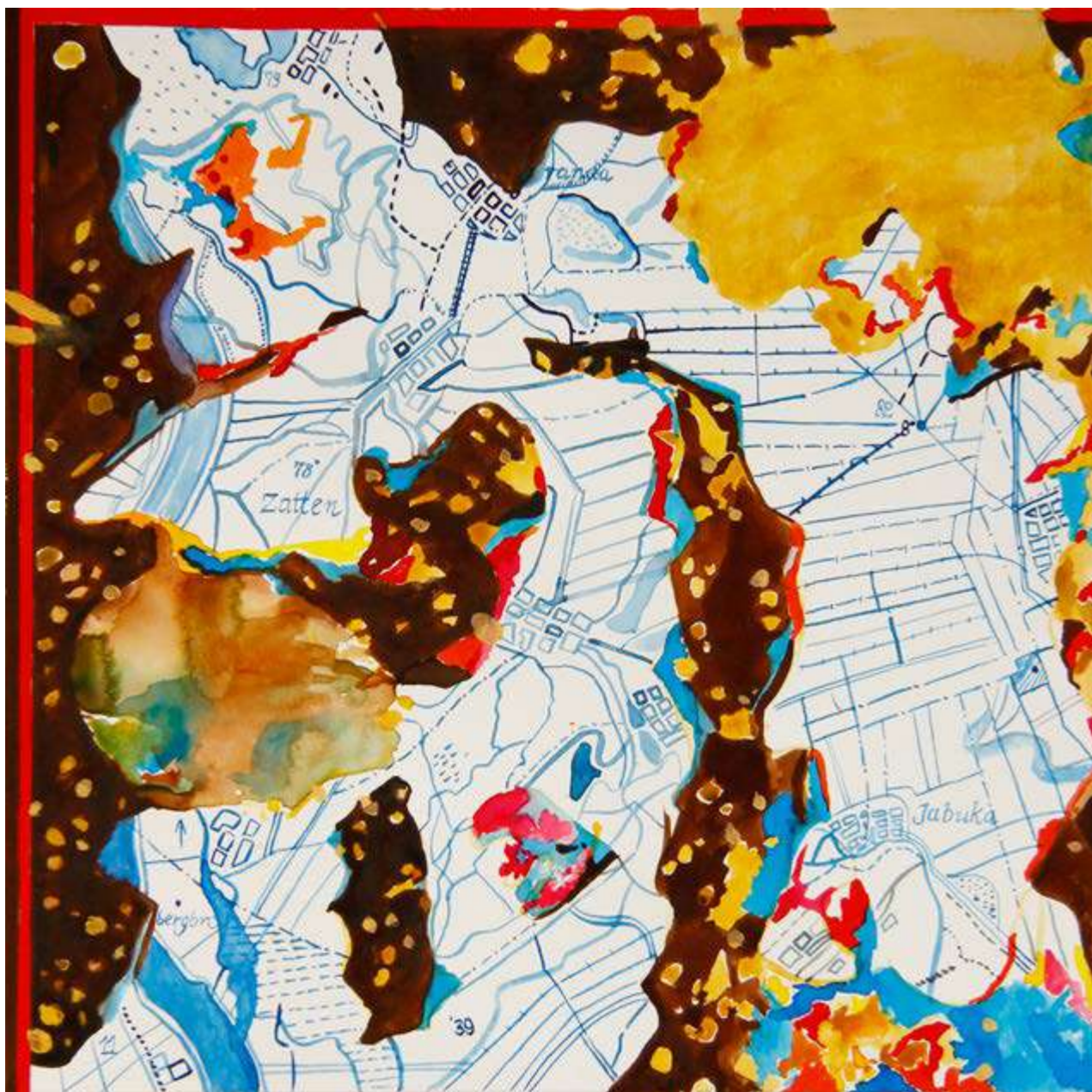
Subotica, akwarela, gwasz, tusz na papierze, 30/30 cm, 2018

Padina, akwarela, gwasz na papierze, 30/30 cm, 2019

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

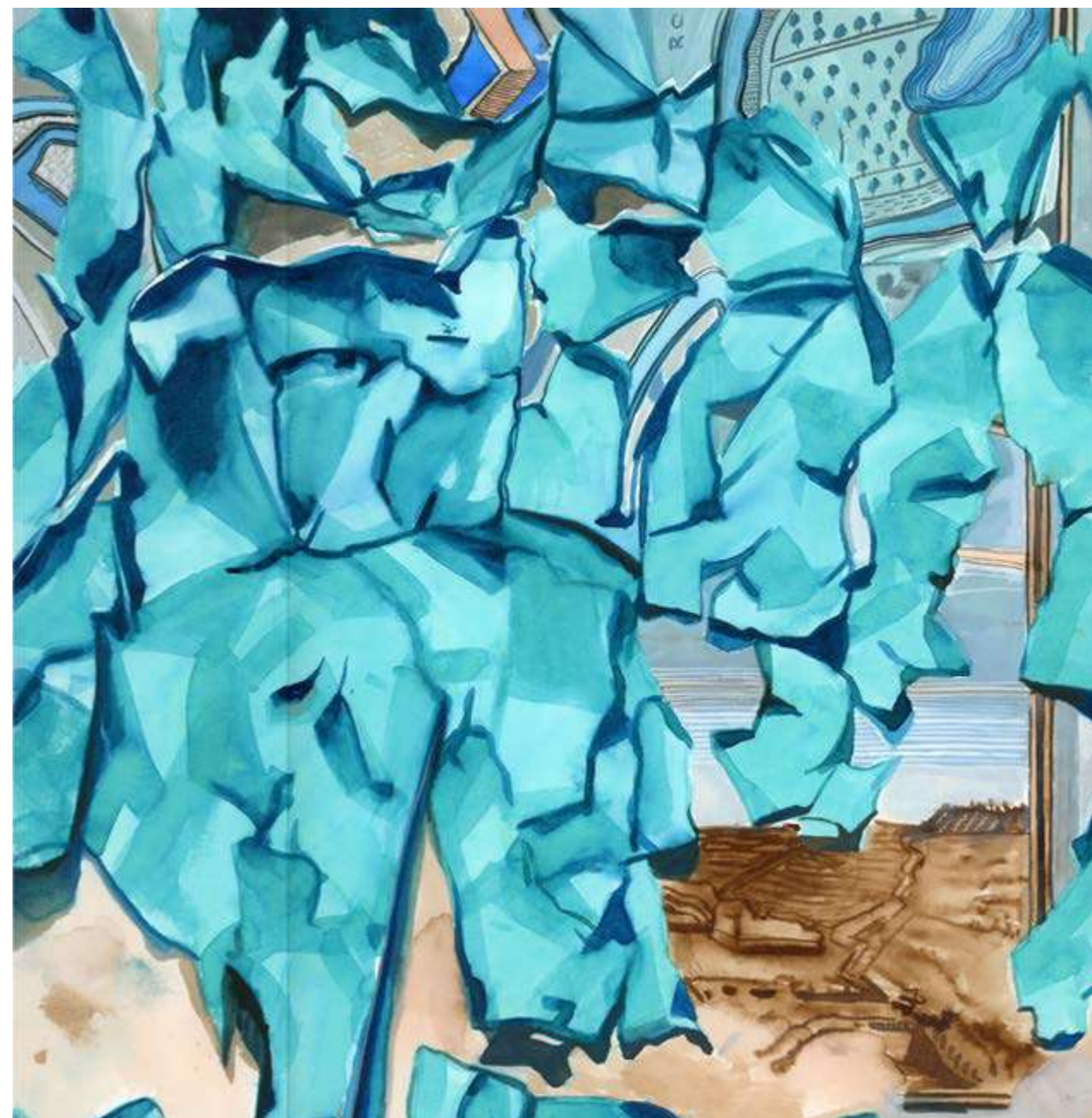
z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

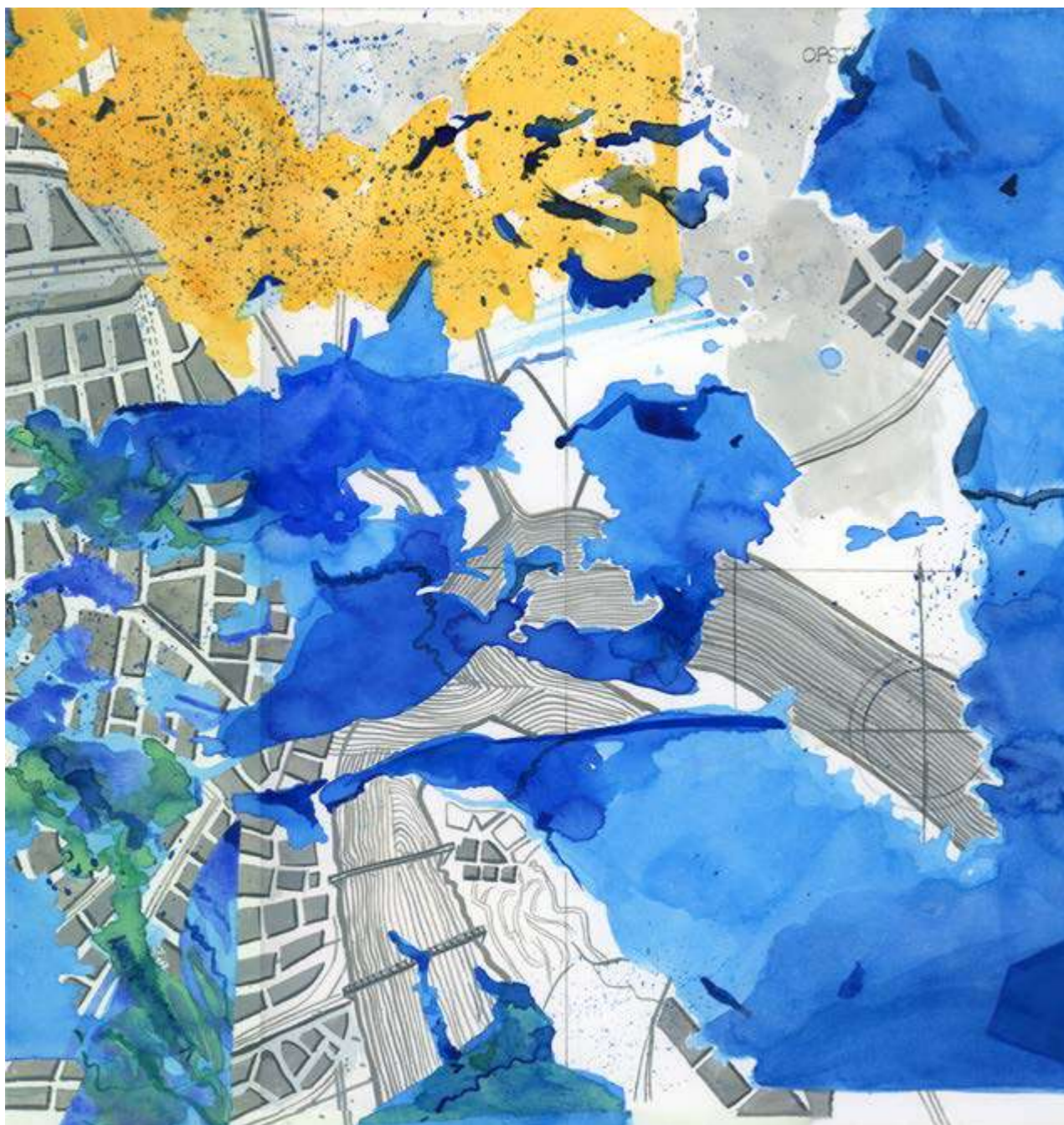
z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

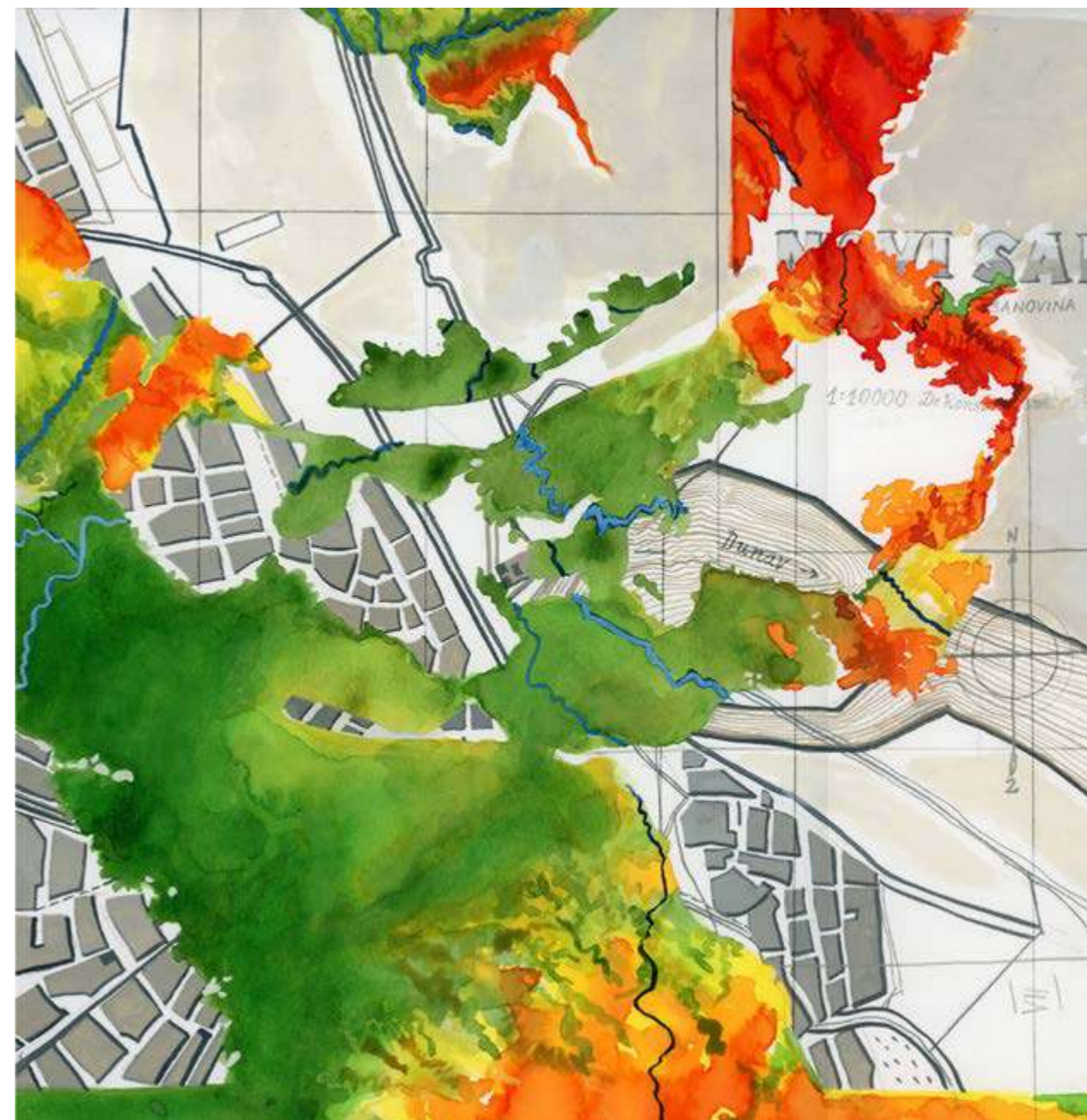
z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela, tusz na papierze, 60/90 cm, 2018

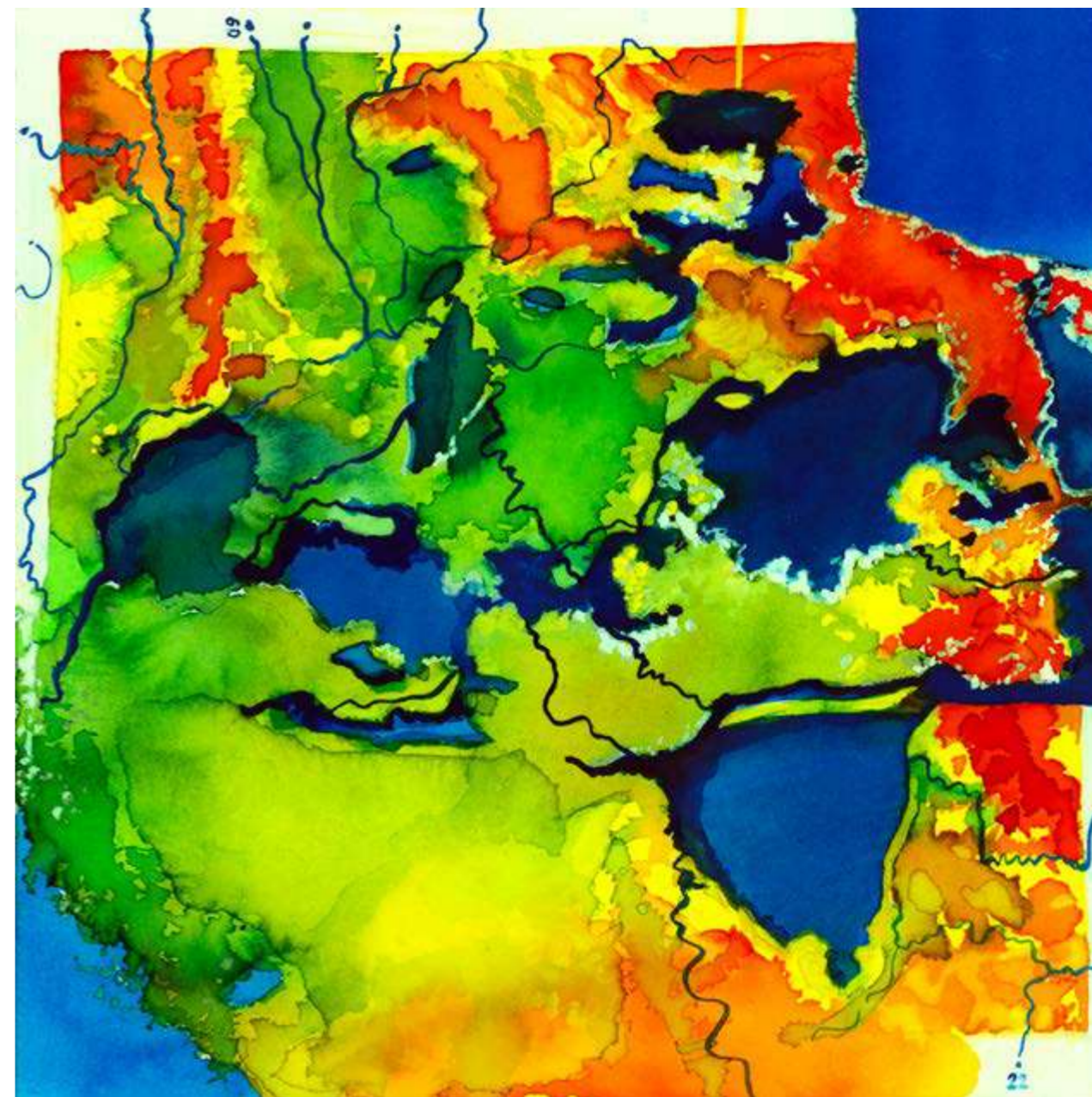
Podczas pracy przy muralu, Ekwador, kwiecień 2018

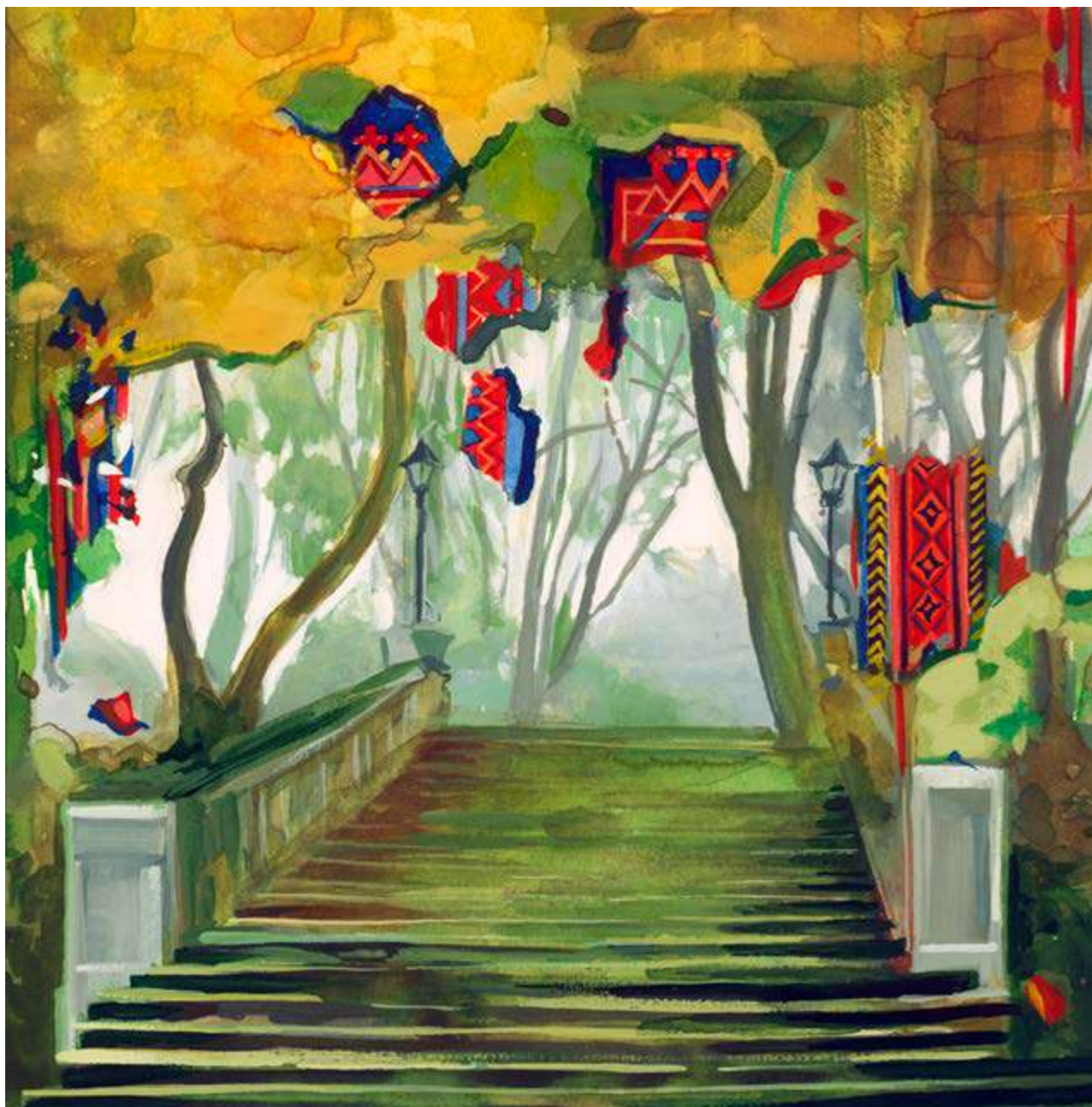
z cyklu *Mapy krajobrazu*, akryl na ścianie, 200/200 cm, Museo Nahim Isaisas, Guayaquil, Ekwador, 2018

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

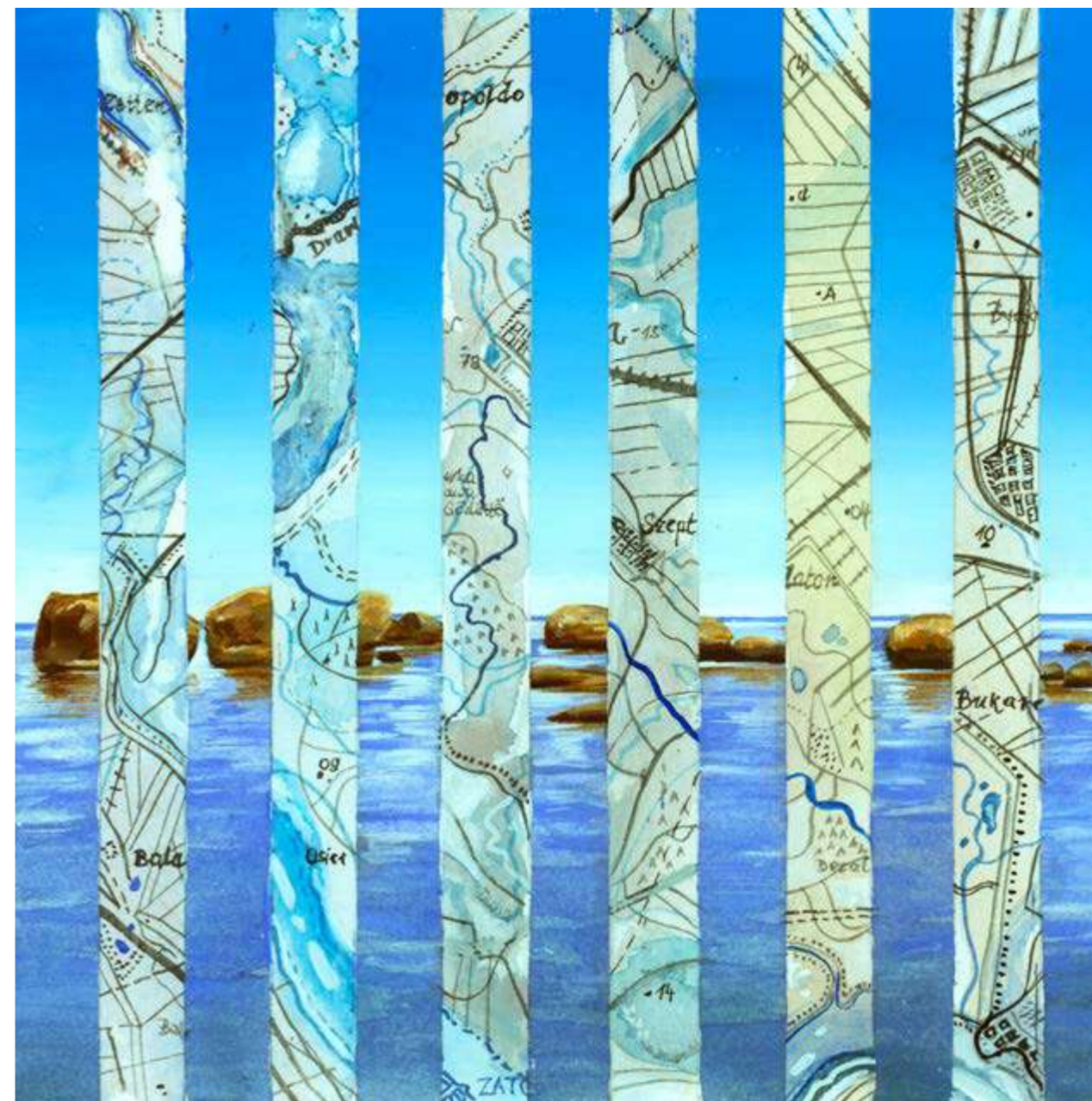
z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

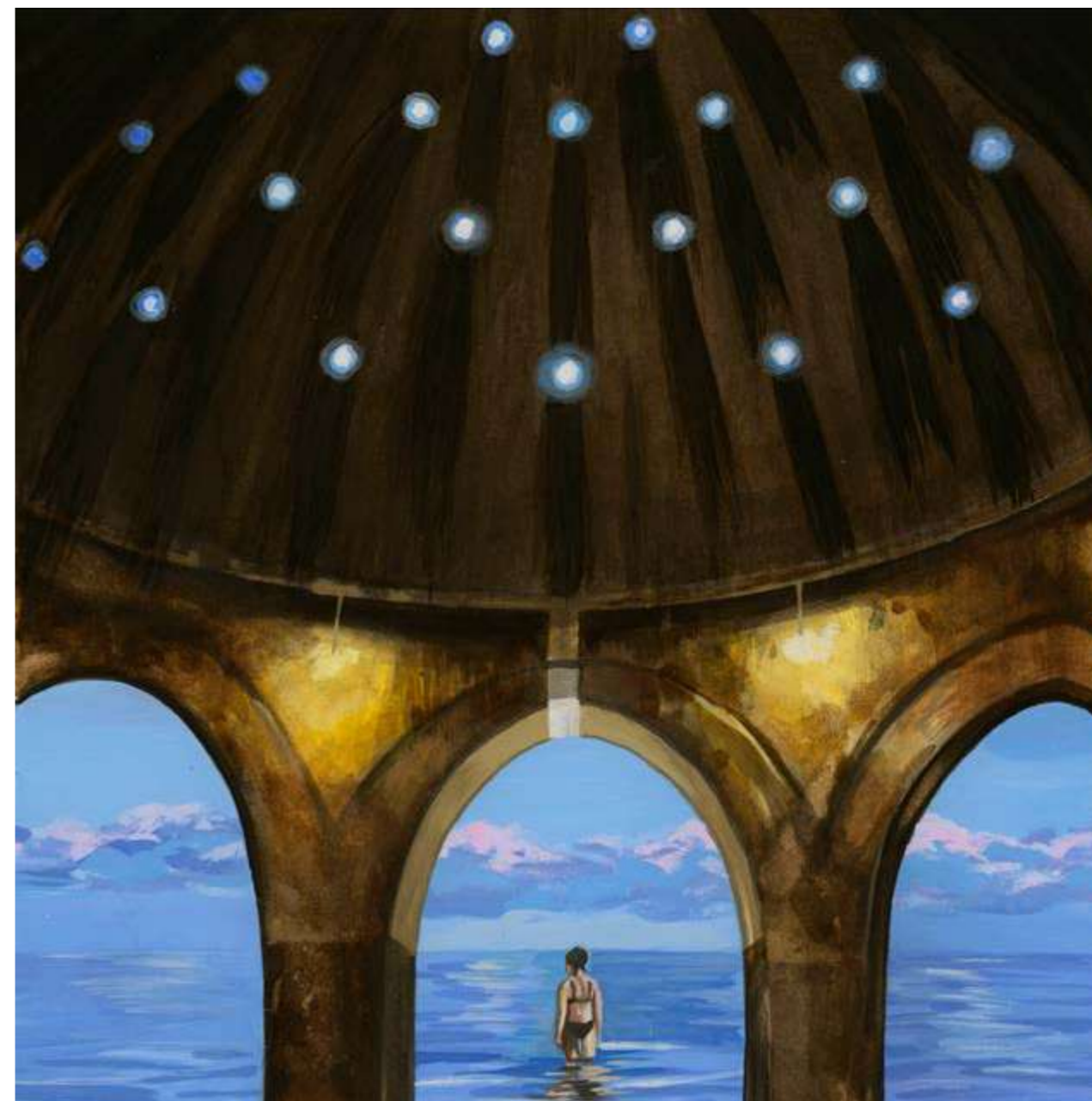
z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

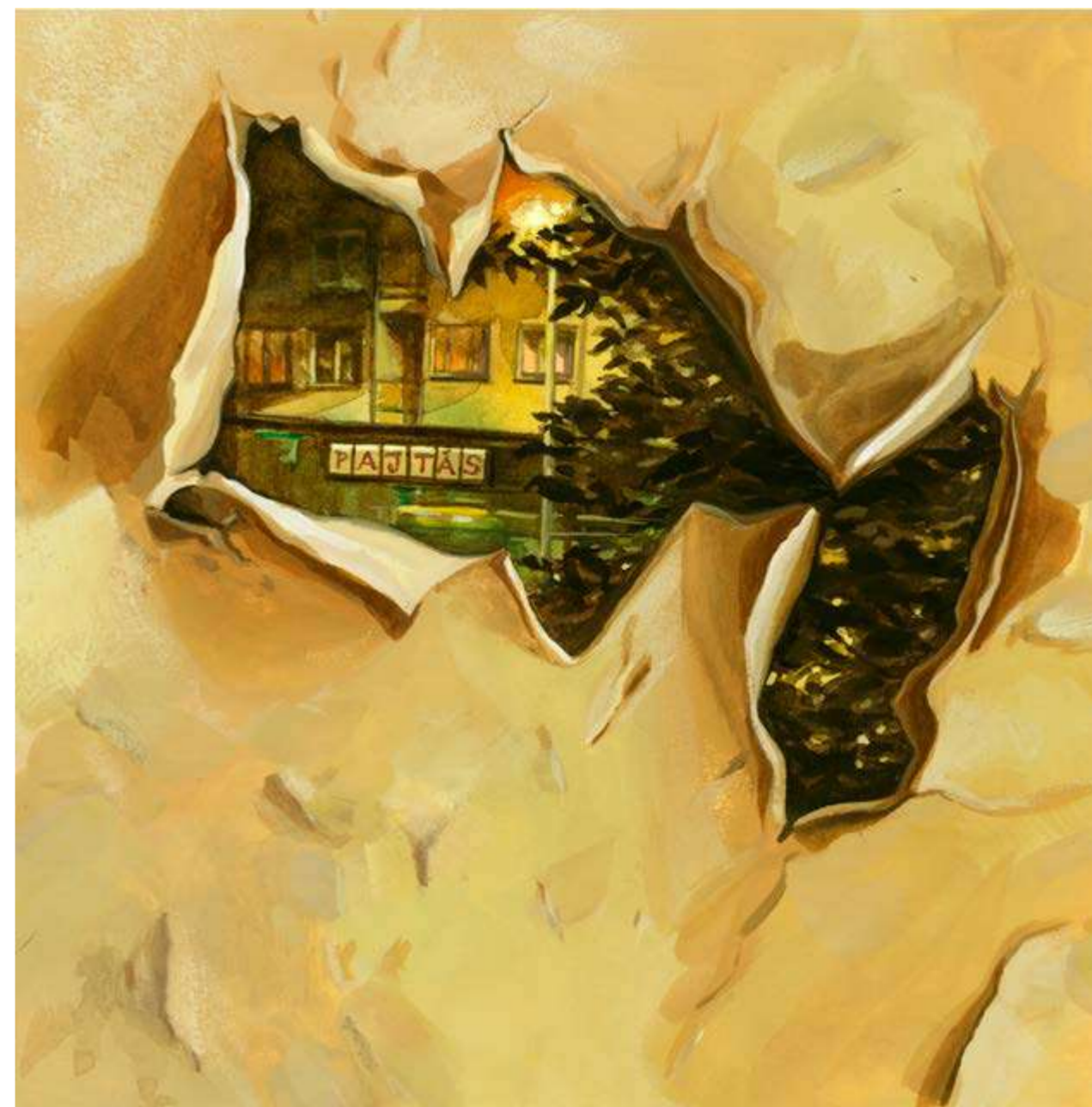
z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

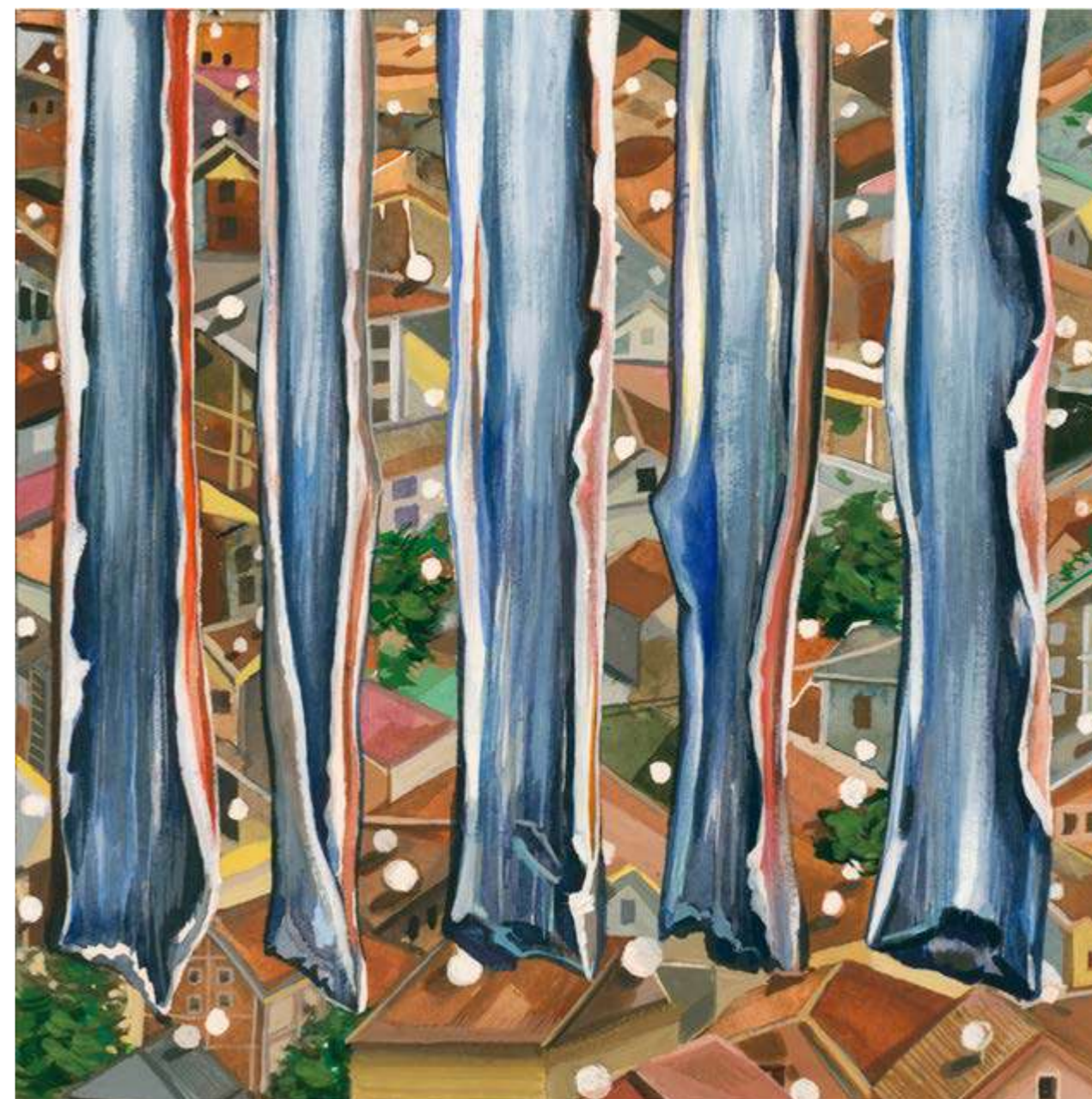
z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

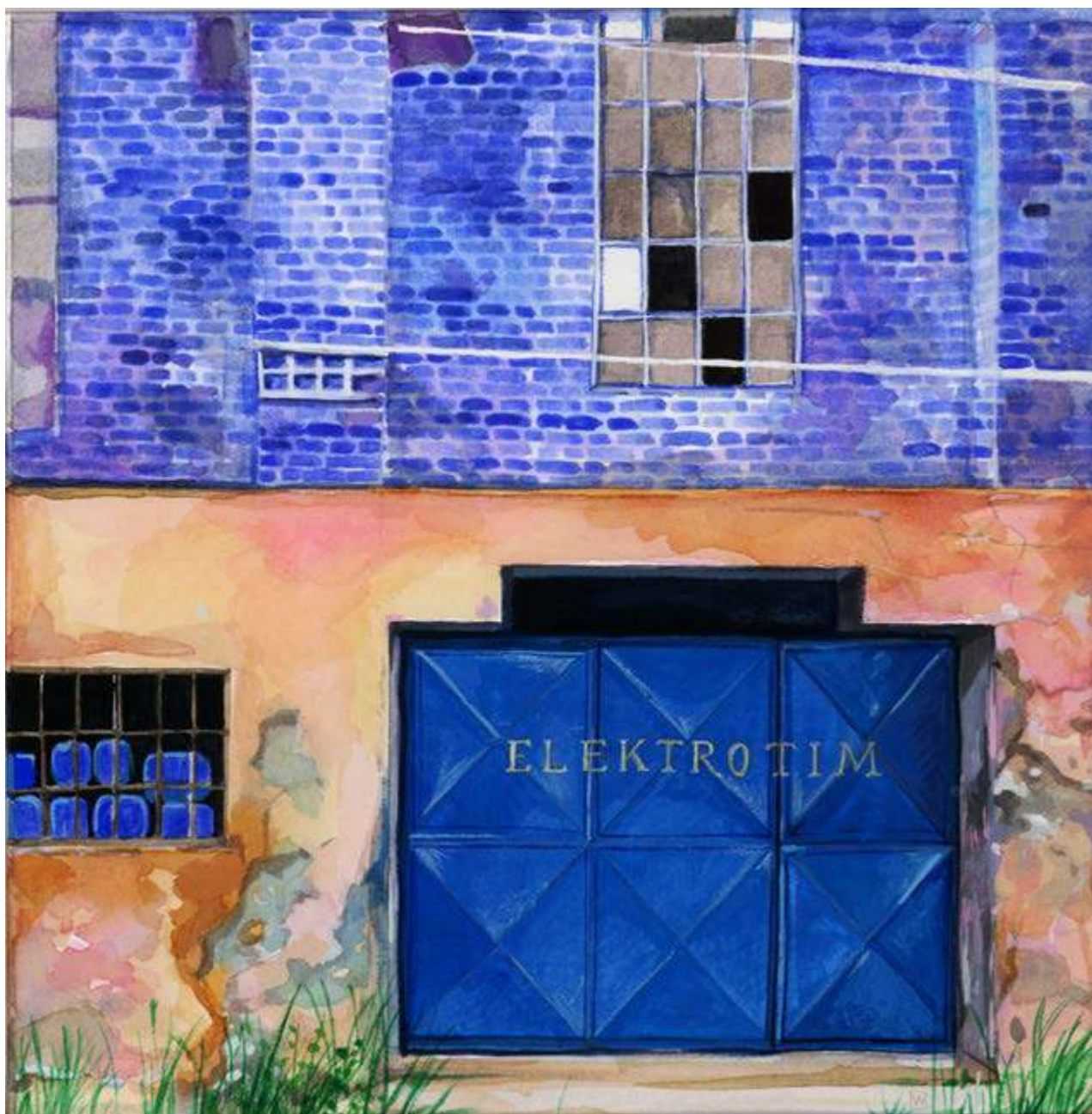
z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

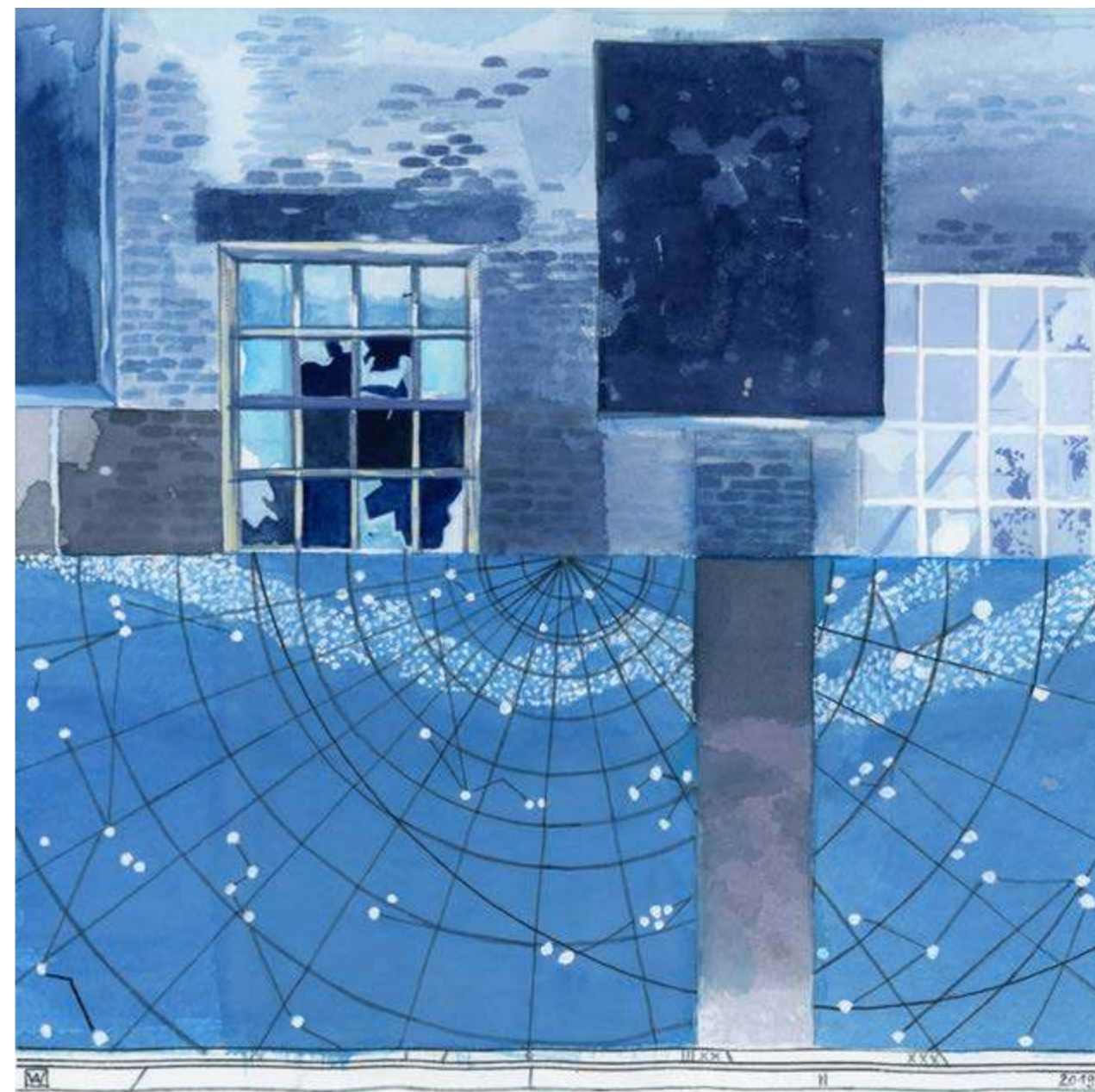
z cyklu *małe prozy*, gwasz, akwarela na papierze, 18/18 cm, 2016

z cyklu *Mapy krajobrazu*, gwasz, akwarela na papierze, 30/30 cm, 2018

z cyklu *Mapy krajobrazu*, *Elektrotim*, gwasz, akwarela na papierze, 20/20 cm, 2019

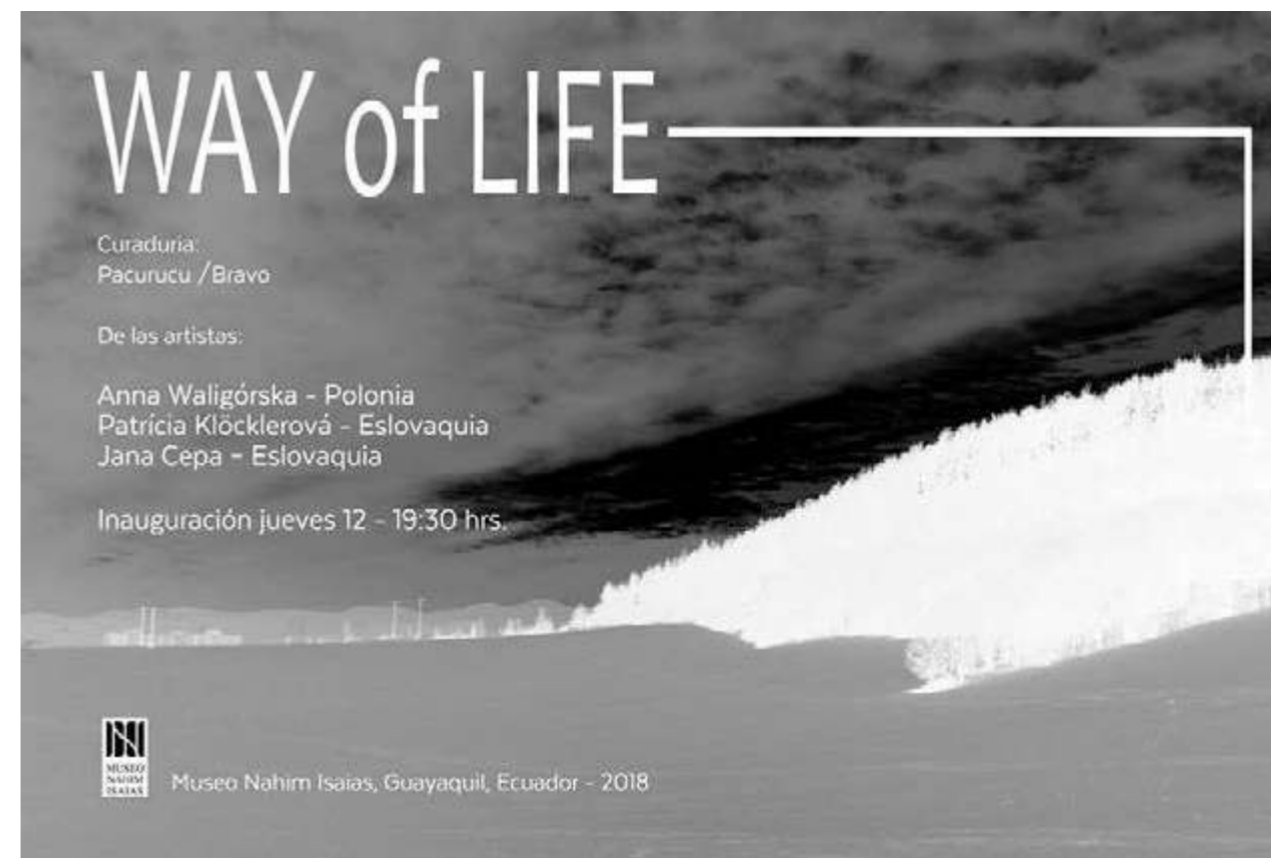
z cyklu *Mapy krajobrazu*, *Vulkanizer*, gwasz, akwarela na papierze, 20/20 cm, 2019

Widok ekspozycji, Museo Nahim Isaias w Guayaquil, Ekwador,
kwiecień 2018 roku

Zaproszenia, plakat, widok muzeum

Widok ekspozycji, wernisaż wystawy *małe prozy*, Galeria Nowy Warzywniak, Gdańsk, październik 2019 roku

Widok ekspozycji, Slovenská výtvarná únia, Galeria Umelka w Bratysławie,
Słowacja, wrzesień 2020 roku

Cykl obrazów *Gry dziecięce*

powstałych w latach 2018-2019,

prezentowanych w Galerii Gdyńskiego

Centrum Filmowego w Gdyni w 2019 roku.

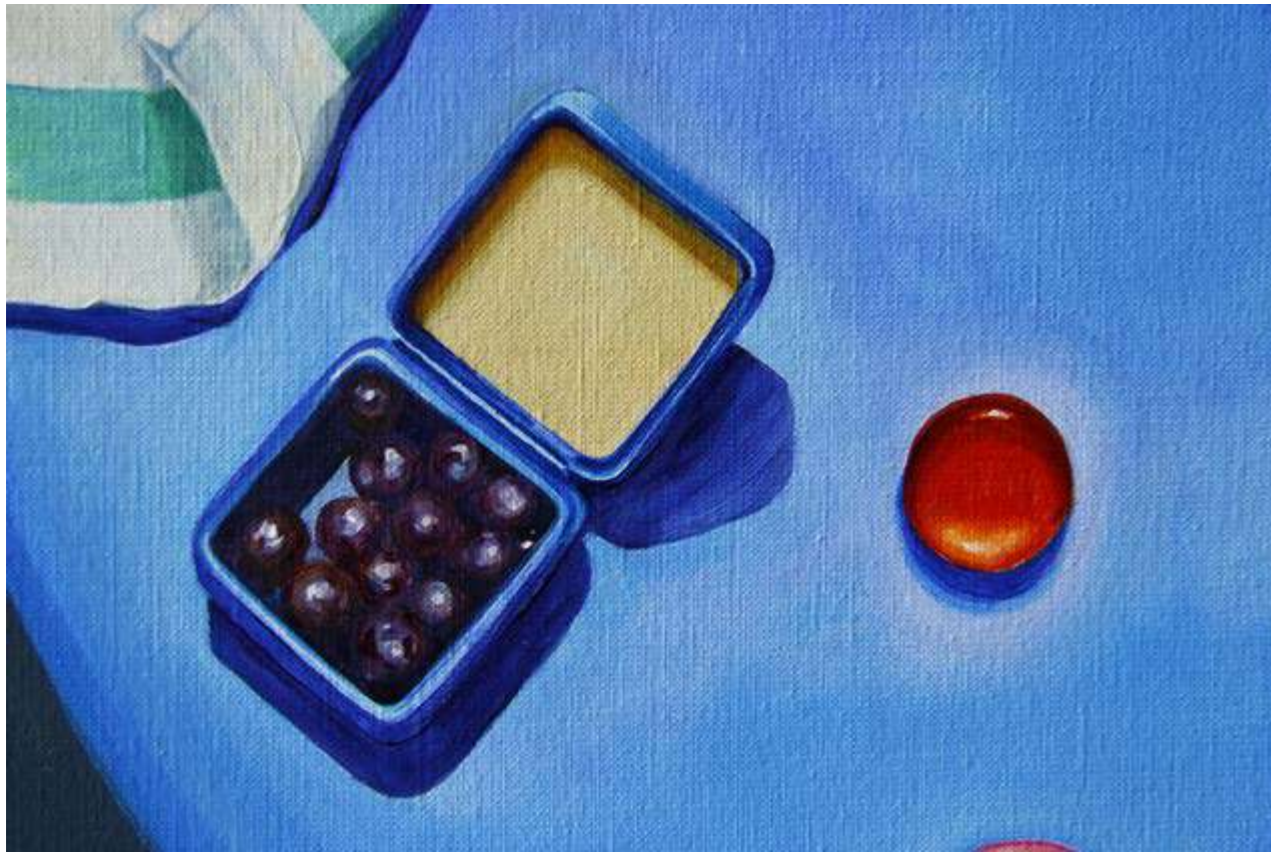
Najlon, olej na płótnie, 100/120 cm, 2018

Najlon1, olej na płótnie, 90/100 cm, 2018

Basen, olej na płótnie, 100/100 cm, 2018

Porzeczki, olej na płótnie, 100/100 cm, 2018

Księżyc, olej na płótnie, 100/100 cm, 2019

Na trampolinie/Tosia, olej na płótnie, 50/50 cm, 2018

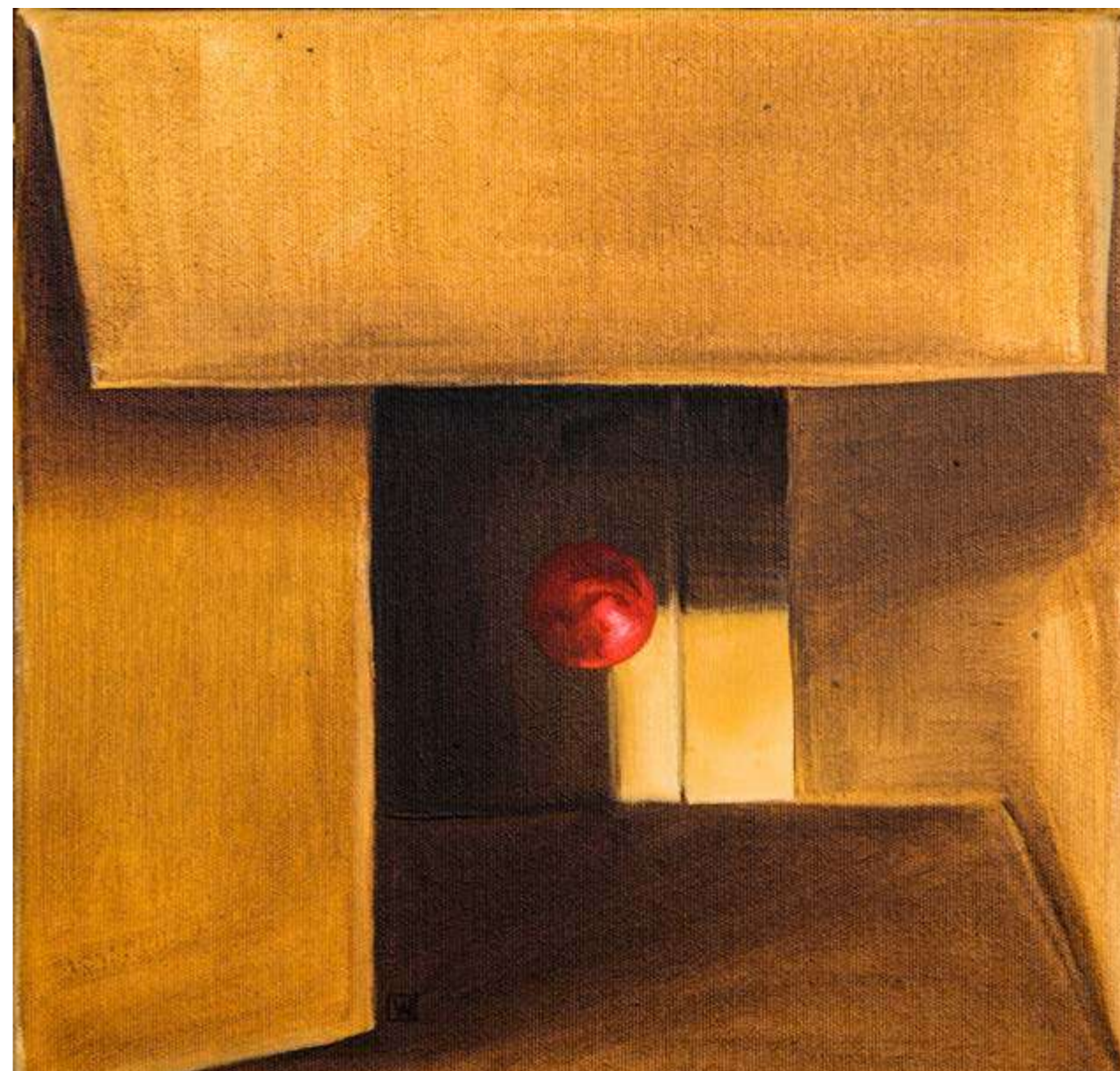
Na trampolinie/Ada, olej na płótnie, 50/50 cm, 2018

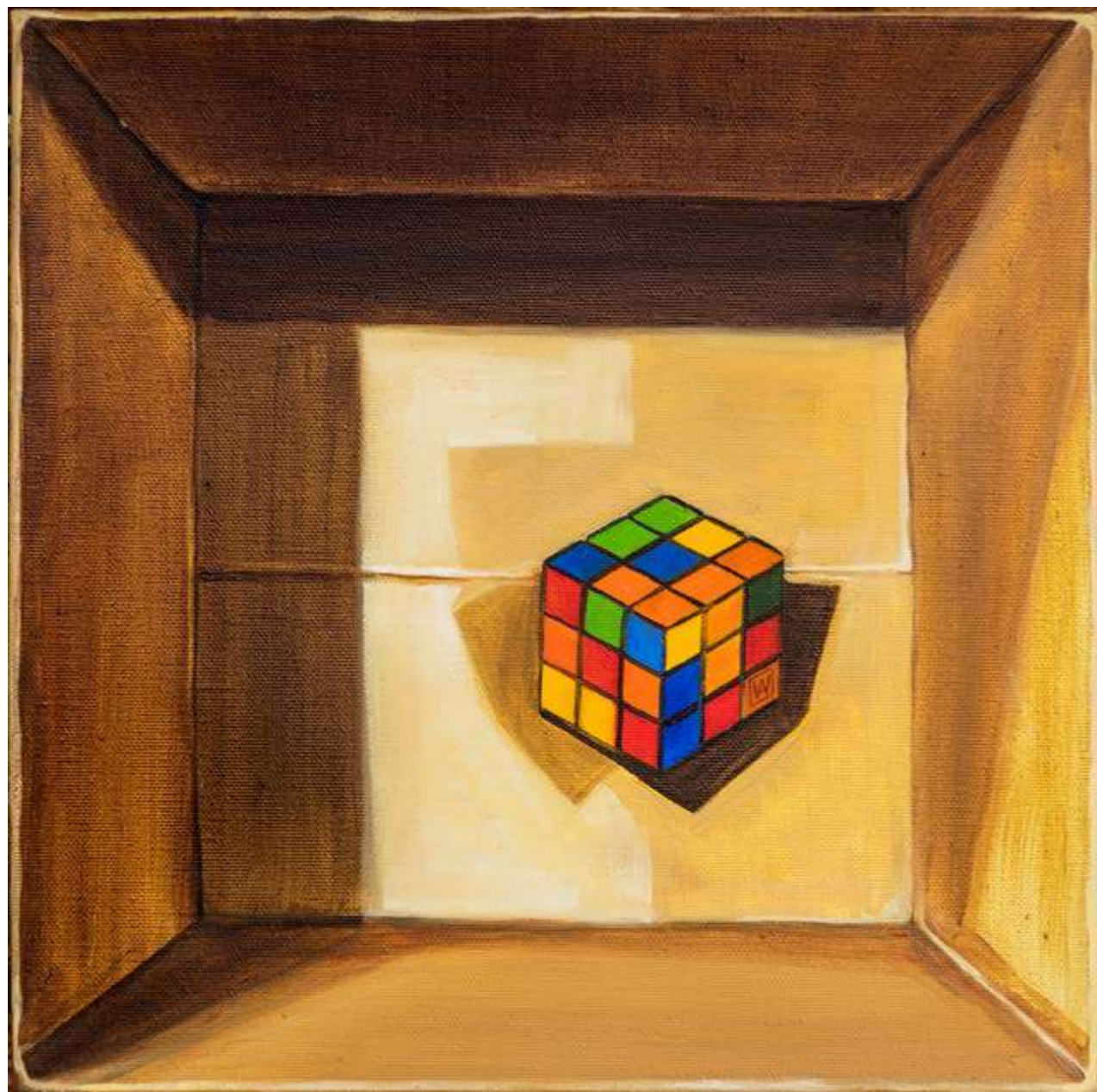
Na trampolinie/Antek, olej na płótnie, 50/50 cm, 2018

W pudełku1, olej na płótnie, 30/30 cm, 2019

W pudełku2, olej na płótnie, 30/30 cm, 2019

W pudełku3, olej na płótnie, 30/30 cm, 2019

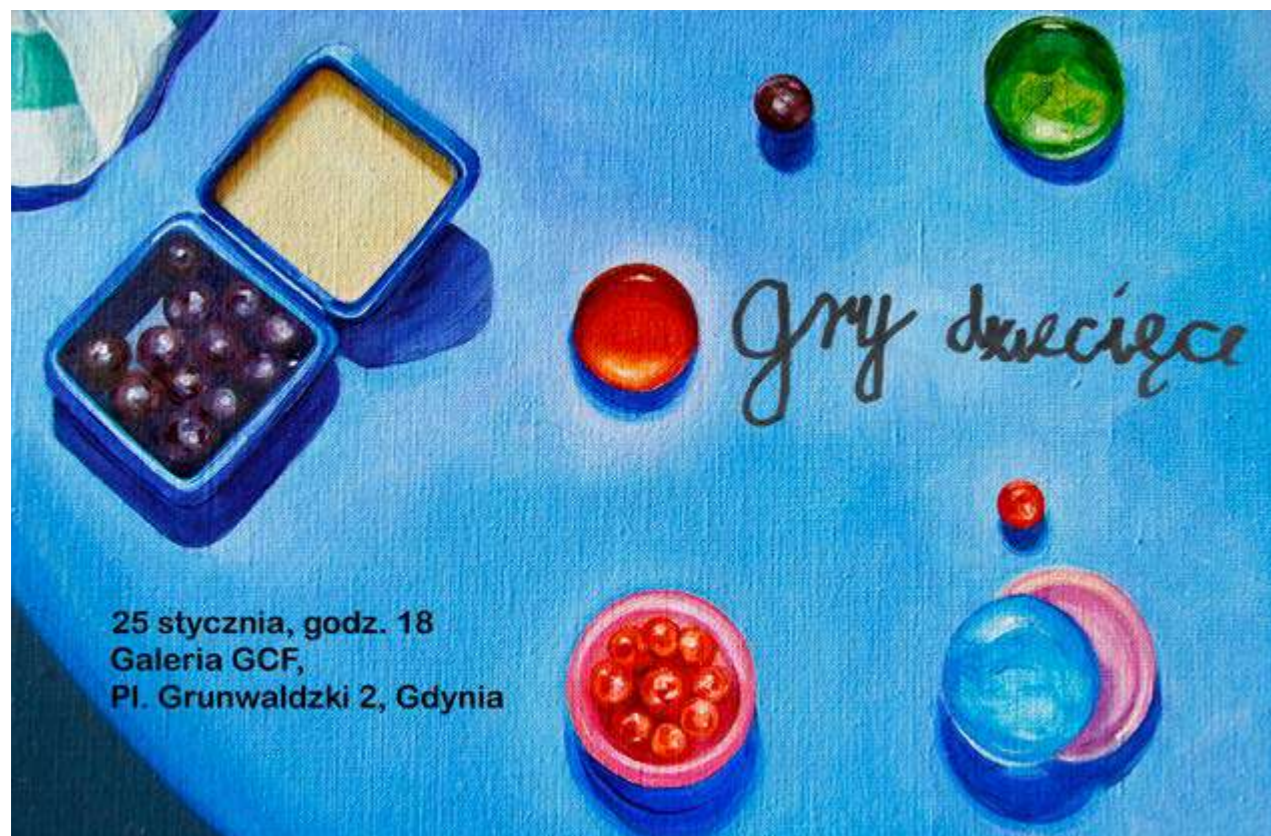

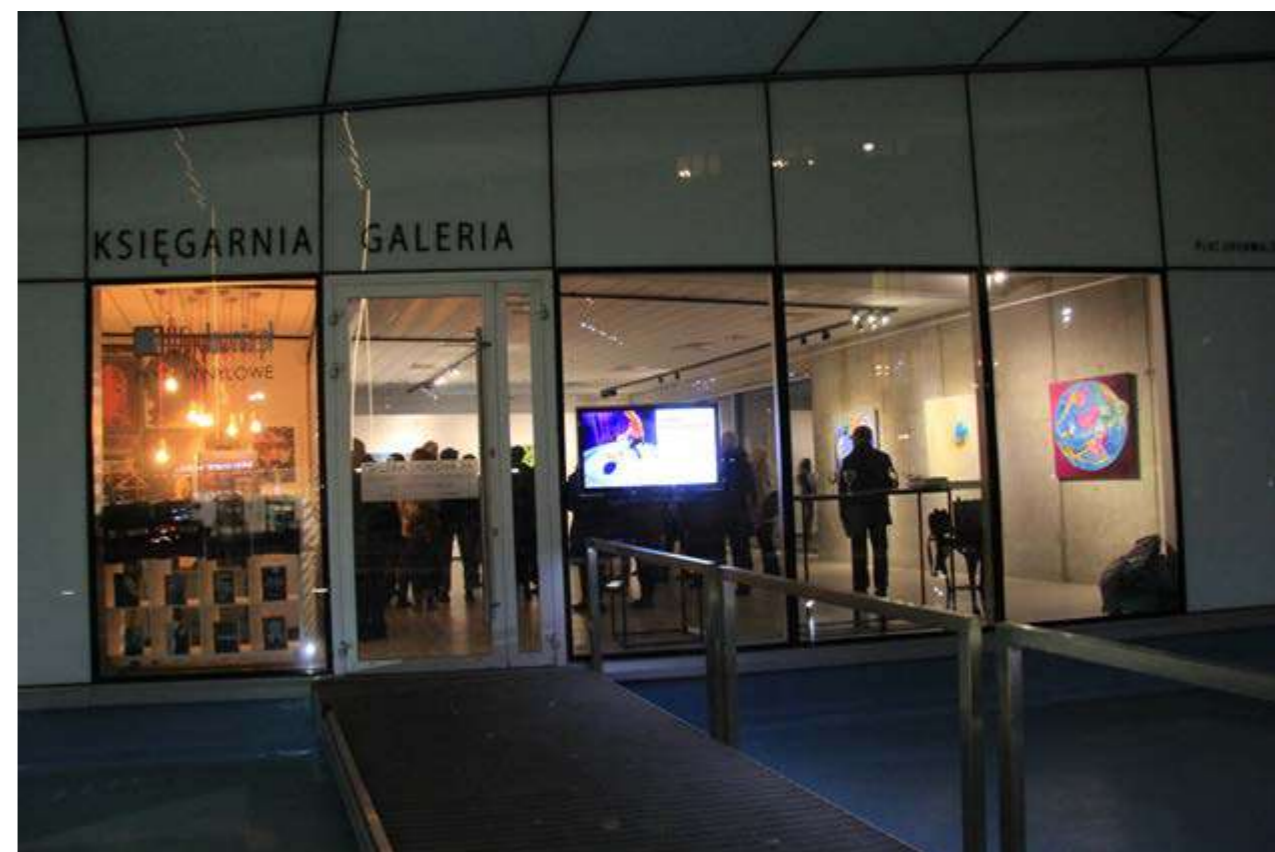
W pudełku4, olej na płótnie, 30/30 cm, 2019

Widok ekspozycji, Galeria Gdynińskiego Centrum Filmowego w Gdyni,
styczeń 2019 rok

Plakat, widok ekspozycji

Omówienie
pozostałych osiągnięć
artystycznych□

POZOSTAŁE OSIĄGNIĘCIA

Martwe natury, resztki

Interesują mnie formy byle jakie, pomyłki w dziele stworzenia, ślepe zaułki. To, co miało się rozwinąć, ale z jakichś względów pozostało niedorozwinięte; albo wręcz przeciwnie – przerosło plan. Wszystko, co odstaje od normy, co jest za małe albo za duże, wybujale lub niepełne, monstrualne i odrażające. Formy, które nie pilnują symetrii, które się multiplikują, przyrastają po bokach, pączkują, lub przeciwnie, redukują wielość do jedności¹.

Olga Tokarczuk

Moje oko przyciąga to, co jest „inne”. Wzrok uruchamia emocje podobne do fascynacji obiektami gromadzonymi w gabinecie osobliwości. Intrygują mnie rzeczy zdeformowane, zniszczone, zbędne, zapomniane i pozbawione pierwotnych funkcji: liszczące na ścianach, łuszcząca się farba, skórki owoców, zwiędłe kwiaty.

□

1 O. Tokarczuk, *Bieguni*, Kraków 2007, s. 22.

Dostrzegam ulotne piękno ich mieniącej się w świetle faktury i koloru. Odnalezione pozostałości materii organicznej tworzą soczyste wizualnie, emanujące światłem obrazy. Tak zrodził się pomysł namalowania przypadkowych kompozycji.

Clara Peters, *Martwa natura z owocami i kwiatami*, 64/89 cm, 1612-1613

Uderzyło mnie bogactwo ich form i kolorów, przywodzące na myśl siedemnastowieczne martwe natury holenderskich i flamandzkich kolekcjonerów nadzwyczajnej zwyczajności. W ich pracach przedmioty codziennego użytku były pretekstem do opowieści o życiu i śmierci, niosły ze sobą symboliczne znaczenia. Artyści w zwykłych obiektach zawarli doskonałość i piękno, na przekór ich przemijalności i doczesności.

Na powierzchni cynowych talerzy odbija się światło, płatki kwiatów zdają się drzeć pod wpływem podmuchu wiatru, warzywa i owoce tworzą plątaninę kolorowych plam, zachwycających soczystością i różnorodnością faktur.

Pejzaże

Poetyckie ujęcie mojej recepty na pejzaż odnalazłam w wierszu litewskiego poety Ege

nijusa Ališanki:

□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□ □□

zacząć od zera
od jakiegoś punktu na mapie europy
powiedzmy małego miasteczka
czy wioski
albo niech to będzie masyw leśny
dodać najkrótszą drogę do domu
sumę pomnożyć przez liczbę przeżytych lat
podzielić przez zimę i wiosnę
znaleźć wspólny mianownik dla dnia i nocy
odjąć pamięć
otrzymamy wtedy to co było do okazania
czyli wiersz
odwrotnie proporcjonalny do historii³

Temat pejzażu jest bardzo ważnym elementem mojego malarskiego uniwersum. Biegnie nurtem równoległym do głównego, jak rzeka: czasem dzika i rwąca, czasem zmieniająca się w szemrzący strumyk. Sam proces malowania pejzażu to próba zatrzymania chwili, wciąż wymykającej się terażniejszości. Nieuchwytnego *teraz* osuwającego się w przeszłość, po której niemal natychmiast następuje przyszłość, w mgnieniu oka ponownie ginąca w przeszłości.

Malarska kontemplacja pejzażu jest próbą przyszpilenia pędzlem jednorazowej, ulotnej chwili, zapisem widoku, który tworzy się w mojej obecności, ale bez mojego udziału. Pejzaż uczy mnie obserwacji i rejestracji zmian zachodzących wraz z metamorfozami światła i koloru, wprowadza w stan prawie medytacyjny, możliwy tylko w kontakcie z naturą. Bliskie są mi słowa Stanisława Baja: „Nigdy mi się nie zdarzyło, żebym zobaczył te same kolory, na przykład o poranku. Nigdy mi się to nie przytrafiło, żeby było tak samo jak wczoraj. Nie da rady”⁴.

³ E. Ališanka, *Zastrzegam sobie prawo do milczenia*, przeł. P. Ciucka, Poznań 2018, s. 24.

⁴ Z wystawy *Obojętnie, gdzie to jest na świecie*, Muzeum Etnograficzne, Kraków 2018 [niepaginowane].

Ulotność, jednorazowość widoku jest dla mnie nieustannym wyzwaniem, zachęcającą do kolejnych prób zatrzymania i kontemplacji momentu, o którym Zbigniew Herbert pisał tak:

Nad piazza del Campo — luna piena. Kształty tężeją. Między niebem a ziemią napięta struna. Taka chwila daje dojmujące uczucie zastygłej wieczności. Umilkną głosy. Powietrze zamieni się w szkło. Zostaniemy tak wszyscy utrwaleni: ja podnoszący szklanekę wina do ust, dziewczyna w oknie poprawiająca włosy, staruszek sprzedający pod latarnią pocztówki, a także plac z ratuszem i Siena. Ziemia będzie krążyć ze mną, nieważnym eksponatem kosmicznego muzeum figur woskowych, którego nikt nie ogląda⁵.

Moment zaobserwowany w naturze, przeniesiony na płótno czy papier, pozostaje na nim unieruchomiony, niepodlegający zmianom. Wydestylowany z ruchomego pejzażu, schwytny i zamknięty na płaszczyźnie podobrazia. Malując pejzaż, czuję się, jakbym jadła Proustowską magdalenkę – ciągle powracam do wspomnienia danej przestrzeni i oddycham jej powietrzem.

Moja fascynacja pejzażem ma początek w dzieciństwie. Wiele czasu spędzałam w otoczeniu przyrody, z dala od zgiełku cywilizacji. Spacer po lesie był obserwacją gry światła sączącego się przez liście, różnorodności faktur i kolorów.

Na pejzaż uwrażliwiają mnie także podróże. Jako studentka zaczęłam wyjeżdżać do Włoch i odkrywać ich fascynującą kulturę, która stała się inspiracją wielu moich obrotów. Zwiedzałam muzea, kościoły i ruiny, kontemlowałam dzieła sztuki, zatapiałam się w historii i odkrywałam ślady wielkich artystów.

Włoskie południe zarówno jako pora dnia, jak i metafora (u Fryderyka Nietzschego Wielkie Południe to moment ponadczasowości, chwila magiczna, czas upojenia) wzmagają uczucie zastygłej wieczności, o którym pisał Herbert w przytoczonym przeze mnie fragmencie. Takie myślenie jest bliskie mojemu pojmowaniu malarstwa pejzażowego jako unieruchomionego fragmentu przestrzeni i czasu.

Pojawia się jednak pytanie, czy właściwa sztuce moc przywracania chwil jest

⁵ Z. Herbert, *Barbarzyńca w ogrodzie*, Warszawa 2004, s. 72.

wystarczająco nadprzyrodzona, by przewyciężyć oddolne działanie materii i czy w ogóle można dotrzeć do sedna, przebić się przez ruchome powierzchnie i trafić do środka.

Wciąż podejmuję próbę, wierząc, że malarstwo jest drogą, nawet wtedy, gdy nasz cel się oddala.

Malowanie w plenerze, Gorajec 2020

□ □□□□□□

Twarz ludzka była dla mnie i jest krainą,
okolicą, krajobrazem, obrazem.
Krajobraz twarzy. (...) Tak, to największy temat,
jaki czeka na mnie od kilku lat⁶.

Tadeusz Różewicz

Malowanie portretów, przede wszystkim bliskich mi osób, ma dla mnie dwójakie znaczenie. Po pierwsze, zatrzymuje czas i modela w zastygłej wieczności. Po drugie, ilustruje moje rozważania na temat możliwości mimetycznych sztuki.

W podstawowym znaczeniu obraz mimetyczny odnosi się do naśladowania rzeczywistości. Nie oznacza jednak kopiowania, lecz akt twórczy. Reprezentacja oznacza więc stworzenie bytu na wpół substancjalnego, ale mającego swój odpowiednik wśród bytów substancjalnych. Malarstwo staje się wówczas ewokacją wybranych fragmentów przeszłości. Jeśli założymy, że przedstawiony na obrazie byt zostaje ponownie powołany do życia jako wizerunek-esencja, możemy uznać wyższość samego dzieła nad rzeczywistością, której dotyczy. Mnie najbliższa jest wzajemna relacja rzeczywistości i obrazu, która uwzględnia kategorię *mimesis* rozumianą jako naśladowanie i przetwarzanie wybranych elementów świata po to, by powołać do istnienia nowy byt – integralną wypowiedź na temat większej od siebie całości.

Malując portret, badam widzialną powłokę twarzy, ale jednocześnie staram się patrzeć w głąb i uchwycić to, co jest pod powierzchnią. Obraz to wizerunek konkretnej osoby, jednak idea przedstawienia jest szersza, odnosi się przecież do całości. Od tego, jaki będzie zasięg tej całości, jak bardzo będzie złożona, i jakie spektrum interpretacyjne otworzy, zależy ranga stworzonej przeze mnie pracy.

Impulsem do namalowania portretu mojej córki Ady (2020, ilustracja na str. 196) była fascynacja rzeźbą średniowieczną, szczególnie przedstawieniami Madonn z Dzieciątkiem na ręku. Kompozycją obrazu nawiązałam natomiast do

□ _____
12 T. Różewicz, *Twarze*, Proza, t. 2, Wrocław 2004, s. 284.

dzieła piętnastowiecznego malarza Petrusa Christusa *Madonna na drzewie*, zapożyczając z niego tło i drapowane szaty modelki.

□
Petrus Christus, *Madonna na drzewie*, olej na desce,
14.7/12.4 cm, 1465

□
Ada, olej na płótnie, 120/90 cm, 2020

□

Portret Mamy – *Wiadomość* (2020, ilustracja na stronie obok oraz na str. 198) – powstał w manierze tenebrosa. Podjęłam nim dialog z obrazami Georgesa de la Toura. Jedynym źródłem oświetlenia nie jest tu świeca, lecz ekran telefonu komórkowego. Moim zamierzeniem było uzyskanie klimatu spokoju, wyciszenia i skupienia.

Tryptyk *Koniec lata* (2016, ilustracja na str. 202) to portret, na którym nie ukazuję twarzy modelki. Trzy płótna zostały namalowane w taki sposób, żeby można było je dowolnie komponować – zarówno w pionie, jak i w poziomie. Odkryte fragmenty ciała – łydki i stopy – umieściłam na tle zniszczonej materii podartego dywanu i łuszczącego się tynku. Postać jest elementem abstrakcyjnej całości. Włosy rozrzucone wokół głowy przywodzą na myśl promienie słoneczne. Środkowy obraz przedstawia warstwy tkanin – w gąszczu kolorów i wzorów można dostrzec ukryty porządek ornamentów.

□
Wiadomość, olej na płótnie, 70/50 cm, 2020

□
Georges de la Tour, *Edukacja Dziewicy*, olej na płótnie, 83.8/100.3 cm, 1650

Interesuje mnie koncepcja współistnienia słowa i obrazu, relacja, w której tekst i obraz są spójne, dopełniają się wzajemnie. W 2019 roku wydałam wspólnie z Miłozsem Walińskim książkę *Ziele i zoo* (Gdańsk 2019, ilustracje na str. 212–235), w której miniaturom poetyckim towarzyszą rysunki. Każda strona książki jest kompozycją plastyczną jednego utworu.

Mój dialog z literaturą zaowocował ponadto współpracą z wydawnictwem Książkowe Klimaty, dla którego zaprojektowałam okładki dwóch książek: *Od dwóch tysięcy lat* Mihaila Sebastiana (przeł. Dominik Małecki, Wrocław 2020, ilustracje na str. 236–237) oraz *Lato, gdy mama miała zielone oczy* Tatiany T̄ibileac (przeł. Dominik Małecki, Wrocław 2021, ilustracje na str. 238–239). Projekty obu okładek wykonałam w technice akwareli. Pierwsza kompozycja utrzymana jest w monochromatycznych szarościach, druga powstała z użyciem mocnych, świeżych i kontrastowych kolorów.

Przenikanie się sztuk wizualnych i literatury jest dla mnie inspiracją do pracy. W 2020 i 2021 roku uczestniczyłam w warsztatach literacko-artystycznych Rozstaje w Gołaraju na pograniczu polsko-ukraińskim. Rozstaje to grupa pisarzy i tłumaczy literatury z krajów Europy Środkowo-Wschodniej. W 2020 roku dołączyli do nich artyści wizualni. Naszymi wspólnymi działaniami staramy się wcielić w życie ideę syntezy sztuk. Plastycy tworzą obrazy i ilustracje inspirowane tekstami literackimi. Efektami naszych działań są wspólne publikacje – m.in. na portalu Rozstaje.art – oraz wystawy połączone z czytaniem poezji i prozy.

Malarstwo ścienne

Jestem zwolenniczką tradycyjnych technik malarstwa ściennego, szczególnie wysoko cenię realizacje sgraffitowe, które z powodu dużej odporności na działanie warunków atmosferycznych świetnie sprawdzają się jako ozdoba elewacji.

W tej technice zrealizowałam kilka projektów, m.in. motywy na fasadach budynków gdańskiej starówki, w tym trzy ściany kamienicy przy ulicy Korzennej przedstawiające *Mapę nieba północnego* według Jana Heweliusza (2008). Była to realizacja grupowa wykonana ze studentami z Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu.

Moim autorskim projektem, wyciętym na elewacji kamienicy przy ulicy Ogarnej w Gdańsku, jest sgraffito przedstawiające motywy mechanizmu zegarowego (2015). Projekt powstał w ramach inicjatywy Gdańskie Fasady OdNowa (ilustracje na str. 264–267).

Staram się propagować wiedzę na temat sgraffito. W ramach zajęć na Akademii Sztuk Pięknych w Nowym Sadzie w 2019 roku przeprowadziłam warsztaty poświęcone tej technice i wykład na temat jej historii. Studenci cały dzień pracowali przy wycinaniu ornamentów w kolorowej zaprawie. W architekturze Wojwodiny zdobienia tego typu występują bardzo rzadko. Być może dlatego warsztaty spotkały się z dużym zainteresowaniem uczestników.

Doświadczeń w realizacji malarstwa ściennego nabywałam, wykonując duże i mniejsze projekty, początkowo jako studentka, później jako asystentka. Niektóre prace, od fazy projektowej do realizacji, miały charakter indywidualny, inne zespołowy.

Z inicjatywy profesora Andrzeja Dyakowskiego oraz profesora Macieja Świeszewskiego jako studentka angażowałam się w akcje charytatywne. Praca polegała na dekorowaniu wnętrza szpitali dziecięcych. Malowidła musiały nie tylko odznaczać się wysoką jakością plastyczną, lecz również uczynić przestrzeń szpitala bardziej przyjazną.

Malarstwo, które realizuję w architekturze, ma charakter autorski. Nie zawsze jednak mogę swobodnie dobierać temat. Jeśli projekt wykonywany jest na zamówienie, podlega akceptacji inwestora, w mniejszym czy większym stopniu wyznaczającego te

matykę. Czasem jest to hasło, idea czy osoba, którą mural ma upamiętniać. Tak było w przypadku mojego projektu na Uniwersytecie Gdańskim (2015, ilustracje na str. 252–259). Poświęcony został profesorowi Rudolfowi Weiglowi, biologowi i wynalazcy szczepionki na tyfus. W zamierzeniu zleceniodawców praca stanowić miała część ekspozycji poświęconej tej postaci. Dzięki dużym rozmiarom mural stał się dominującym elementem przestrzeni, w której jest prezentowany.

Podoba mi się inicjatywa wyprowadzania sztuki poza mury galerii czy muzeów. Z optymizmem odbieram zainteresowanie, jakie wzbudzają działania trafiające do szerokiego grona odbiorców. W 2019 roku wzięłam udział w tworzeniu przestrzeni osiedla mieszkaniowego IDEA w Gdańsku, projektując instalację przedstawiającą dwie rowery (ilustracje na str. 312–313). Na terenie osiedla powstał mały park sztuki. Kiedy tworzę dla wielu odbiorców, mam świadomość, że projekt będzie im towarzyszył na co dzień i stanie się stałym elementem krajobrazu.

Sgraffito *Mapa Nieba Północnego* wg. Jana Heweliusza, Gdańsk, 2008 (fot. Jacek Zdybel)

Witraże

Od drugiego roku studiów pracuję również w technice witrażu. Świadomość jej średnio-wiecznego rodowodu i moje zamiłowanie do działań artystyczno-rzemieślniczych sprawiły, że witraż stał się dla mnie istotnym medium. Od początku technika ta dawała mi wiele satysfakcji. Podczas projektowania zwracam uwagę na takie elementy jak kolor, rytm czy kompozycja. Obraz witrażowy oddziałuje przede wszystkim współbrzmieniem barwnych płaszczyzn oraz rysunkiem tworzonym przez ołowiane listwy konstrukcyjne. Duże znaczenie ma również światło:

Specyficzność zjawiska witrażu jako dzieła sztuki polega na tym, że jego struktura poddana jest wyjątkowo ścisłym ograniczeniom i rygorom materiałowo-technicznym [...], a zarazem jest [...] wrażliwa, z powodu wielkiej zależności od zewnętrznego, heterogenicznego czynnika, jakim jest światło⁷.

□

Szkło traktuję jak podobrazie malarskie, używam więc farb szklanych. W swoich projektach łączę fragmenty malowane realistycznie (najczęściej są to portrety) z elementami abstrakcyjnymi. Często wykorzystuję również litery, które traktuję jak plastyczne znaki, ich czytelność nie jest w tym przypadku istotna. Stają się elementami kompozycji obrazu, wibrującymi śladami zatartego pisma. Szkła barwione w masie, tak zwane katedralne, najpopularniejsze wśród szkła witrażowych, łączę z białymi. Zabarwiam je przy pomocy farb szklanych, takich jak te, których używali średniowieczni *vitreari* – twórcy witraży. Przy pomocy dawnej techniki mogę uzyskać współczesny wyraz plastyczny.

Praca ze szkłem to również eksperymenty. Poddawanie materiału obróbce termicznej, wprowadzanie kolorowych szklów, grawerowanie czy odkształcanie – dają zaskakujące efekty. Ważnym i dominującym elementem jest, jak już wspominałam, rysunek. Determinuje go wstępny projekt, według którego wycinam szkło. Jednak obraz witrażowy budowany jest przede wszystkim przez światło. Bez niego witraż pozostaje uśpiony.

⁷ M. Rzepińska, *Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego*, Warszawa 2009, s. 160.

Światło – inaczej niż w malarstwie na podobrazdach nietransparentnych – nie jest wpro-
wadzone środkami malarskimi, jego źródło znajduje się na zewnątrz. Przy witrażu mamy
do czynienia z dwoma rodzajami percepcji: światła barwnych i barw materialnych. Świa-
tło ujawnia barwę szkła, nałożona na nie malatura działa zaś barwą materialną. Zmien-
ność oświetlenia wpływa na zdynamizowanie obrazu witrażowego, brak światła oznacza
natomiast zatarcie czytelności przedstawienia. Recepcja witrażu, bardziej niż innych
obiektów sztuki, zależy od miejsca, w którym został umieszczony.

□ □□□□□□□□□

W 2018 roku uczestniczyłam w odtwarzaniu historycznego fresku *Niebo polskie* w auli
gmachu dawnego Gimnazjum Polskiego w Gdańsku, obecnej siedzibie Urzędu Marszał-
kowskiego. Oryginalne malowidło Bolesława Cybisa i Jana Zamoyskiego wykonane było
w technice fresku mokrego z elementami reliefu i zajmowało powierzchnię ponad 100
metrów kwadratowych. Powstało wkrótce przed drugą wojną światową i zostało zniszc-
zone po jej wybuchu.

Obraz miał zaświadczać o polskości Gdańska. Na tle gwiazdozbiorów i symbo-
licznych postaci kobiecych przedstawiono na nim alegoryczną Mater Polonię. Na fre-
sku dominują postaci kobiece, jest ich około pięćdziesięciu. W bezpośrednim otoczeniu
głównej bohaterki znajdują się dziewczęta personifikujące przemysł, handel i rolnictwo.
Ponad centralną grupą umieszczono apoteozę pokoju, poniżej – wojny. Po prawej stronie
widzimy sztuki wyzwolone: muzykę, sztukę i poezję, po lewej zaś dziedziny nauki –
filozofię, fizykę, matematykę i astronomię. Centrum malowidła otaczają personifikacje
regionów i dużych miast II Rzeczypospolitej, a w narożnikach kompozycji przedstawiono
cztery pory roku.

Zrekonstruowane zostały również malowidła na ścianach bocznych – dwanaście
widoków polskich miast. Praca została wykonana w ramach projektu badawczego przez
siedmioosobową grupę artystów pod kierownictwem profesora Jacka Zdybła. Fresk od-

tworzono w technice Keima (farby krzemianowe na bazie szkła wodnego). Udział w tak
dużym przedsięwzięciu od początku wzbudzał mój entuzjazm, choć wiązał się z ogro-
mem pracy. Projekt wymagał zarówno działań twórczych, jak i odtwórczych – należało
możliwie najwierniej zrekonstruować dzieło przedwojennych autorów, ich styl przedsta-
wiania postaci i oryginalną paletę barw.

Rekonstrukcji dokonano na podstawie kilkunastu czarno-białych fotografii, je-
dynej dokumentacji wizualnej. Dodatkowym wyzwaniem było odtworzenie kolorystyki
fresku. Wobec braku barwnych zdjęć przywracaliśmy ją, korzystając z przedwojennych
opisów.

Praca nad rekonstrukcją malowidła trwała dziewięć miesięcy. W maju 2018 roku
nastąpiło uroczyste odsłonięcie fresku (ilustracje na str. 280–287).

Podczas pracy nad realizacją fresku *Niebo Polskie*,
Aula Dawnego Gimnazjum Polskiego w Gdańsku, 2018 (fot. Jacek Zdybel)

Pomorska Kolej Metropolitalna

W 2012 roku zwyciężyłam w międzynarodowym konkursie na projekt grafiki mającej stać się identyfikacją wizualną powstającej linii Pomorskiej Kolei Metropolitalnej w Gdańsku. Jury składające się z międzynarodowych kuratorów wytypowało do udziału w konkursie ośmioro artystów, w tym dwoje Polaków. Ta wygrana jest jednym z moich najważniejszych sukcesów zawodowych. Jej konsekwencją stała się realizacja zaprojektowanych przeze mnie grafik. Organizatorami konkursu byli: Galeria Zewnętrzna, Centrum Sztuki Współczesnej ŁAŹNIA w Gdańsku oraz inwestor – Pomorska Kolej Metropolitalna.

Projekty zostały zrealizowane na ośmiu przystankach PKM i stały się rozpoznawalnym elementem krajobrazu. Zaprojektowana przeze mnie grafika, uzyskana w wyniku perforacji ścian osłonowych wiat przystankowych, spełnia dwojaką funkcję – informacyjną oraz artystyczną. Grafiki na wszystkich przystankach odwołują się do miejsc położonych przy linii kolejowej. Większość trasy przebiega skrajem wzgórz morenowych, a nasyp kolejowy znajduje się obecnie w otoczeniu drzew. Przyroda była więc dla mnie główną inspiracją. Współczesna bryła architektoniczna przystanków wyróżnia się na tle krajobrazu. Na stacjach umieściłam oznaczające kolejność przystanków cyfry, zaprojektowane jako duże, dominujące elementy, które są widoczne z daleka i ułatwiają orientację w przestrzeni komunikacyjnej. Na każdym przystanku widoczny jest także napis z nazwą stacji.

Grafiki na elewacjach przedstawiają ornamenty roślinne i nawiązują do form organicznych. Moim założeniem było stworzenie nastroju wyciszenia i spokoju, efektu przebywania w okolicy pozamiejskiej w otoczeniu przyrody. Kluczową funkcję w projekcie pełni światło, które wywołuje iluminacje we wnętrzach wiat przystankowych. Światło dzienne daje efekt przenikania promieni słonecznych przez liście i gałęzie, natomiast po zmroku grafiki na elewacjach rozjaśniają się od wewnątrz i stacja widoczna jest z daleka (ilustracje na str. 290–309).

Monografia Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

Opracowanie ukazało się w 2017 roku. Omówiłam w nim wybrane aspekty dziejów pracowni ze szczególnym uwzględnieniem problematyki kształcenia. Część merytoryczna publikacji opiera się na materiałach źródłowych i archiwalnych, zawiera także dokumentację dorobku związanych z pracownią wykładowców i studentów. W książce zamieszczony został bogaty materiał fotograficzny składający się zarówno z unikatowych zdjęć archiwalnych, jak również z dokumentacji projektów i realizacji powstałych w ciągu ostatnich lat.

Monografia ma niemal trzysta stron i składa się z jedenastu rozdziałów. Praca nad nią zajęła mi ponad rok. Dokumenty i materiały fotograficzne wyszukałam w uczelnianym archiwum. Przeprowadziłam także wywiad z prof. Andrzejem Dyakowskim, zebrałam wspomnienia absolwentów oraz dokumentację fotograficzną prac studenckich i dyplomowych. Recenzentami monografii byli: dr hab. Zbigniew Dudka, prof. ASP w Łodzi oraz dr hab. Adam Chmielowiec, prof. ASP we Wrocławiu.

Ukazanie się książki wzbudziło zainteresowanie w środowisku akademickim – prezentowałam ją na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, a także podczas symposium „Malarstwo w architekturze” zorganizowanym przez Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu w lutym 2020 roku w Domu Plenerowym w Skokach. Recenzja książki ukazała się w miesięczniku społeczno-kulturalnym „Odra”⁸.

8 M. Orski, M. Olszewski, *Gdańska sztuka w monografii ASP*, „Odra” 2018, nr 11, s. 141–143.

Środki symetrii – doktorat

Nie mam na to pytanie odpowiedzi,
ale skoro możemy je postawić, coś ono znaczy?⁹

Czesław Miłosz

Cykl prac, które przygotowałam z myślą o doktoracie zatytułowałam *Środki symetrii* (2010–2013, ilustracje na str. 316–323). Są to kompozycje podwójnego wizerunku. Przedstawienia stają się zarówno referencyjne, odnosząc się do rzeczywistości pozamalarskiej, jak również autoteliczne – odnosząc się do samych siebie, a dzieło poza kreacją nabiera cech autorefleksji. Wizualnie przedstawienia zmieniają się wraz z każdym kolejnym obrazem: od podobieństwa obu stron do kompozycji mocno kontrastujących opartych na przeciwieństwach. Większość prac skonstruowana jest właśnie w taki sposób, by podkreślić opozycje, budować napięcie na styku sprzeczności. To, co z jednej strony jest zakryte, otwiera się z drugiej strony, nadmiar równoważony jest niedomiarem, obecność – nieobecnością, jasność – ciemnością. Czytelność i zagęszczenie szczegółów na jednym płótnie zastąpione zostają gładką powierzchnią i nieostrym portretem na drugim.

Ruch, przybliżanie się i oddalanie, usuwa nieruchomą perspektywę, statyczną ramę przedstawienia. W każdym obrazie punkt środkowy stanowi miejsce wyznaczenia symetrii – właśnie wokół niego rozgrywa się cała historia, którą chcę opowiedzieć. Zarówno relacja samych wizerunków, jak i stosunek wizerunek – model są wielopoziomowe. W podwójnym portrecie zawierają się paradoksy. Indywidualne współistnienie z ogólnym, prawdopodobne z niemożliwym, a wrażenie powtarzalności – z niedoskonałością kopii. Obraz to patrzenie w głąb, ślad każdego gestu jest jedyny i oryginalny, dwa wizerunki nie mogą być identyczne. Ich deformacje dowodzą wadliwości świata, w której odnajduję zaskakującą siłę malarstwa jako sztuki zadawania pytań bez konieczności udzielenia odpowiedzi.

W 2014 roku w oparciu o pracę doktorską wydałam książkę *Środki symetrii*.

9 C. Miłosz, *Spiżarnia literacka*, Kraków 2004, s. 154.

□ □□□□□□□ □□□□□□

W tej części chciałabym krótko opisać kierunki rozwoju mojej twórczości przed obroną rozprawy doktorskiej i zwrócić uwagę na pewne jej dominanty. Pozwoli to prześledzić zmiany, którym podlegało moje malarstwo.

Moje dotychczasowe realizacje poruszają zagadnienia interesujące mnie od dawna, wśród nich problem czasu i ruchu oraz deformacji przestrzeni powodowanej załamaniem się światła na powierzchni wody czy w lustrzanym odbiciu.

Inspiracją moich obrazów malowanych przed obroną pracy doktorskiej był przede wszystkim człowiek, postać ludzka umieszczona w pejzażu lub wnętrzu. Modelami były bliskie mi osoby, więc przedstawienia mają emocjonalny i intymny charakter.

Często tworzyłam całe cykle, ponieważ idea obrazu nie wyczerpywała się w jednej pracy. Każda kolejna przynosiła nowe rozwiązania interesujących mnie problemów plastycznych.

Kompozycją niektórych obrazów odwołałam się do znanych z historii malarstwa przedstawień, często sięgając po konwencję pastiszu czy trawestacji (szerzej palimpsestu). Ich forma i/lub treść nawiązuje polemicznie do słynnych dzieł. Chciałam skonfrontować sposób obrazowania sztuki dawnej ze współczesnymi treściami. Tak było z obrazem *Dwójka* (2006, ilustracja na str. 337), którym prowadzę dialog z *Mżeństwem Arnolfinich* Jana Van Eyck'a, i z *Hieroglifami* (2007, ilustracja na str. 338). W tym drugim przypadku swój autoportret umieściłam na tle ważnych dla mnie przedmiotów tworzących układ, który przypomina zapisy na starożytnych papirusach.

Ważnym tematem mojego malarstwa jest woda. Seria zatytułowana *Basen* (2005–2016, ilustracje na str. 344–347) to zróżnicowane formatowo obrazy, w których motywem przewodnim jest gra światła i cienia na załamującej się powierzchni wody i zanurzonych w niej postaciach.

Dwójka, olej na płótnie, 200/100 cm, 2006

Jan van Eyck, Małżeństwo Arnolfinich, olej na desce, 82/60 cm, 1434

Kolejnym cyklem były obrazy pod roboczym tytułem *Miny* (2007–2008, ilustracje na str. 348–349). Łączyłam je w dyptyki i tryptyki, na których twarze modeli zniekształcone są przez grymasy. Utrzymane w konwencji realistycznej, pełne ładunku emocjonalnego, są przede wszystkim wyrazem mojego sprzeciwu wobec obowiązujących kanonów piękna. Twarze muszą być „piękne”, „gładkie”, „młode” i „uśmiechnięte”, a jednak pozostają nieżywym modelem i stwarzają nieznośne napięcie między intencją a rzeczywistością. Moim celem nie było epatowanie brzydotą, ale zwrócenie uwagi na Baudelaire’owskie rozumienie piękna („Piękno jest zawsze dziwaczne”¹⁰). Szukałam go w naturalności, zmarszczkach i zdeformowanych twarzach.

10 C. Baudelaire, *Rozmaitości estetyczne*, przeł. J. Guze, Gdańsk 2000, s. 311.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Cykle obrazów, które zgłaszam jako dzieło habilitacyjne, starałam się ukazać na tle swojej dotychczasowej twórczości. Spektrum mojej kreacji systematycznie się poszerza. Dotyczy to zarówno stosowanych środków wyrazu, jak i podejmowanych tematów.

Ważnym czynnikiem optymalizowania mojej aktywności artystycznej jest otwartość na inne dziedziny sztuki. Pogłębia ona refleksję na temat kondycji własnej twórczości i wpływa na proces kreacji. Duże znaczenie jako medium, z którego czerpię inspiracje, ma dla mnie literatura. Uważam, że obraz może pogłębiać wymowę i przesłanie tekstu literackiego oraz kreować jego nowe interpretacje. Z kolei tekst wzbogaca odbiór dzieła plastycznego naprowadzając na tropy jego nowych odczytań.

Właśnie takiemu spojrzeniu na syntezę i korespondencję sztuk przypisuję duże znaczenie. Związki między literaturą i sztukami plastycznymi, poczynając od antycznej formuły *ut pictura poesis*, a skończywszy na zasadach wzajemnej przekładalności słowa i obrazu, potwierdzają walory takiego podejścia. Jego egzemplifikacją jest w mojej twórczości cykl obrazów *małe prozy*, a także ilustracje czy okładki książek.

Zgadzam się z Umberto Eco, że

wartość estetyczna dzieła jest tym większa, im bogatsze są możliwości jego interpretacji, im różnorodniejsze budzi ono reakcje, im więcej aspektów ukazuje odbiorcy, nie tracąc zarazem własnej tożsamości¹¹.

Ta myśl towarzyszy mi w dotychczasowej drodze twórczej. Kierowałam się nią również pracując nad dwoma cyklami obrazów, które zgłaszam jako dzieło habilitacyjne.

Podsumowanie własnej aktywności artystycznej to trudne zadanie, ponieważ proces twórczy jest zawsze otwarty. Mam nadzieję, że tekst autoreferatu, mimo syntetycznego charakteru, spełnił swoje funkcje i ukazał spektrum mojej kreacji artystycznej. Dotyczy ona zarówno stosowanej palety środków wyrazu/obrazowania, jak i różnorodności tematycznej moich prac i projektów oraz ich inspiracji.

11 U. Eco, *Dzieło otwarte. Forma i nieokreśloność w poetykach współczesnych*, przeł. J. Gałuszka, Warszawa 1973, s. 26.

BIBLIOGRAFIA

1. Ališanka Egenijus, *Zastrzegam sobie prawo do milczenia*, przeł. Paulina Ciucka, Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury, Poznań 2018.
2. Baj Stanisław, *Obojętnie, gdzie to jest na świecie*, Katalog wystawy, Muzeum Etnograficzne, Kraków 2018.
3. Barbaruk Magdalena, *Kartowanie*, „Tygodnik Powszechny” 2018, nr 43.
4. Baudelaire Charles, *Rozmaitości estetyczne*, przeł. Joanna Guze, Słowo/Obraz Terytoria, Gdańsk 2000.
5. Białostocki Jan, *Płec śmierci*, Słowo/Obraz Terytoria, Gdańsk, 2007.
6. Eco Umberto, *Dzieło otwarte. Forma i nieokreśloność w poetykach współczesnych*, przeł. Janusza Gałuszka, Lesław Eustachiewicz, Alina Kreisberg, Michał Oleksiuk, Czytelnik, Warszawa 1973.
7. Ficowski Jerzy, *Amulety i definicje*, Czytelnik, Warszawa 1960.
8. Ficowski Jerzy, *Niepamiętnik*, Pogranicze, Sejny 2019.
9. Fromm Erich, *O sztuce istnienia*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa-Wrocław 1997.
10. Herbert Zbigniew, *Barbarzyńca w ogrodzie*, Fundacja Zeszytów Literackich, Warszawa 2004.
11. *Literatura a malarstwo – malarstwo a literatura. Panorama myśli polskiej XX wieku*, red. Grażyna Królikiewicz, Olga Płaszczewska, Iwona Puchalska, Magdalena Siwiec, Wyd. UJ, Kraków 2009.
12. Marin Louis, *O przedstawieniu*, Słowo/Obraz Terytoria, Gdańsk 2011.
13. Miłosz Czesław, *Rok myśliwego*, Znak, Kraków 1991.
14. Miłosz Czesław, *Spizarnia literacka*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2004.
15. Nowak Stanisław Aleksander, *Galicyanie*, WAB, Warszawa 2016.
16. Orski Mieczysław, Olszewski Mieczysław, *Gdańska sztuka w monografii ASP*, „Odra” 2018, nr 11.
17. Różewicz Tadeusz, *Proza*, tom 2, Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław 2004.
18. Rzepińska Maria, *Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego*, Arkady, Warszawa 2009.
19. Salwa Mateusz, *Iluzja w malarstwie. Próba filozoficznej interpretacji*, Universitas, Kraków 2010.
20. Taranienko Zbigniew, *Alchemia obrazu. Rozmowy ze Stanisławem Fijałkowskim*, Instytut Wydawniczy Książka i Prasa, Warszawa 2012.
21. Thomas Reinersten Berg w rozmowie z Adamem Robińskim, „Tygodnik Powszechny” 2018, nr 51.
22. Tokarczuk Olga, *Bieguni*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2007.

Anna Waligórska

Dokumentacja fotograficzna pozostałych osiągnięć i dokumentacja wystaw

PORTFOLIO:

1. Inne obrazy
2. Ilustracje
3. Malarstwo ścienne
4. Witraż
5. Fresk *Niebo polskie*
6. Pomorska Kolej Metropolitalna
7. Instalacja *Rowerzystki*
8. Praca doktorska *Środki symetrii*
9. Wybrane prace powstałe przed uzyskaniem stopnia doktora

□

Inne obrazy

Miasto, akwabela na papierze, 40/40 cm, 2021

Wolność, akwabela na papierze, 40/40 cm, 2021

Labirynt, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2021

Mgły, akwarela na papierze, 40/40 cm, 2021

Martwa natura, olej na płótnie, 40/40 cm, 2017

Martwa natura, olej na płótnie, 40/40 cm, 2017

Martwa natura, olej na płótnie, 40/50 cm, 2017

Martwa natura, olej na płótnie, 40/50 cm, 2017

Martwa natura, olej na płótnie, 50/50 cm, 2017

Martwa natura, olej na płótnie, 50/50 cm, 2017

Martwa natura, olej na płótnie, szlakmetal, 40/40 cm, 2017

Martwa natura, olej na płótnie, 40/40 cm, 2017

Martwa natura z papierem, olej na płótnie, 50/65 cm, 2018

Nuty, olej na płótnie, 40/40 cm, 2018

Widok ekspozycji, Galeria Żak, Gdańsk, 2018

Widok ekspozycji, Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy, 2018

Widok ekspozycji, Książnica Pomorska, Szczecin, 2017

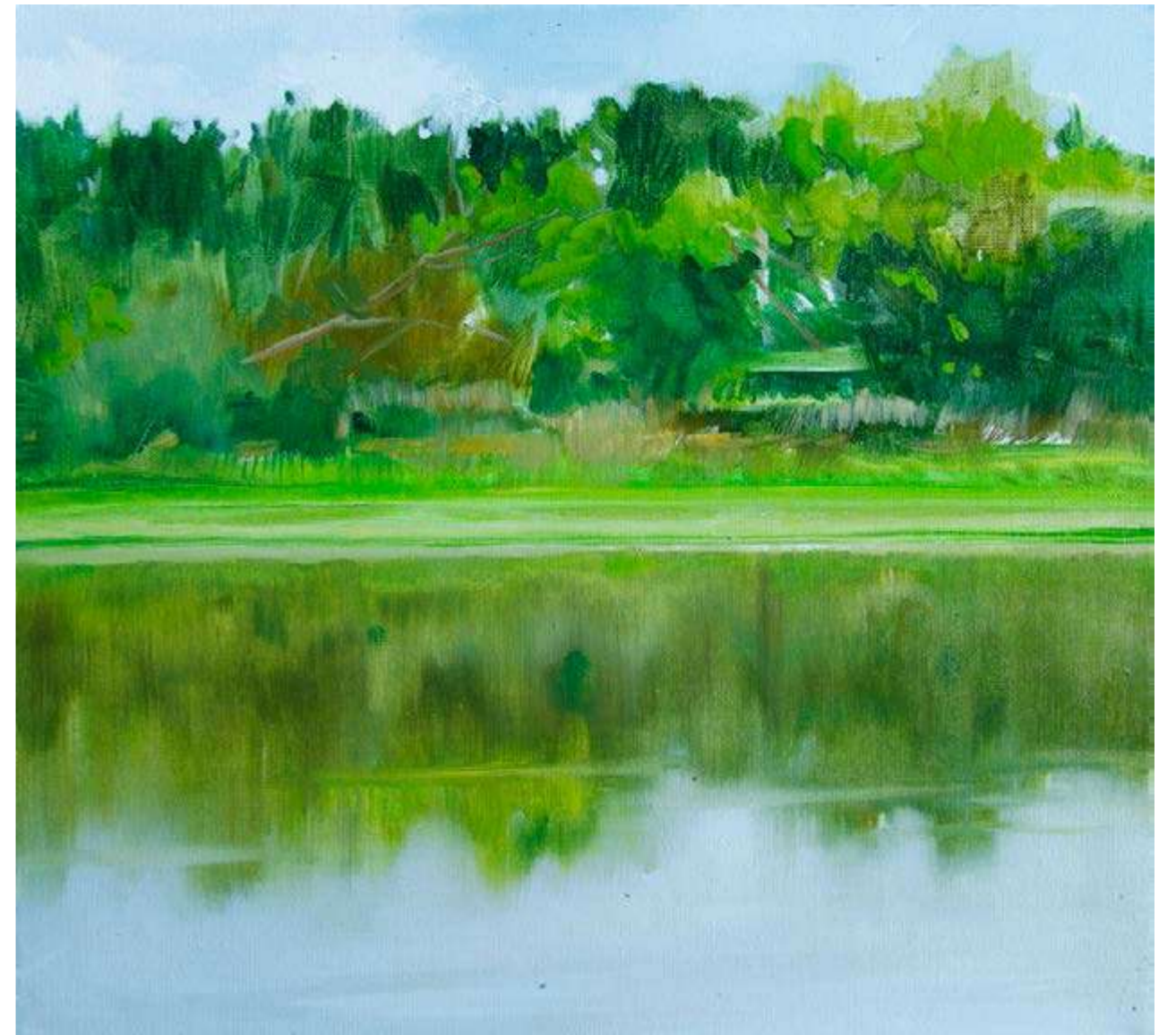

Pejzaż z Zaborka II, olej na płótnie, 40/60 cm, 2018

Pejzaż z Zaborka, olej na płótnie, 40/60 cm, 2018

Pejzaż z nad Bugu, okolice Mielnika, olej na płótnie, 50/50 cm, 2018

Pejzaż z nad Bugu, okolice Konstantynowa, olej na płótnie, 50/60 cm, 2018

Pejzaż z nad Bugu, olej na płótnie, 25/30 cm, 2018

Štrbské Pleso, olej na plótnie, 50/50 cm, 2013

Štrbské Pleso, olej na plótnie, 50/50 cm, 2013

Zatom, olej na plótnie, 50/100 cm, 2014

Tatry, olej na plótnie, 50/100 cm, 2013

Štrbské Pleso, olej na plótnie, 40/50 cm, 2013

Tatry, olej na płótnie, 40/60 cm, 2013

Tatry, olej na płótnie, 45/60 cm, 2013

Widok ekspozycji, Galeria w Dzwonnicy, Gorajec, 2020

Widok ekspozycji, wystawa poplenerowa, Janów Podlaski, 2018

Widok ekspozycji, Zatoka Sztuki, Sopot, 2014

Widok ekspozycji, Galeria Toliar, Štrbské Pleso, Słowacja, 2013

Ada, olej na płótnie, 120/90 cm, 2020 (tribute to Petrus Christus)

Wiadomość, olej na płótnie, 70/50 cm, 2020

Antoś, olej na płótnie, 30/30 cm, 2014

Ada, olej na płótnie, 30/30 cm, 2018

Antoni, olej na płótnie, 30/30 cm, 2018

Koniec lata, olej na płótnie, 100/100 cm, 2016

Koniec lata, olej na płótnie, 100/100 cm, 2016

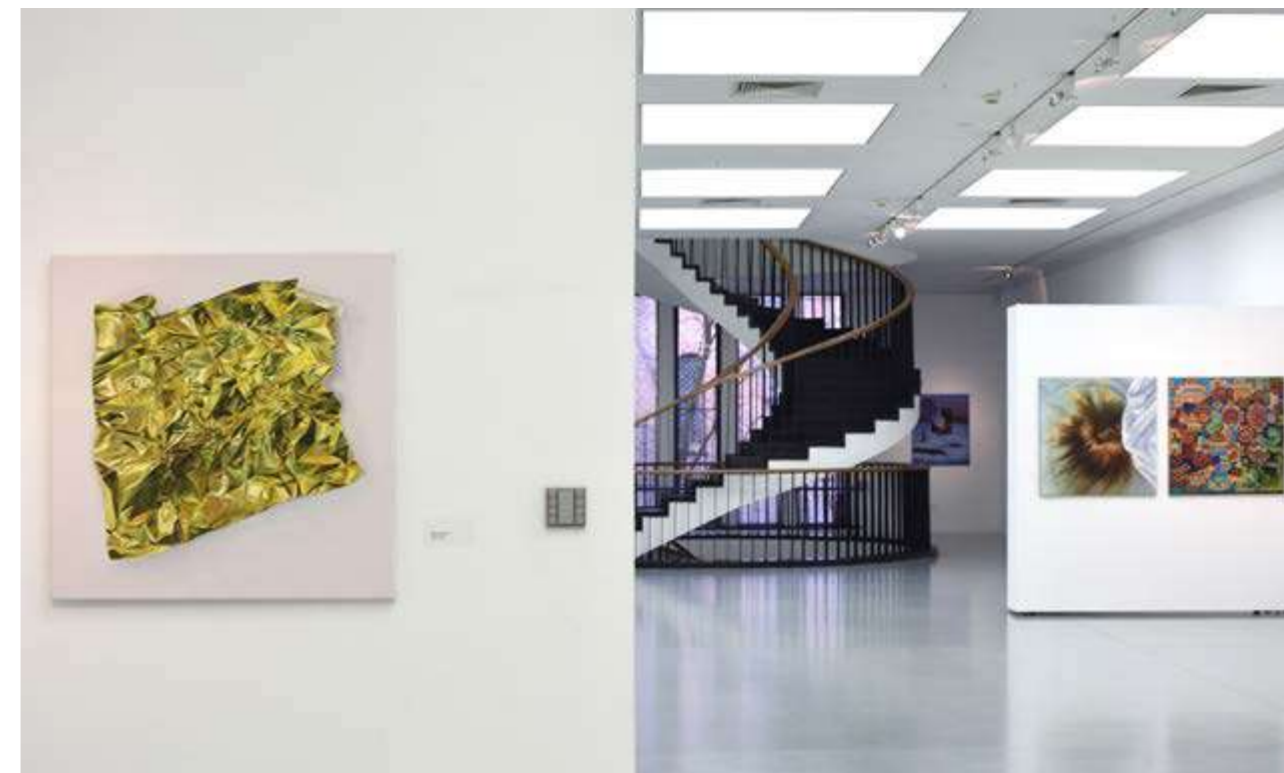

Koniec lata, olej na płótnie, 100/100 cm, 2016

Widok ekspozycji, Galeria Peron, Stacja Orunia, Gdańsk, 2021

Widok ekspozycji, Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy, 2018

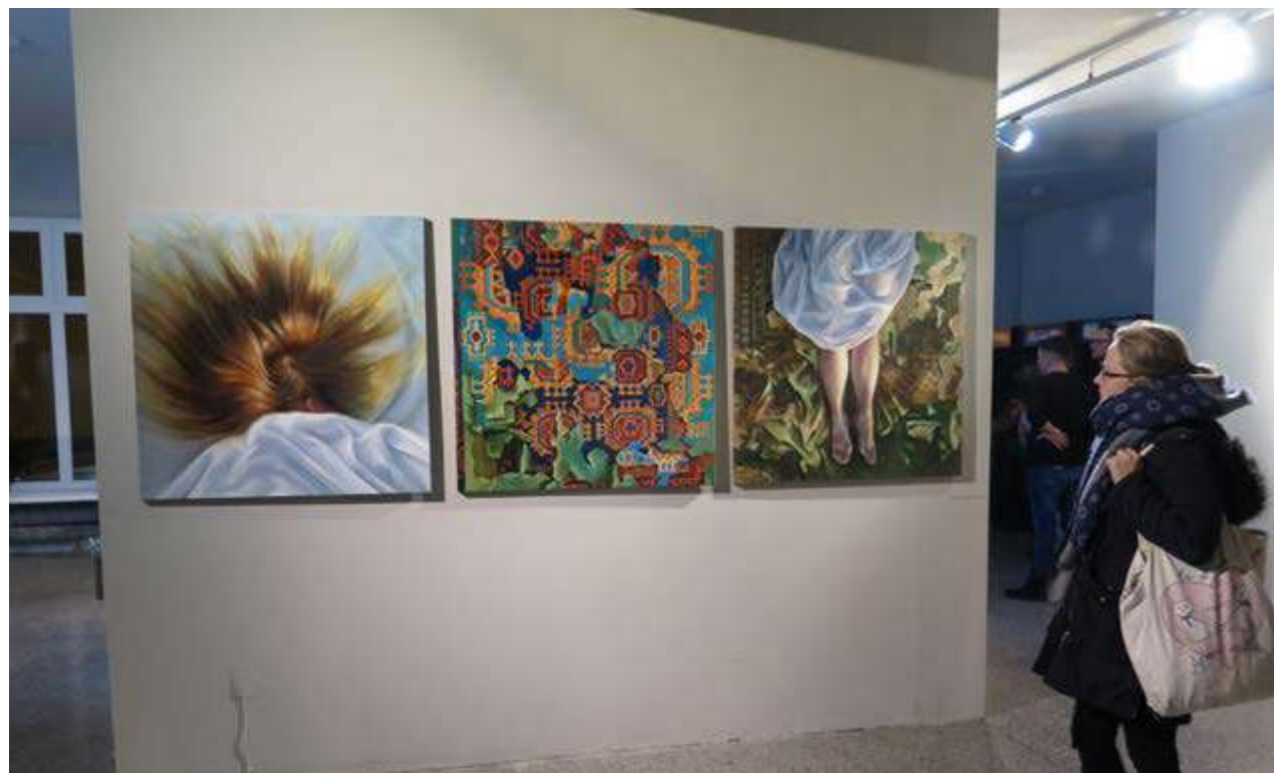
Zaproszenie

Widok ekspozycji, Galeria EL, Elbląg, 2016

Widok ekspozycji, Gdańska Galeria Miejska, 2017

Widok ekspozycji, Khora, ASP w Wilnie, 2017

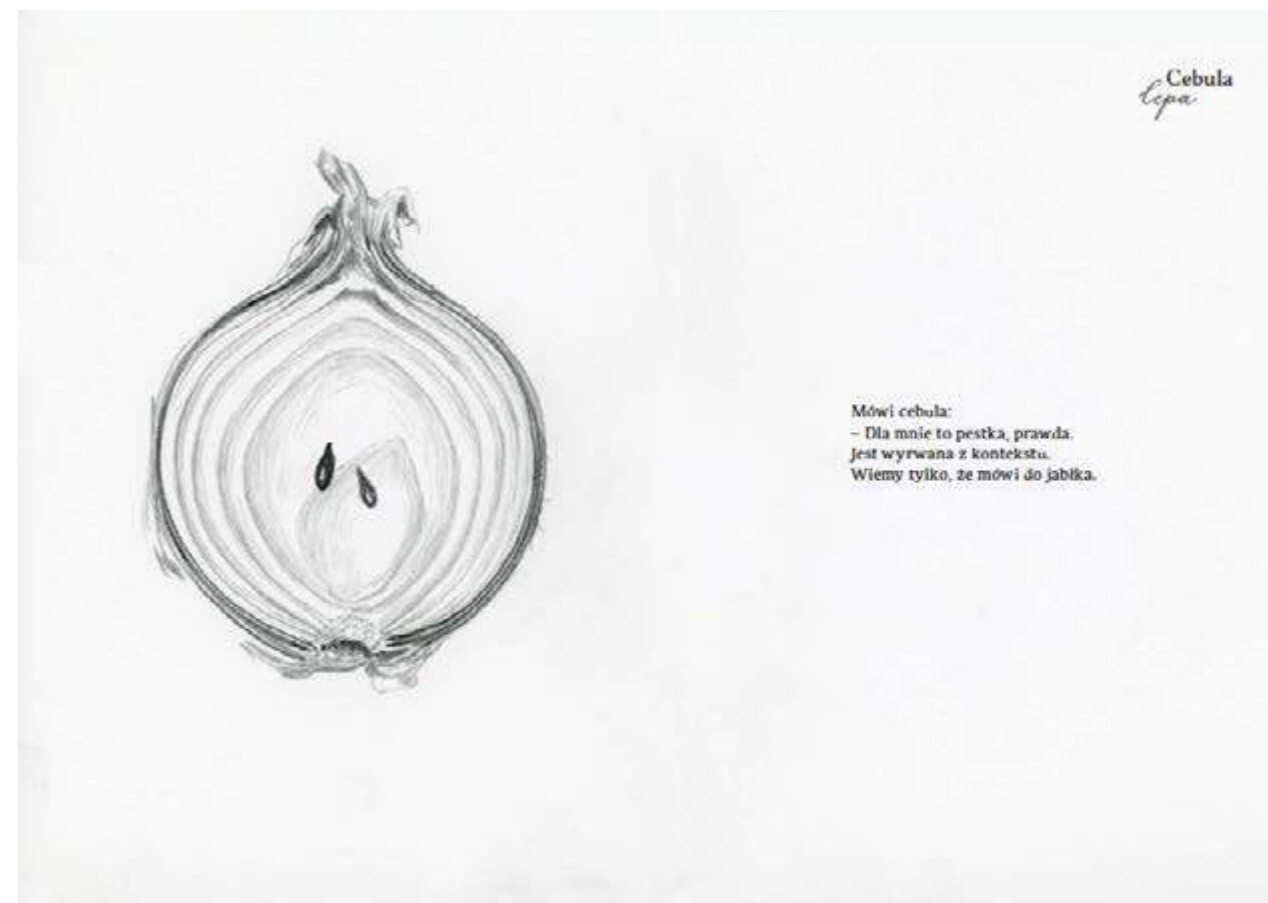
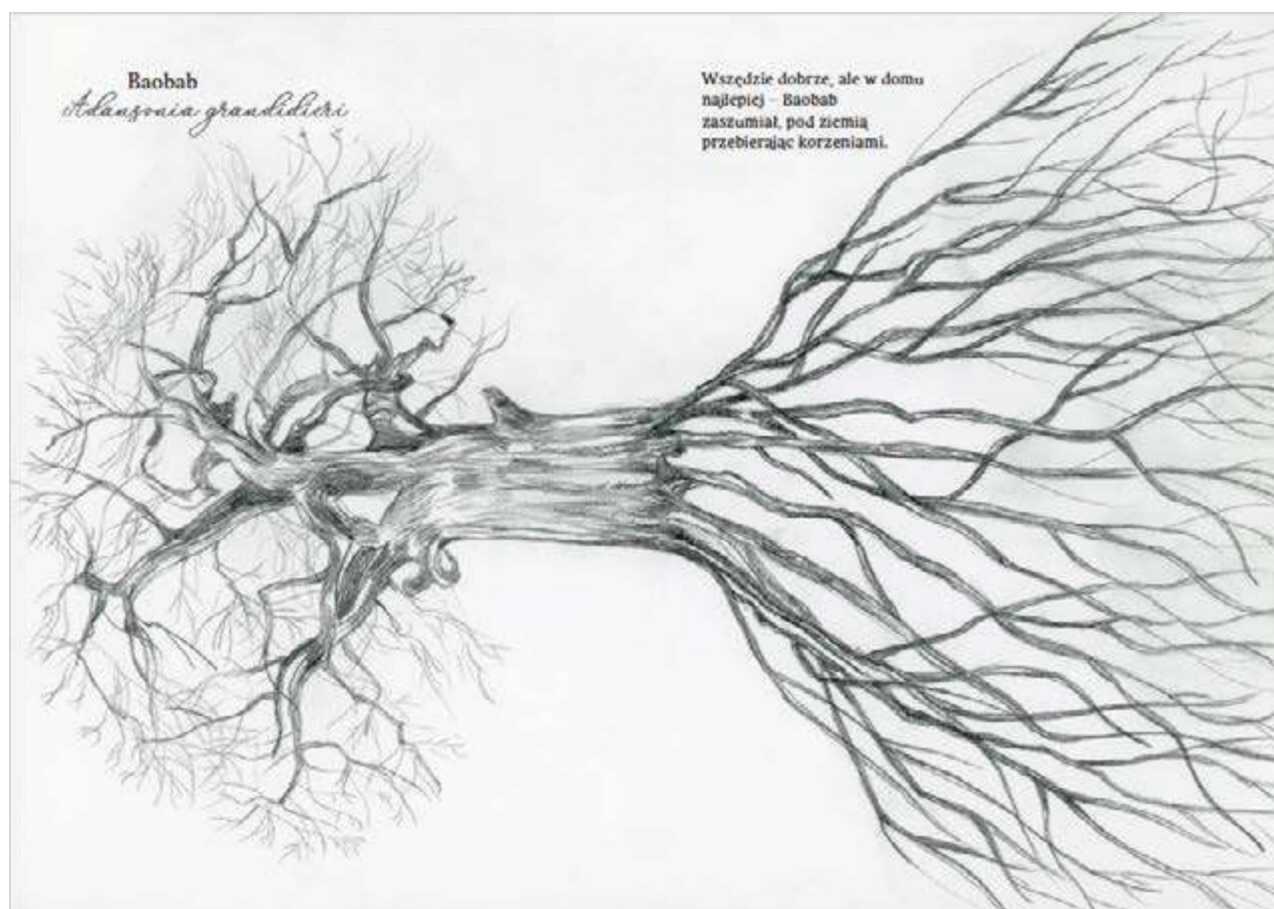
Zaproszenie

Alicja Bach-Beata Ewa Białecka-Marta Branicka-Alicja Buława-
Fankidejska-Dmitrij Buława-Fankidejski-Maja Demska-Ada Dobrzelecka-
Joanna Fluder-Agnieszka Gajewska-Krzysztof Gliszczyński-Natalia Górka-
Martyna Jastrzębska-Małgorzata Kalinowska-Aleksandra Kalisz-
Bogna Kłaman-Tarnowska-Dominika Krechowicz-Agnieszka Kucharska-
Krzysztof Nowicki-Magdalena Pela-Agnieszka Piasecka-Czesław Podleśny-
Ewa Skaper-Katarzyna Swinarska-Edyta Unwanowicz-Anna Waligórska-
Tomasz Wiaźniak-Krzysztof Wróblewski-

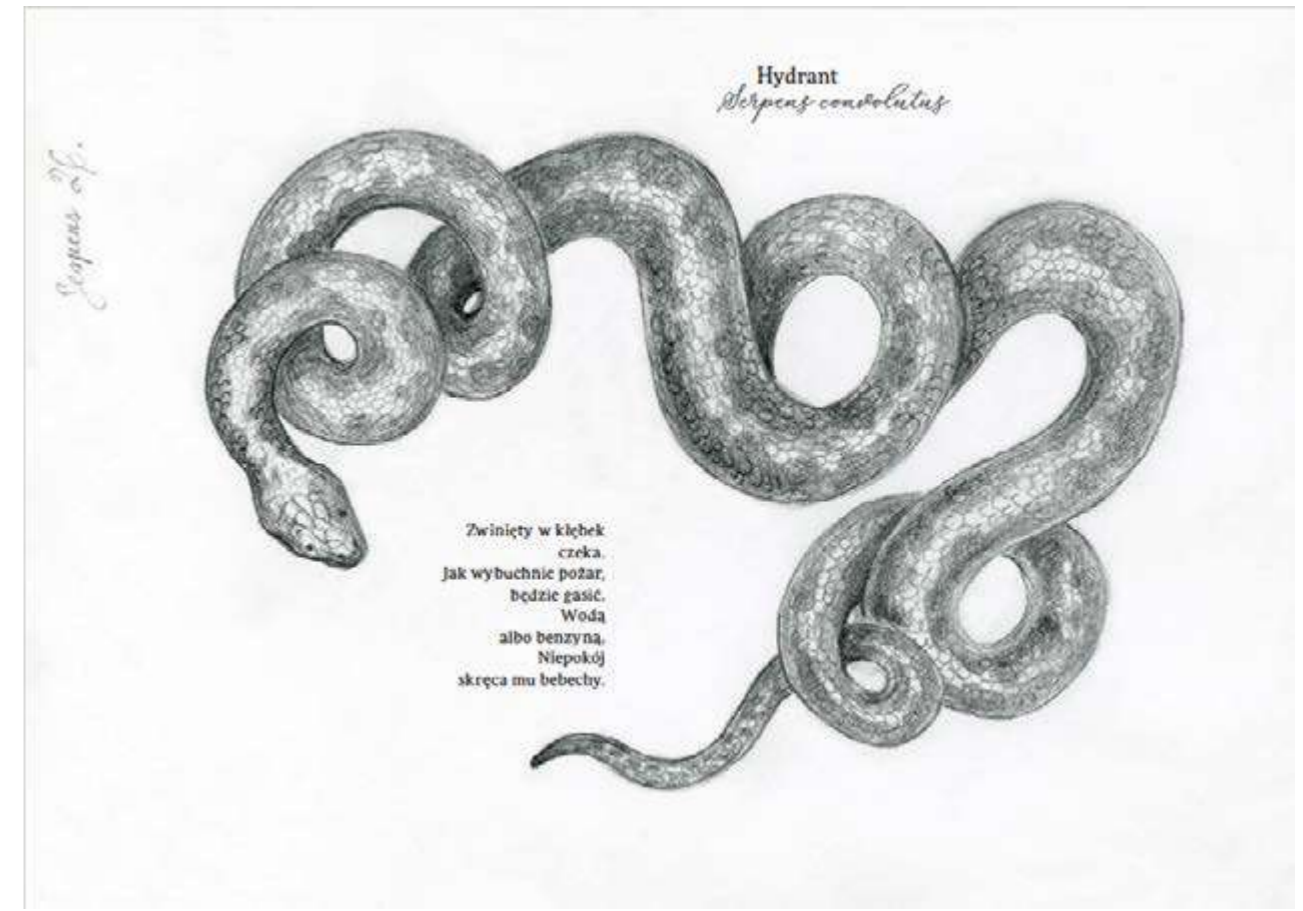
Ilustracije

Dąb
Quercus

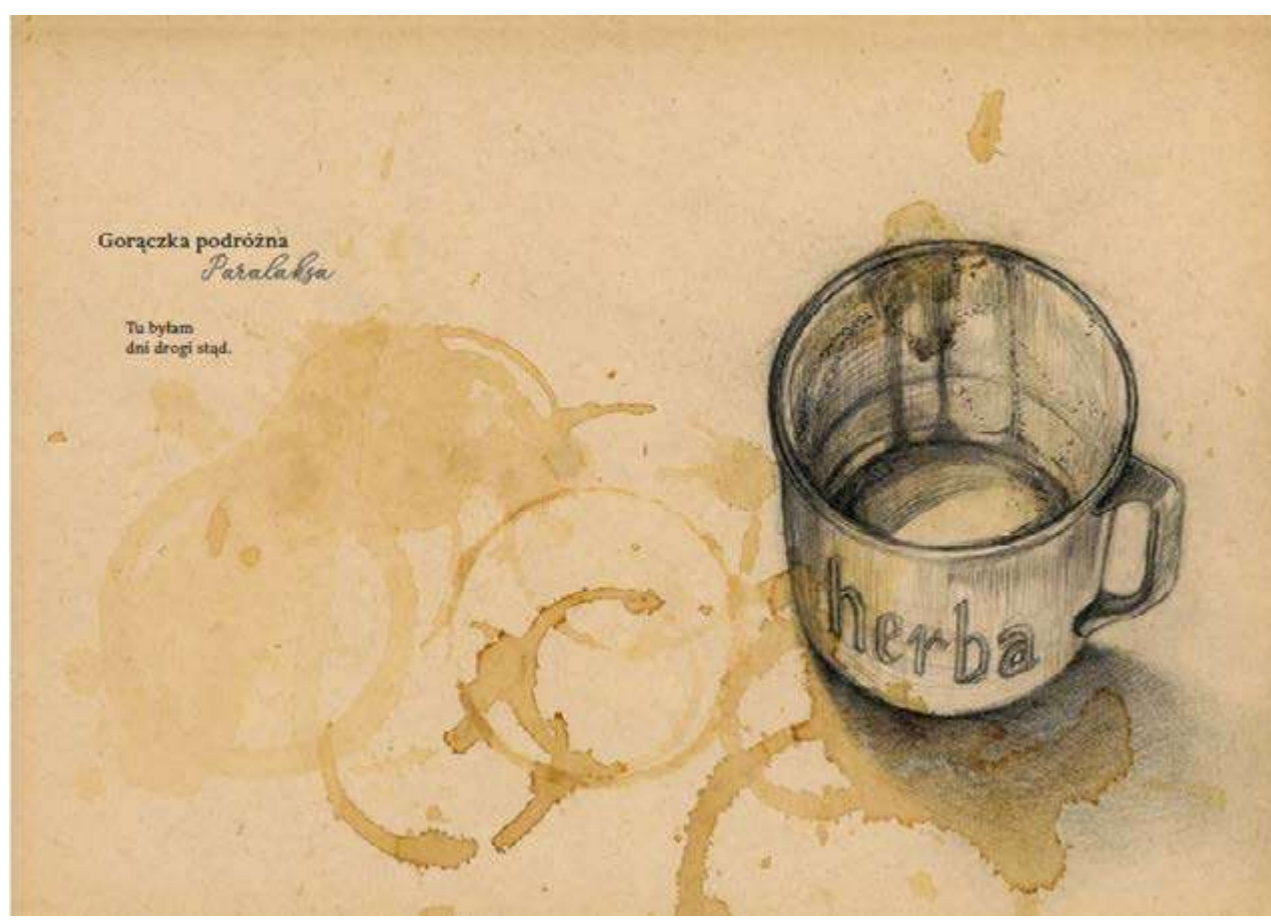
A jeśli będziesz chciał coś na mnie wyjąć,
podołożę ci korzeń i nóżka ci się
powinie.

Hydrant
Serpens convolutus

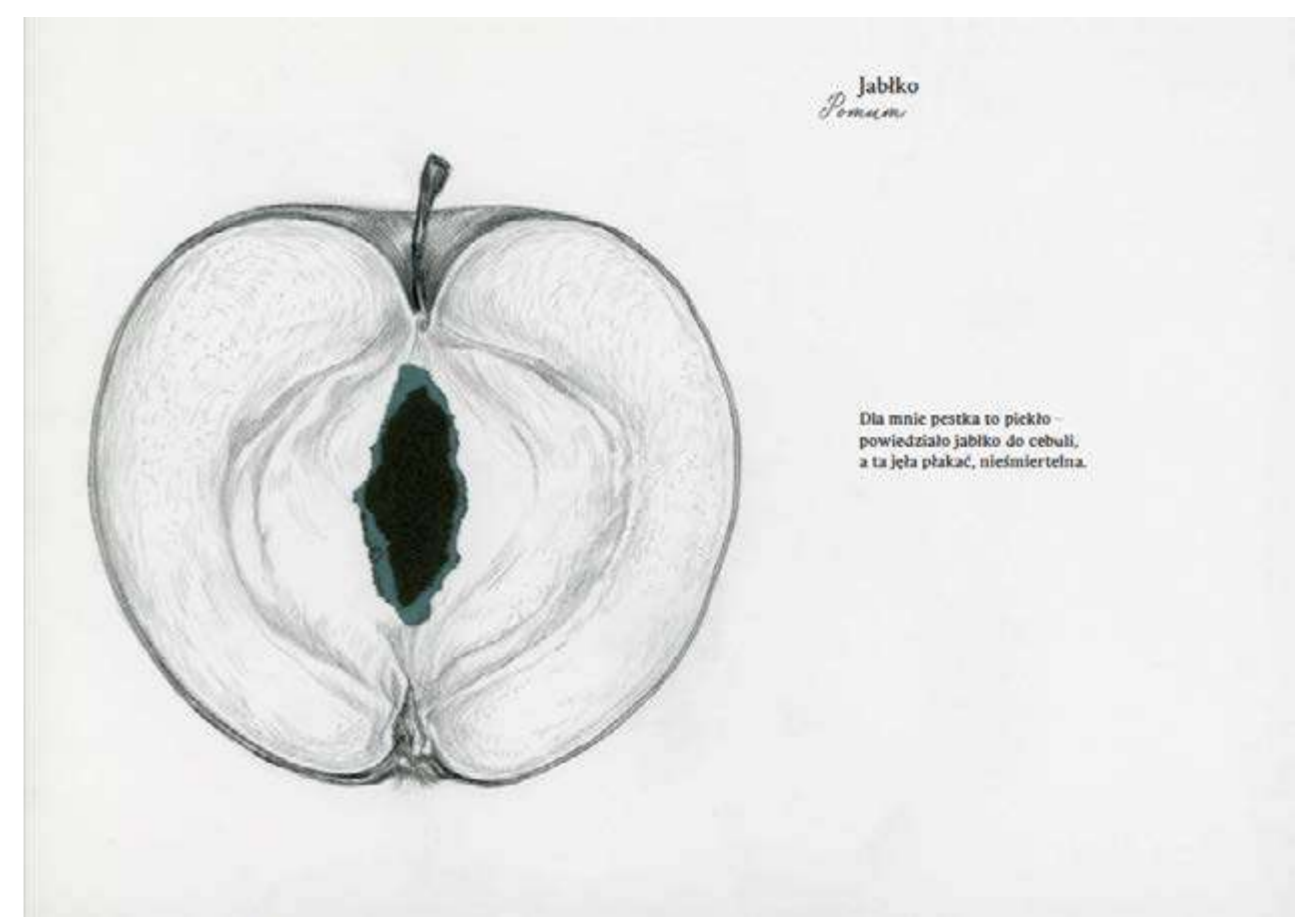
Serpens sp.

Zwinięty w kłębek
czeka,
jak wybuchnie pożar,
będzie gasić.
Wodą
albo benzyną,
Niepokój
skręca mu bebechy.

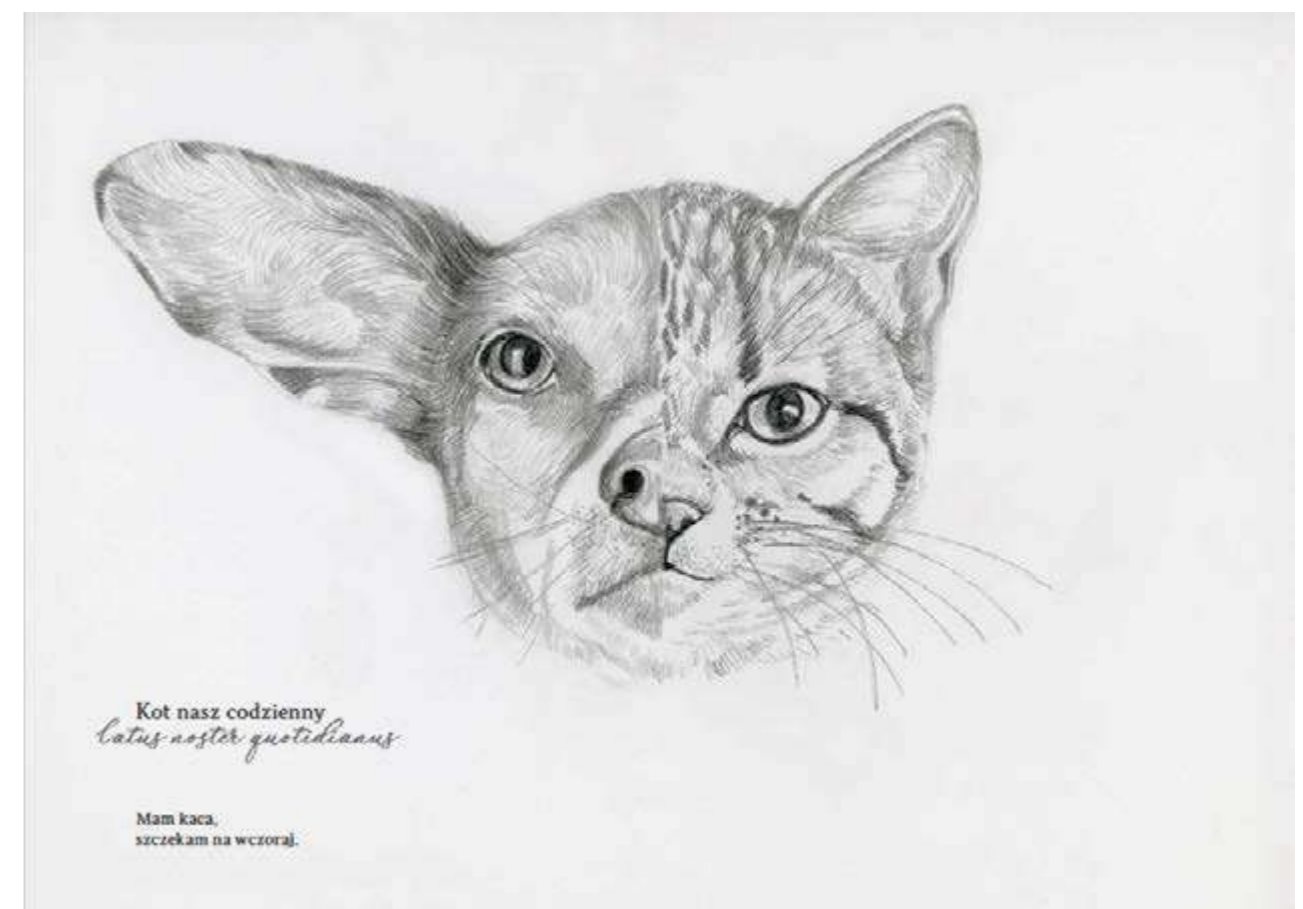
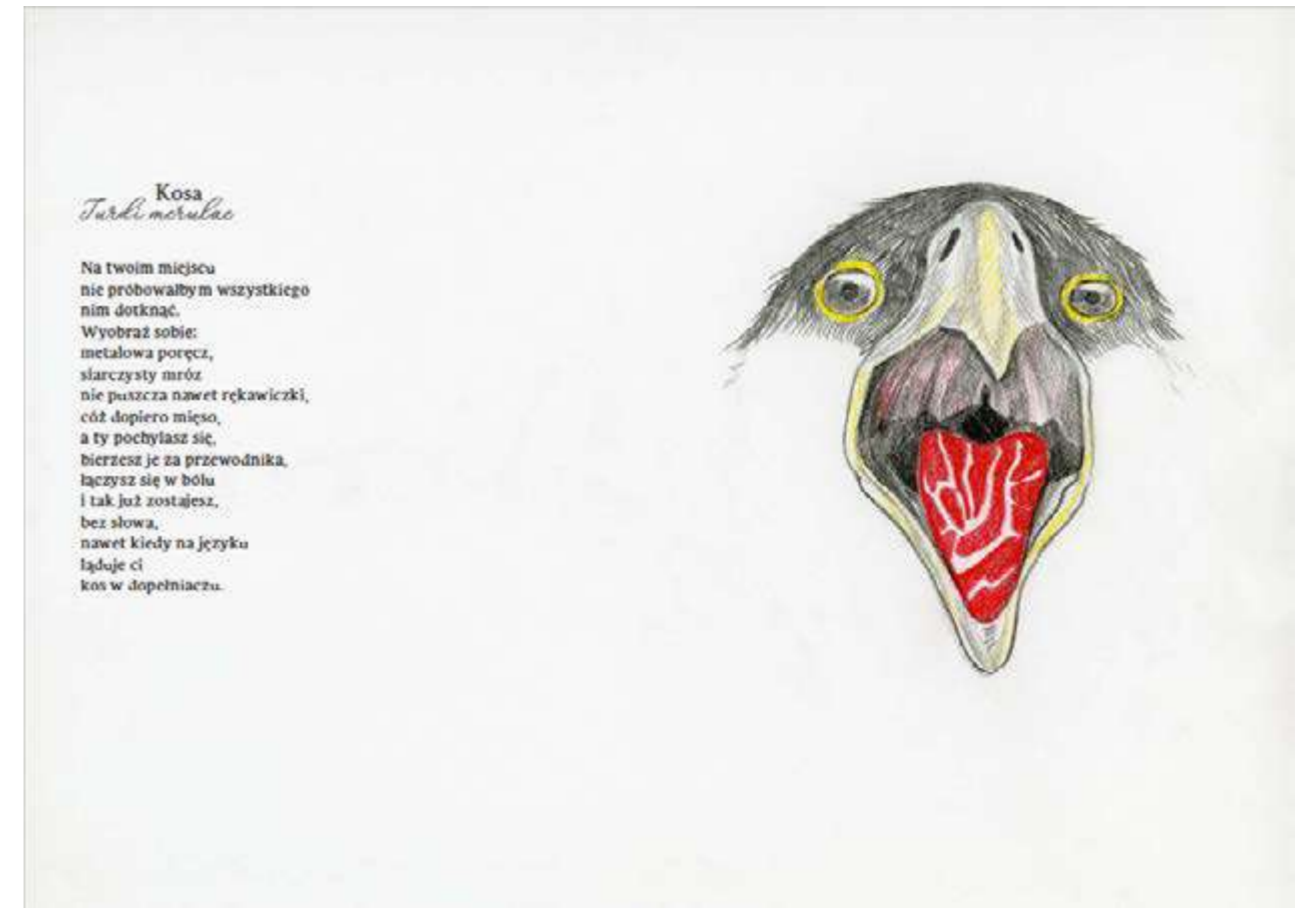
Gorączka podróżna
Paralaksja

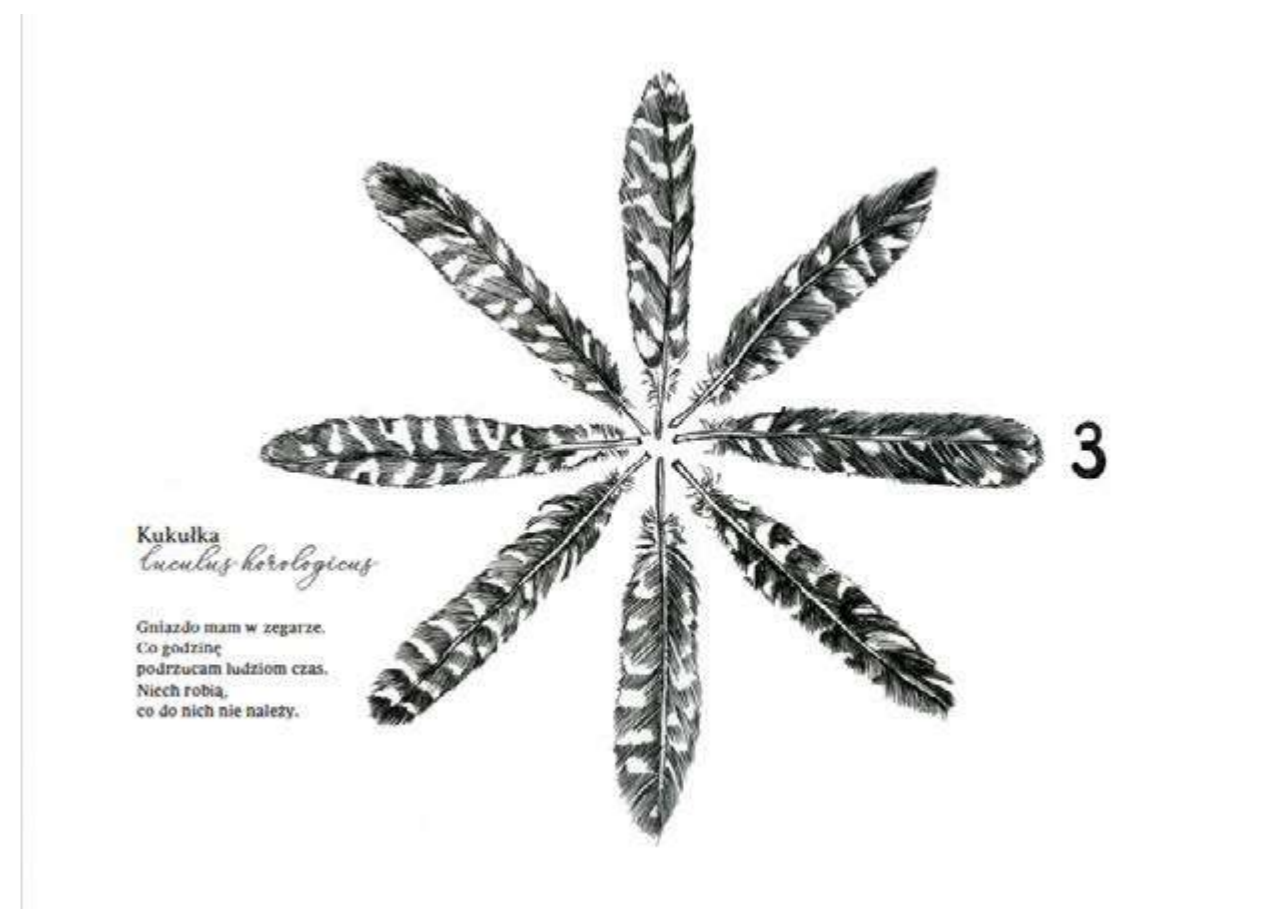
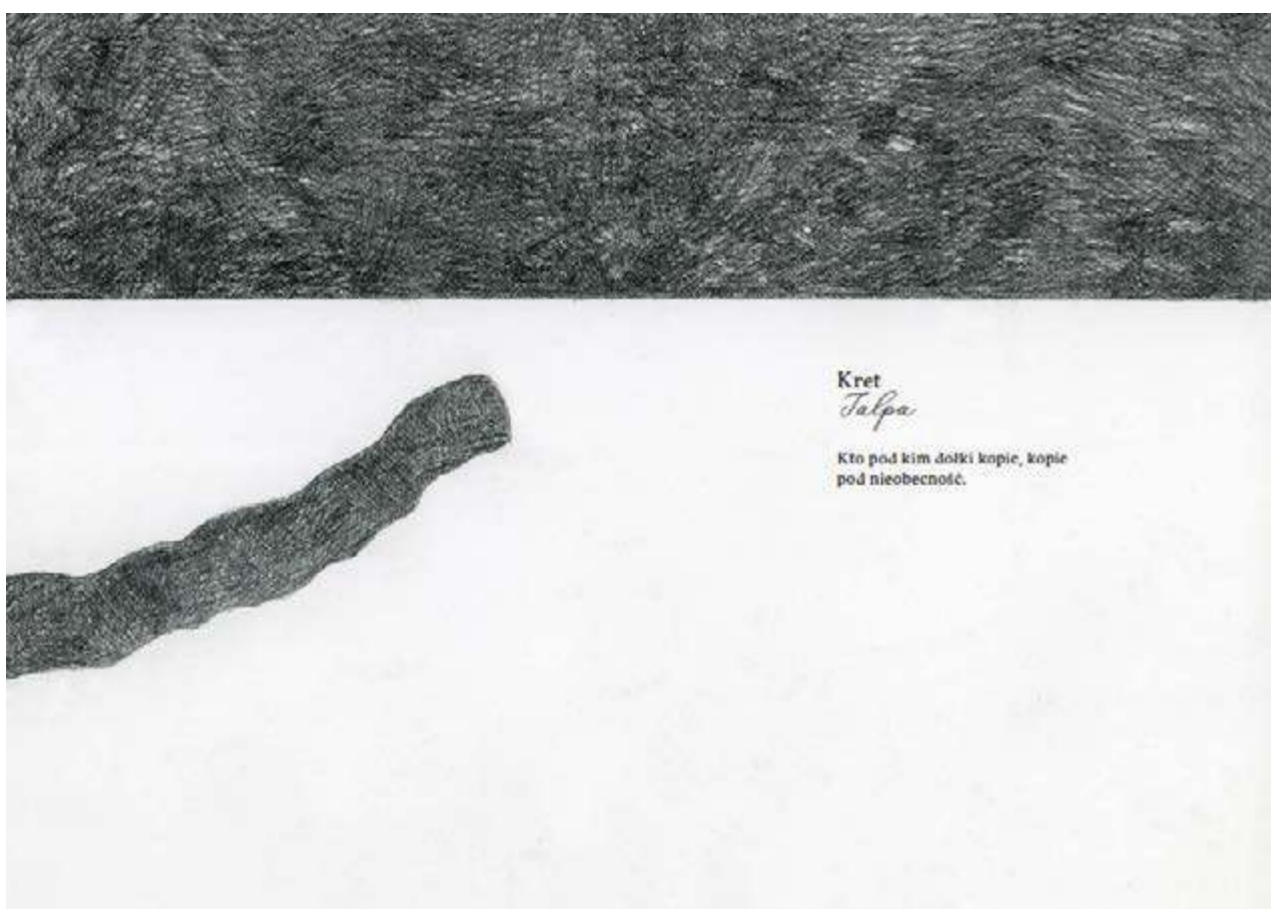
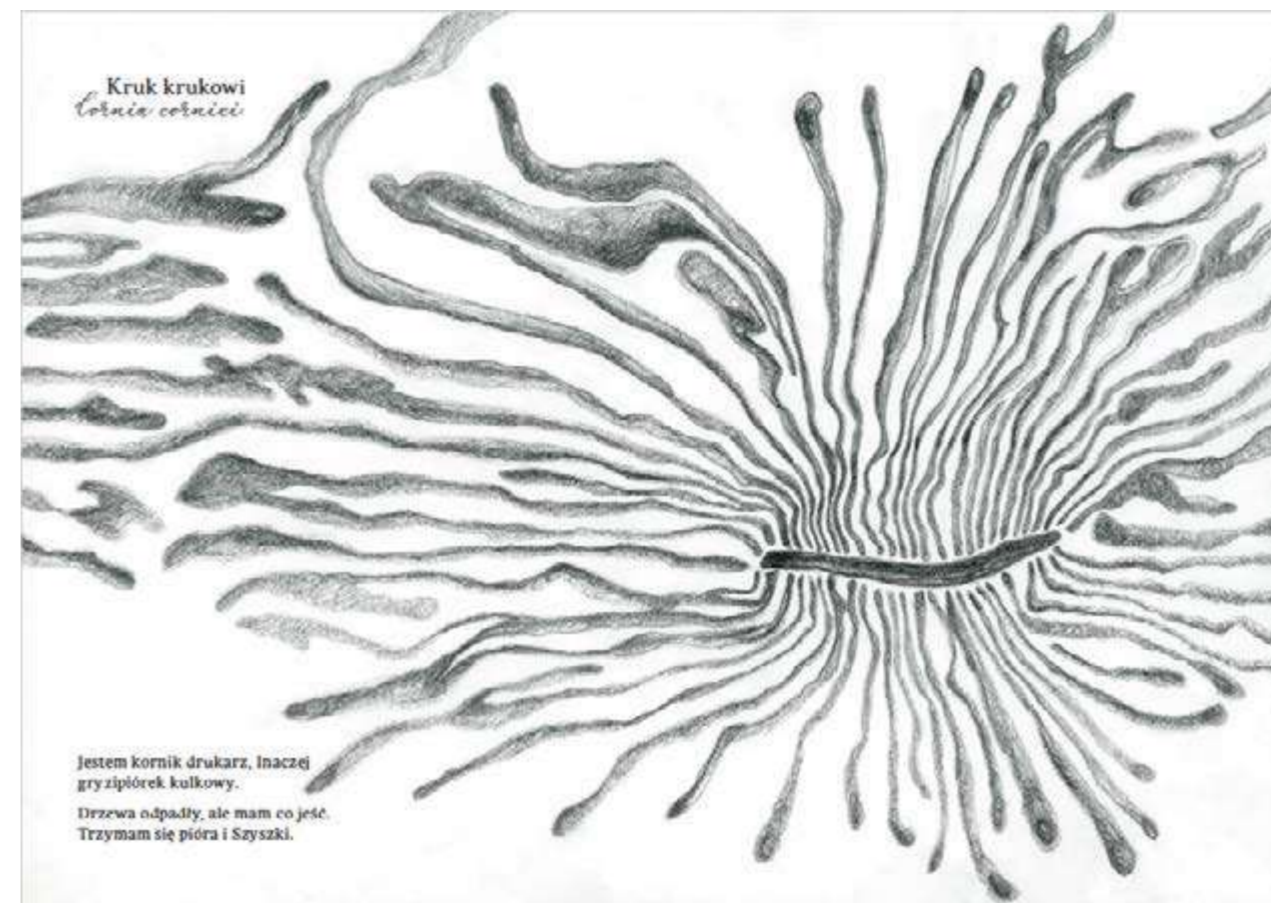
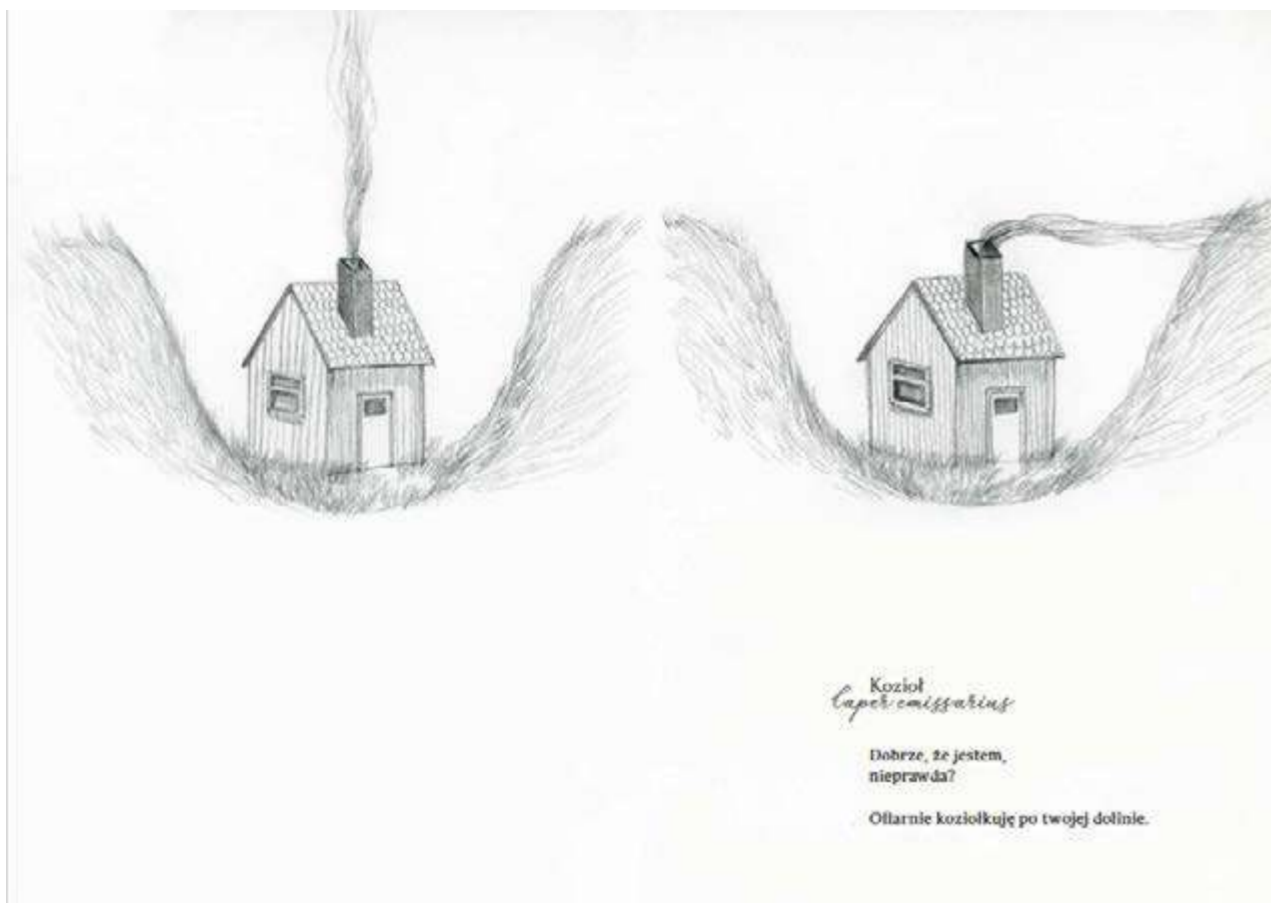
Tu byłam
dni drogi stąd.

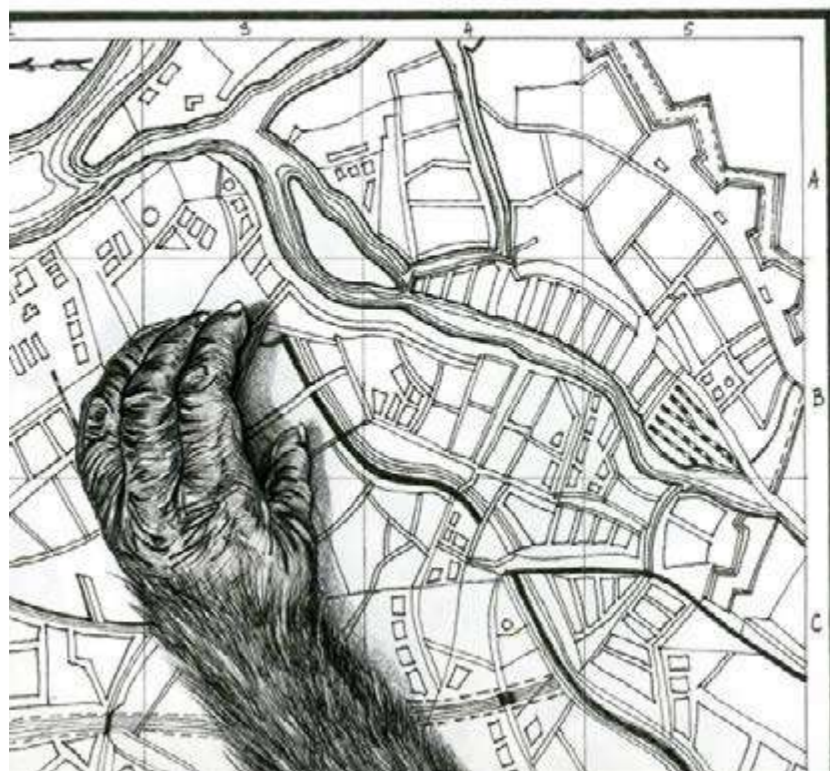

Jabłko
Pomum

Dla mnie pestka to piekło -
powiedziało jabłko do cebuli,
a ta jeła płakać, nieśmiertelna.

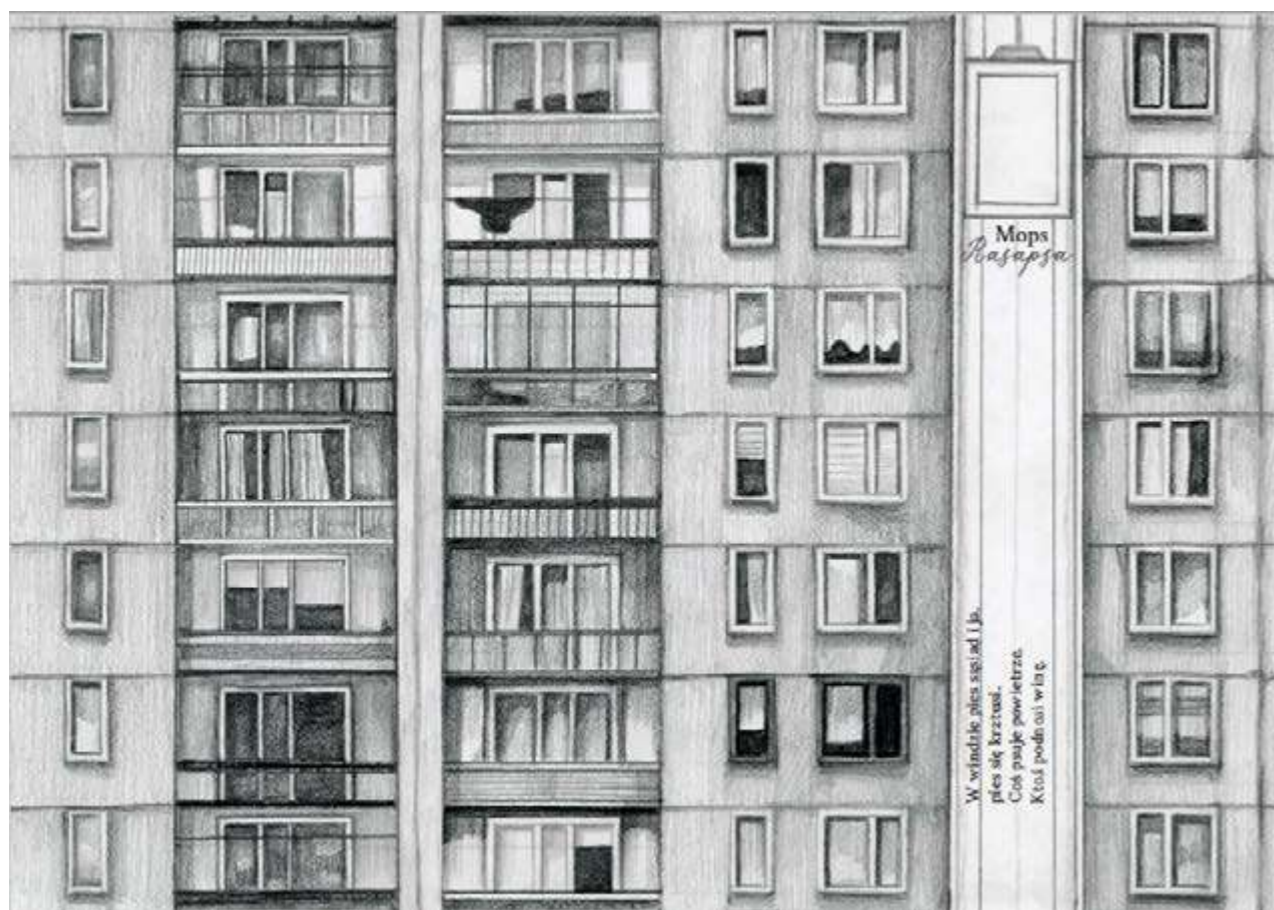
Małpa
Mappa

Naga,
ubrana w nastroj do podróży,
leży.

Mieszkają na niej okruszki.

Motyl
Anima

Przeżarłem się, teraz
boli mnie moje robaczywe
ciało. W skurczach skrzydeł
czołgam się
jak gąsienica. Wracam

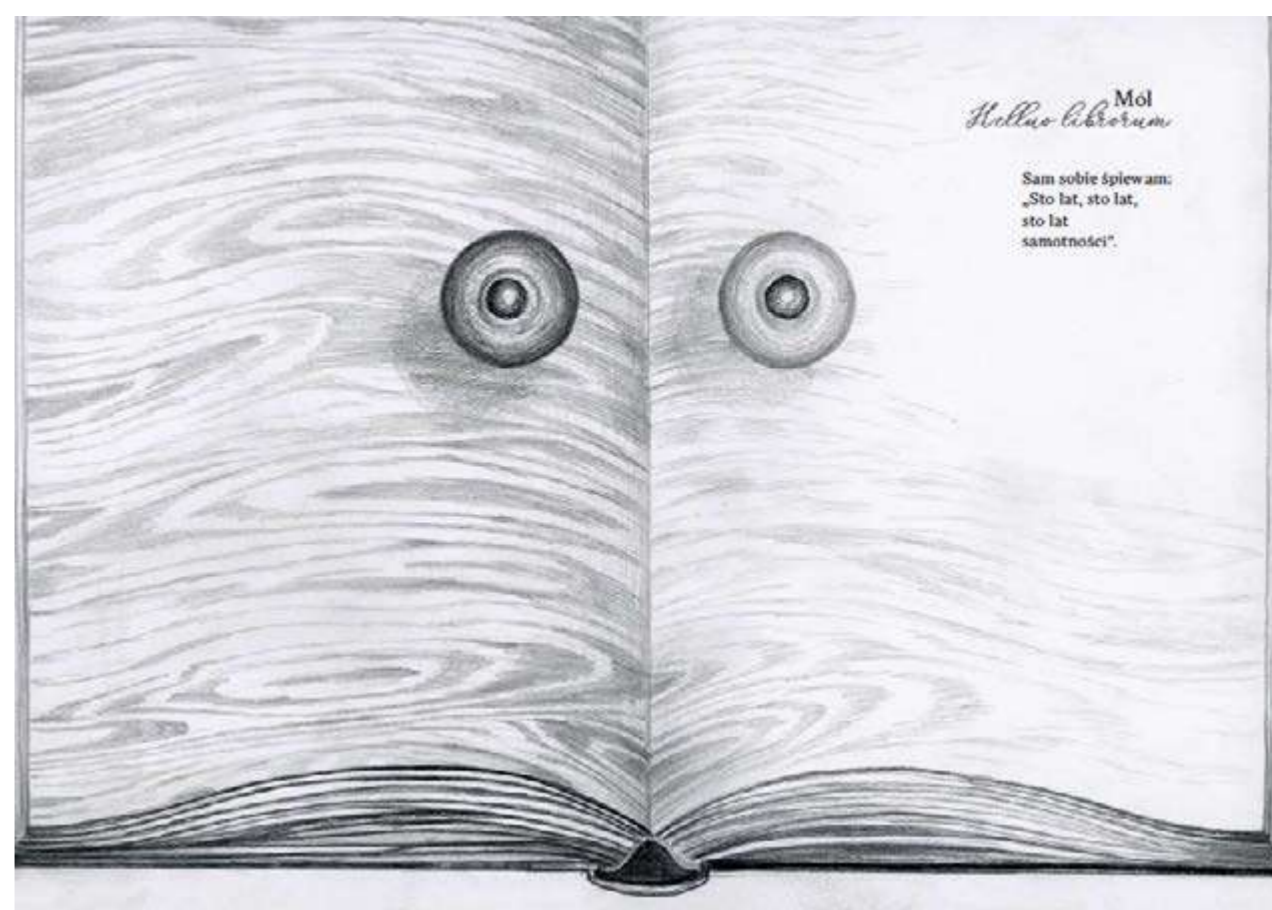

Mops
Basapsa

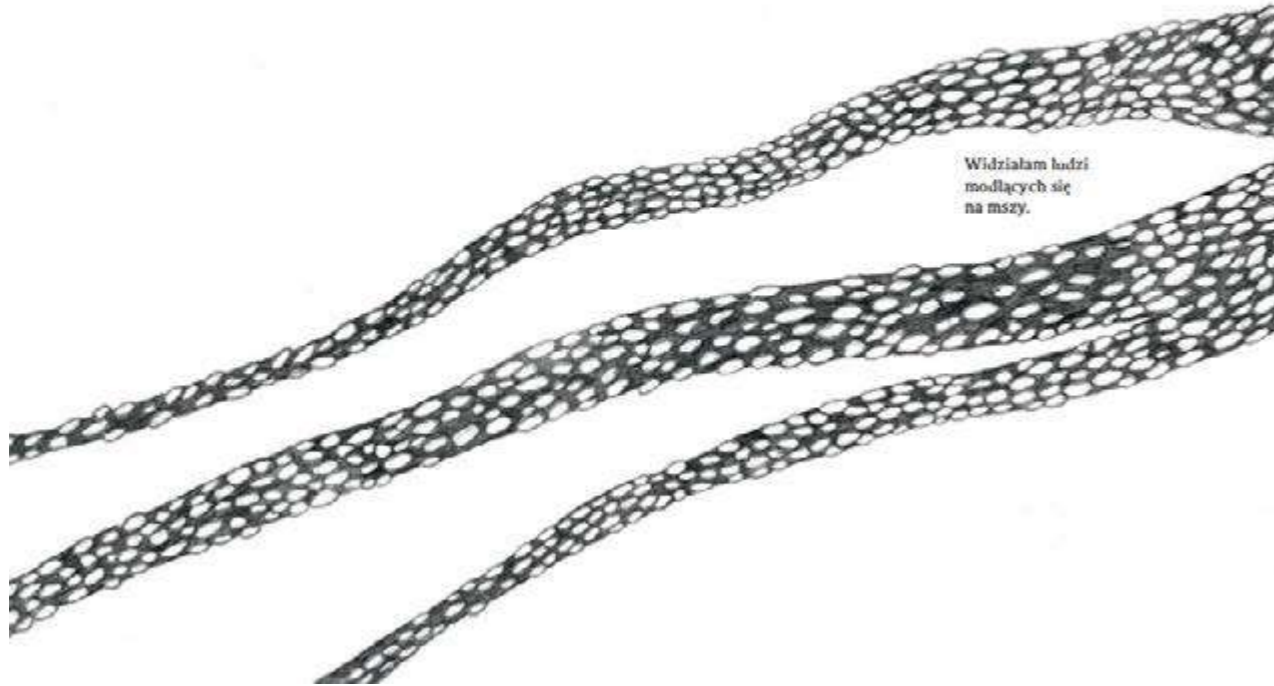
W windzie plesz się, a ja
płes się krzeseł.
Ciepłe powietrze.
Ktoś podziwił wiatrę.

Mól
Hellio librorum

Sam sobie śpięsam:
„Sto lat, sto lat,
sto lat
samotności”.

Mszycy
lud nad Wyszchta

Widziałam ludzi
modlących się
na mszy.

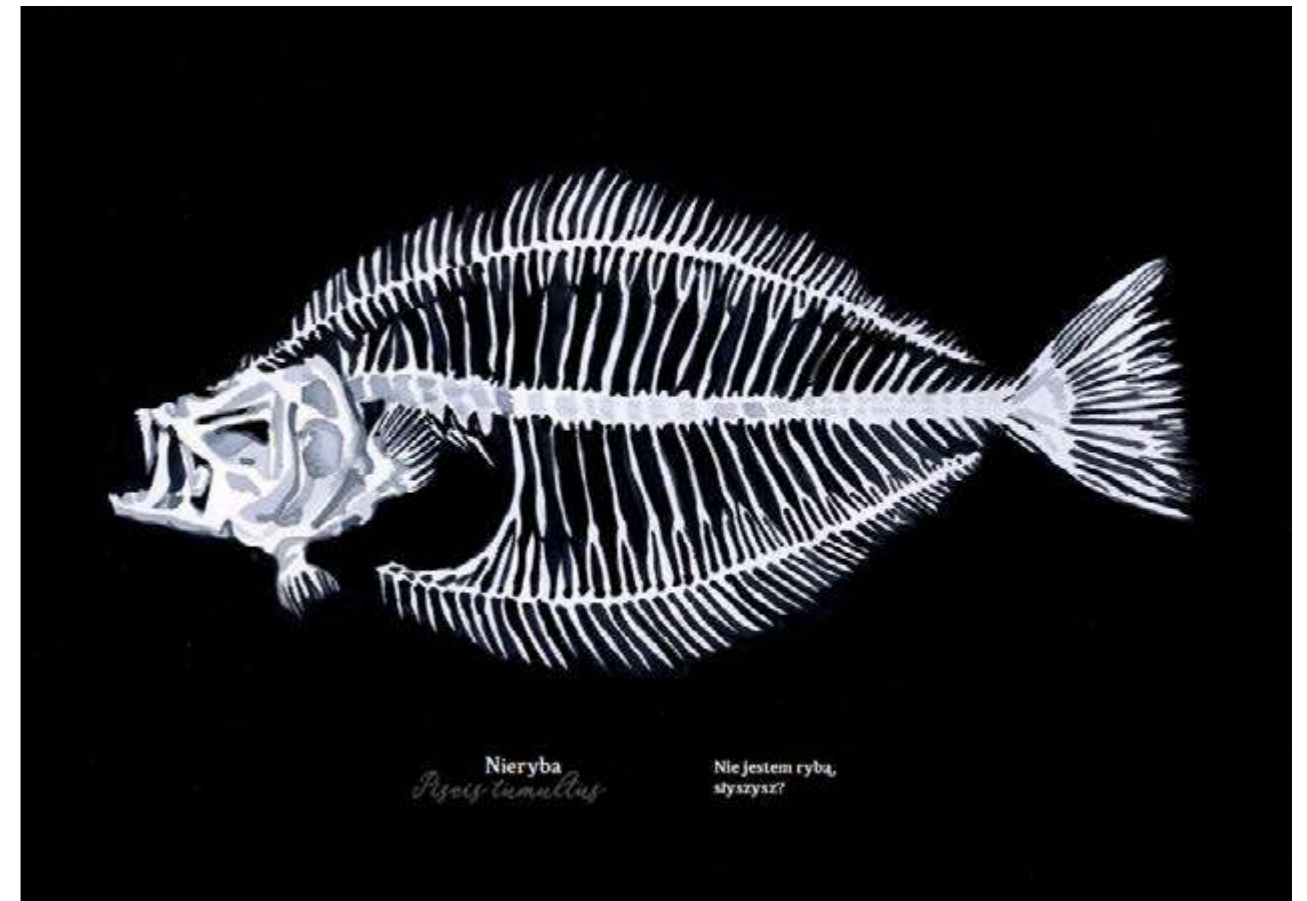
Narcyz biały
Narcissus poeticus

A wierszy po mnie tyle,
ilu ludzi na moim pogrzebie
w rześisty deszcz.

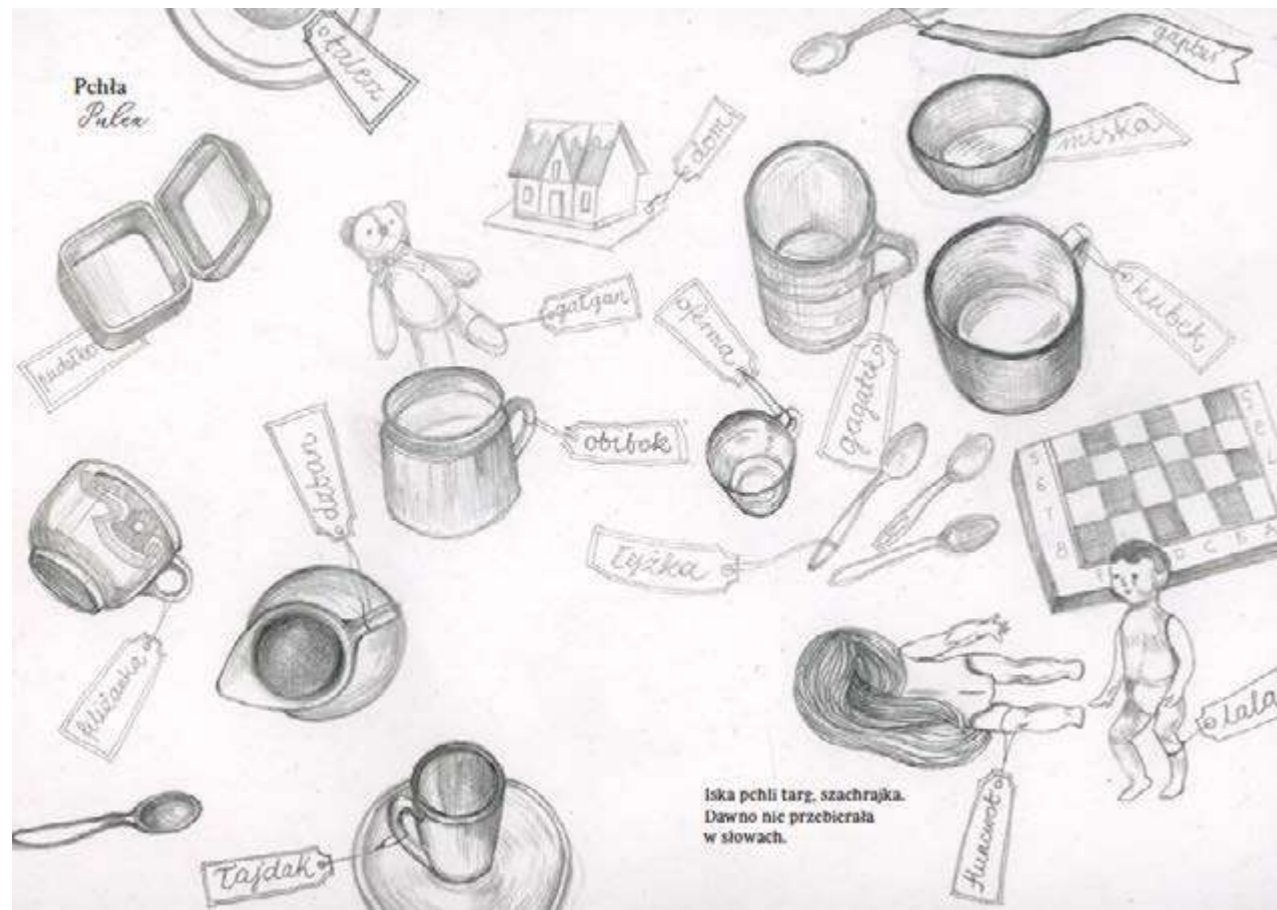
Mucha domowa
Musca domestica

Ogromnie majestat muchy zabitej packą
i gdyby czas terazniejszy nie urągał przeszłości,
mucha byłaby już królową w koronie wiersza,
lecz jej bracia i siostry za nic sobie mają
majestat muchy zabitej packą,
tekce sobie ważą, fruwiąją i srają,
i nawet dobra pamięć nie płacze ich lotu.

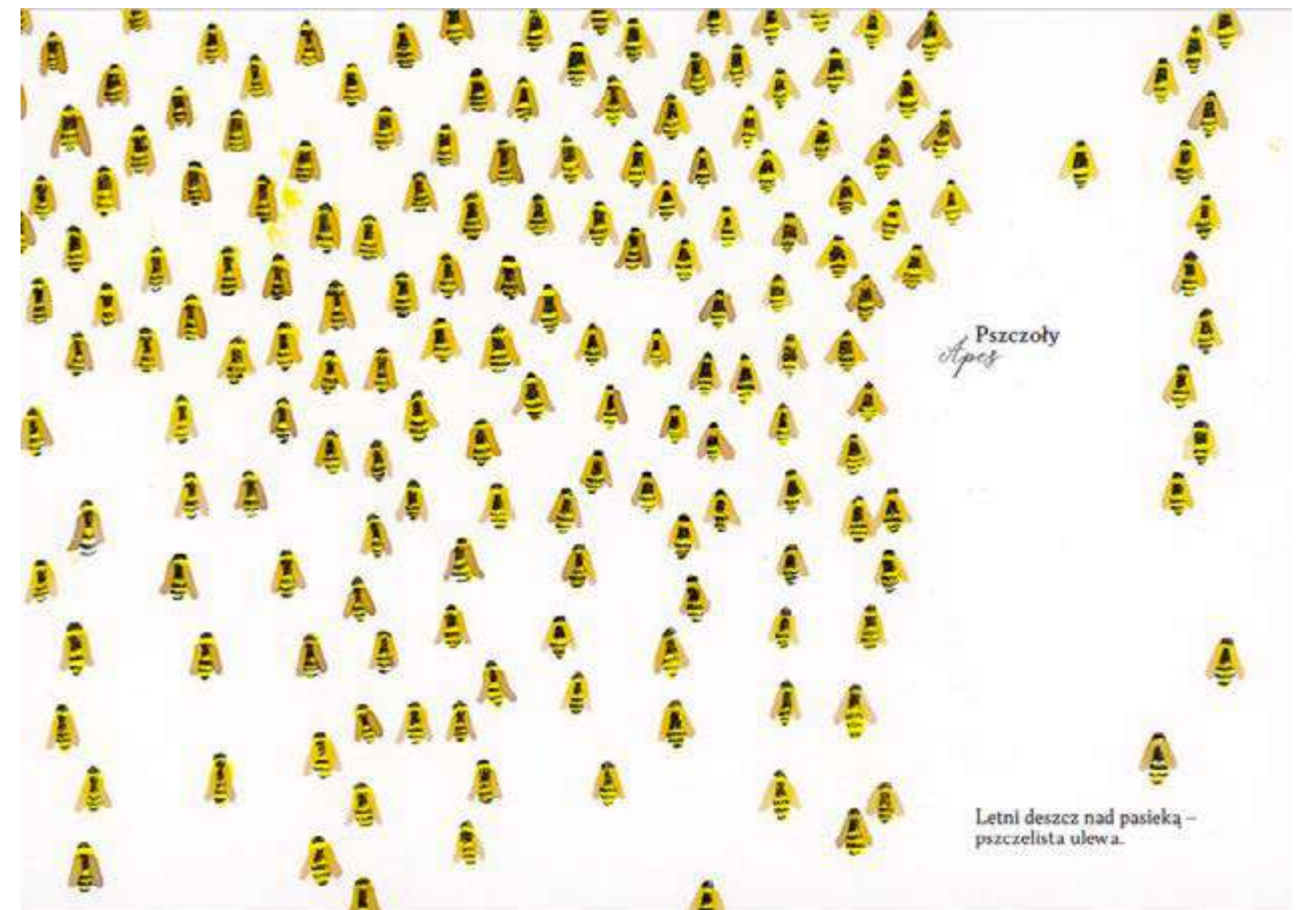

Nieryba
Pisces tumulus

Nie jestem rybą,
słyszysz?

Iska pchli targ, szachrajka.
Dawno nie przebięrała
w słowach.

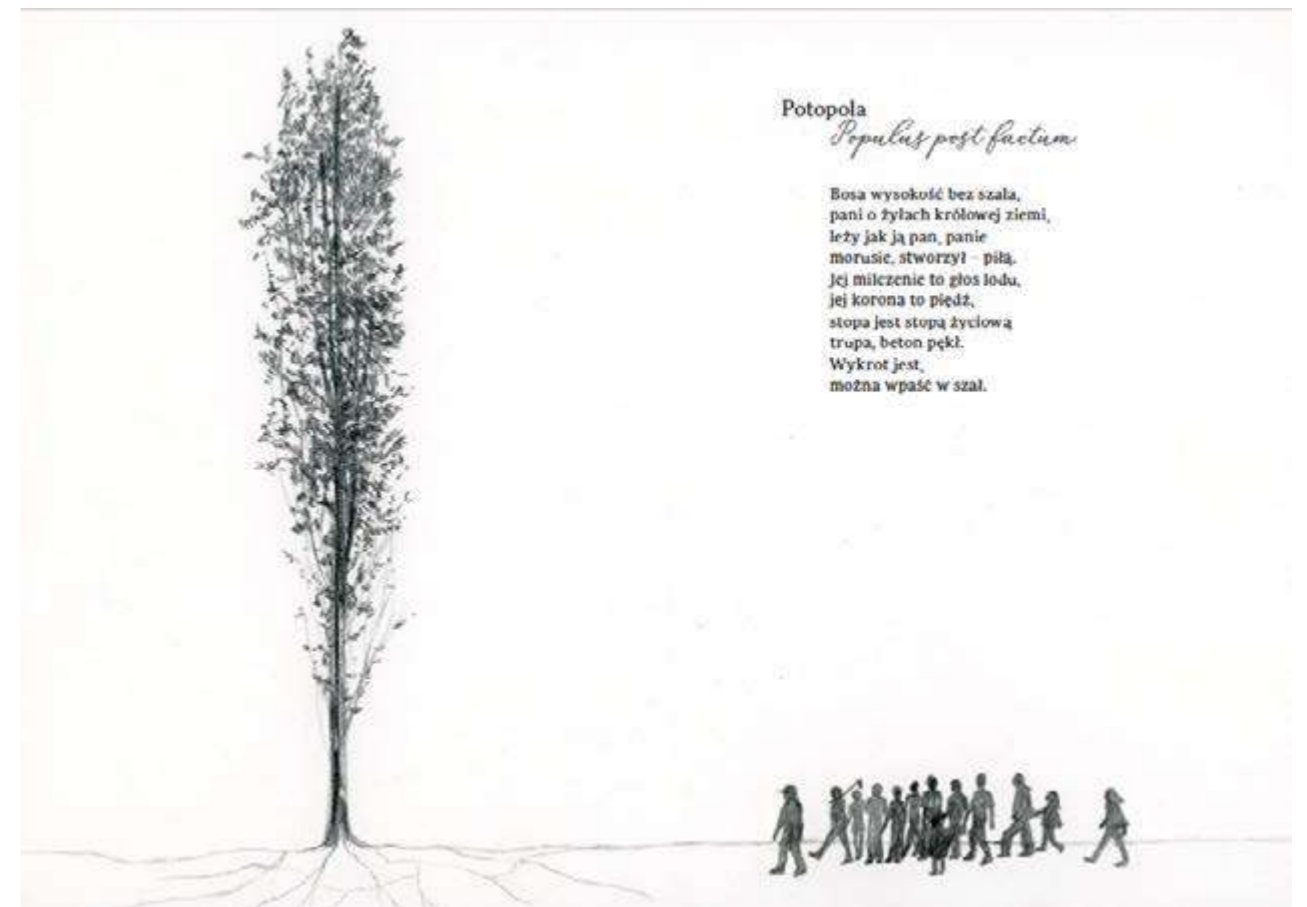
Pszczoly
Apes

Letni deszcz nad pasieką –
pszczelista ulewa.

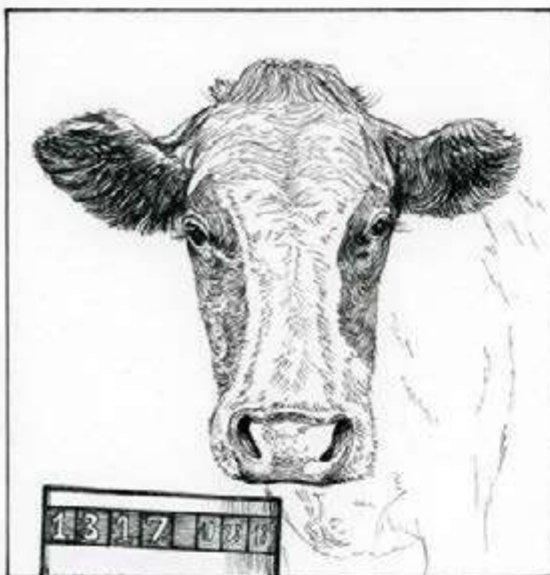
Pies legawy
Lustas legum

Odbilo mu –
jest w suce.

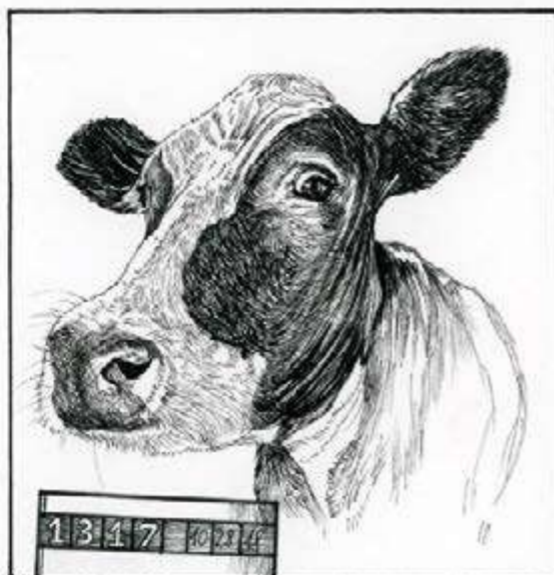

Potopola
Populus post factum

Bosa wysokość bez szala,
pani o żyłach królowej ziemi,
leży jak ją pan, panie
morusie, stworzył – piła,
jej milczenie to głos lodu,
jej korona to piędz,
stopa jest stopą życiową
trupa, beton pękł.
Wykrot jest,
można wpaść w szal.

Roślinożerczyni
Domina herbivora

Odgryzłam mu
język. I co?
Trzeba było
owładać na słowa, a nie
od razu, że krowa.

Robaczek
Insectulum

Dzisiaj jest jeden z tych dni,
kiedy czuję, że polzam
po Niczym.

Robinia i
Robinia et

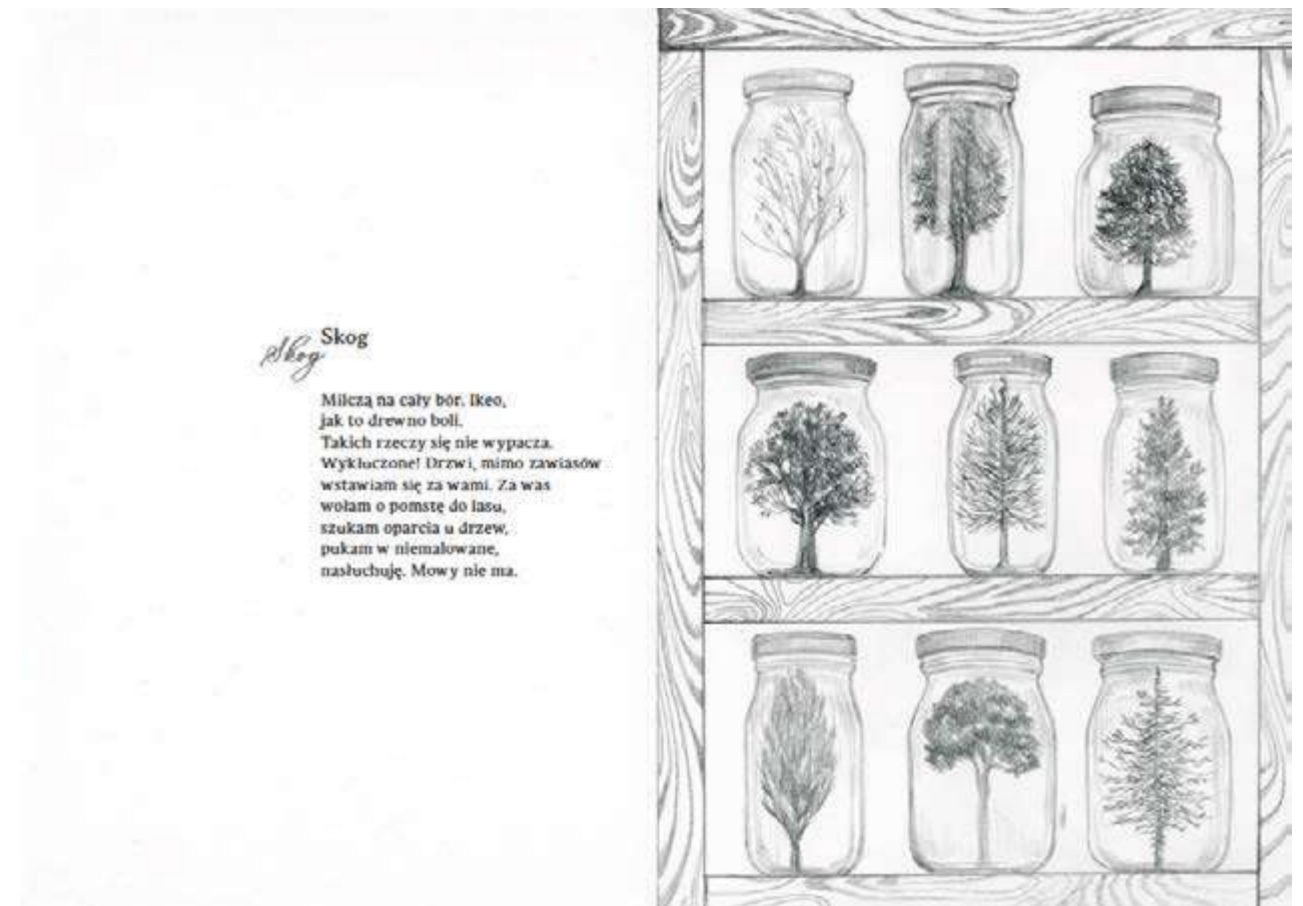
Robinia i mlecz,
polana zastania ci eden.
Przesuń się, teraz:
cherubin i miecz.
Widzisz?

Ryba
Ryba

Płyn pod prąd,
wetuj straż.

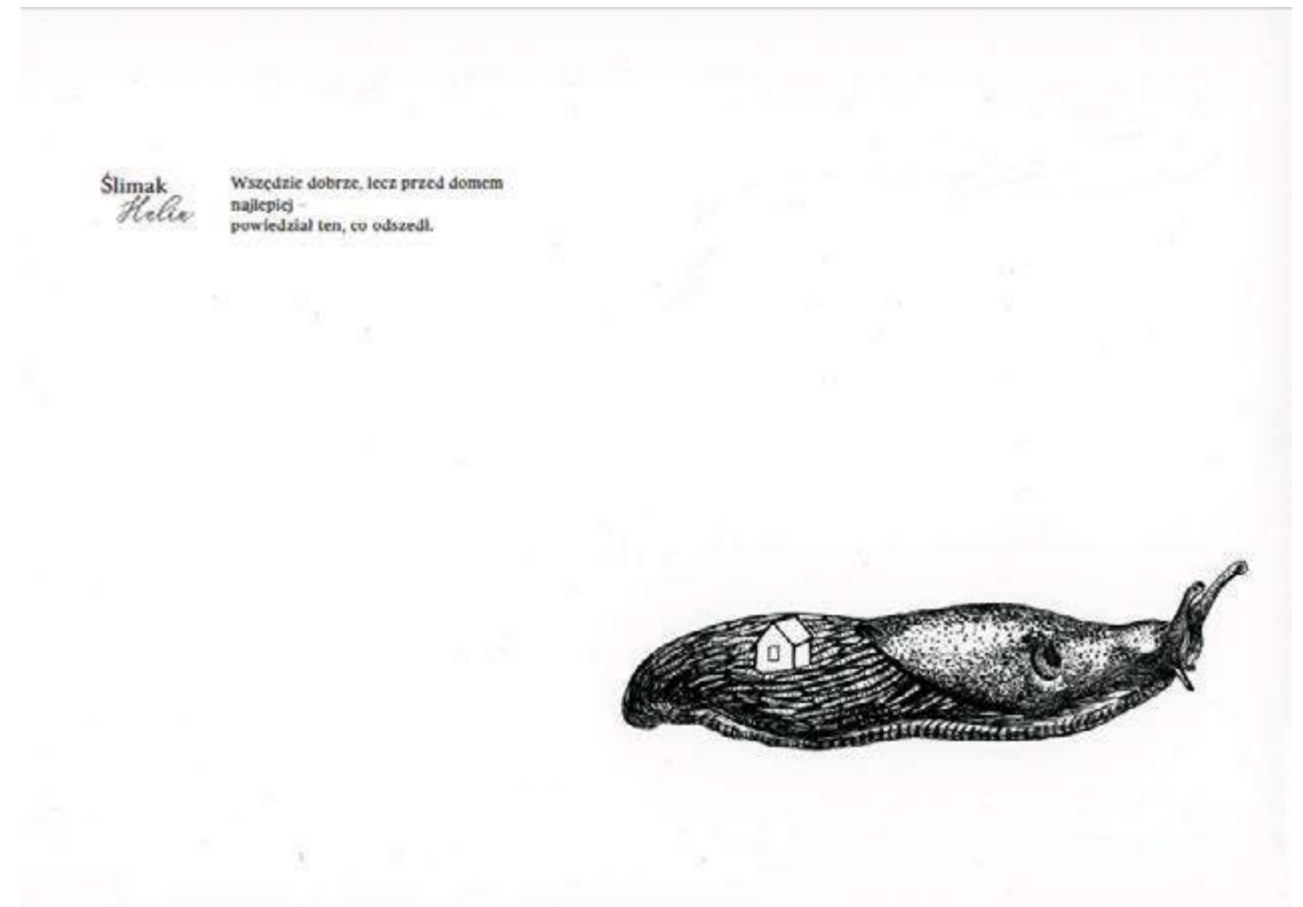
Skog
Skog

Milczą na cały bór. Ikeo,
jak to drewno boli.
Takich rzeczy się nie wypacza.
Wykluczone! Drzwi, mimo zawiasów
wstawiam się za wami. Za was
wołam o pomoc do lasu,
szukam oparcia u drzew,
pukam w niemalowane,
nasłuchuję. Mow y nie ma.

Sadło słońca
Urwiptero

Dopóki w zoo przez kratki
karmią zieleni i zwierzęta
tym, co im się skojarzy,
co się derywoje -
dopóty jabłko od jabłoni
pada niedaleko,
od słońca słońca.

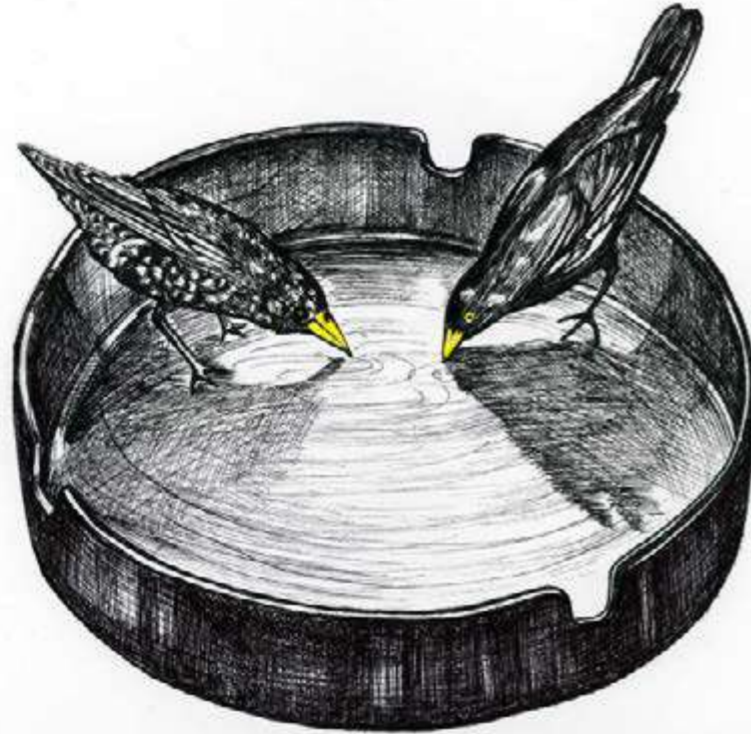

Ślimak
Helix

Wszędzie dobrze, lecz przed domem
najlepiej -
powiedział ten, co odszedł.

Szpak zwyczajny
Sturnus vulgaris

Kolonie
na Orawie,
wschód.
Przez cały turnus
estońska pogoda –
melancho
i nuda.
Wiewiórki
luszczyły pestki
(łuskały słonecznik).
Czarne pety
gasiliśmy w moczu.

Szyszka zapachowa
Liberum arbitrium

W sklepie dziesiątki szyszek
pytają mnie, kim jestem.
Chciałbym mieć je wszystkie.
Na stojąco, jak drzewo,
umieram z własnej woli.

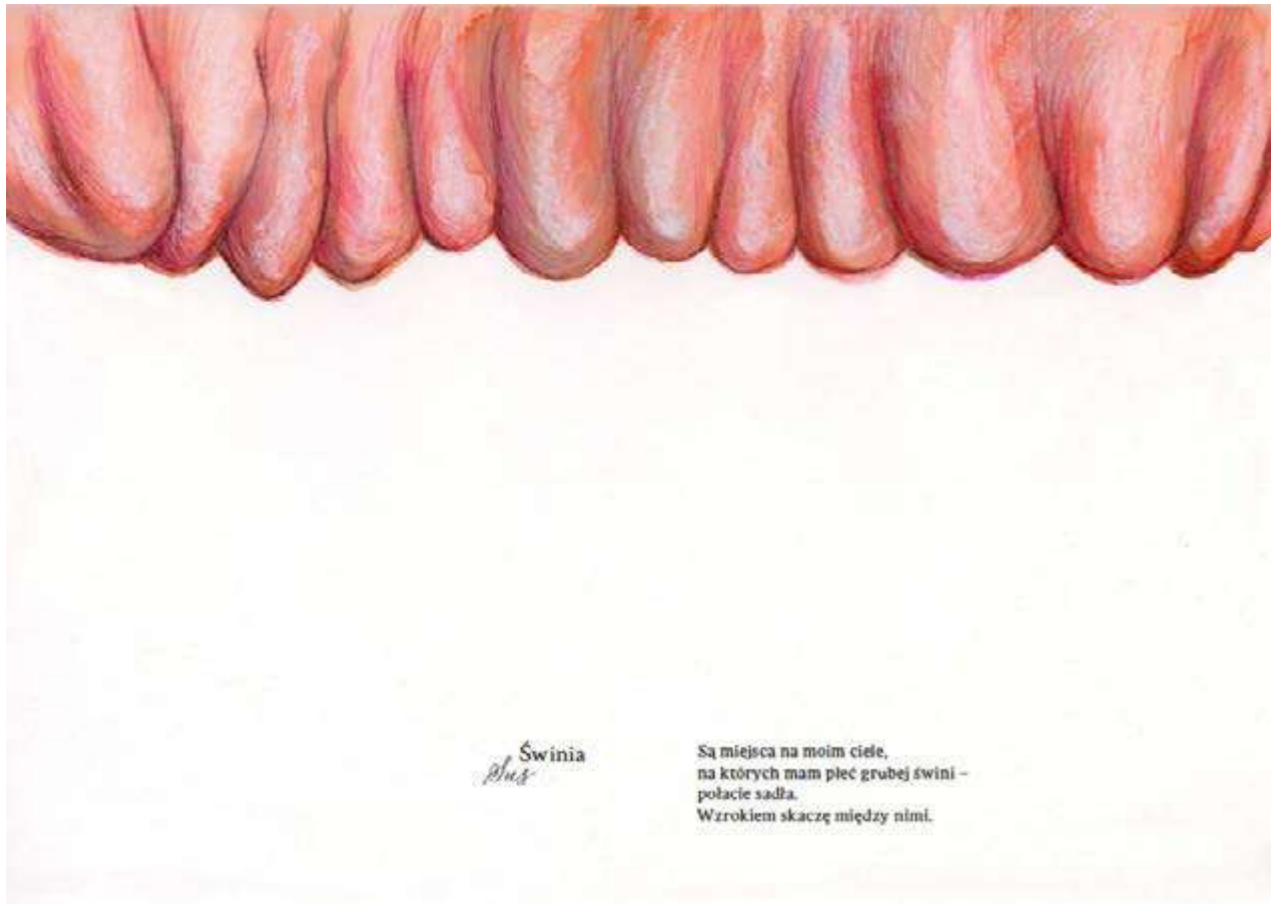
Szrama półkrzyżyk
Polygonia t-album

Poranne splełanie.
Serce trzepocze, a myśli
przemykają przez głowę lotem bielinka.
W lewo, w lewo, pika w dół
i od razu w górę,
w prawo i na skos, ani się obejrzał,
mylą tropy, kluczczą, nie dają się złapać;
i znów unik, i nagły skręt, i świeca. Byłe nie wpaść
w siatkę na motyle. (To świadomość).
Larwy zdań, zewetoki wersów. Jest ciemno jak w dupie,
a ty wielokątną stopą
właśnie wymacałeś dwa kapcie pod łóżkiem.
Nie widzisz, że każdy jest innego gatunku.
Wychodząc z pokoju, walisz we framugę
kapuścianym łbem. Wszystko się wyjaśnia.
Piętno na twym ezolu ma kształt T.

Ślimak
Cochlea

Wydzielam śluzie szlaki,
na ucho piszę taki
tekst:
„Wydzielam rzece racje,
te racje to narracje”.
Smuży się sens.

Świnia
Plus

Są miejsca na moim ciele,
na których mam pięć grubej świni –
połacie sadła.
Wzrokłem skacząc między nimi.

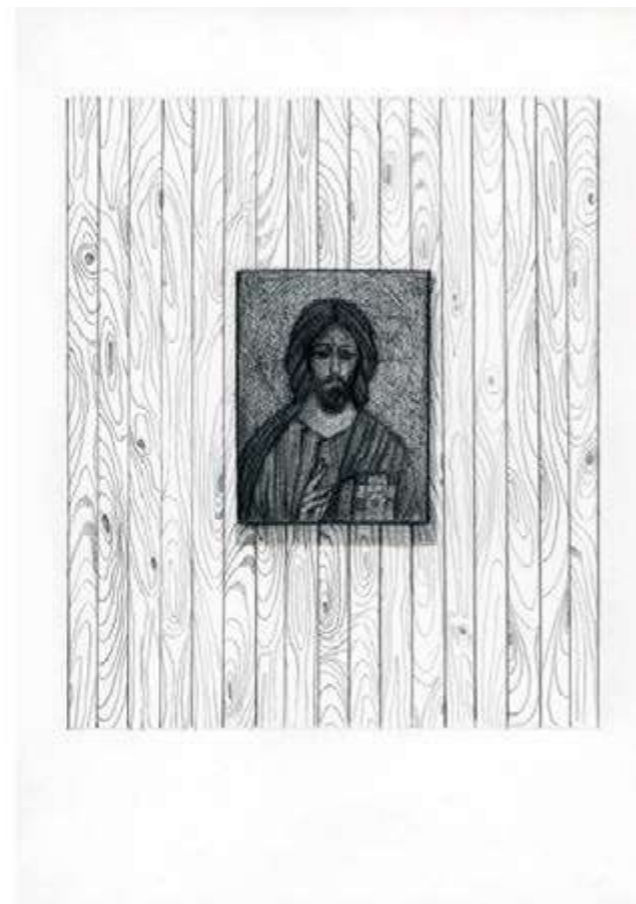

Wiewiórka
Sciurus transilvanensis

Od drzewa do drzewa
przenika kraj –
mała Rumunka w rudym giezleczku,
wycierucha.

Wąż
Scorpens

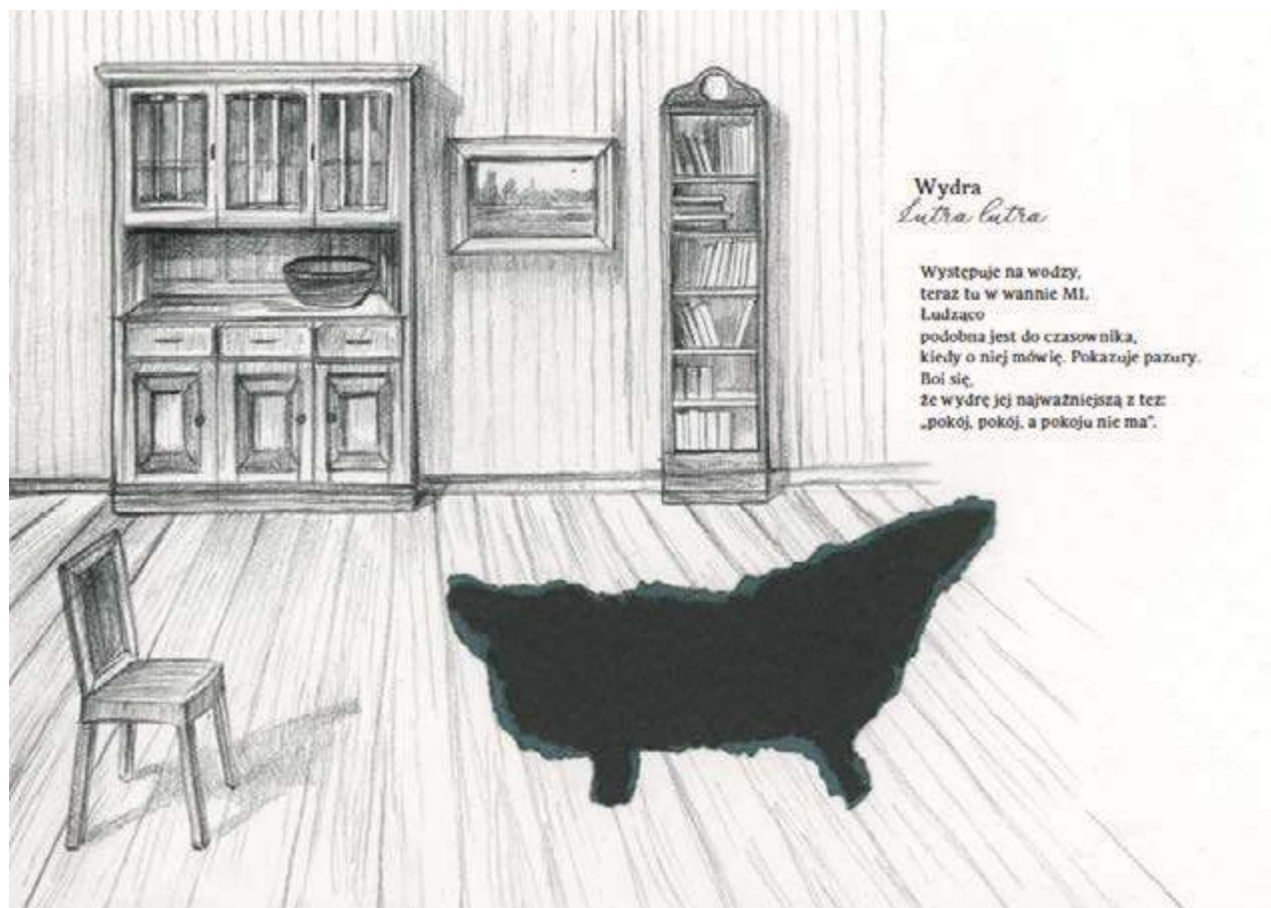
W koronie Drewna, które obrasta
w mech i nieporozumienia,
syczy wąż: Wybieraj!
Ludzie czy boazeria.

Wszak
Pediculus samizdatus

(...) w czasach tych
„polski koncentrat pomidorowy”
był już wszak
chroniony ustawką.

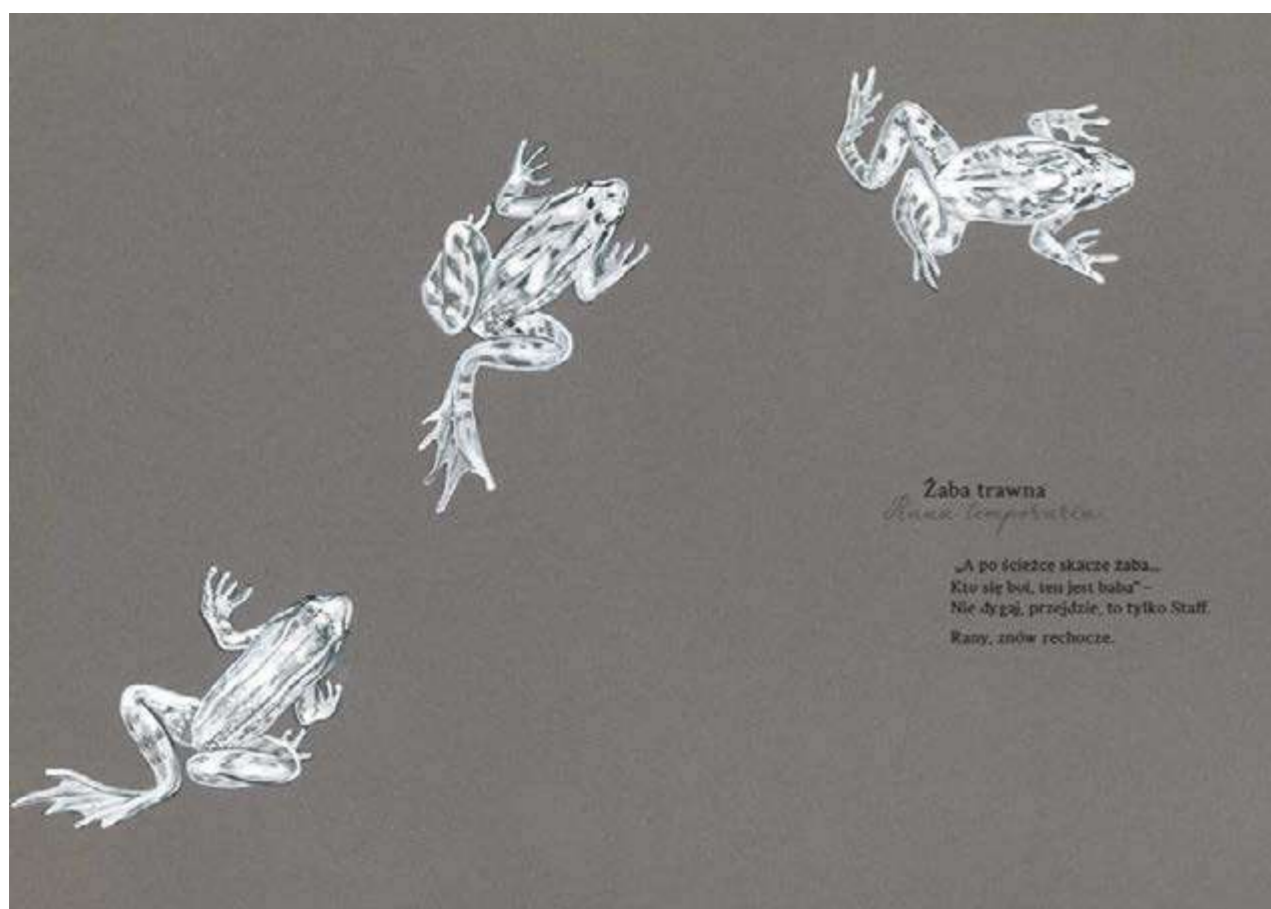
Wydra
Lutra lutra

Występuje na wodzy,
teraz tu w wannie MI.
Ludzaco
podobna jest do czasownika,
kiedy o niej mówię. Pokazuje pazury.
Boi się,
że wydrę jej najważniejszą z teź:
„pokój, pokój, a pokoju nie ma”.

Żuż
Geotrupes

Pod świerkiem świerknie żuk,
wyżej słychać głos podobny do śmiechu:
Czy dwudziestego grudnia umarła w Polsce demokracja?
To tylko dzieciół, odpukać. To jego cyrkul, do rzeki.
Niby zdycha z przecapowania,
ale ciągle trzyma się gązeli. Zdrowie
dopisuje kolejny artykuł. Pod świerkiem konar,
obok kosa żuż.

Żaba trawna
Rana temporaria

„A po ścieżce skacze żaba...
Kto się boi, ten jest baba” -
Nie dygaj, przejdzie, to tylko Staff.
Rano, znów rechocze.

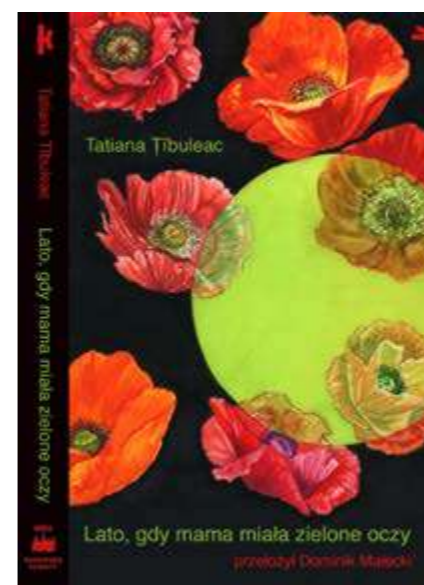

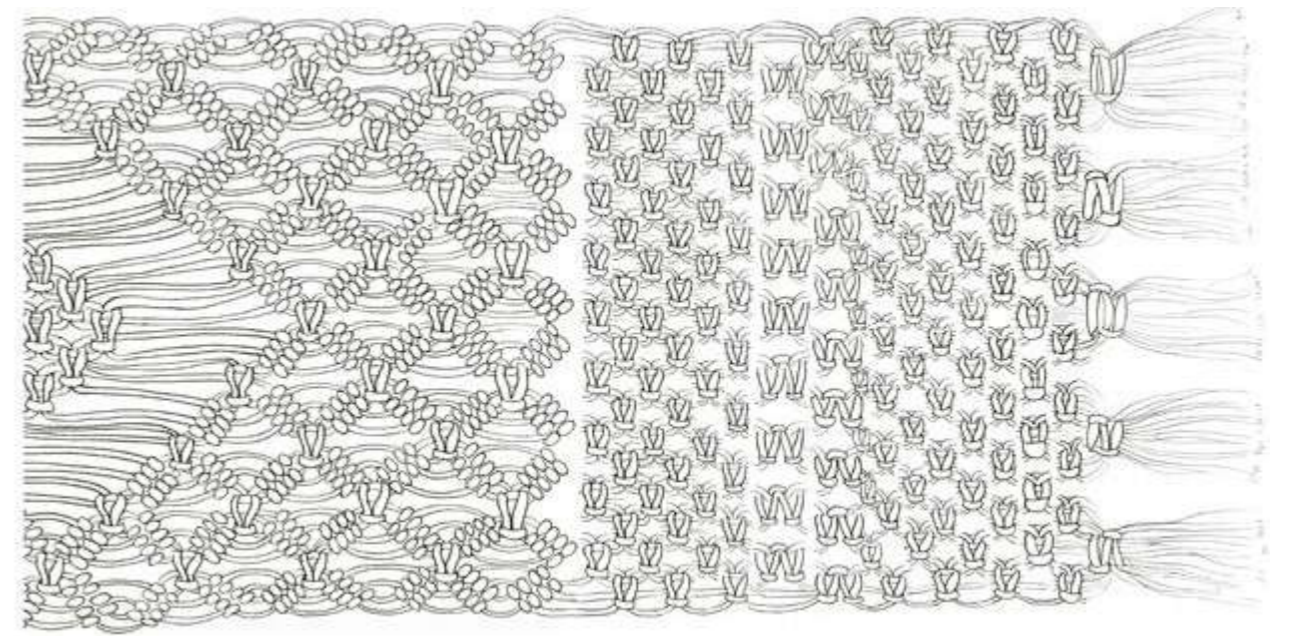
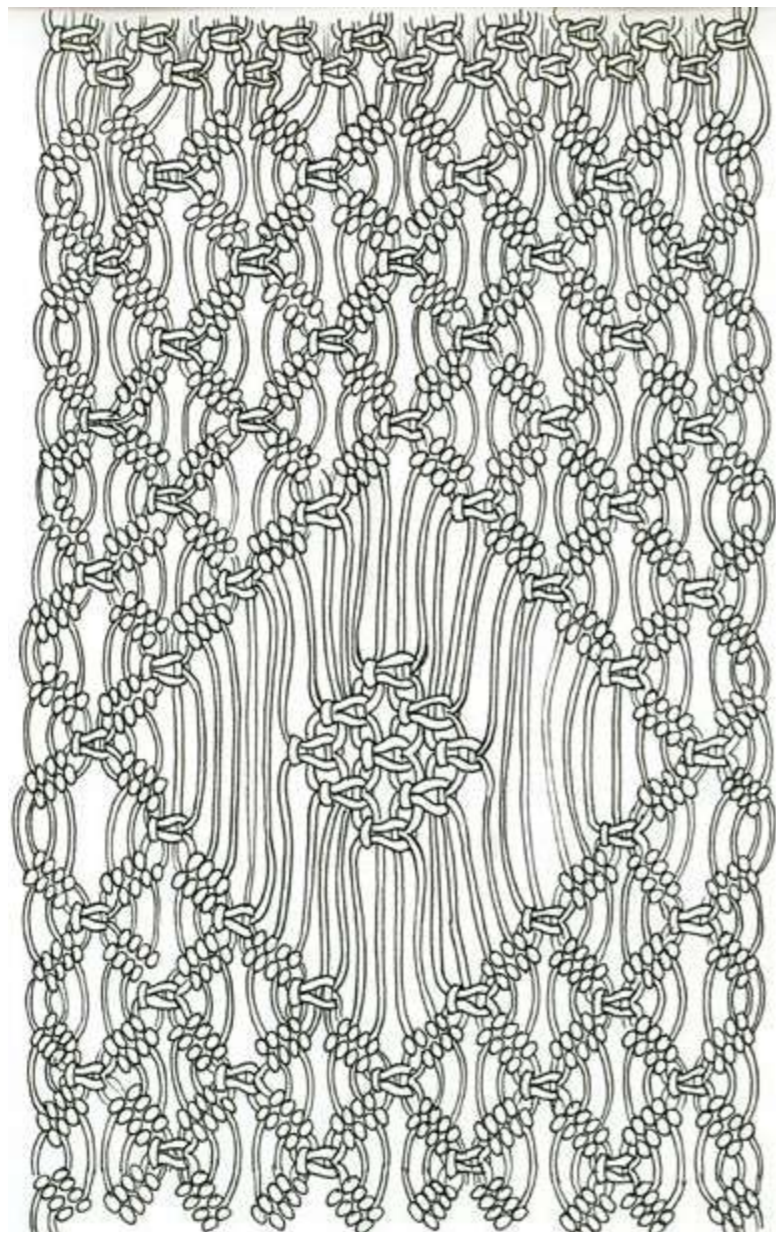
Ląka,
rozląka -
antologia westchnień.

mihail sebastian | od dwóch tysięcy lat

WSTĘP

Macramé to sztuka tworzenia ozdób i tkanin z wykorzystaniem sznurka. Jest to technika, która pozwala na tworzenie pięknych i oryginalnych przedmiotów. W tym poradniku znajdziesz wszystkie niezbędne informacje, aby rozpocząć swoją przygodę z makramą. Zaczynamy od podstaw, czyli od wyboru sznurka i narzędzi. Następnie przejdziemy do opisu podstawowych węzłów i ich kombinacji. Na końcu znajdziesz kilka pomysłów na pierwsze projekty, które możesz wykonać samodzielnie. Pamiętaj, że makramé to sztuka, która wymaga cierpliwości i precyzji. Jednak dzięki temu, że jest to technika, która może być wykonywana przez każdego, warto poświęcić trochę czasu na jej opanowanie. Życzymy powodzenia w Twojej przygodzie z makramą!

WYBÓR SZNURKA

Wybór sznurka jest pierwszym krokiem w tworzeniu makramy. Sznurki różnią się grubością, składem i kolorami. Najlepiej wybrać sznurki, które są miękkie i łatwe do prowadzenia. Grubość sznurka zależy od rodzaju projektu, który chcesz wykonać. Dla ozdób i tkanin o drobnej fakturze najlepiej wybrać sznurki o średnicy 2-3 mm. Dla tkanin o większej fakturze lepiej sprawdzić się sznurki o średnicy 4-6 mm. Pamiętaj, że sznurki o większej średnicy będą wymagały więcej miejsca i czasu na wykonanie. Wybierz sznurki, które Ci się podobają i które będą pasowały do Twojego projektu.

WYBÓR NARZĘDZI

Najważniejszym narzędziem w makramie jest sznurek. Oprócz niego warto mieć także nożyczki, szpilki i igły. Szpilki i igły są potrzebne do prowadzenia sznurka przez oczka i do wykańczania krawędzi. Nożyczki są niezbędne do przycinania sznurka. Wybierz narzędzia, które są wygodne w użyciu i które będą pasowały do Twojego projektu.

WYBÓR KOLORÓW

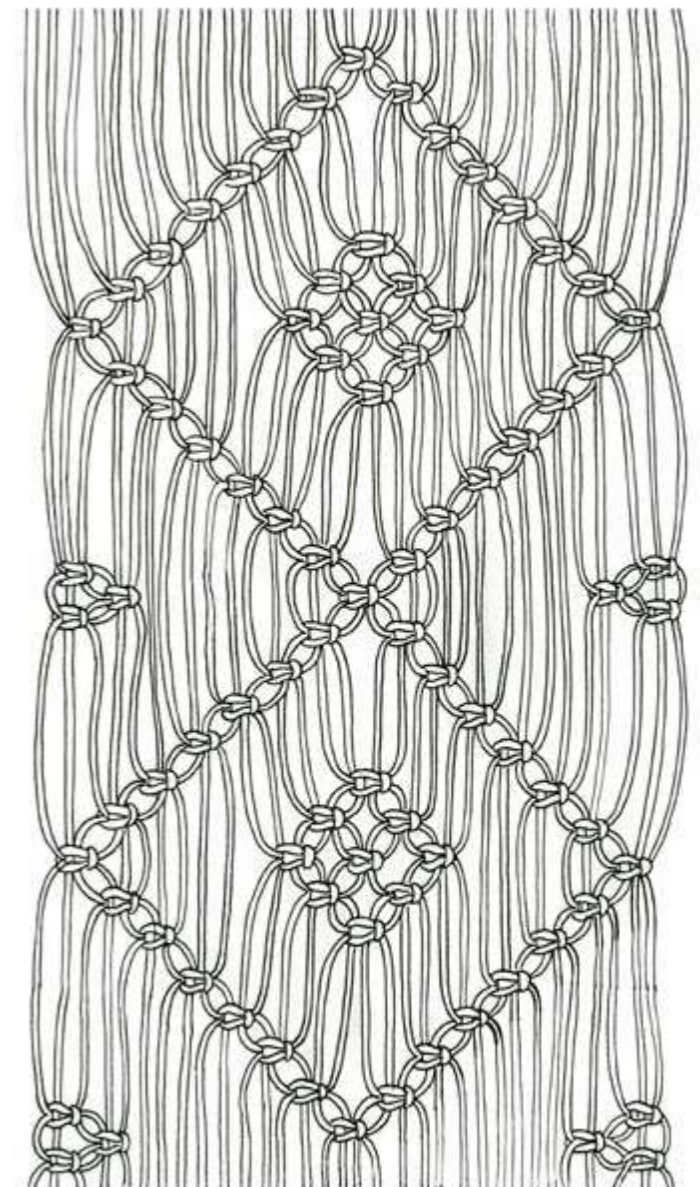
Wybór kolorów sznurka jest kolejnym ważnym krokiem. Pamiętaj, że kolory sznurka będą miały wpływ na kolor końcowego projektu. Wybierz kolory, które Ci się podobają i które będą pasowały do Twojego projektu. Możesz także wypróbować różne kombinacje kolorów, aby znaleźć te, które najbardziej Ci się podobają.

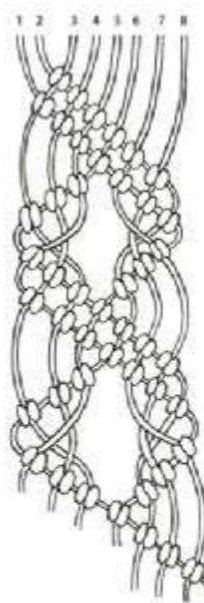
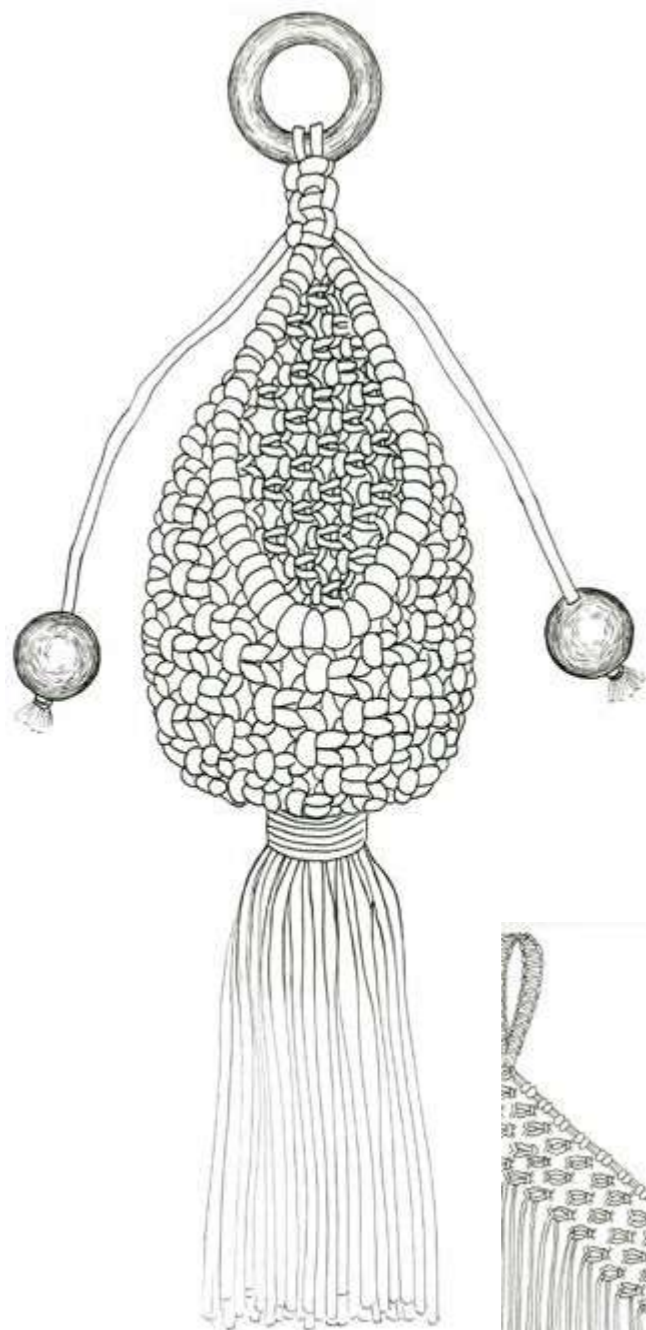
WYBÓR WĘZŁÓW

Węzły to podstawowe elementy makramy. Są to połączenia sznurka, które tworzą wzory i kształty. Najbardziej popularnymi węzłami są węzły prostokątne, kwadratowe i okrągłe. Możesz także wypróbować bardziej skomplikowane węzły, które pozwolą Ci stworzyć bardziej oryginalne projekty. Pamiętaj, że węzły należy wykonywać precyzyjnie, aby uzyskać oczekiwany efekt.

WYBÓR WYKONANIA

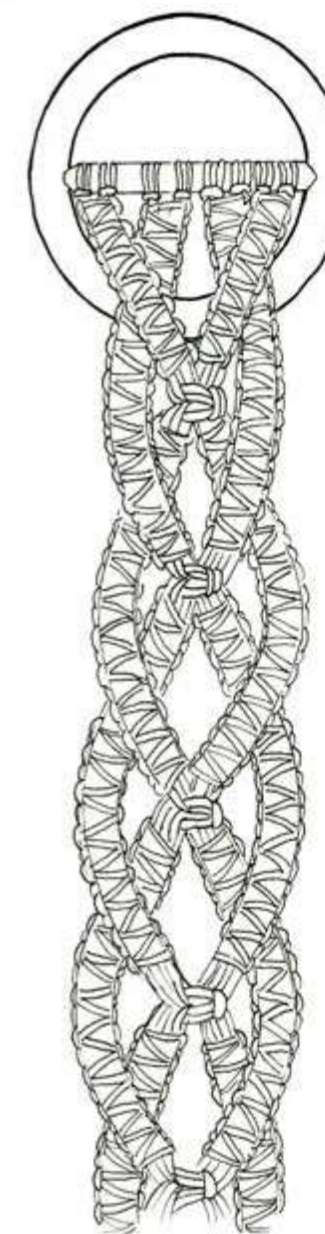
Wykonanie makramy to proces, który wymaga cierpliwości i precyzji. Pamiętaj, że makramé to sztuka, która może być wykonywana przez każdego. Nie bój się popełniać błędów, ponieważ to one są częścią procesu uczenia się. Wykonuj projekty, które Ci się podobają i które będą dla Ciebie wyzwaniem. Pamiętaj, że makramé to sztuka, która może być wykonywana przez każdego. Życzymy powodzenia w Twojej przygodzie z makramą!

WZÓR O LINE PODWÓJNEJ

Wzór ten opiera się na połączeniu linii pojedynczych z podwójnymi. Do jego wykonania użyj czterech odcinków sznurka.
INSTRUKCJA: Sznurek wiodący 2 skieruj pod skosem w prawą stronę i zawiąż na nim węzły żebrowe sznurkami 3-8. Kolejny rząd węzłów żebrowych zawiąż na sznurku wiodącym 1 tuż pod rzydem już zapiętym. Sznurek 6 skieruj najpierw pod skosem w lewą stronę i zawiąż na nim węzły żebrowe sznurkami 3-5. Następnie skieruj go pod skosem w prawą stronę i zawiąż na nim węzły żebrowe przy użyciu tych samych sznurków, tym razem jednak w kolejności 5-3. Sznurek znajdujący się skrajnie po prawej stronie wzoru skieruj w lewą stronę i połącz w identyczny sposób ze sznurkiem 8. Kontynuuj wyplatanie do uzyskania pożądanego długości pasma wzoru.

lektura nieodkładalna

Cztery tomy ukończonej „Lustrzanny” autorka streszcza jednym słowem: „wyzwolenie”. „Harry Potter” może iść na emeryturę

Final podróży po roztrzaskanym świecie

OLGA WOŹNIAK | ILUSTRACJA ANNA WALIGÓRSKA

Na początku byliśmy jednością. Ale Bóg uznał, że w takiej formie nie zdamy go zadowolili, więc postanowił nas podzielić. Długo się nami bał, potem się znudził i o nas zapomniał. Bóg potrafił być tak okrutny w swej obojętności, że przyprowadził mnie o zgrozę. Potrafił też być miły, a wtedy kochałem Go jak nikogo innego. (...) Pewnego dnia Bóg miał wyjątkowo zły humor i popełnił niebawmle głupstwo. Roztrzaskał świat na kawałki.

Życie w mirażach

Od tej pory świat funkcjonuje jako dwadziestą jeden dryfujących w przestrzeni arek. Każda z nich zasiedlona jest przez ludzi, którym opiekują się tzw. duch rodzin, bo w zasadzie wszyscy mieszkańcy arki są rodziną. Łączy ich dziedziczna z pokolenia na pokolenie umiętność-dar. Główna bohaterka historii, Ofelia, pochodzi z Aniny, na której za sprawą swoich właścicieli przedmioty zyskują duszę i ożywają. Prowadzi muzeum, w którym kolekcjonuje przedmioty sprzed Roadarcia. Potrafi poznać ich historię dzięki temu, że jest czytaczką – umie wyczuwać dotykem pragnienia ich poprzednich właścicieli. A właścicielom wszystkich, którzy kiedykolwiek trzymali dany przedmiot w ręce. Ofelia jest też Lustrzanną – potrafi wędrować pomiędzy lustrami, o ile dane było jej się w nich

chceć raz przejrzeć. Na skutek wypadku, jaki przydarzył jej się w dzieciństwie – utknięcia w lustrze – rozsznchronizowała się i różne części jej ciała zaczęły od tej pory żyć trochę własnym życiem. Dlatego jest niezłama. Jest też „starowiecka, samotnicza i zdystansowana”.

Trochę introwertyczna i trochę dziwaczka. Ubiega się niemiłosiernie, chowa w burzy niesformnych łoków owinięta starym „zwytni” szalikiem, który zachowuje się niczym wierny pies. Gdy ma chmurne myśli, jej okulary ciemnieją. Potrafi się też na prawo, kiedy przez nieuwagę co i raz je rozgłasza. Rodzina Ofelii za wszelką cenę próbuje wydać ją za mąż, martwiąc się o przyszłość takiej nieudzielniczki. Ona jednak odrzuca kolejne oświadczyny. Wreszcie staje przed sytuacją bez wyjścia albo zgodzi się wyjść za człowieka, którego nigdy nie widziała, pochodzącego z dalekiej, mroźnej arki zwaną Biegunem, albo zostanie okryta hańbą razem z rodziną.

Chcę nie chęć, trafia na Biegun, miejsce całkowicie odmiennie od Aniny – zimne, śnieżne, pełne intrzy oraz iluzji, w których twardą mieszkaćcy tu ludzie. Tkacze iluzji to zresztą na Biegunie niezwykle intratna posada, świat bowiem, który ukrywa się pod mirażami, jest tam co najmniej rozczarowujący.

Zimno jak na Lazurowym Wybrzeżu

Autorka serii „Lustrzanna” jest Francuzką mieszkającą w Belgii, Christelle Dabos. Dwie pierwsze części stworzonej przez nią historii rozszły się we Francji w nakładzie 500 tys. egzemplarzy. A potem francuski bestseller został przetłumaczony na

20 języków. Gdy ukazywał się tom trzeci, słupki ludzi we Francji stały w kolejkach pod księgarniami, czekając na ich otwarcie, niczym przed premierą ostatniej części „Harry’ego Pottera”. Cwarty, ostatni tom ukazuje się w Polsce 9 lipca.

O cyklu mówi się czasem, że jest następcą przygód czarodzieja z Hogwartu. „To alternatywa dla fanów Harry’ego, którzy przez 20 lat postanowili dorosnąć” – pisze jeden z wziętych.

Dabos nie odstępnie się od tego skojarzenia – książki JK. Rowling od początku pobudzały jej wyobraźnię. – Potrafiłam kolejne tomy „Harry’ego” aż do czwartego – mówi w jednym z wywiadów.

Byłam sfrustrowana, bo trzeba było długo czekać na piątą. Właśnie z tego zrodziła się moja kreacyjność. Zaczęłam pisać fan fiction. Moja kontynuacja miała niemal 300 stron. Porzuciłam przy tym Harry’ego, Hermionę i Ron’a dla własnych postaci. Pisało mi się łatwo, bo cały wszechświat Hogwartu był już gotowy. Kiedy zdecydowałam się przejść do własnej fikcji, udało mi się sprawę, że badawanie spójnego świata nie jest takie proste.

Tymczasem to właśnie niezwykle, bogaty świat arek stanowi wielką wartość „Lustrzanny”. Jest światy, zaskakujące, magiczne. Każdy najmniejszy element jest dopracowany w najdrobniejszych szczegółach, żadne słowo nie pada przez przypadek” – zachwycają się fani.

Na początku ten świat był rekturowy dopiero podczas pisania nabierał spójności. Tak jest w przypadku Aniny, dla której inspiracją był południowy region Belgii, Walonia, Biegun, choć zimny, to paradoksalnie dla mnie raczej Lazurowe Wybrzeże – wymyśliła autorka.

Niezwykłość uniwersum stworzonego przez Dabos widac w niuansach językowych.

57

56

Malarstwo ścienne

Mapa krajobrazu, Muzeum Nahim Isaias, Guayaquil, Ekwador, 2018

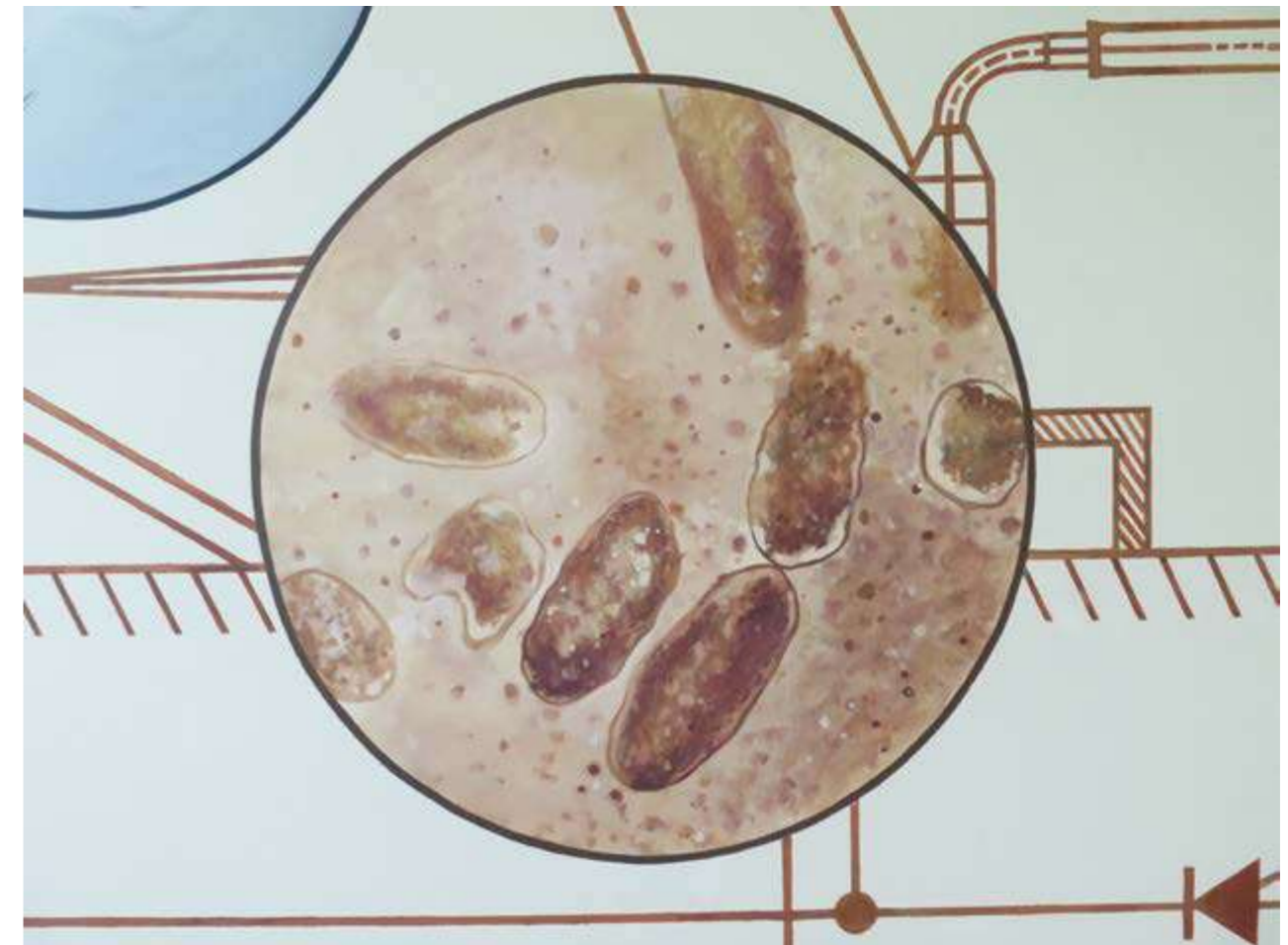
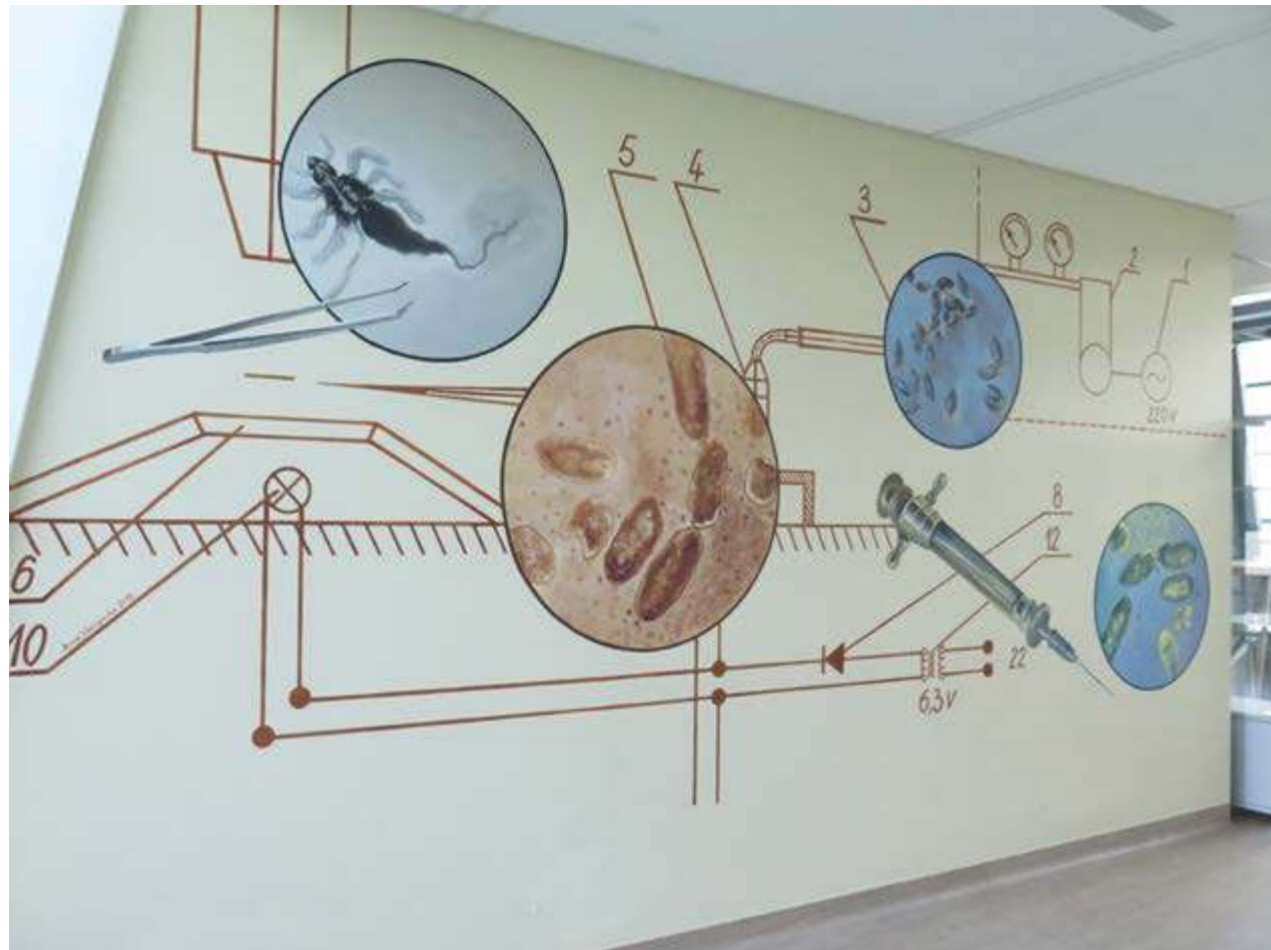

W trakcie pracy nad murem, akryl na ścianie, 200/200 cm, 2018

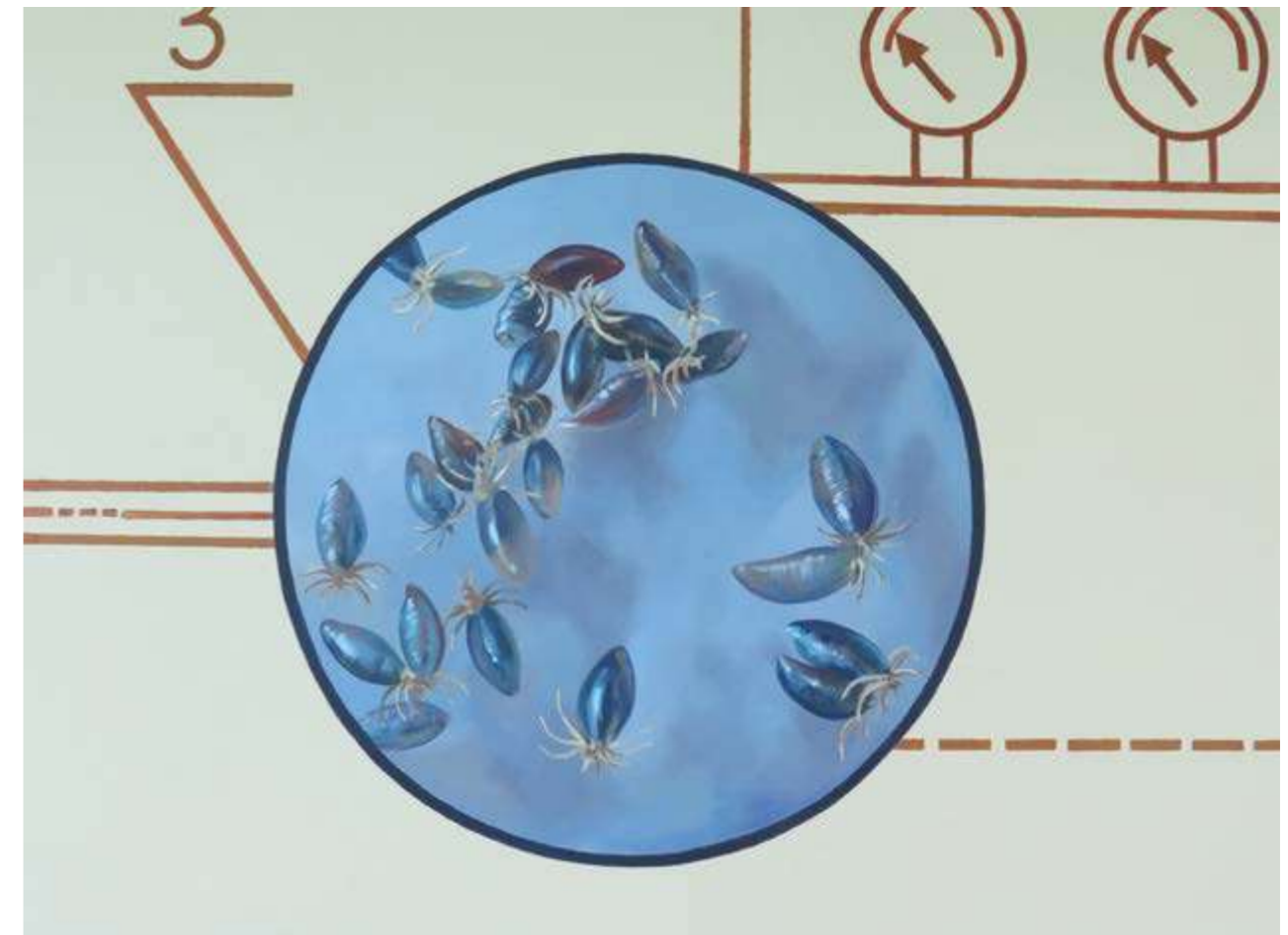
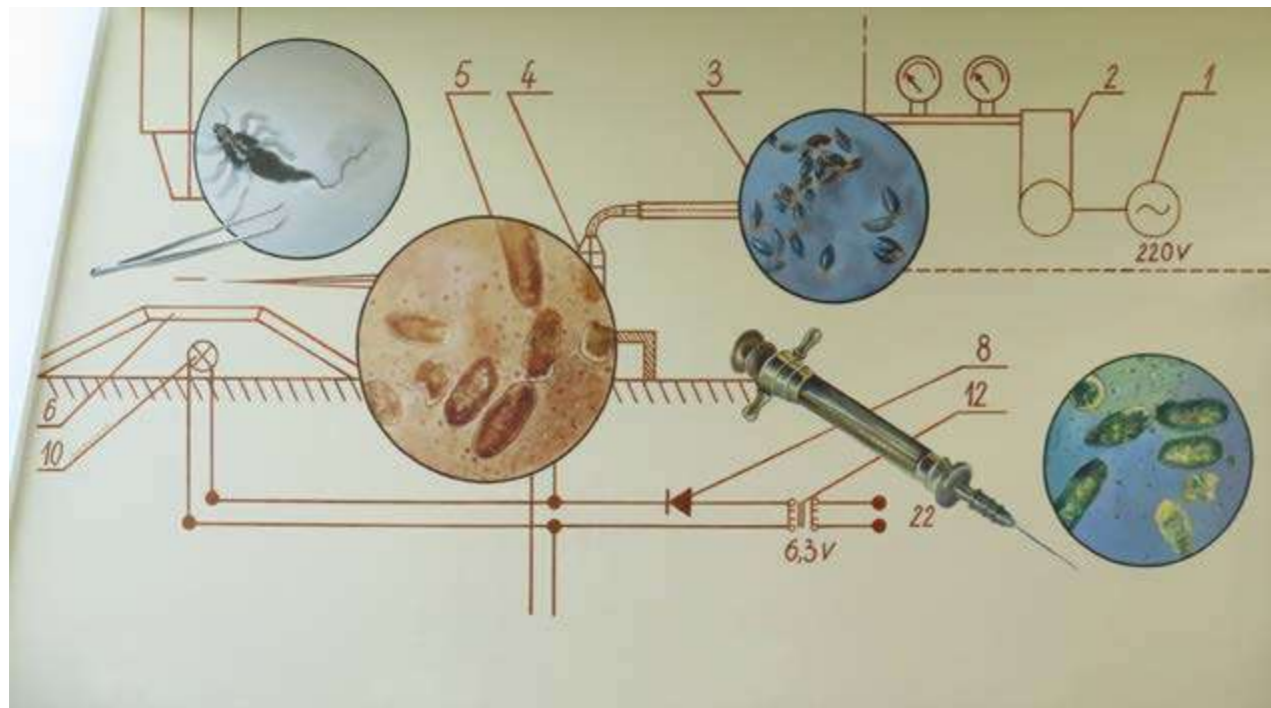
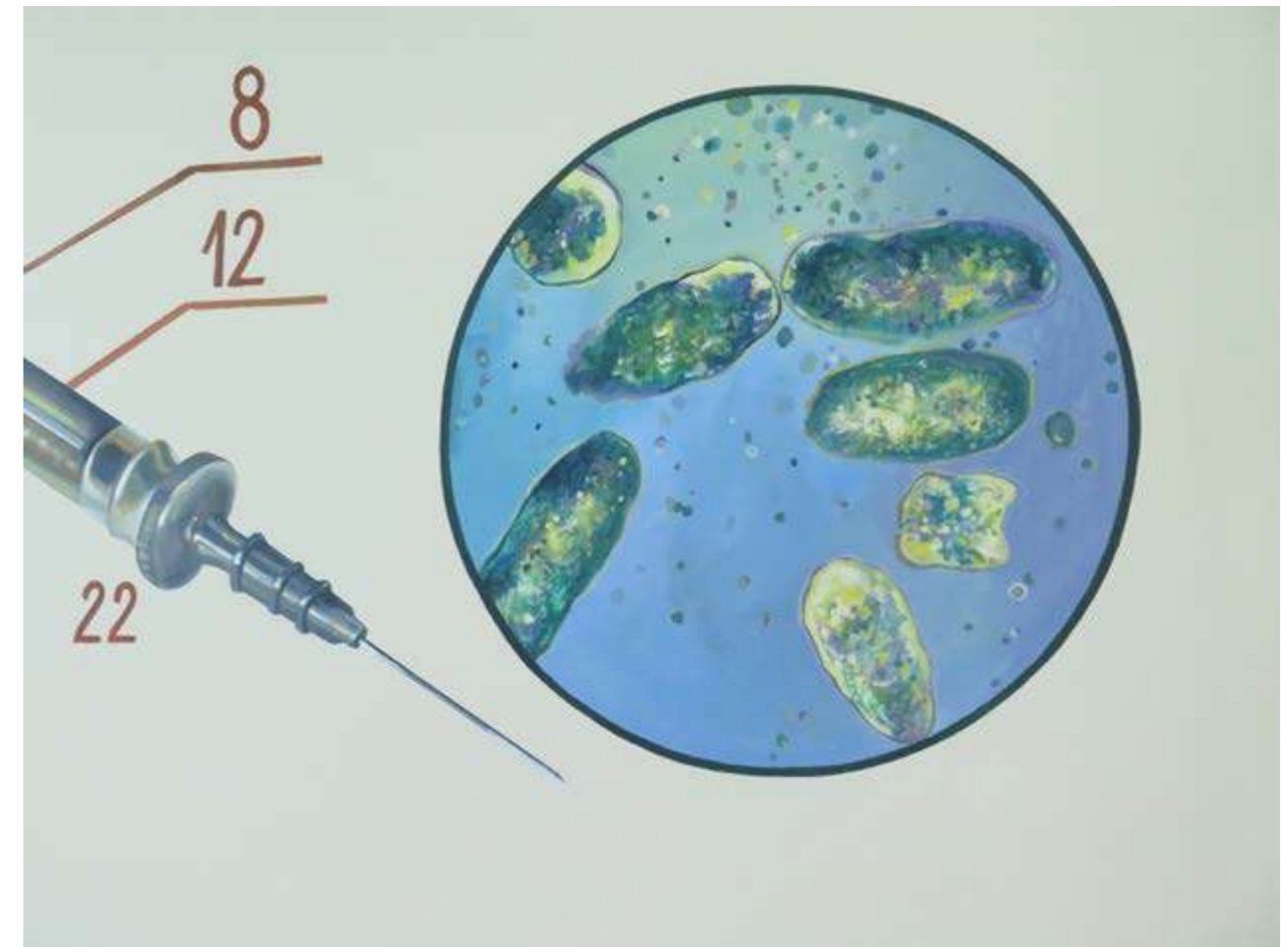
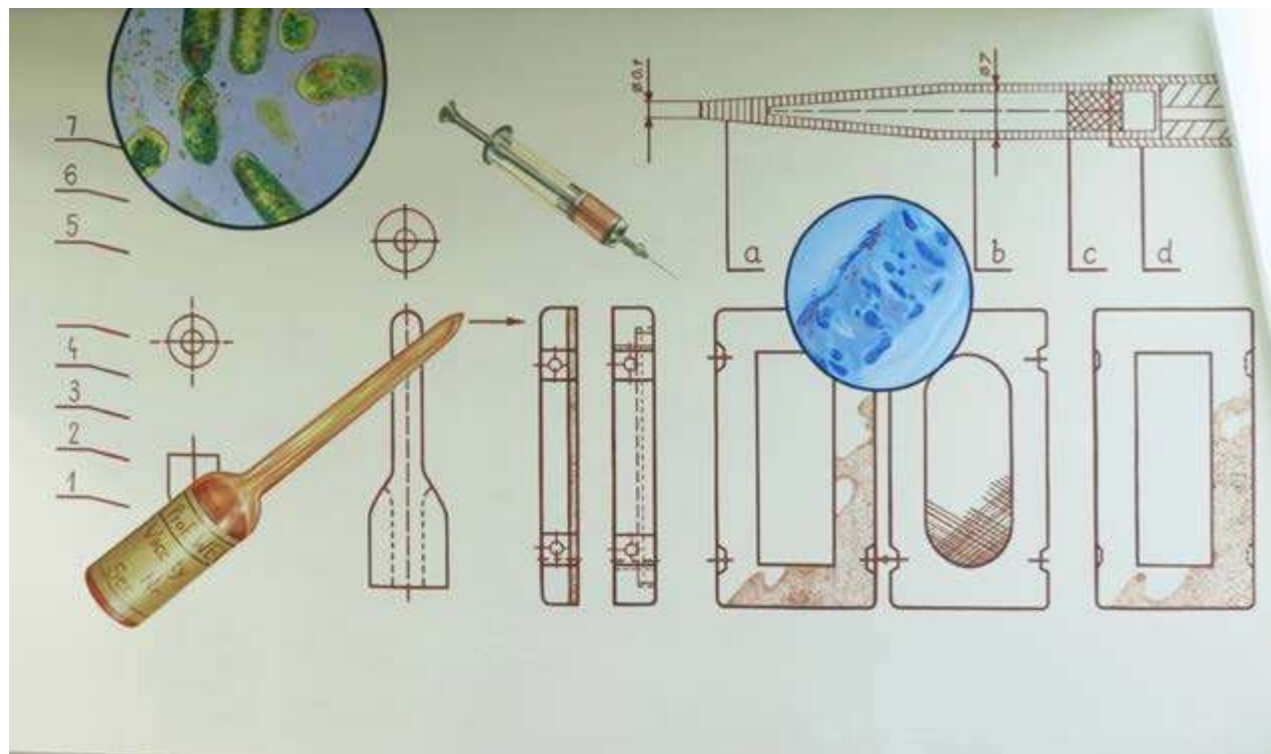

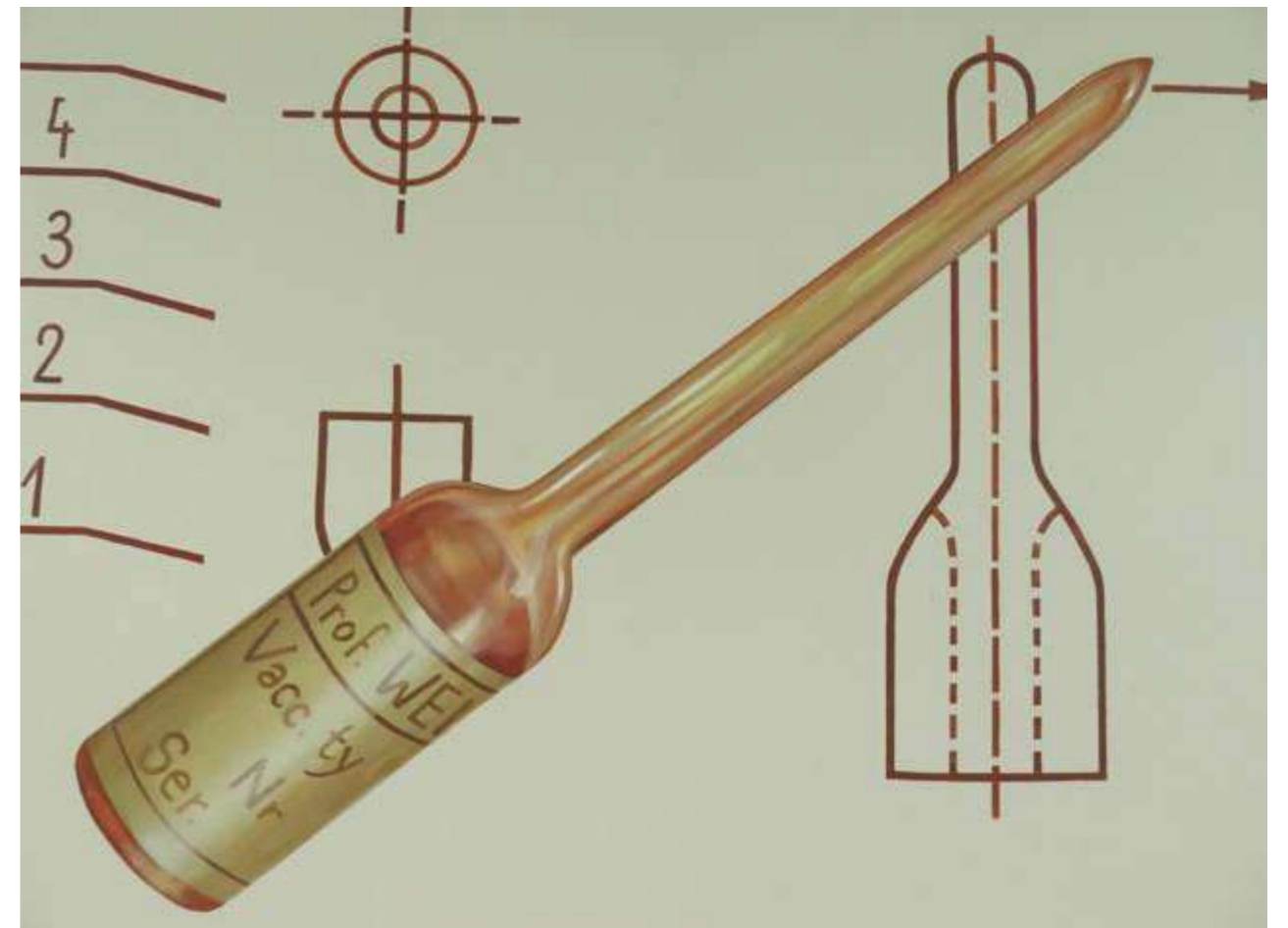
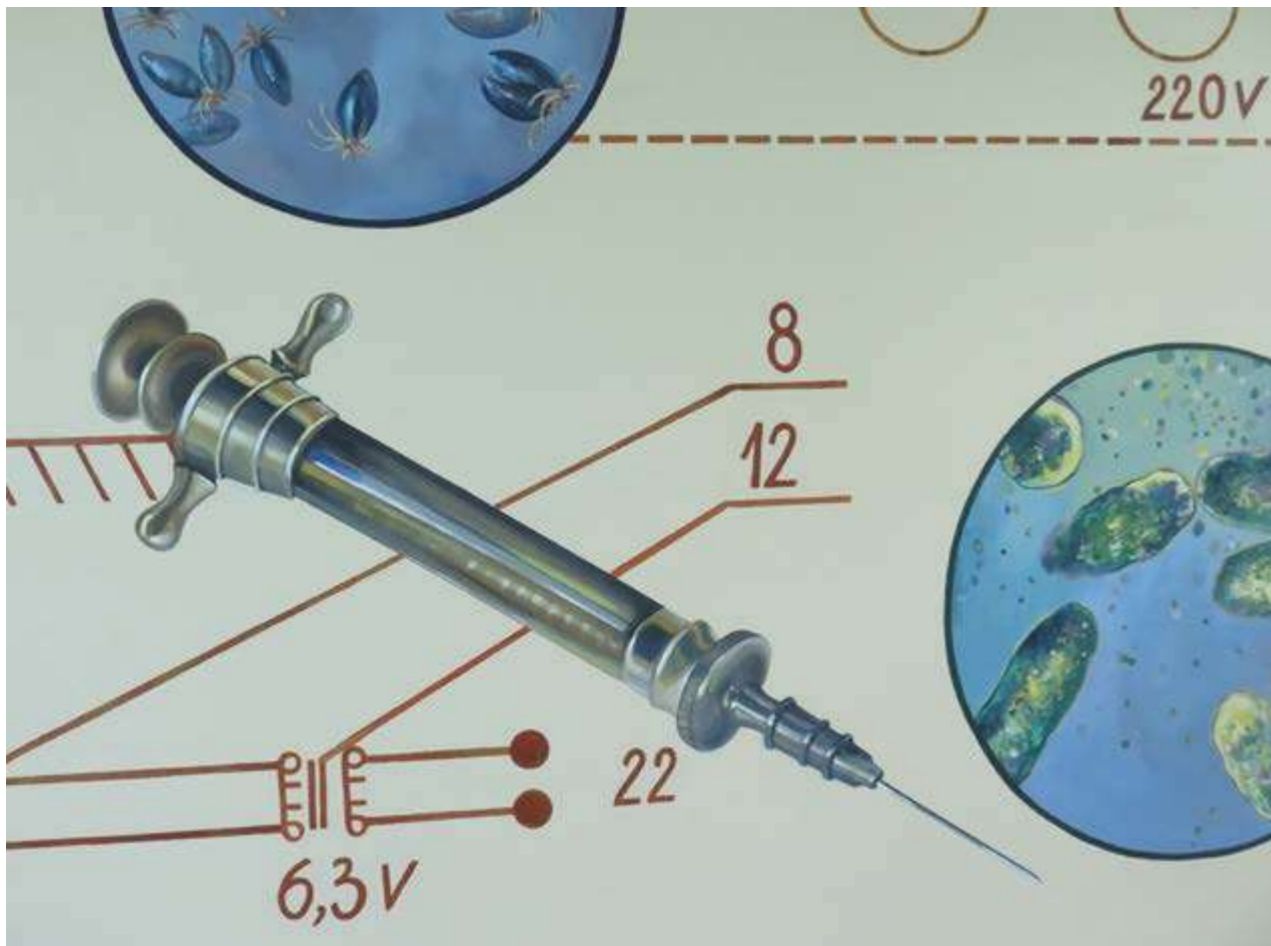
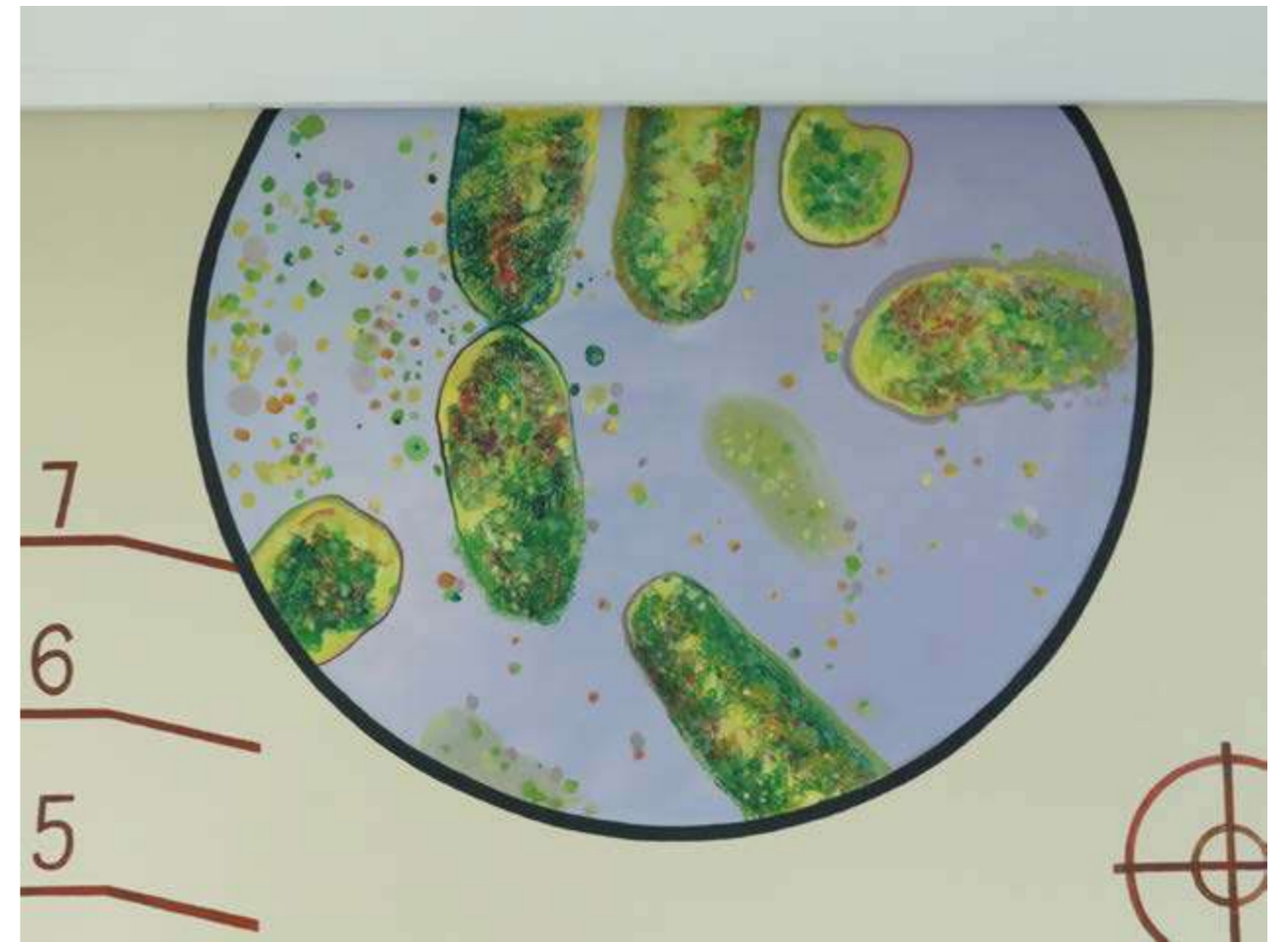
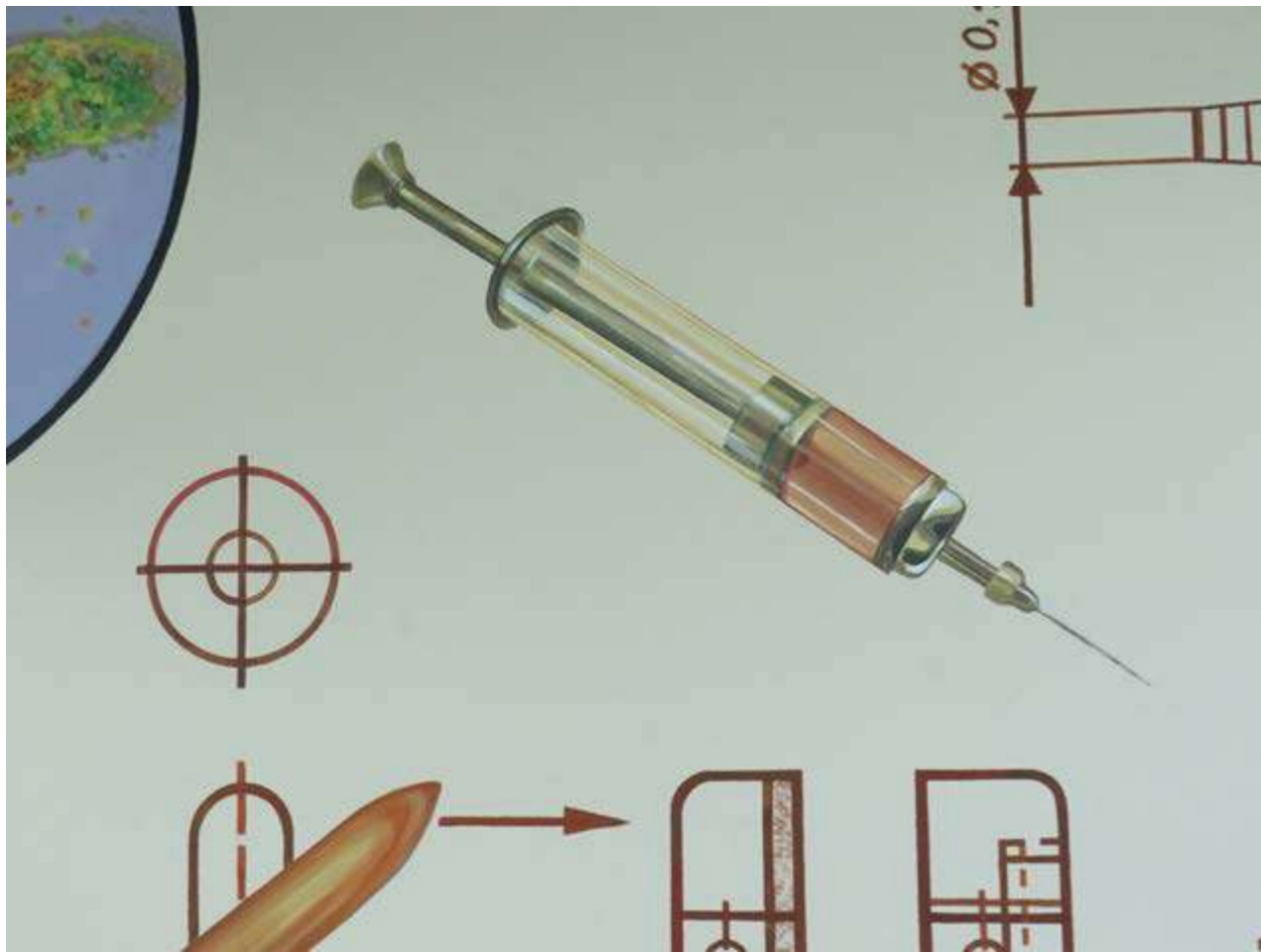

Mural na Wydziale Biologii Uniwersytetu Gdańskiego, 2015

Mural poświęcony jest postaci Rudolfa Weigla, autorski projekt został zrealizowany w 2015 roku na Wydziale Biologii Uniwersytetu Gdańskiego.

Renowacja i rekonstrukcja maswerkowych ornamentów na elewacji dawnego Gimnazjum Miejskiego w Gdańsku przy Targu Maślanym. Oryginalne ornamenty powstały w 1837 roku.

Sgraffito na elewacji kamienicy, ul. Ogarna, Gdańsk, 2015

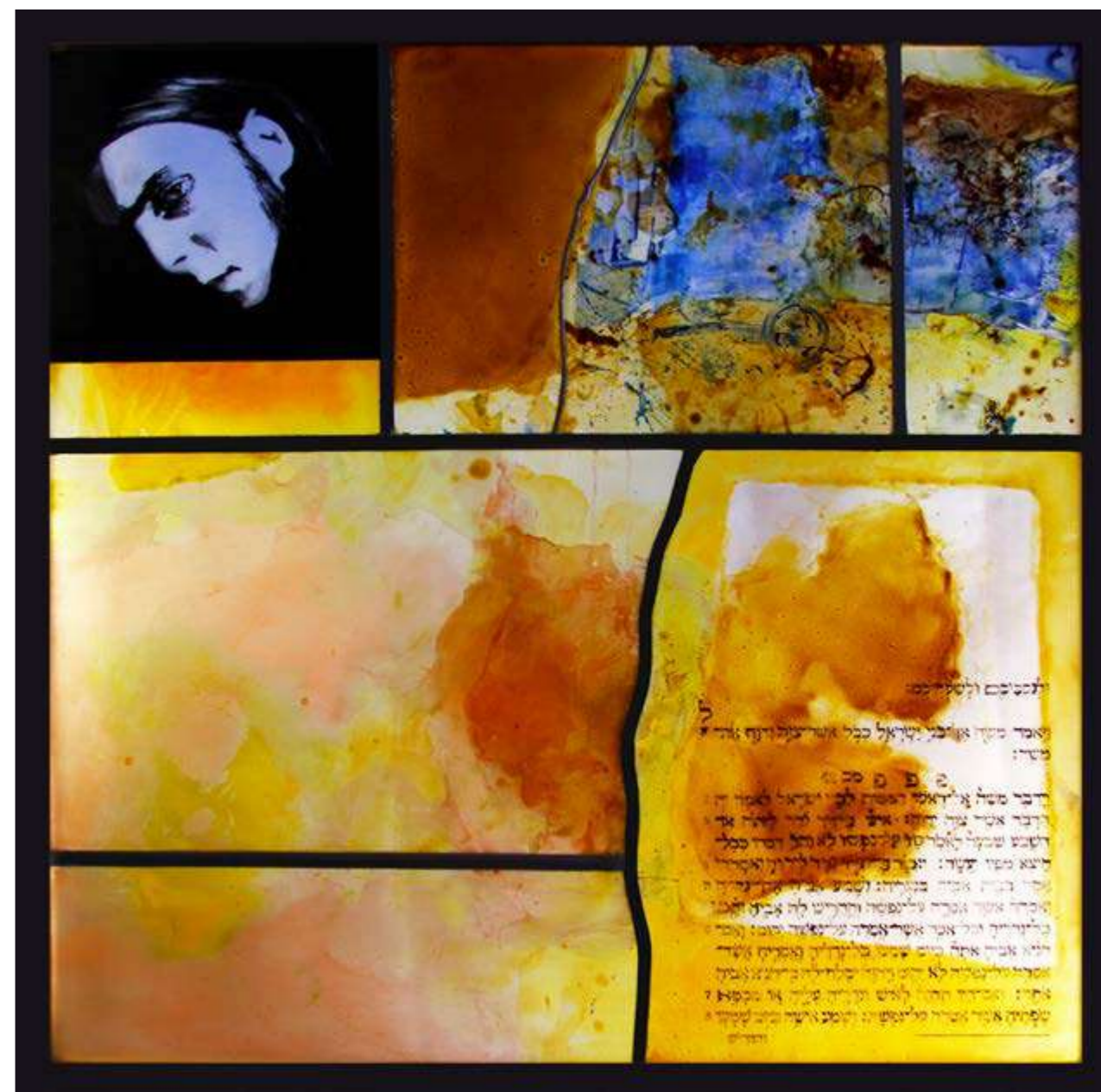

Witraz

Witraż, szkło barwione, farba szkligna, ołów, 70/70 cm, 2005

Witraż, szkło barwione, farba szkligna, ołów, 70/70 cm, 2005

Witraż, szkło barwione, farba szklenna, ołów, 70/70 cm, 2005

Witraż, szkło barwione, farba szklenna, ołów, 70/70 cm, 2005

Witraż w stylu gabinetowym, fragment, białe szkło malowane, farby szklivne, 2012

Witraż w stylu gabinetowym, fragment, białe szkło malowane, farby szklivne, 2012

Witraż w stylu gabinetowym, szkło barwione, farby szklivne, ołów, 100/80 cm, 2012

Witraż roślinny, szkło piaskowane, szkło barwione ręcznie, farby szklivne, taśma miedziana, 150/80 cm, 2013

Fresk *Niebo polskie*

Pejzaże miast na ścianach bocznych auli dawnego Gimnazjum Polskiego, 2018

Pomorska Kolej Metropolitalna

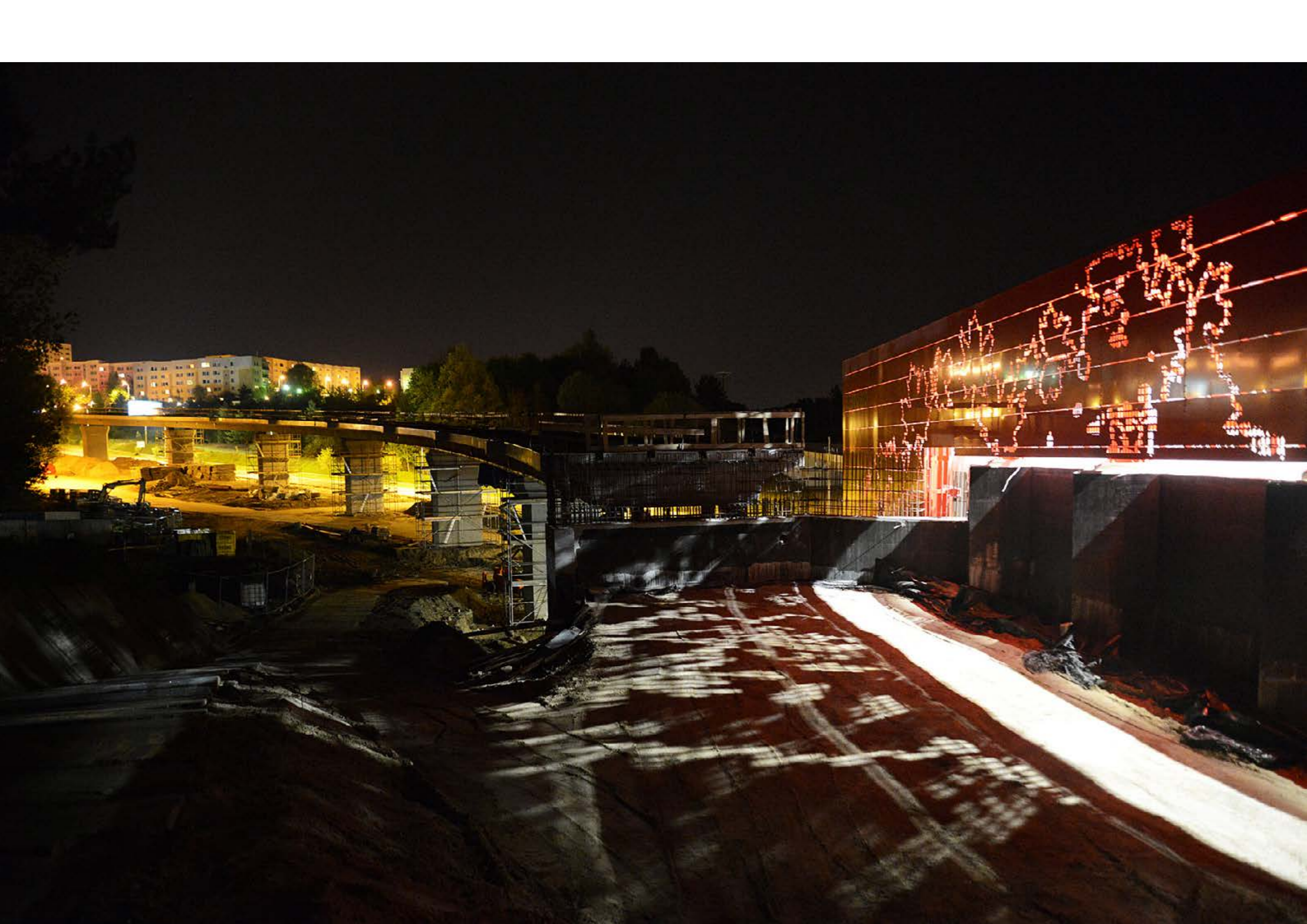

Iluminacja na przystanku Strzyża (fot. materiały PKM)

Iluminacja na przystanku Niedźwiednik (fot. materiały PKM)

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

northern and southern screens

STRZYŻA STOP

(the same graphics on the both screens)
scale 1:50

1 2 3 4 5 6 7 8

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

NIEDŹWIEDNIK STOP

(the same graphics on the both screens)

eastern and western screens

1 2 3 4 5 6 7 8

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

western screen

BREKOWO STOP

scale 1:50

1 2 3 4 5 6 7 8

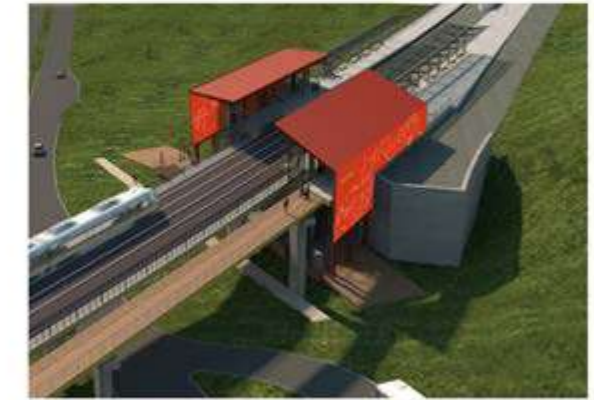
Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

eastern screen

BREKOWO STOP

scale 1:50

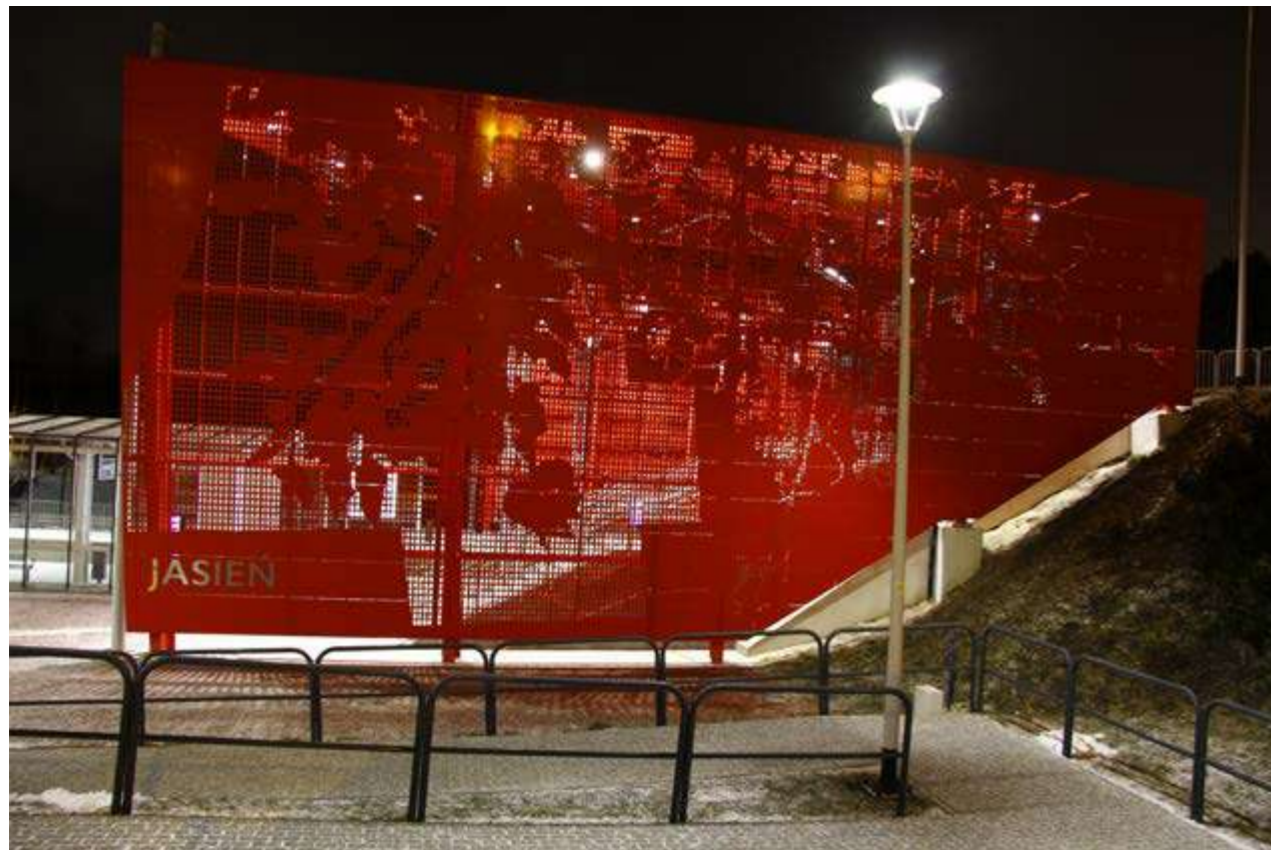
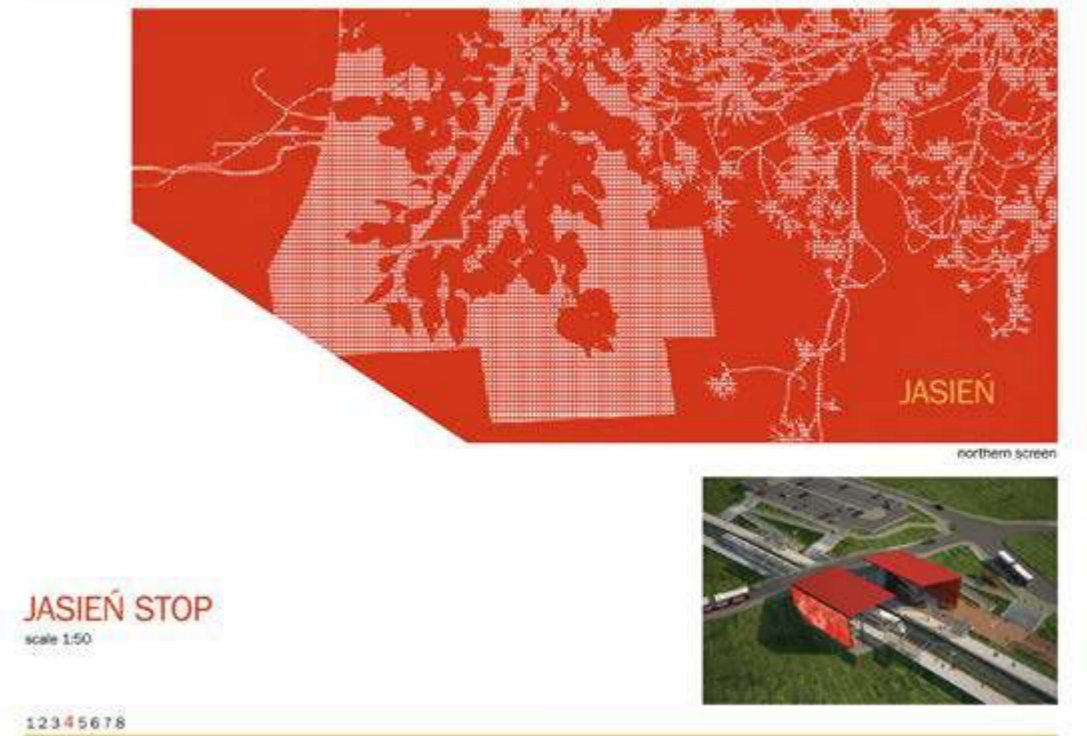
1 2 3 4 5 6 7 8

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

KIELPINEK STOP

scale 1:50

12345678

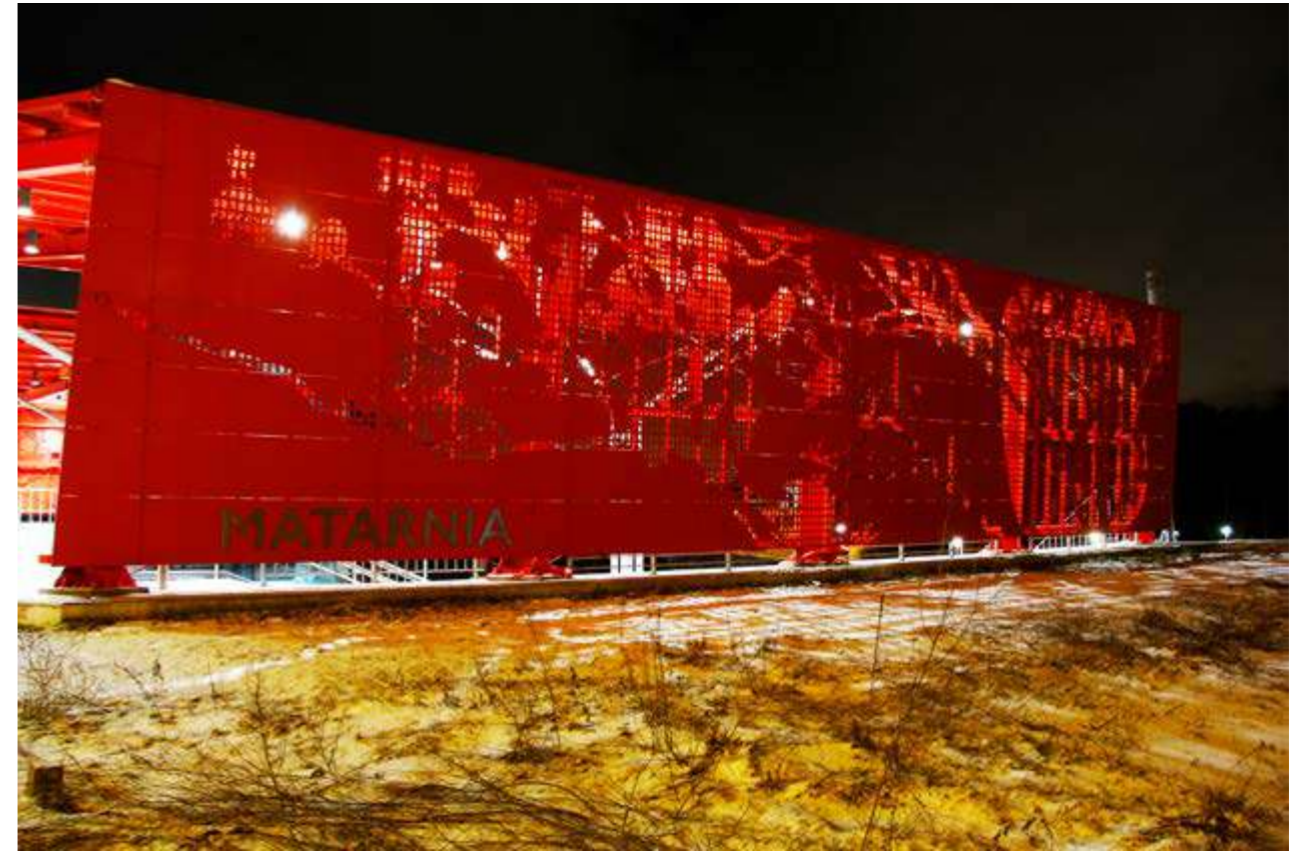
Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

MATARNIA STOP

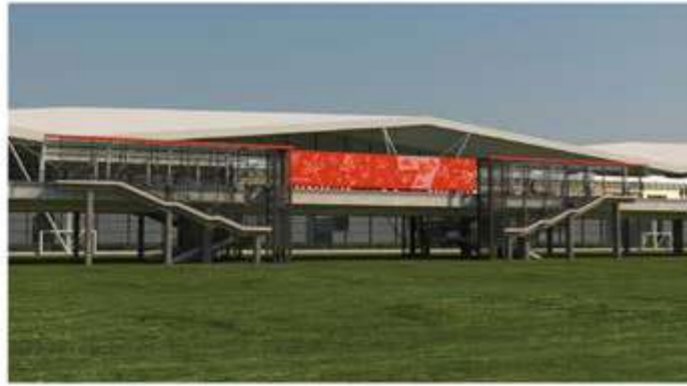
12345678

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

northern and southern screens

PORT LOTNICZY STOP

(the same graphics on the both screens)

scale 1:50

1 2 3 4 5 6 7 8

Graphics to be obtained through perforation of the screens of the train stop shelters along the POMERANIAN METROPOLITAN RAILWAY LINE

northern and southern screens

BANINO STOP

(the same graphics on the both screens)

scale 1:50

1 2 3 4 5 6 7 8

Wizualizacje

□ Instalacja *Rowerzystki*

Rzeźba *Rowerzystka 1*, metal, farba, 2019 (fot. Magdalena Swacha-Komborska)

wizualizacja

Rzeźba *Rowerzystka 2*, metal, farba, 2019 (fot. Magdalena Swacha-Komborska)

Praca doktorska
Środki symetrii

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2012

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2011

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2012

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2011

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2012

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2012

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2013

Środki symetrii, olej na płótnie, 162/100 cm, 2010

Widok ekspozycji, Muzeum Narodowe, Pałac Opatów, Gdańsk, 2019

Widok ekspozycji, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz, 2018

Zaproszenie

Widok ekspozycji, Galeria Szczecińska, Stara Rzeźnia, Szczecin, 2017

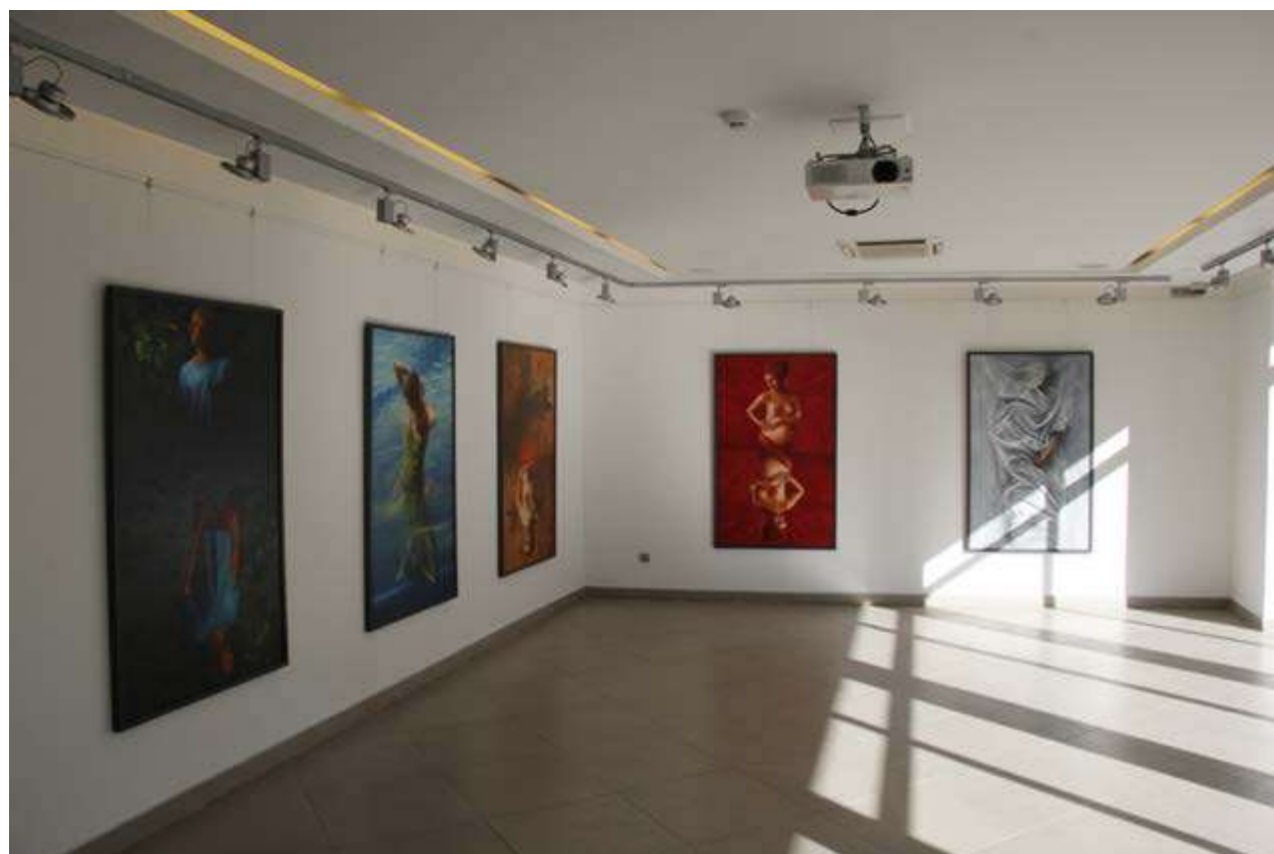
Widok ekspozycji, Galeria EL, Elbląg, 2016

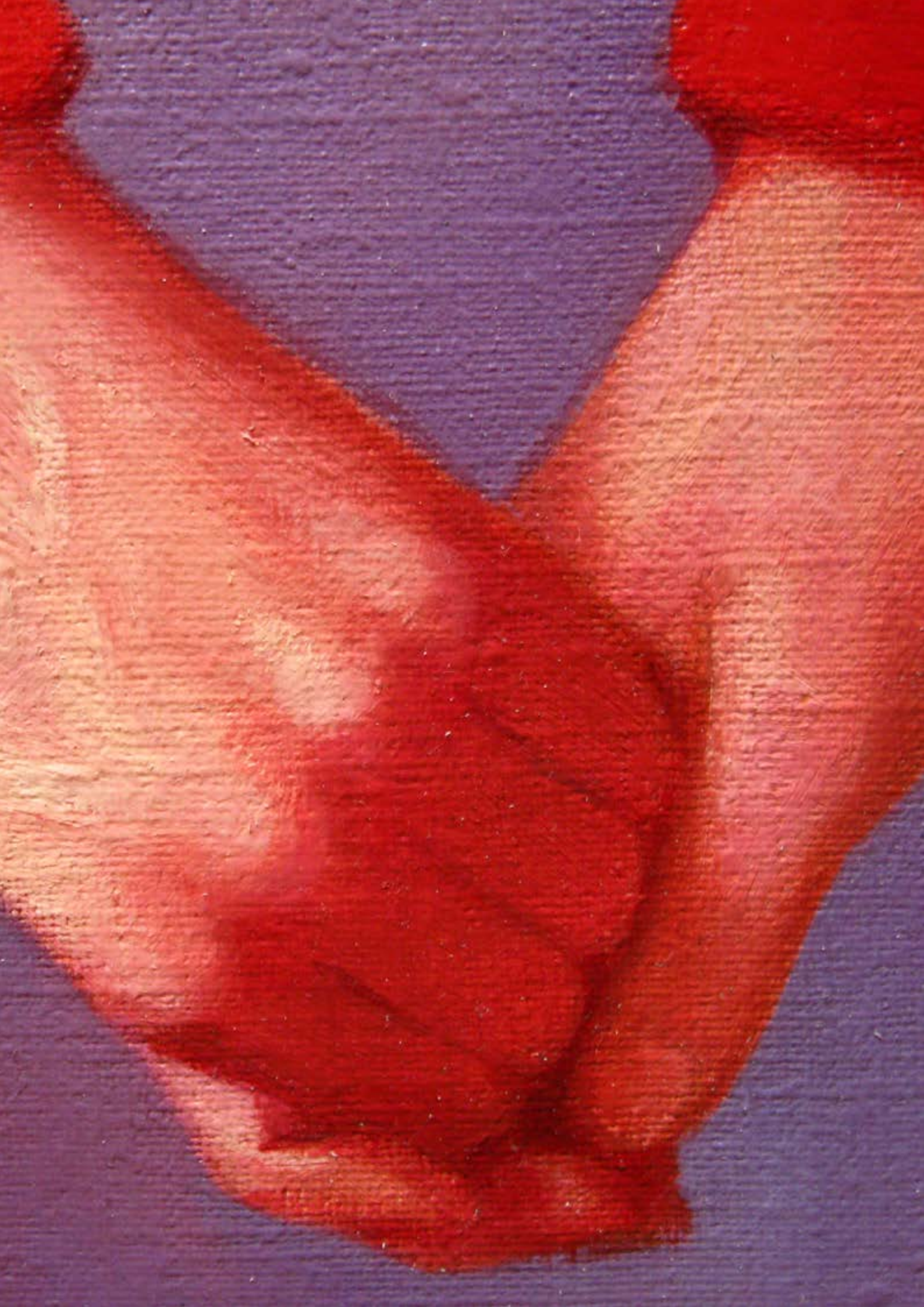
Zaproszenie

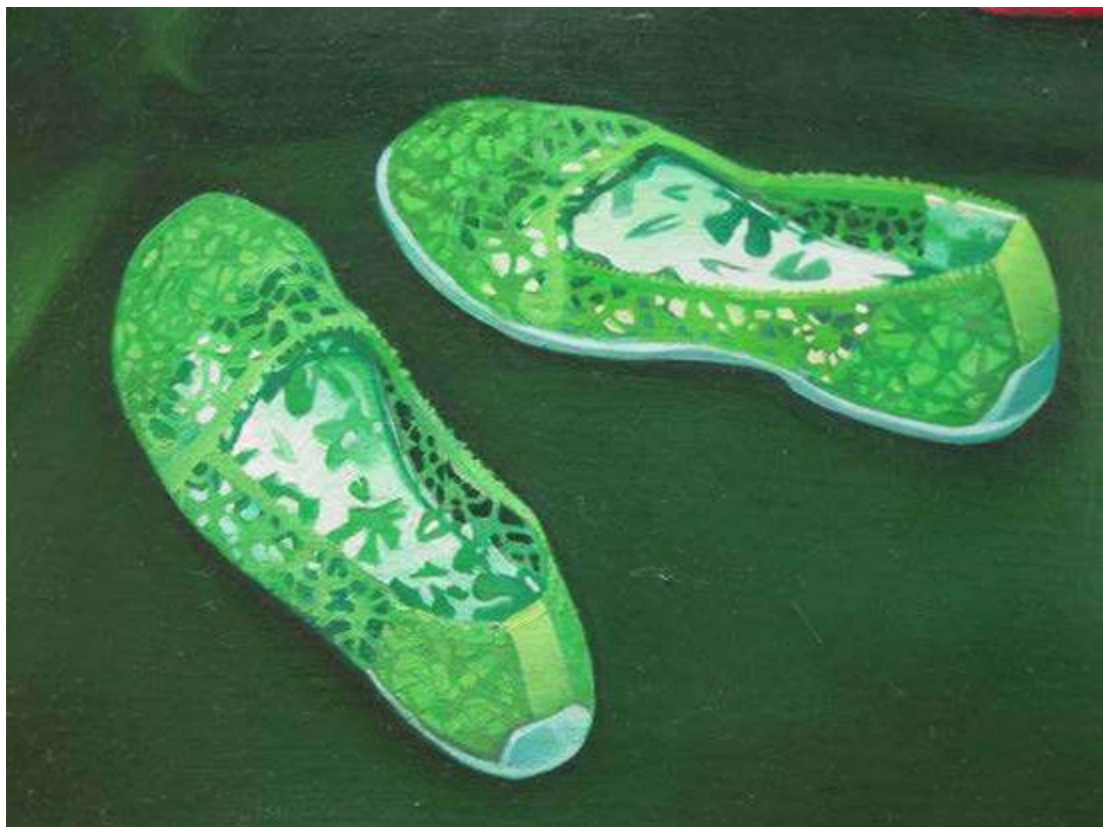
Widok ekspozycji, Likovni Salon KCNS, Nowy Sad, Serbia, 2014

Wybrane prace powstałe
przed uzyskaniem stopnia doktora

Dwójka, olej na płótnie, 200/100 cm, 2006

Hieroglify, olej na płótnie, 170/140 cm, 2007

Martwa natura z odbiciem, olej na płótnie, 80/80 cm, 2009

Marina, olej na płótnie, 150/170 cm, 2007

Madonna, olej na płótnie, 140/100 cm, 2008

Umbria, olej na płótnie, 150/160 cm, 2007

San Gemini, olej na płótnie, 50/70 cm, 2007

San Gemini, olej na płótnie, 50/70 cm, 2007

Woda, olej na płótnie, 50/100 cm, 2009

W basenie, olej na płótnie, 50/70 cm, 2010

Basen, olej na płótnie, 150/160 cm, 2005

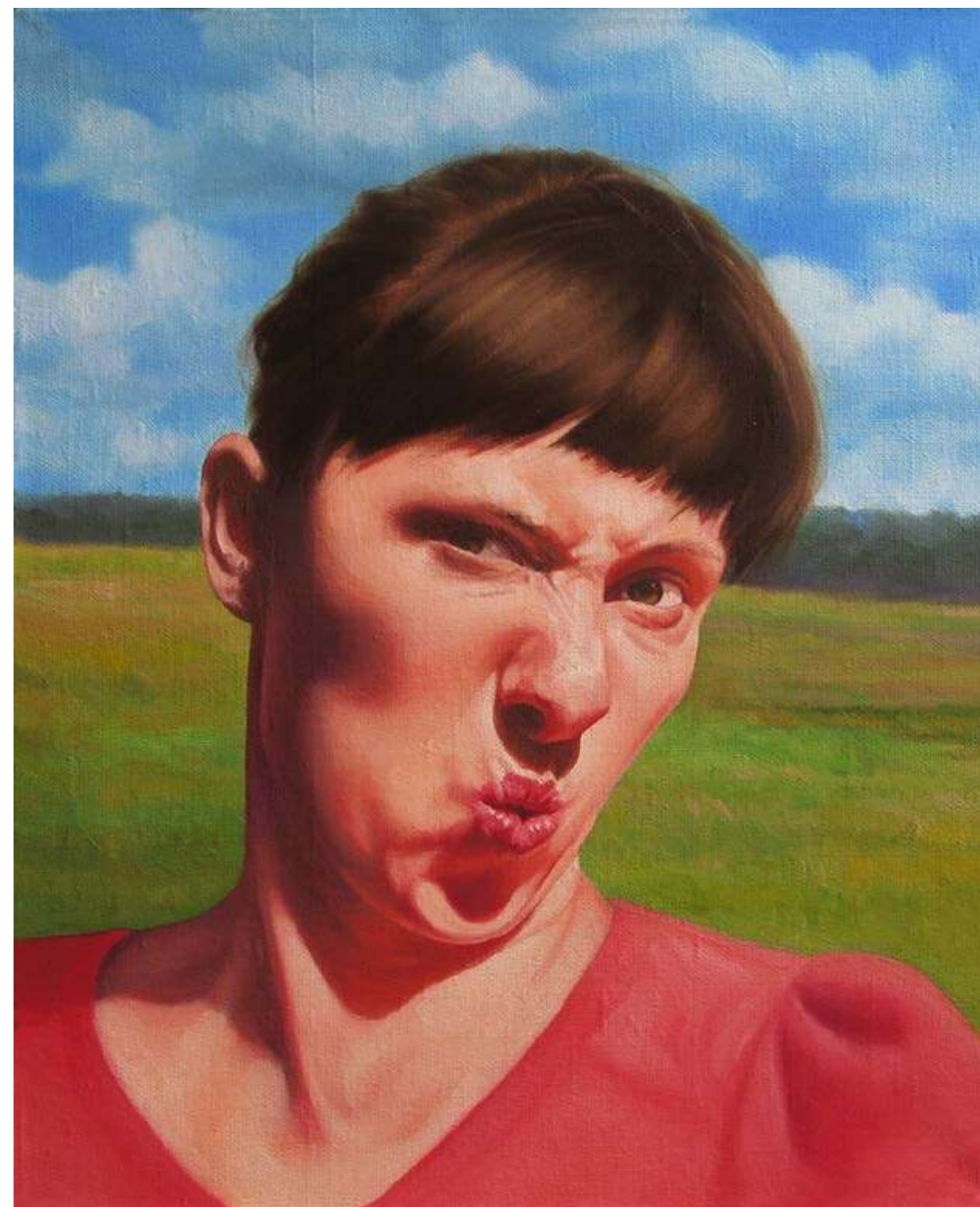
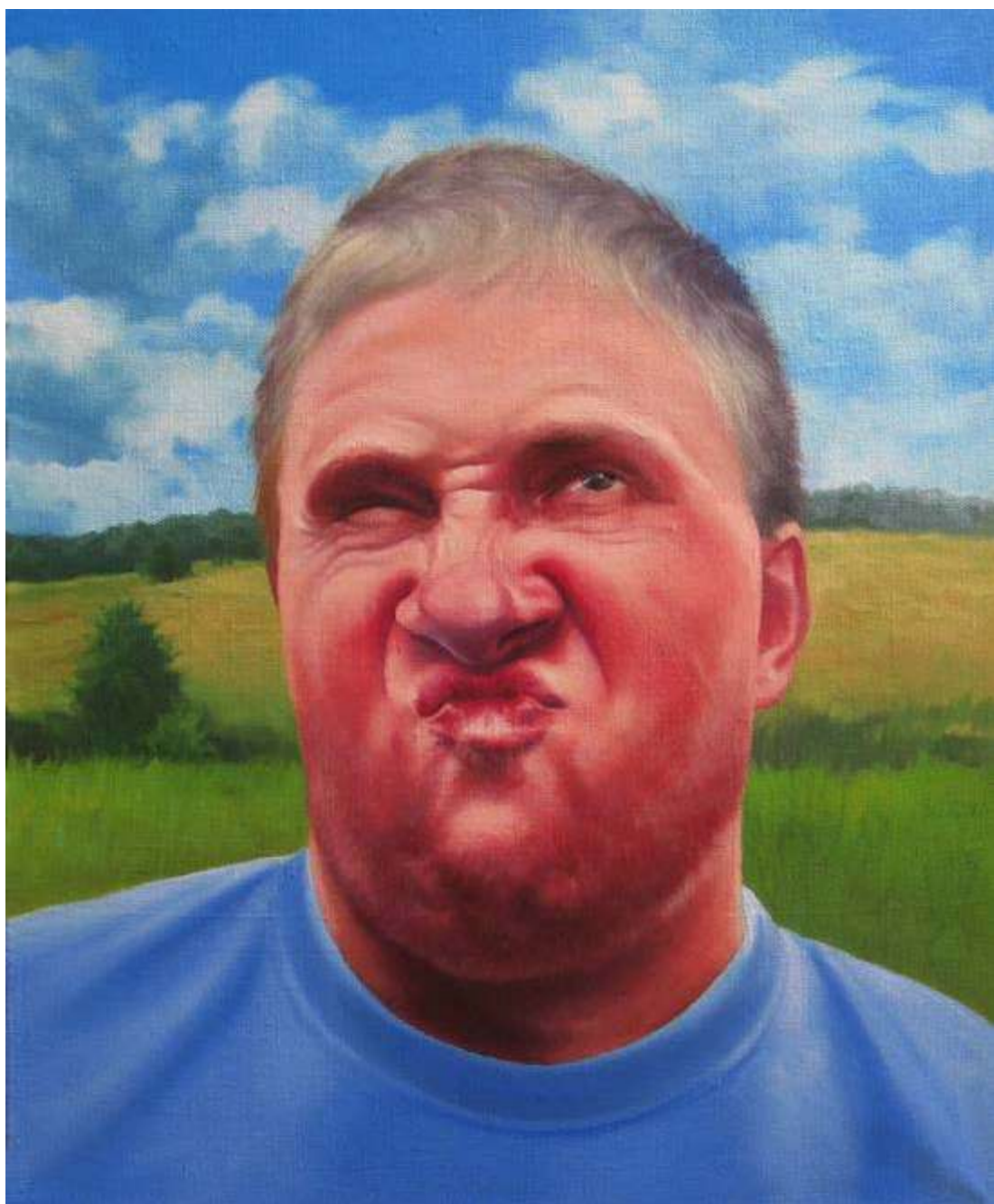
Vainupea, olej na płótnie, tryptyk, 2 x 55/45 cm, 1 x 55/85 cm, 2010

Pływaczka, olej na płótnie, 70/100 cm, 2005

Rodzeństwo, olej na płótnie, tryptyk, 3 x 45/35 cm, 2007

powyżej i na stronie obok:
z tryptyku *Pestkownica*, olej na płótnie, 55/45 cm, 2008

Salome, olej na płótnie, 80/80 cm, 2012

Ogród, olej na płótnie, tryptyk, 2 x 55/45 cm, 1 x 55/85 cm, 2008

Widok ekspozycji, Galeria Latarka, Instytut Polski w Budapeszcie, Węgry, 2016

Zaproszenie

7 – KIÁLLÍTÁS
MEGTEKINTHETŐ:
2016. MÁRCIUS 31-IG

LATARKA GALÉRIA
BUDAPEST VI.
ANDRÁSSY ÚT 32.

03.09
19:00
SZERDA

ÁLOM VADÁSZOK
ANNA WALIGÓRSKA, WOJCIECH KONIUSZEK, TOMASZ KUCHARSKI,
ARKADIUSZ SYLWESTROWICZ, DICK ALEXANDRA, KUSOVSKY BEA,
LAURIAN POPA, LUDOVICS THIRIEZ, EF. ZAMBÓ ISTVÁN, HORROR PISTA

Widok ekspozycji, Otwarta Pracownia, Kraków, 2012

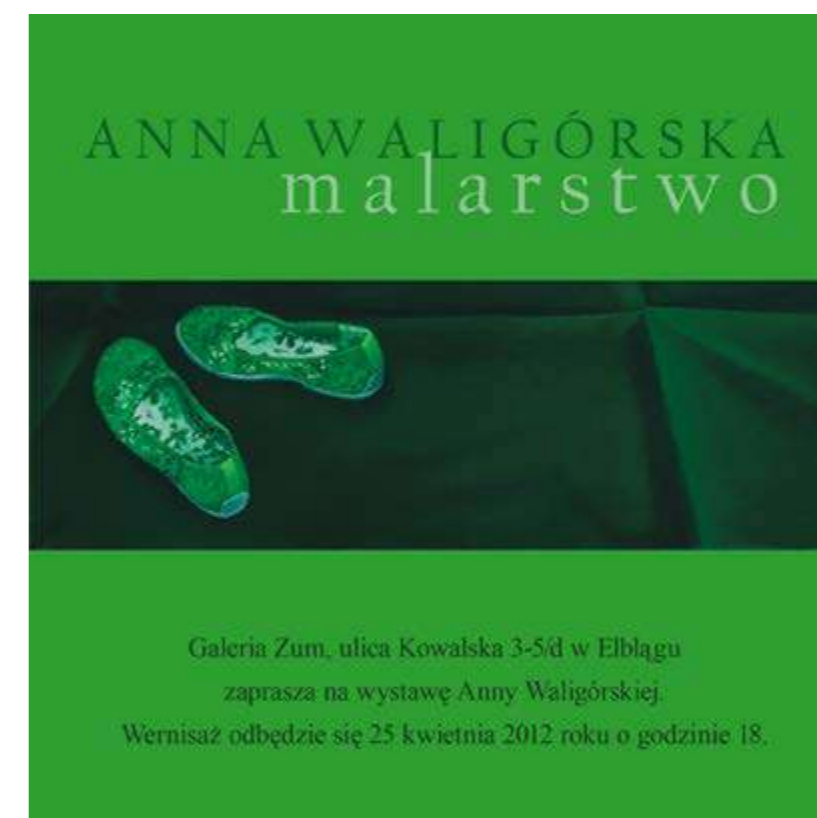
Zaproszenie

Widok ekspozycji, Galeria Zum, Elbląg, 2012

Zaproszenie

Widok ekspozycji, Galeria Nowolipki, Warszawa, 2010

Widok ekspozycji, Grodzieńska Sala Wystawiennicza, Grodno, Białoruś, 2009

Widok ekspozycji, Galeria Triada, Sopot, 2009

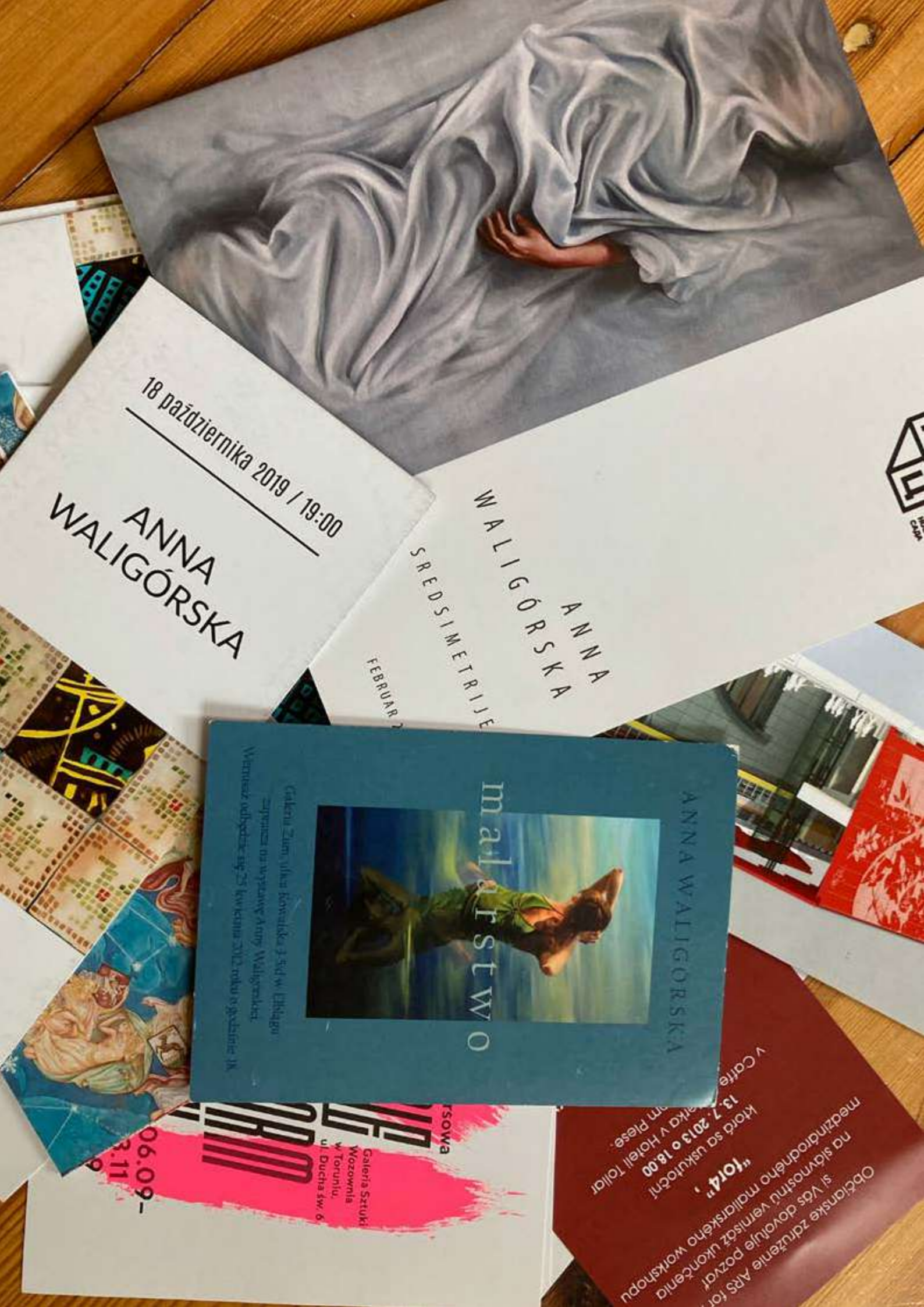

Widok ekspozycji, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, 2009

Widok ekspozycji, Erlangen, Niemcy, 2008

Wybrane materiały z wystaw
zaproszenia, plakaty, foldery
(niezamieszczone powyżej
w prezentacji)

Bratislava, March 3, 2020

Confirmation letter

Hereby we confirm cooperation with artists Jana Čepa (Slovakia) and Anna Waligórska (Poland) and planned exhibition of their artworks which will be presented in Kamenna sala of Gallery UMEĽKA (Gallery of Slovak Union of Visual Arts, Dostojevského rad 2, Bratislava, Slovakia) from March 23 – April 19, 2020.

Based on previous cooperation with Mrs. Čepa we are very much looking forward to forthcoming international project.

Sincerely yours,

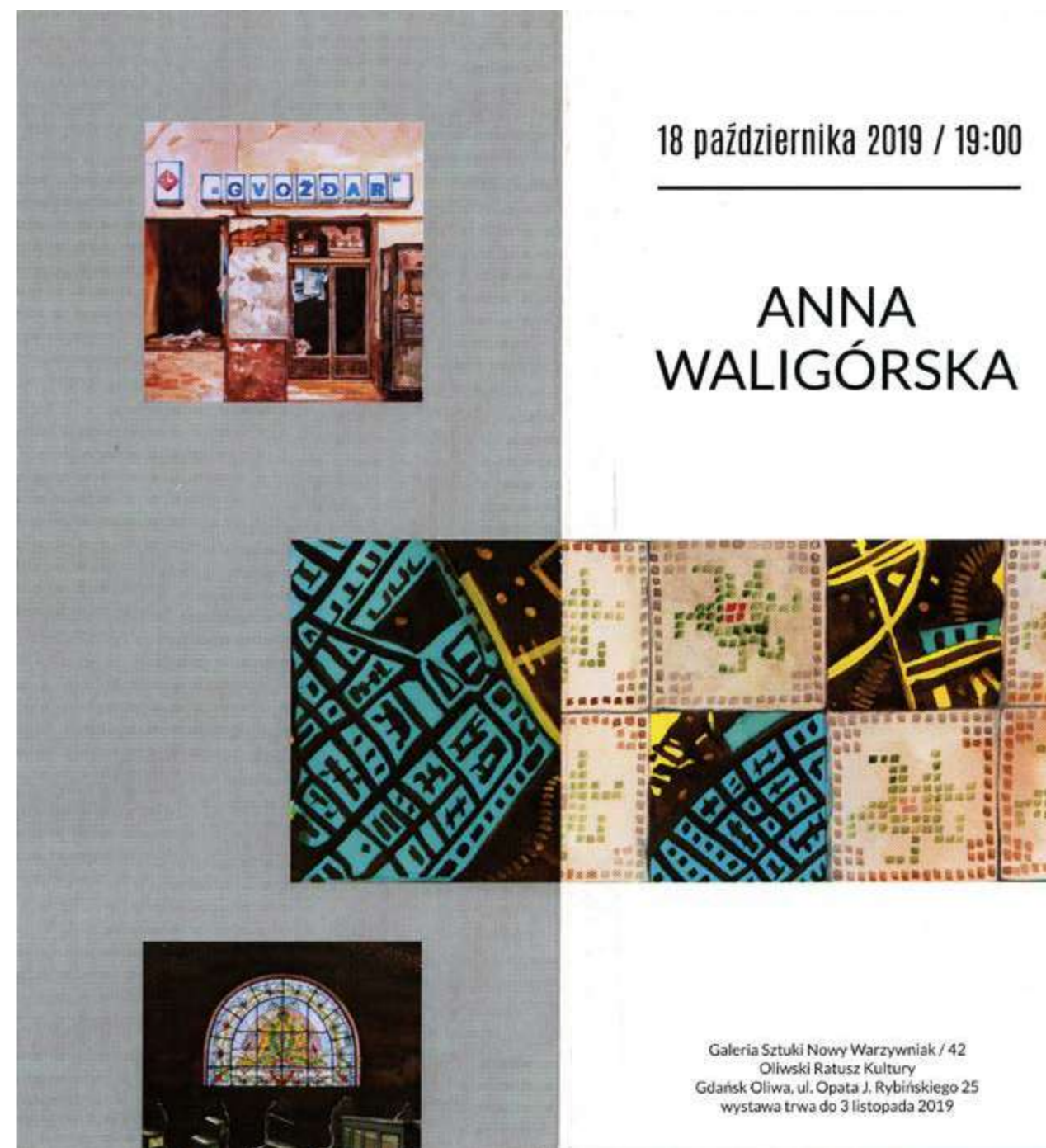

Pavol Král, M.A.
President of Slovak Union of Visual Arts

Mgr. Andrea Křístek Kozárová
Manager of Slovak Union of Visual Arts

Plakat do wystawy *Two landscapes*, Galeria Umeľka, Bratislava, Słowacja

Folder wystawy *male prozy*, Galeria Sztuki Nowy Warzywniak, Gdańsk

A. WALIGÓRSKA, V. ŠRAMATY: VODA

7.4. o 17.00 hod.

Bratislava, Poľský inštitút, Nám. SNP 27

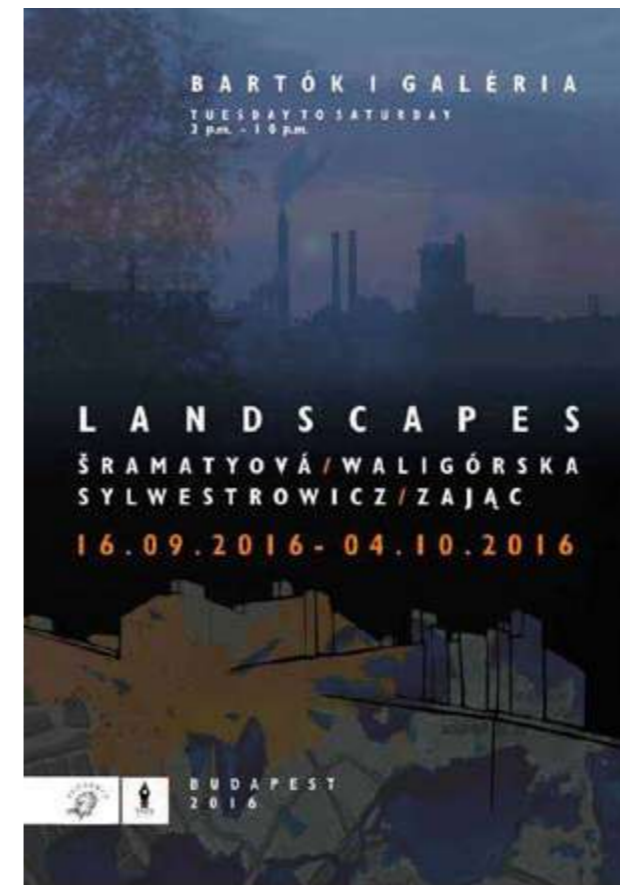

Toky dvoch riek sa vlievajú do jedného prúdu, čím naberajú na sile. Tento prírodný jav je zdrojom inšpirácie pre cyklus projektov pod názvom **Sútoky**. Spája poľskú a slovenskú kultúru v jednom bode v Poľskom inštitúte. Pilotný projekt **VODA** prináša do našej galérie maľby poľskej maliarky **Anny Waligórskej**, absolventky a odbornej asistentky na Akadémii umení v Gdansku. A. Waligórska prekračuje svoje plátna a tvorí nástenné maľby, vitráže či scénografiu. Druhý hlas v kultúrnom dialógu bude patriť slovenskej umelkyni **Veronike Šramaty**, ktorá sa venuje fotorealistickej maľbe a taktiež pôsobí ako pedagogička na bratislavskej VŠVU. Vodu, ktorá sa úzko spája s naším projektom, objavujeme v prácach oboch autoriek v podobe zátišia z kúpalísk, pláží a bazénov. Výstava potrvá do **29. apríla**.

9

Materiály Instytutu Polskiego w Bratysławie dotyczące wystawy *Voda*

Folder wystawy *Landscapes*, Galeria Bartók, Budapeszt, Węgry

Galeria Zum ul. Kowalska 3-5/d w Elblągu
zaprasza
na wernisaż wystawy
„W GÓRACH JEST WSZYSTKO CO KOCHAM”.
W DNIU 11.12.2014. o godz. 18.00. (czwartek)
Na wystawie zgromadzono wybrane górskie pejzaże polskich i zagranicznych malarzy XIX, XX i XXI w. Pochodzą ze zbiorów Sopotkiego Domu Aukcyjnego oraz z kolekcji prywatnych.
Autrami prac są m.in. Jan Wojnarski, Józef Czapski, Marian Mokwa, Franciszek Wójcik, Carl Schmauk, Anna Waligórska, Arkadiusz Sylwestrowicz, Małgorzata Andrzejewska, Anna Orbaczewska, Klaudia Gliklich-Pawełec, Zbyszek Opalewski.
Wystawa będzie czynna do 10 stycznia 2014r.

Zaproszenie na wystawę *W górach jest wszystko co kocham*, Galeria Zum, Elbląg

Poľský inštitút v Bratislave
Nám. SNP 27 | P. O. Box 153
814 99 Bratislava

Sekretariát: +421 2 544 32 013
+421 2 544 32 030
Fax: +421 2 544 32 016

E-mail: program.bratislava@instytutpolski.org

facebook.com/PolskyInstitutBratislava
twitter.com/PLInstitutBrat
Web: www.polinst.sk

Poľský inštitút v Bratislave
je pre verejnosť otvorený nasledovne:
pon.-štv. 9.30-17.00 | piat. 9.00-15.00

Všetky zmeny vyhradené.
Na všetky podujatia v Poľskom inštitúte je vstup voľný,
ak nie je uvedené inak.

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР НОВОГ САДА
 Културни центар Новог Сада
 Србија, 21000 Нови Сад
 Католчка порта 5,
 Тел. 021 525 970 централа
 Факс: 021 525 198

Zaproszenie do wystawy

Ania Waligórska
 85-450 Bydgoszcz,
 Ul. Labeledza 7,
 Poland

Novi Sad, October 15th 2013.

Dear Mrs Waligórska,

With this letter we wish to invite you to present your art work in Novi Sad. Your paintings will be exhibited in the gallery Likovni salon of Cultural center of Novi Sad (Katolicka porta 5) from February 3rd to February 14th 2014.

Cultural center of Novi Sad will organize your exhibition, provide for your hotel accommodation, two days in Novi Sad, for printing material (catalogue, posters and invitations) and mount the works in the gallery. Exhibition will be for showing only.

Best regards,

Chef manager and Curator
 of fine art program of CCNS,

Maja Erdeljanin

ANNA
 WALIGÓRSKA

SREDSIMETRIJE

FEBRUAR 2014

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР НОВОГ САДА
 ЛИКОВНИ САЛОН • ЈАНУАР 2014
 Главни и одговорни уредник: Андрија Фајгељ
 Уредница ликовног програма: Татјана
 Новаковић Остојић • Лектура и коректура:
 Невена Пуача • Штампа: АртПринт • Тираж: 100

Контакт: Католчка порта 5, Нови Сад
 Телефон: 021525972 • 0631916678
 Е-пошта: likovni.salon@kcns.org.rs
 www.kcns.org.rs

CIP - Каталогизација у публикацији
 Библиотека Матице српске, Нови Сад
 75.071.1 : 929 Waligórska A. [083.824]
Валигурска, Ања, 1979 -
 Анна Waligórska: sredsimetrije: Културни центар Новог Сада,
 фебруар 2014. - Нови Сад: Културни центар Новог Сада, 2014
 (Нови Сад: Арт принт). - [12] стр. : илустр. : 21 цм
 Тираж 100.

- Биографски подаци о уметници.
 ИСБН 978-86-7931-367-6
 а) Валигурска, Ања (1979) - Сликарство - Изложбени каталози
 COBISS.SR - ID 283015687

Plakat oraz folder (na stronie obok) do wystawy *Sredsimetrije*, Likovni Salon, Nowy Sad, Serbia

Materiały z wystawy,
Dom Polski,
Wilno, Litwa

Zaproszenie na wystawę *for4*,
Galeria Caffè,
Štrbské Pleso, Słowacja

WYSTAWA MALARSTWA I GRAFIKI GDAŃSKICH ARTYSTÓW W DOMU KULTURY POLSKIEJ W WILNIE

Wystawie biorą udział artyści z kręgu szeroko rozumianego malarstwa figuratywnego. Znajdziemy tu prace bazujące na tradycyjnych technikach XVII w. jak i nowsze, pełne ekspresji, malowane *alla prima*. W większości są to obrazy olejne namalowane na płótnie, niekiedy wzbogacone o temperę, akryl czy technikę własną. Wyjątek stanowi kilka prac graficznych. Nie da się jednoznacznie scharakteryzować wystawy. Twórcy jednak czują się silnie osadzeni w tradycji sztuki europejskiej i prowadzą z nią żywy dialog. Miejmy nadzieję, że wystawa okaże się swoistym panaceum na częste dzisiaj twierdzenia, że sztuka umarła. Jak widać ma się dobrze, a ludzie chcą ją oglądać.

Wszyscy artyści ukończyli Wydział Malarstwa i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

PIOTR BAKOWSKI
peterbakow@wp.pl

WOJCIECH KONIUSZEK
www.koniuszek.com

TOMASZ KUCHARSKI
www.kucharski.art.pl

KAMIL LISEK
www.lisek.vpc.pl

AGNIESZKA STAŃCZYK
www.asarte.pl

ANNA WALIGÓRSKA
awaligorska@op.pl

PAULA WŁODKOWSKA
psula221@wp.pl

MAREK WRZESIŃSKI
mwrzesinski@op.pl

JOWITA ŻYCHNIEWICZ
www.jowitatoma.pl

Občianske združenie ARS for ART
si Vás dovoľuje pozvať
na slávnostnú vernisáž ukončenia
medzinárodného maliarskeho workshopu

“for4”,

ktorá sa uskutoční

13. 7. 2013 o 18.00

v Caffè Galerka v Hoteli Toliar
na Štrbskom Plese.

Vystavujúci:

Andrea Bartošová (SK)

Andrea Szöcs (HU)

Anna Waligorska (PL)

Ferenc Ficzek (HU)

Jana Čepa (SK)

Julie Haluzová (CZ)

Roland Neupauer (SK)

Sergiusz Powalka (PL)

Tomáš Tichý (CZ)

Kurátorka: Xénia Lettrichová

Výstavu je možné vidieť v priebehu leta 2013.

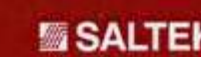
Diela sú predajné.

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Partneri:

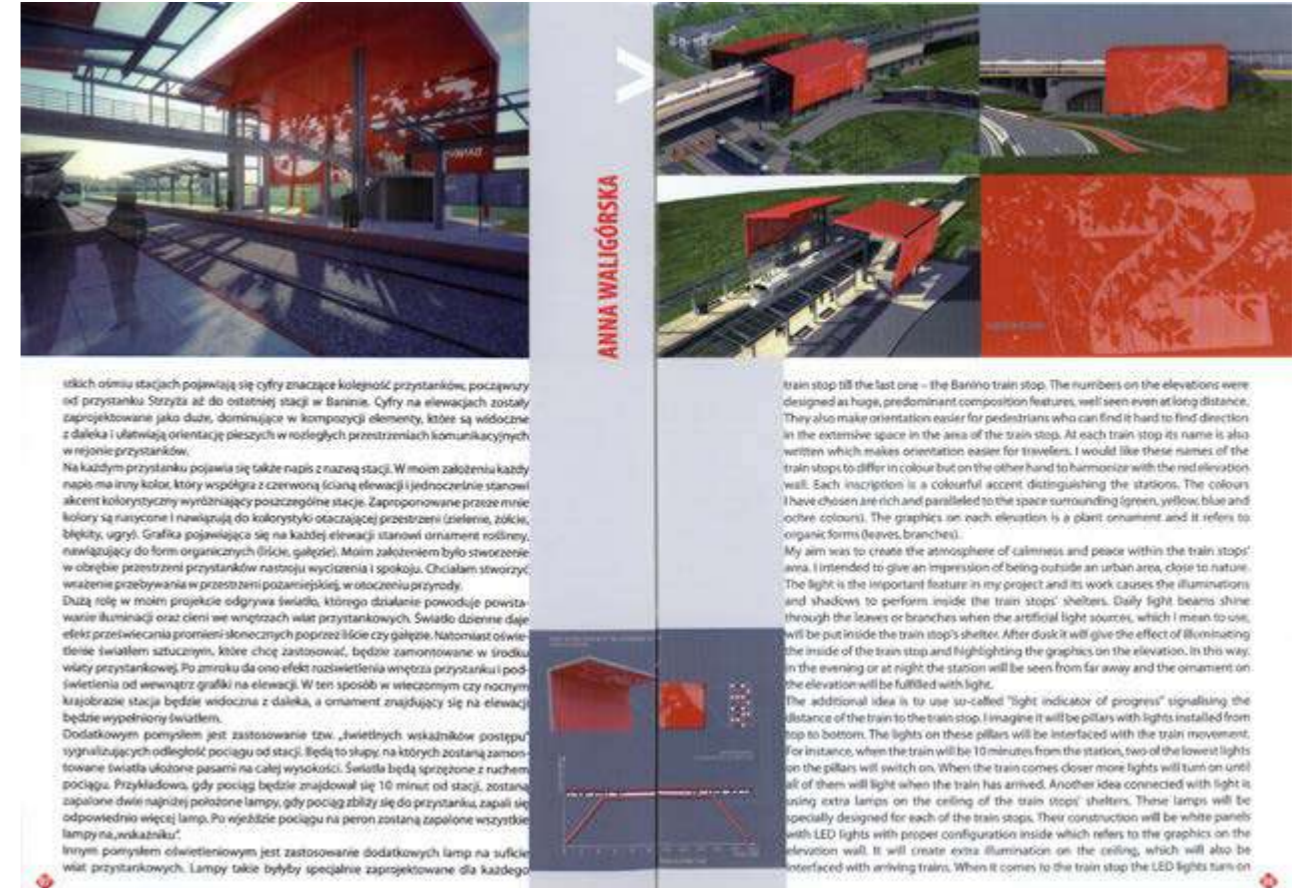
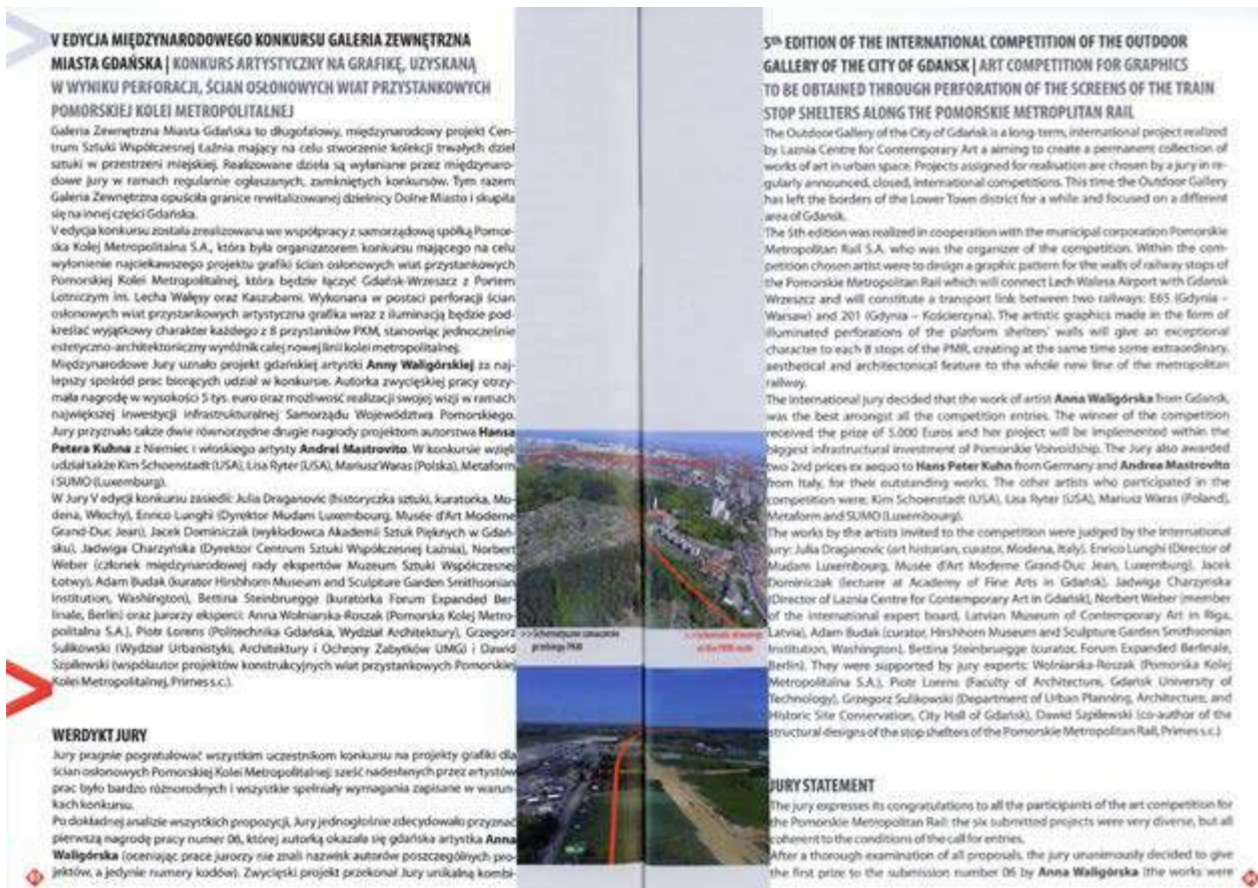
Hotel
TOLIAR

Plakat do wystawy pokonkursowej, CSW Łaźnia, Gdańsk

Materiały dotyczące konkursu Galerii Zewnętrznej Miasta Gdańska i PKM

Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w tym zagranicznych

Poza działalnością związaną z zatrudnieniem na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, swoją aktywność artystyczną realizuję współpracując z instytucjami kultury, także za granicznymi.

2021, 2020

Zainicjowałam współpracę IV Pracowni Malarstwa ASP w Gdańsku z **Galerią Miejską w Legnicy**. W grudniu 2021 roku odbędzie się tam wystawa prac studentów, której jestem kuratorką.

W lutym 2020 roku wzięłam udział w konferencji naukowej „Malarstwo w architekturze na uczelniach artystycznych w Polsce” organizowanej przez **Uniwersytet Artystyczny im. Jana Matejki w Skokach k. Poznania**, która odbyła się w Skokach k. Poznania. Podczas konferencji prezentowałam własną twórczość oraz działalność Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP Gdańsku. W planach jest publikacja z tekstami wszystkich uczestników konferencji.

Od września 2020 roku jestem koordynatorką międzynarodowych spotkań tłumaczy literatury i artystów **Rozstaje w Gorajcu** organizowanych przez **Stowarzyszenie Folkowisko**. Spotkania artystyczne odbyły się we wrześniu 2020 oraz w czerwcu 2021 roku. Rezultaty naszej pracy można zobaczyć na stronie www.rozstaje.art.

2019

W marcu zostałam zaproszona do Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku, aby zaprezentować **Monografię Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku**, której jestem autorką. Przeprowadziłam wykład na temat działalności Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku.

Zaświadczenie dotyczące współpracy ze Stowarzyszeniem Folkowisko, 2020

Zdjęcia z konferencji w Skokach, fot. Facebook Wydziału Malarstwa i Rysunku UAP w Poznaniu, 2020

WYDZIAŁ MALARSTWA

Znak:134/2019/WM

Warszawa, dn. 01.03.2019 r.

ZAŚWIADCZENIE

Niniejszym zaświadczam, że Pani dr Anna Waligórska – dydaktyk ASP w Gdańsku przeprowadziła w dniu 28 lutego br., wykład pt. *Historia i współczesność Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku* dla studentów i dydaktyków Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Zaświadczenie przeprowadzenia wykładu, ASP w Warszawie, 2019

Prodziekan Wydziału Malarstwa
dr. hab. Katarzyna Kowalska
dr hab. Katarzyna Kowalska, ASP

Jestem inicjatorką współpracy między Akademią Sztuk Pięknych w Gdańsku i **mią Umetnosti w Nowym Sadzie w Serbii**. Nasza współpraca zapoczątkowała udział nowosadzkiej Akademii w programie Erasmus, dzięki której możliwa stała się wymiana kadry dydaktycznej i studentów obu uczelni. Moja pierwsza wizyta na Akademii Umetnosti w Nowym Sadzie miała miejsce w kwietniu 2019 roku. Pojechałam wówczas jako profesor wizytujący. Przeprowadziłam wykład i warsztaty na temat techniki sgraffito. W grudniu 2019 roku zrealizowałam wyjazd z programu Erasmus+, podczas którego przeprowadziłam wykład i warsztaty na temat techniki enkaustyki.

2018

W kwietniu odbyła się wystawa moich prac w **Museum Nahim Isaias w Guayaquil**. Nawiązałam wówczas współpracę z **Fundacją APROFE** związaną z Muzeum. Zaowocowała ona warsztatami mozaiki, które przeprowadziłam ze społecznością (młodzież i dorośli) skupioną wokół Fundacji APROFE.

We wrześniu wzięłam udział w 3. International Mersin Science Week w Mersin w Turcji. Podczas targów prezentowałam Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku, a także prowadziłam warsztaty z mozaiki i witrażu. Na targi zostałam zaproszona przez **Wydział Sztuki Uniwersytetu w Mersin (Mersin Üniversitesi)**.

W czasopiśmie **Ars Forum**, nr 5/2018 ukazał się mój tekst dotyczący twórczości malarstwa Tomusza Kucharskiego.

Brałam udział w pracy zespołu badawczego, którego zadaniem było odtworzenie przedwojennego fresku *Niebo polskie* w auli dawnego Gimnazjum Polskiego w Gdańsku (obecnie siedziba Urzędu Marszałkowskiego). Zespół składał się z siedmiu osób: pracowników i absolwentów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Pracę nad freskiem opisałam w części dotyczącej osiągnięć artystycznych.

Warsztaty sgraffito i enkaustyki ze studentami na Akademii Umetnosti w Nowym Sadzie w Serbii, 2019

Warsztaty mozaiki w Fundacji APROFE w Guayaquil w Ekwadorze, 2018

2015

Przeprowadziłam wykład na **Uniwersytecie Macieja Beli w Bańskiej Bystrzycy na Słowacji**. Tematem wykładu była twórczość Jacka Malczewskiego.

Przed 2013

W 2012 roku współorganizowałam wystawę prezentującą dokonania studentów i dydaktyków Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku na **Wystawie Pięknych we Wrocławiu**. Druga odsłona wystawy miała miejsce na ASP w Gdańsku w 2013 roku.

Plakat promujący wystawę na ASP we Wrocławiu, 2012 i na ASP w Gdańsku, 2013

W 2012 roku w związku z wygranym międzynarodowym konkursem zaprojektowałam grafiki na ośmiu przystankach Pomorskiej Kolei Metropolitalnej. Szczegółowy opis zamieściłam w części dotyczącej zrealizowanych osiągnięć artystycznych. Organizatorem konkursu było **CSW Łaźnia w Gdańsku** oraz **Galeria Zewnętrzna**.

WYKAZ PUBLICZNYCH REALIZACJI DZIEŁ ARTYSTYCZNYCH

2019 - Rekonstrukcja maswerkowego malarstwa monochromatycznego na elewacji budynku przy ulicy Lastadia w Gdańsku.

Fragment ornamentu maswerkowego, Gdańsk, 2019

2018 - Rekonstrukcja fresku *Niebo polskie* w auli dawnego Gimnazjum Polskiego w Gdańsku.

2015 - Realizacja sgraffito na elewacji kamienicy przy ulicy Ogarnej w Gdańsku.

2015 - Realizacja malarstwa ściennego w budynku Uniwersytetu Gdańskiego (Wydział Biologii).

2012-2013 - Realizacja grafiki perforowanej na wiatach przystankowych Pomorskiej Kolei Metropolitalnej w Gdańsku.

Projekt sgraffito, ul. Ogarnej, Gdańsk, 2015

WYKAZ PUBLICZNYCH REALIZACJI DZIEŁ ARTYSTYCZNYCH ZREALIZOWANYCH ZE STUDENTAMI

2018 – Realizacja malarstwa ściennego *Port Wrzeszcz*.

2016 – Realizacja sgraffito na elewacji kamienicy przy ulicy Ogarnej w Gdańsku.

2011–2014 – Realizacja malarstwa ściennego w Szpitalu Reumatologicznym w Sopocie.

2008 – Realizacja sgraffito *Mapa Nieba Heweliusza* na elewacji kamienicy przy ulicy Bednarskiej w Gdańsku, realizacja została nagrodzona statuetką Gryfa Pomorskiego.

2009, 2012, 2013, 2015, 2016, 2017 – Realizacje murali podczas pleneru Pole Sztuk w Rodowie.

Sgraffito, ul. Ogarna, Gdańsk, 2016 (fot. Jacek Zdybel)

WYKŁADY NA ZAPROSZENIE ZAGRANICZNYCH UCZELNI

2019 – wykład w ramach programu Erasmus+ na uczelni **Akademija Umetnosti w**

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ (temat wykładu i warsztatów: *Historia techniki enkaustyki*).

2019 – wykład jako profesor wizytujący na uczelni **Akademija Umetnosti**

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ (temat wykładu i warsztatów: *Historia techniki sgraffito*).

2015 – wykład na **Uniwersytecie Michała Béli w Bańskiej Bystrzycy, Słowacja** (temat: *Symbolizm w malarstwie Jacka Malczewskiego*).

Malarstwo ścienne, Szpital Reumatologiczny, Sopot, 2012 (fot. Jacek Zdybel)

Tramwaj z fragmentem fresku *Niebo polskie*, Gdańsk, 2018 (fot. materiały promocyjne Urzędu Marszałkowskiego)

Swoją aktywność artystyczną realizowałam w kilkunastu publicznych instytucjach kultury, także zagranicznych, w których organizowałam wystawy indywidualne.

Są to, między innymi:

Museo di Opera Guido Calori, San Gemini (Włochy),
Galeria Likovni Salon KCNS w Nowym Sadzie (Serbia),
Muzeum Narodowe w Gdańsku,
Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie,
Galeria Otwarta Pracownia w Krakowie,
Galeria Nowolipki w Warszawie,
Książnica Pomorska w Szczecinie,
Galeria Stara Rzeźnia w Szczecinie,
Galeria Centrum Filmowego w Gdyni,
Oliwski Ratusz Kultury w Gdańsku,
Galeria Żak w Gdańsku.

INFORMACJA O PROJEKTACH ARTYSTYCZNYCH REALIZOWANYCH Z WYBRANYMI ŚRODOWISKAMI POZAARTYSTYCZNYMI

Firma Conservatio (rekonstrukcja maswerkowego malarstwa monochromatycznego, Gdańsk, 2019).

Urząd Marszałkowski w Gdańsku (rekonstrukcja fresku *Niebo polskie*, 2018).

Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku (realizacja malarstwa ściennego Port Wrzeszcz, Gdańsk, 2018).

Wydział Biologii UG (malarstwo ścienne, 2015).

Urząd Miasta Gdańska, Fundacja Urban Forms (realizacja sgraffito na elewacji kamienicy przy ulicy Ogarnej w Gdańsku, 2015).

Szpital Reumatologiczny w Sopocie (realizacja malarstwa ściennego, 2011–2014).

UDZIAŁ W PRACACH ZESPOŁÓW BADAWCZYCH

2018

Członkini zespołu badawczego pracującego nad rekonstrukcją fresku *Niebo polskie* w auli dawnego Gimnazjum Polskiego (obecnie Urząd Marszałkowski) w Gdańsku.

Publikacje

Publikacje książek autorskich:

Książka artystyczna *Ziele i zoo* (ilustracje Anna Waligórska, wiersze Miłosz Waligórski),
Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2019,
ISBN 978-83-66271-05-0.

Książka *Monografia Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu Akademii Sztuk Pięknych
w Gdańsku*, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2017,
ISBN 978-83-65366-51-1.

Książka artystyczna *Małe prozy* (ilustracje Anna Waligórska, teksty Miłosz Waligórski),
Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2016,
ISBN 978-83-65366-18-4.

Monografia/katalog *Środki symetrii*, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2014,
ISBN 978-83-62759-50-7.

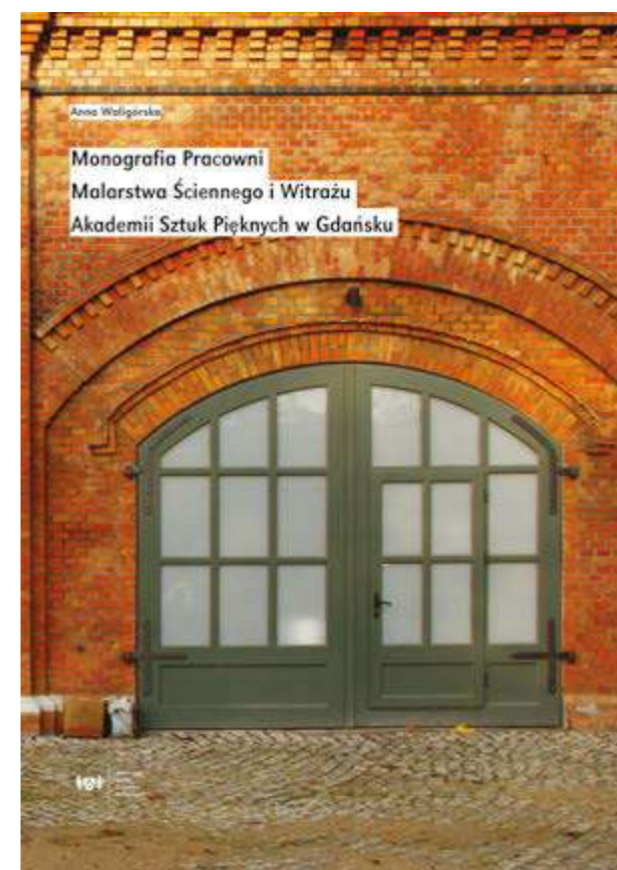
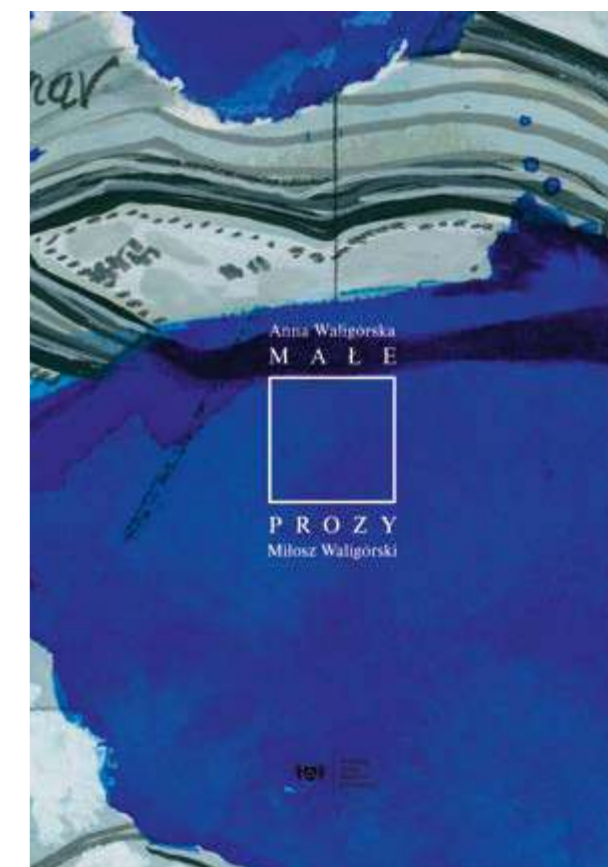
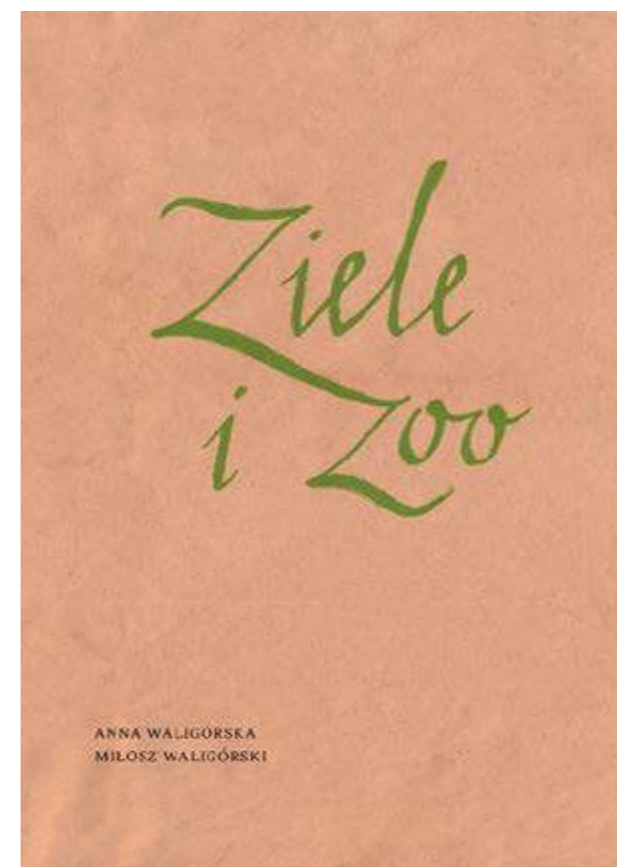
W prasie (o mojej twórczości):

Rozmowa na temat książki *Ziele i zoo* w Bydgoskim Informatorze Kulturalnym,
nr 9/2019, ISSN 1232-4450.

Recenzja książki *Monografia Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu Akademii Sztuk
Pięknych w Gdańsku* w miesięczniku „Odra”, nr 11/2018, ISSN 0472-5182.

Recenzja książki *Małe prozy* w miesięczniku „Odra”, nr 6/2017, ISSN 0472-5182.

Małgorzata Karolina Piekarska *W kręgu tego co bliskie*, kwartalnik „Wyspa”, czerwiec 2017,
ISSN 1897-2616.

Prace w katalogach:

Luctari, projekt Museo Arte Contemporaneo MAC, Santiago, Chile, 2020.

Transformation. From Bucharest to Gdansk/From Gdansk to Bucharest, Zbrojownia Sztuki, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2020, ISBN 978-83-66271-19-7.

Młode malarstwo polskie, Muzeum Narodowe, Gdańsk 2019, ISBN 978-83-63185-98-5.

11 Triennale Małych Form Malarskich w Galerii Sztuki Wozownia, Toruń 2019, ISBN 978-83-63211-93-6.

Idea artystów, katalog artystów związanych z osiedlem IDEA w Gdańsku, 2019.

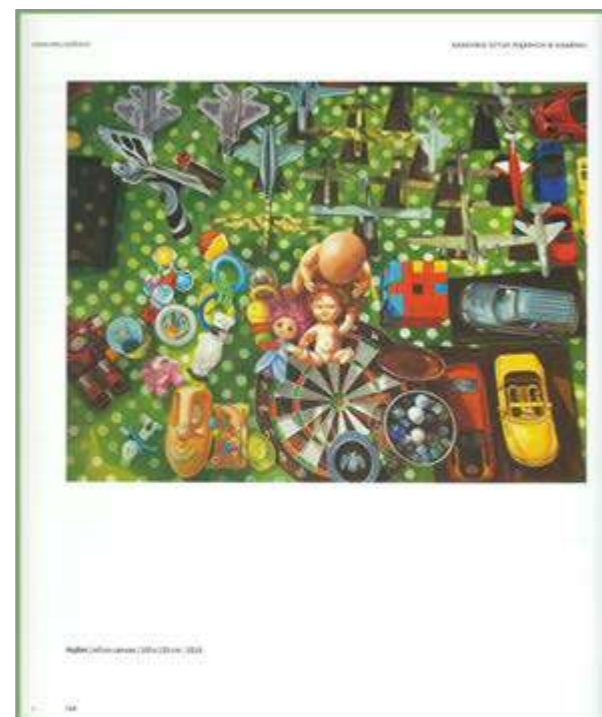
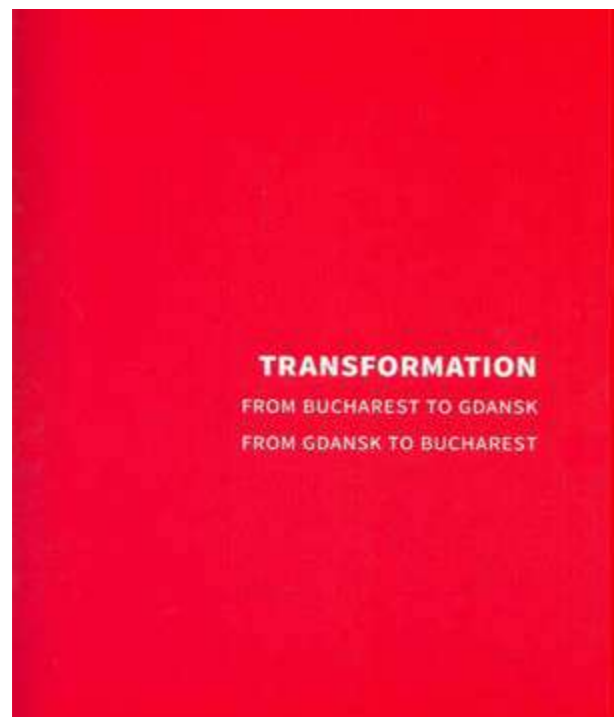
katalog prac powstałych na plenerze w Zaborku, sierpień 2018.

CSW Łaźnia jako dzieło sztuki publicznej, CSW Łaźnia, Gdańsk 2018, ISBN 978-83-61646-54-9.

Realizm. Dwa spojrzenia, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz, 2018, ISBN 978-83-61675-90-7.

Khora. From Gdansk to Vilnius. From Vilnius to Gdansk, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2017, ISBN 978-83-65366-39-9.

Gdańskie Biennale Sztuki, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk 2016, ISBN 978-83-946734-1-3.

White&Weiss Gallery, Bratysława, 2016, ISBN 978-80-89789-02-3.

Północ/Południe, Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, 2015, ISBN 978-83-61424-67-3, ISBN 978-83-62759-74-3.

Aukcja charytatywna in memoriam Maćka Berbeki, Dom Aukcyjny Desa Unicum, Warszawa 2014.

Obrazy sceniczne, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, 2013, ISBN 978-83-61270-62-1.

Sposoby obrazowania, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2013, ISBN 978-83-62759-40-8.

Wokół obrazu, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2012, ISBN 978-83-62759-16-3.

From Gdansk to Istanbul, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk 2010, ISBN 978-83-62759-02-6.

Okolice portretu, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, 2009, ISBN 978-83-61270-05-08.

Obserwatorium Rzeczywistości, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, 2007, ISBN 978-83-88210-87-4.

roku bowiem konkurs miał inny charakter. Do wojny zaprosiła nas Pomorska Kolej Metropolitalna. Włączyliśmy się w gotowy projekt architektoniczny i projektom artystycznym. Przystaliśmy w ustalonych wcześniej kadrach i kolorach zostały podjęte artystyczne przesłania, wzbogacone o różnorodność, niesamodzielne źródła. Bism architektoniczne, które przygotowała projekt, uwzględniła w nim miejsce na artystyczną „interwencję” – grafikę i dodatkowe elementy zaproponowane przez uczestników konkursu. Wygrała gdańska artystka, Anna Waligórska, co bardzo się lokalnemu środowisku spodobało. Zaprojektowała ona grafikę użytkową w wybitnej perfekcji i kolorystyce, która przetrwała w historii. Wygrała gdańska artystka, Anna Waligórska, co bardzo się lokalnemu środowisku spodobało. Zaprojektowała ona grafikę użytkową w wybitnej perfekcji i kolorystyce, która przetrwała w historii. Wygrała gdańska artystka, Anna Waligórska, co bardzo się lokalnemu środowisku spodobało. Zaprojektowała ona grafikę użytkową w wybitnej perfekcji i kolorystyce, która przetrwała w historii.

Współpraca z wydawnictwami:

Od 2020 roku współpracuję z wydawnictwem Książkowe Klimaty, dla którego zaprojektowałam okładki dwóch książek: *Od stu tysięcy lat* Mihaila Sebastiana (2019)

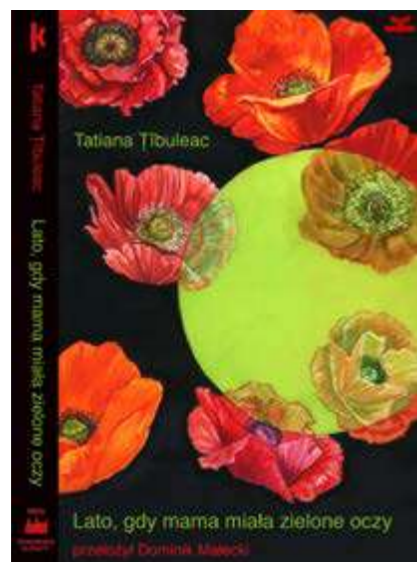
□□ *Lato, gdy mama miała zielone oczy* Tatiany Tibuleac (2021).

W 2020 roku nawiązałam współpracę z wydawnictwem Znak. Zrobiłam ilustracje

(rysunki) do książki *Makramy i inne cuda ze sznurka* Pauliny Kmieciak.

W 2021 roku moje obrazy z serii *Mapy krajobrazu* znalazły się w tomie poetyckim Miłosza

Waligórskiego p.t. *Wiele mieszkań* wydanym przez wydawnictwo Convivo.

Projekty graficzne:

2020

Projekt katalogu *Trzeciej edycji Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Wojciecha Fangora*, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Projekt plakatu *Trzeciej edycji Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Wojciecha Fangora*, opublikowany w magazynie SZUM nr 30/2020.

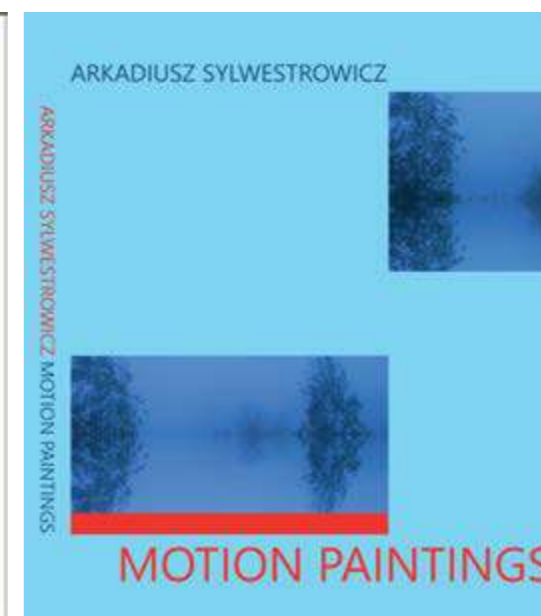
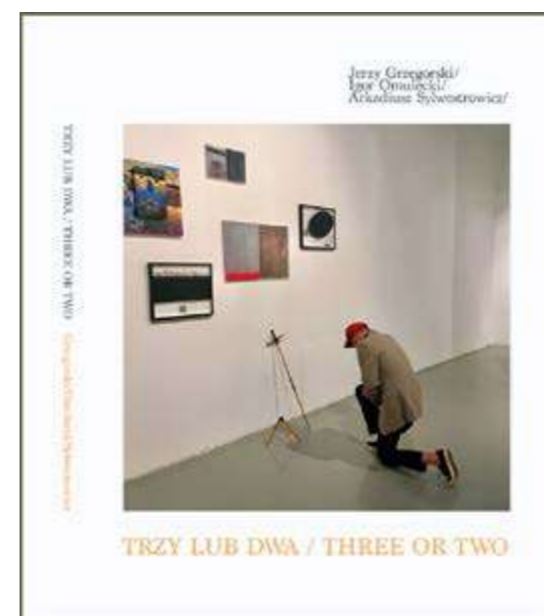
2019

Projekt katalogu *Trzy lub dwa*. Jerzy Grzegorski, Igor Omulecki, Arkadiusz Sylwestrowicz, CSW Łaźnia w Gdańsku.

Projekt okładki katalogu *Motion painting*. Arkadiusz Sylwestrowicz, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku.

2011

Autorski projekt oprawy graficznej dla potrzeb filmu *3 dni wolności* w ramach programu *Specjalna kampania promocyjna za granicą na 10 lat Szkoły Filmowej Andrzeja Wajdy*.

Plakat do filmu 3 dni wolności, reż. Łukasz Borowski, 2011

ROZMOWA

Z rozmówcami po święcie bydgoszczanami, autorami wydanej właśnie książki Ziele i Zoo – Anną Waligórką i Miłozem Waligórkim – rozmawia Emilia Walczak.

Dla wrażliwych i niewrażliwych

Co do języka – Miłoz: gry słowne to, zdaje się, coś, przed czym nie roztula się w całej swojej pisarskiej twórczości powstrzymać. Nie potrzebował nigdy pisać tak, jak gwałt tak swobodnego przeciętnego człowieka przyszedł?

Czytać ze zrozumieniem zaczęłam bardzo późno, dobiegnie kilka miesięcy temu. Też jestem więc przyleśnym czytelnikiem. Powiem, uważam, powitałam Cię do przodu: byc komunikatywna, ale powinnaś też mieć się ze zrozumiałą mową rozprawności, która jest tym piękna, co poplątała. Cierpliwie czytano pod wosk gęste czapry przy owalnym nadziei choćby pomysł lud. Zresztą, z czytaniem powoli jest trochę jak z czytaniem w obym języku. Żeby zrozumieć także po arabsku, najpierw trzeba się tego samego nauczyć.

Co do obrazu – Anna: ty z kolei podążasz się w swej twórczości raczej tradycyjnymi technicznymi rytmami. Czy świat tabletów i programów graficznych nie jest dla Ciebie opóźniony?

Tak, nowoczesne technologie są kuszące, ale dla mnie najprzyjemniejsze jest fizyczne obcowanie z obrazem, takie to a'la hominid rysunków i malowania, dotyk papieru, zapach farby, potrawienie się kłębkiem piędła, a także radość z błędów i niedociągnięć, wyślizganych z pracy analogowej, jak choćby na brzośnie palcem papier czy wychłapanie przypadkowe farby. Takie rzadki często wykorzystuję jako równowagę części kompozycji. Z powodu tych swoich fanaberii, przygotowuję książki do druku, sama wspaniała kuryka Agnieszka Marula, która zajmowała się też składem graficznym, miała twierdzić aż do zgrzytnia.

Ziele i Zoo to rzecz bardzo składowa, rzekłbyś: składowa nina. Jak wydukać także jak gładka

4 | BIK | wrzesień 2019

BIK Bydgoski Informator Kulturalny

WRZESIEŃ 2019

ROZMOWA

ASP utonął w wodzie do tego typu, etnograficznych na popłatność, projektów?

ANNA: ASP jest wydawcą, pomysłem potrębowaliśmy numerze DZIS, tylko dlatego. Wszyscy mieliśmy nami. Część druku sfinansowaliśmy dzięki wsparciu miasta Bydgoszczy (wraz z Biuro Kultury Bydgoskiej), część z własnej kieszeni.

MIŁOZ: Designiści nierzadko nie jest przeważnie wydanie książki, dwadzieścia siedem opowiadał o numerowych egzemplarzach z grubą okładką wykonaną w technice sztywności. Niżej nina, czyli rzeczka wklejona maistrowatą, jest Ziele i Zoo z dodatkiem, na który zdecydowaliśmy się z myślą o trochę smutnym kłębku odbiorcy.

Nie właśnie, do kogo właściwie skierowana jest wasza książka? Czy myślicie o swoim potencjalnym odbiorcy?

ANNA: Dla ludzi wrażliwych i niewrażliwych, którzy chcą się dowiedzieć.

MIŁOZ: Przy pomysły tych wrażliwych książek przyciągał gwałtownie rodzimych i kłębki przyjadłymi zainteresowanymi. Zwłaszcza jak czytać i oglądać może ją każdy, kto trafi na nią w sieci, a dodatkowo widać i obawiać każdy, kto wemnie ją do ręki.

W jaki sposób nastąpiłyby i czytelnicy i czytelnicy mogli zdobyć waszą książkę? I czy szukają się w najbliższym czasie jakiejś spotkania autorów?

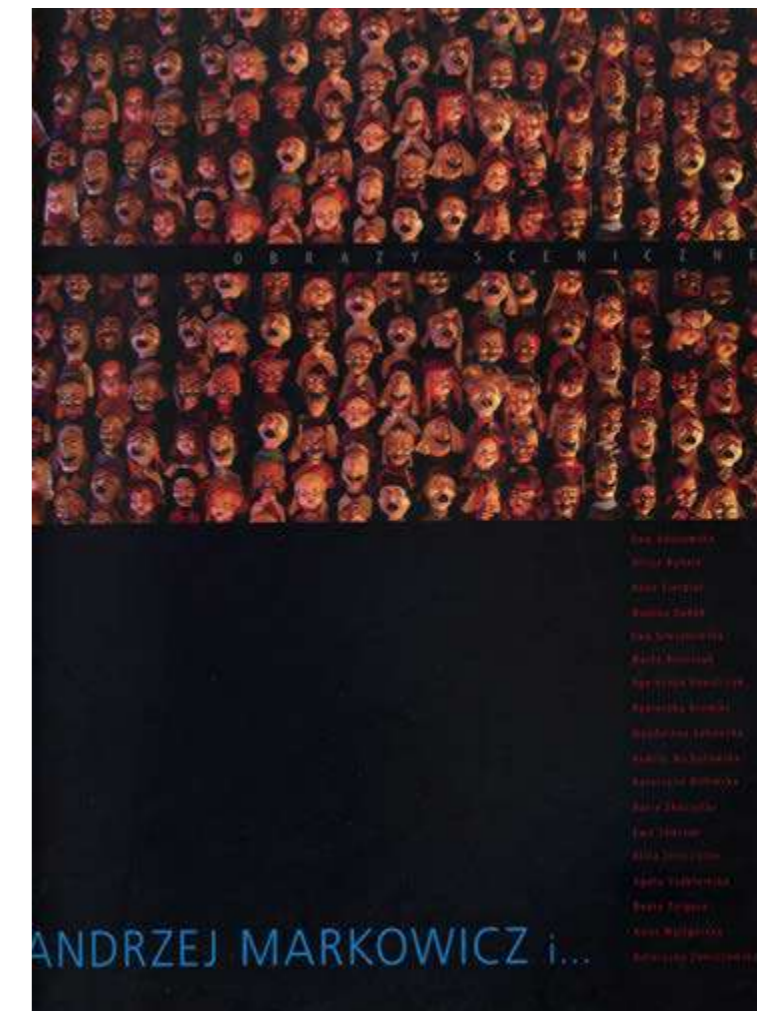
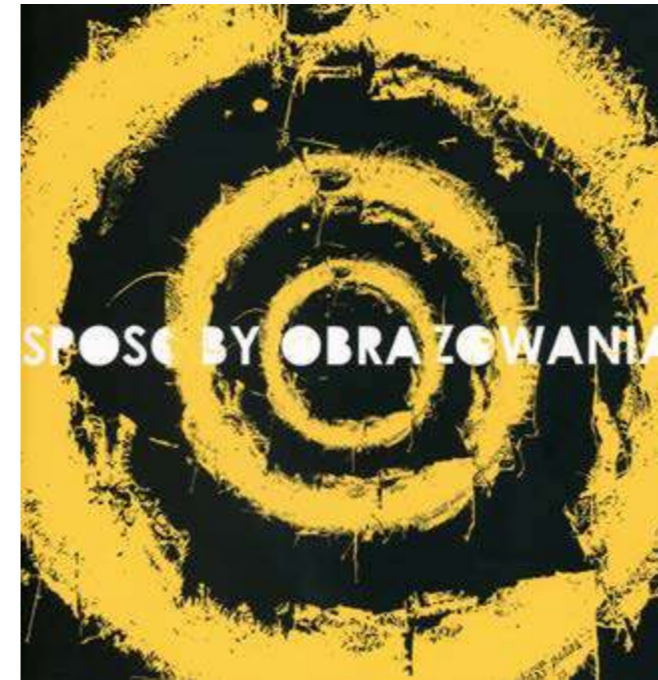
MIŁOZ: Książka ukazała się w nakładzie stu dwadzieścia siedem egzemplarzy, która została po prostu w naszym ładnym dobrym woli. Na okładce mamy jeszcze trochę podpisów do rozdania, można się zgłosić? Pasa tym Ziele i Zoo jest dostępne na stronie ANNAWALIGORKA.COM. Spiszek autorów nie planujemy, wiaroby się to o dużym strasem, którego twórczości wskazywać jak nina.

Anna Waligórka (ur. w 1971 r. w Bydgoszczy) – malarka, ilustratorka. Przeważa jej słowno-kolory, węglarskiego i sepiowego charakteru. Opublikowała już liczne artystyczne i literackie prace. Laureatka Nagrody im. Adama Włodkiewicza (2010) i Bydgoskiej Nagrody Literackiej „Strzała Łuczniczki” (2016). Mieszka i pracuje w Nowym Sądzie Chlebim.

Miłosz Waligórka (ur. w 1981 r. w Bydgoszczy) – poeta, ilustrator. Przeważa jego słowno-kolory, węglarskiego i sepiowego charakteru. Opublikował już liczne artystyczne i literackie prace. Laureat Nagrody im. Adama Włodkiewicza (2010) i Bydgoskiej Nagrody Literackiej „Strzała Łuczniczki” (2016). Mieszka i pracuje w Nowym Sądzie Chlebim.

406

407

Informacja o osiągnięciach
dydaktycznych, organizacyjnych
oraz popularyzujących
naukę lub sztukę

OPIS PRACY DYDAKTYCZNEJ

Pracuję na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku w:

Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu prowadzonej przez prof. Jacka Zdybla, od 2007 do 2017 roku jako asystentka, a od 2017 jako adiunkt,

IV Pracowni Malarstwa prowadzonej przez prof. Macieja Świeszewskiego, od 2017 roku jako adiunkt.

Wydział Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku składa się z czterech Katedr: Malarstwa, Specjalizacji Artystycznych, Kształcenia Podstawowego oraz Rysunku. Na Wydziale Malarstwa prowadzone są jednolite pięcioletnie studia magisterskie.

I. Pracownia Malarstwa Ściennego i Witrażu

Od początku pracy na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku związana jestem z Pracownią Malarstwa Ściennego i Witrażu, która jest częścią Katedry Specjalizacji Artystycznych. Na II roku studiów wybrałam witraż i malarstwo ścienne jako swoją specjalizację i od tego czasu zdobywałam w pracowni umiejętności artystyczne, technologiczne i warsztatowe. W 2007 roku, dwa lata po obronie dyplomu, rozpoczęłam w niej pracę, którą kontynuuję do dziś.

Na obu stronach: zajęcia w pracowni (fot. Jacek Zdybel)

Pracownia Malarstwa Ściennego i Witrażu ma profil artystyczno-technologiczny. Nauka trwa pięć semestrów i kończy się przygotowaniem pracy dyplomowej lub aneksu do dyplomu. Kształcenie opiera się na udziale w ćwiczeniach i wykładach. Zajęcia prowadzone są w formie zadaniowej: określenie tematu, przygotowanie projektów wstępnych i realizacja w określonej technice. Wszystkie etapy omawiamy podczas korekt indywidualnych i grupowych, w trakcie których przeprowadzana jest analiza artystyczna i technologiczna. Praktyczne ćwiczenia uzupełniane są wiedzą teoretyczną z danego zakresu. Studenci poznają technologię malarstwa ściennego, witrażu i mozaiki. Klasyczne umiejętności związane z tymi technikami i opanowanie warsztatu dają im możliwości indywidualnego rozwoju oraz kreacji własnej wypowiedzi, która z jednej strony opiera się na tradycyjnym rzemiośle, z drugiej zaś czerpie ze współczesnej myśli teoretycznej.

W pracowni kształcą się przede wszystkim studenci Wydziału Malarstwa. Studenci II i III roku uczestniczą w zajęciach z technologii malarstwa ściennego i witrażu, natomiast od III roku studiów pracownię można wybrać jako fakultet lub specjalizację artystyczną, z której przygotowuje się aneks do dyplomu. Prowadzimy także zajęcia fakultatywne dla studentów Wydziału Rzeźby, Architektury i Wzornictwa.

Stopień komplikacji prac wykonywanych w czasie zajęć wzrasta wraz ze zdobywaną wiedzą merytoryczną i umiejętnościami technologicznymi. Program pracowni uwzględnia indywidualne predyspozycje plastyczne i charakterologiczne studentów. Na III i IV roku mają oni możliwość ukierunkowywania swoich zainteresowań, tematy ćwiczeń uwzględniają więc różnorodne formy plastyczne z zakresu malarstwa ściennego i witrażu. Proces realizacji zadań zwykle poprzedzony jest zapoznaniem się z dziełami już istniejącymi, ich analizą historyczną i technologiczną. Kolejny etap to przygotowanie wstępnych projektów, omówienie ich w czasie rozmów indywidualnych lub wystąpień na forum pracowni w obecności osób zaangażowanych w realizację konkretnych zadań. Później następuje wybór najlepszej koncepcji, przygotowanie projektu i jego realizacja. W zależności od obranej techniki wykonanie pracy może trwać dłużej niż jeden semestr. Studenci V roku powinni sami sprecyzować temat i formę pracy oraz zrealizować swój projekt, opierając się na wcześniejszych doświadczeniach.

Ćwiczenie techniki sgraffito (fot. Jacek Zdybel)

Obecne sposoby i kierunki nauczania oparte są o wcześniejsze tradycje pracowni. Znaczący wpływ na jakość procesu dydaktycznego miała praca profesorów i studentów przy dekorowaniu elewacji kamienic gdańskiego Głównego Miasta w latach powojennych. W organizacji ówczesnej pracowni ważną rolę odgrywali technolog, laborant i konsultant architektoniczny. Założenia dydaktyczne z lat czterdziestych i pięćdziesiątych są aktualne również dziś. Młodzi adepci sztuki wykonywali i wykonują liczne próby technologiczne w zakresie fresku, mozaiki i sgraffito.

Witraż jako specjalizacja dodatkowa został dołączony w latach dziewięćdziesiątych i od tamtej pory stał się równoprawnym elementem edukacji artystycznej. Opanowanie umiejętności realizacji witrażu i kompozycji szklanych stanowi dodatkowe kompetencje. Bazując na tradycyjnej technice, studenci uczą się projektowania i realizacji nowoczesnych form tworzonych ze szkła odpowiadających wymaganiom współczesnego rynku sztuki. W pracy ze szkłem stosujemy najnowsze technologie i eksperymenty formalne. Wykorzystujemy możliwości, jakie daje obróbka szkła w wysokich temperaturach, łączymy je z innymi materiałami i wykorzystujemy działanie światła. Dzięki wysokim kompetencjom w dziedzinie tradycyjnych i współczesnych technik artystycznych absolwenci pracowni bez kłopotu odnajdują się na rynku pracy.

Działalność Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu cieszy się dużym zainteresowaniem środowiska artystycznego w Polsce. Realizacje wielkich malowideł ściennych, wpisujące się na stałe w przestrzeń publiczną, są zauważane i komentowane. Aby dotrzeć do jeszcze większego grona odbiorców, efekty naszej działalności prezentujemy również na wystawach poza Trójmiastem. W 2012 roku na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, na zaproszenie profesora Adama Chmielowca kierującego tamtejszą Pracownią Malarstwa w Architekturze i Urbanistyce, odbyły się pokazy prac z zakresu murali, witrażu i form szklanych zrealizowanych w naszej pracowni. Kolejna wystawa miała miejsce w roku 2017 na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi w ramach projektu Łódź w Gdańsku – Gdańsk w Łodzi. W 2020 roku uczestniczyłam w Ogólnopolskim Sympozjum Malarstwo w Architekturze zorganizowanym przez Uniwersytet Artystyczny

w Poznaniu. Spotkanie miało miejsce w domu plenerowym w Skokach. Brali w nim udział dydaktycy prowadzący pracownie malarstwa ściennego i działań w architekturze z kilku uczelni w Polsce (Gdańsk, Wrocław, Poznań, Warszawa). Podczas sympozjum wymienialiśmy się doświadczeniami z pracy dydaktycznej. Prezentowaliśmy także realizacje powstałe w naszych pracowniach.

Aby propagować wiedzę o naszej działalności od 2017 roku, w ramach projektu Małe ASP oraz Akademia Otwarta, prowadzę cykliczne warsztaty dla dzieci i dorosłych z mozaiki i witrażu.

W 2016 roku opublikowałam *Monografię Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku*, którą opisałam w części poświęconej swoim osiągnięciom.

Efekt warsztatów mozaiki z dziećmi

Działania w przestrzeni publicznej

Studenci Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu mają możliwość realizowania projektów także poza uczelnią. Działania w przestrzeni publicznej są rodzajem podsumowania procesu kształcenia w pracowni. Studenci mogą w praktyce wykorzystać nabytą wiedzę z zakresu projektowania wielkoformatowych malowideł.

W 2008 roku taką możliwość stworzyła realizacja projektu na podstawie *Mapy Nieba Północnego* Jana Heweliusza. Gwiazdy i antropomorficzne postacie wykonane w technice sgraffito zdobią trzy ściany kamienicy przy ulicy Bednarskiej w pobliżu Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku. Za realizację przedsięwzięcia otrzymaliśmy nagrodę Gryf Pomorski.

Razem ze studentami angażujemy się w akcje charytatywne polegające na dekorowaniu wnętrz szpitali. W latach 2012 i 2013 realizowaliśmy malowidła ścienne w Oddziale Rehabilitacyjnym dla Dzieci Pomorskiego Centrum Reumatologicznego w Sopocie. Cztery grupy studentów technologii malarstwa ściennego i witrażu dekorowały korytarze i stołówkę szpitala. Projekty wykonywane były w ramach zajęć w pracowni. Członkami jury, które dokonało wyboru projektu do zrealizowania byli pacjenci i personel szpitala. Wybrane koncepcje zostały przeniesione na ściany i sufity szpitalnych wnętrz. Praca była dla studentów doskonałym ćwiczeniem i możliwością zmierzenia się z malarstwem w większej skali.

W ostatnich latach proces kształcenia w zakresie malarstwa ściennego wzbogacił się o szansę czynnego uczestniczenia w pracach związanych z rewitalizacją kamienic na gdańskim Starym Mieście. Studenci i prowadzący pracownię tworzyli i realizowali zdobienia elewacji w ramach projektu Ogarna 2.0 oraz Gdańskie Fasady odNowa.

□ □□□□ □□ □□

Nasi studenci i absolwenci wykonują również indywidualne projekty poza strukturami Akademii. Doświadczenia zdobyte przy wspólnych pracach umożliwiają młodym adeptom sztuk wizualnych samodzielną drogę twórczą oraz uczą ich konfrontacji ze zleceniodawcami. Dla niektórych absolwentów malarstwo ścienne staje się główną działalnością artystyczną. Obecnie istnieje duże zapotrzebowanie czy wręcz moda na malowidła wielkoformatowe. Niemal każda miejscowość może pochwalić się co najmniej kilkoma muralami. Liczne konkursy na zagospodarowanie przestrzeni publicznej przy zastosowaniu malarstwa w wielkiej skali dają możliwość zaprezentowania umiejętności młodych artystów.

Justyna Posiecz-Polkowska (Dziechciarska), absolwentka z 2010 roku, to autorka licznych realizacji w przestrzeni publicznej. Zwyciężyła w konkursie na mural zdobiący elewację centrum handlowego w Krakowie. Zrealizowany projekt jest jednym z większych malowideł monumentalnych w Polsce.

Anna Taut od czasu uzyskania dyplomu w Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu w 2009 roku zajmuje się malarstwem monumentalnym. W swoim dorobku ma wiele realizacji zarówno w kraju, jak i za granicą.

Ewa Pietrzak dyplom uzyskała w 2015 roku. Jest również absolwentką architektury na Politechnice Gdańskiej. W swoich realizacjach łączy umiejętności malarskie i projektowe.

Marta i Michał Wirtelowie są dyplomantami z 2017 roku. Oboje studiowali w Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu, jednak aneksy zrealizowali poza pracownią. Od czasów studiów zajmują się działaniami w przestrzeni publicznej. Szczególnie aktywnie uczestniczą w projekcie odnowy elewacji kamienic w Gdańsku. Zdobienia ich autorstwa można oglądać przy ulicy Ogarnej, Warzywniczej i Targu Rybnym.

W procesie kształcenia w Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu aktywność plenerowa zajmuje jedno z najważniejszych miejsc. Praca nad projektem zespołowym, konieczność dostosowania swojej wrażliwości estetycznej i sposobu malowania do pozostałych twórców jest niezbędnym warunkiem uzyskania zamierzonego efektu artystycznego i spójności dzieła. Działania plenerowe rozwijają umiejętność pracy w grupie. Ważna jest możliwość zmiany dobrze znanej przestrzeni na inną – wyjście poza oswojoną rzeczywistość i usytuowanie dzieła w odmiennym kontekście pozwalają na poszukiwanie nowych rozwiązań malarskich problemów.

W 2009 roku studenci Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu zostali po raz pierwszy zaproszeni do uczestnictwa w XIX Międzynarodowym Plenerze Pole Sztuk w Rodowie. Impreza ma wieloletnią tradycję. Artystyczne spotkania, ponad dwadzieścia lat temu, zapoczątkował prof. Mariusz Białecki z Wydziału Rzeźby gdańskiej ASP. Murale, które powstają na elewacjach rodowskich budynków są zaprojektowane przez uczestników pleneru i wspólnie przez nich realizowane. W latach 2016 i 2017 adepci malarstwa monumentalnego wykonywali również zdobienia w miejscowym kościele parafialnym. Oprócz malowania ornamentów na deskach pod chórem, studenci podjęli się także prac konserwatorskich w postaci złożenia elementów wystroju kościoła. Atutem plenerów w Rodowie jest możliwość wspólnego działania malarzy i rzeźbiarzy.

Plener w Rodowie, 2012 (powyżej), 2013 (na stronie obok) (fot. Jacek Zdybel)

Zadania, które przygotowujemy dla studentów mają na celu ukierunkowanie ich indywidualnych zainteresowań. Ważna jest umiejętność rozpoznania, interpretacji i wykorzystania w projekcie kontekstów historycznych i kulturowych. Jeśli jest on przeznaczony do konkretnego miejsca, bardzo istotna staje się świadomość specyfiki przestrzeni oraz kontekstu, w którym dzieło będzie funkcjonować.

1. Kopia witrażu średniowiecznego

Kopiowanie średniowiecznych witraży ma na celu zapoznanie się z technologią malowania, wypalania i łączenia szkła oraz pogłębienie wiedzy na temat historii witrażu. Fragmenty do skopiowania wybierane są dowolnie przez studentów, którzy dzięki realizacji tego zadania pogłębiają swoją wiedzę z zakresu historii witrażu oraz zapoznają się z tradycyjnymi technologiami i tematyką podejmowaną w pracach dawnych mistrzów.

Uczą się również umieszczać samodzielnie wykreowane projekty w szerszym kontekście

sztuki, nabywają umiejętności tworzenia kopii i – w dalszym toku studiów – renowacji fragmentów lub całości witraży historycznych oraz projektowania dzieł w stylu danej epoki.

Kopia fragmentu witrażu, 2016
(fot. Jacek Zdybel)

2. Witraże autorskie

Celem projektowania autorskich witraży jest przygotowanie studentów do kreowania własnych koncepcji w określonym stylu i technice artystycznej. Adepti uczą się projektowania cyklu prac, które dopełniają się nawzajem i tworzą jedną całość. W zadaniu bardzo ważne jest połączenie wysokiego stopnia oryginalności projektu ze świadomością przeznaczenia go do istniejącego miejsca.

Studencki witraż autorski, 2014
(fot. Jacek Zdybel)

Widok wystawy semestralnej w pracowni

3. Przestrzenne prace ze szkła

Nowością ostatnich lat jest wprowadzenie technologii z zakresu obróbki szkła w wysokich temperaturach. Studenci poszerzają spektrum swoich działań poprzez możliwość wykonywania szklanych obiektów i eksperymentowania ze szklanymi formami przestrzennymi. Podejmowane próby łączenia szkła z innymi materiałami, takimi jak żyłce lub metale, przynoszą interesujące efekty. Technologia ta spotyka się również z dużym zainteresowaniem adeptów rzeźby i wzornictwa przemysłowego.

Prace studenckie, 2015, 2016 (fot. Jacek Zdybel)

4. Kompozycje witrażowe

Jednym z zadań technologicznych w Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu jest zaprojektowanie dwóch przeciwstawnych kompozycji z białego szkła, które należy skonstruować kolorową dominantą. W ten sposób studenci zdobywają wiedzę w obszarze technologii cięcia, barwienia i łączenia szkła, a także umiejętności samodzielnego wykonania prostej kompozycji.

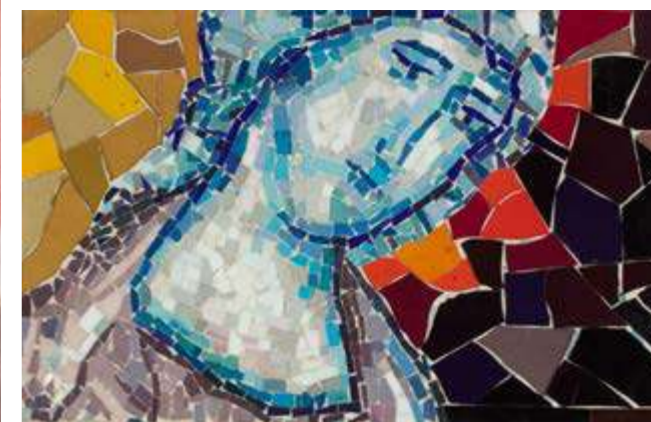
5. Technologie malarstwa ściennego

Podczas nauki w pracowni studenci zapoznają się z historycznymi technologiami malarstwa ściennego, takimi jak sgraffito, fresk i mozaika. Nowością jest wykonanie pracy w technice farb krzemianowych na bazie szkła wodnego. Studenci sami przygotowują podłoże i wykonują swój projekt.

Znajomość tradycyjnych technik pozwala im na większą swobodę twórczą podczas własnych działań artystycznych po ukończeniu studiów. Ćwiczenia w małej skali są doskonałym przygotowaniem do podjęcia realizacji poza Akademią.

Technika farb krzemianowych, 2014 (fot. Jacek Zdybel)

Mozaika, 2016 (fot. Jacek Zdybel)

Studenci V roku wykonują projekty indywidualne oparte na doświadczeniach zdobytych w toku dotychczasowych studiów. Każdy z nich samodzielnie precyzuje temat, formę i technologię swojej pracy dyplomowej lub aneksu do dyplomu. Najczęściej jest to projekt składający się z cyklu prac, które stanowią spójną wypowiedź artystyczną. Praca dyplomowa jest podsumowaniem procesu edukacji w pracowni.

Dyplomy studentów Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu:

2008

Agnieszka Budenko
Hugon Giza

2009

Anna Taut
Małgorzata Witschenbach

2010

Zofia Błażko
Justyna Posiecz-Polkowska

2013

Aleksandra Kotarska
Maciej Pytlak

2014

Michalina Gniazdowska
Aneta Gruszczyk

2015

Urszula Kulczyk
Ewa Pietrzak
Sylwia Zdzichowska

2017

Karolina Futyma
Łukasz Namiotko

2018

Marta Lipiec-Bortkiewicz
Michał Ciekot
Przemysław Garczyński

2019

Monika Bielińska
Władysław Tyrkin

2020

Karolina Klimczuk
Aleksandra Kołwzan-Garczyńska
Kaja Kumor
Zuzanna Śmigielska

Aleksandra Kołwzan-Garczyńska

Marta Lipiec-Bortkiewicz

Władysław Tyrkin

Łukasz Namiotko

Aneta Gruszczyk

Sylwia Zdzichowska

II. Pracownia Malarstwa

W IV Pracowni Malarstwa kształcą się studenci III, IV i V roku Wydziału Malarstwa, a także, w ramach fakultetu artystycznego, Wydziału Architektury i Wzornictwa.

Podstawową formą kształcenia są zajęcia praktyczne. Dużą wagę przywiązuje się do indywidualnego traktowania każdego studenta i wspierania go w poszukiwaniu własnej drogi artystycznej. Wybierając pracownię dyplomową, młodzi adepci sztuki powinni posiadać umiejętności warsztatowe, które zdobyli kształcąc się przez dwa lata w pracowni podstaw malarstwa. Pracownia dyplomowa umożliwia im dalszy rozwój oparty na doskonaleniu warsztatu malarskiego i poszerzaniu świadomości estetycznej. Jako prowadzący staramy się wspierać młodych twórców w poszukiwaniu ich własnego artystycznego języka. Kluczowe zdają się być korekty i rozmowy, które prowadzimy ze studentami, dyskutując o ich pomysłach na obrazy. Doświadczenia, które zdobywają w procesie twórczym obejmują również świadomość popełnionych błędów, będących ważnym elementem edukacji. IV Pracownia Malarstwa to swoiste laboratorium

Wystawa końcoworoczna w IV Pracowni Malarstwa

artystyczno-warsztatowe, w którym przez trzy lata nauki młodzi twórcy eksperymentują, poszukując własnych sposobów wypowiedzi i wartości w sztuce oraz pogłębiając swoją wrażliwość. Razem z Profesorem staramy się wspierać ich w podejmowaniu odważnych malarskich decyzji, nie narzucając jednocześnie własnego zdania i nie podając gotowych rozwiązań.

Studenci pracują nad własnymi projektami, które razem szczegółowo omawiamy. Nie zadajemy żadnych tematów, przykładając dużą wagę do indywidualnych pomysłów młodych malarzy. Podczas realizacji projektów studenci mają możliwość swobodnego wyrażania swoich zamierzeń artystycznych w oparciu o zdobytą wiedzę i umiejętności. Rozwijają swoją twórczość, doskonaląc warsztat i posługując się różnorodnymi technikami. Poszerzają także wiedzę z zakresu teorii barw, znajomości perspektywy, geometrii, anatomii i problemów estetyki.

□

Prace studenckie w pracowni

W procesie edukacji ważnym czynnikiem jest korzystanie z udogodnień, jakie daje współczesna technika. Studenci podczas przygotowywania koncepcji obrazów często korzystają z programów komputerowych, które umożliwiają analizy pomysłów i szkiców oraz wprowadzanie zmian kolorystycznych, deformacji i różnych ujęć perspektywicznych. Dzięki temu mogą przygotować więcej wariantów projektu i wybrać najlepszy.

Jako dydaktycy dużą uwagę poświęcamy aktywności wystawienniczej i konkursowej naszych studentów. Wielu absolwentów naszej pracowni osiąga sukcesy w prestiżowych konkursach i wystawia swoje prace w kraju i za granicą.

W IV Pracowni Malarstwa kształcą się także studenci korzystający z programu wymiany zagranicznej Erasmus+.

Wystawa końcoworoczna

Na obu stronach: prace studentów w pracowni

Dyplomy studentów IV Pracowni Malarstwa:

2017

Karolina Futyma
Marta Wirtel
Michał Wirtel
Alicja Kajtanowska

2020

Inga Cierlikowska
Karolina Klimczuk
Maria Kłos
Aleksandra Kołwzan-Garczyńska

2018

Kornel Kowalski
Maciej Wichnowski
Przemysław Garczyński
Katarzyna Świerzevska

2021

Patrycja Folata-Karczmarczyk
Filip Kampka

Aleksandra Kołwzan-Garczyńska

Karolina Futyma

Karolina Klimczuk

Maria Kłos

Przemysław Garczyński

Kornel Kowalski

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Wykłady, wystąpienia konferencyjne i seminaryjne:

2020

Udział w konferencji naukowej „Malarstwo w architekturze na uczelniach artystycznych w Polsce” (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Skoki k. Poznania).

2019

Wykład i warsztaty jako profesor wizytujący w ramach programu Erasmus+ na Akademii Sztuk Pięknych (Akademija Umetnosti), w Nowym Sadzie w Serbii.

Warsztaty i wykład na temat sgraffito jako profesor wizytujący na Akademii Sztuk Pięknych (Akademija Umetnosti) w Nowym Sadzie w Serbii.

Prezentacja książki *Monografia Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku* i wykład na temat działalności Pracowni na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

2018

Udział w 3. International Mersin Science Week (Mersin, Turcja), (prowadzenie warsztatów i prezentacja gdańskiej ASP).

2017

Wykład na temat malarstwa ściennego i działalności Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku na Akademii Sztuki w Szczecinie.

2015

Wykład na temat *Symbolizm w malarstwie Jacka Malczewskiego* na Uniwersytecie Michała Beli w Bańskiej Bystrzycy.

2013

Wykład dla studentów studiów doktoranckich poświęcony otrzymaniu I nagrody w Międzynarodowym Konkursie Galerii Zewnętrznej Miasta Gdańska (ASP w Gdańsku).

□ □□□□□□□

2017-2020

Prowadzenie warsztatów mozaiki i witrażu w ramach Małego ASP oraz Akademii Otwartej na ASP w Gdańsku.

2019

Warsztaty (technika enkaustyki) w ramach programu Erasmus+ na Akademii Sztuk Pięknych w Nowym Sadzie w Serbii.

Warsztaty (technika sgraffito) jako profesor wizytujący na Akademii Sztuk Pięknych w Nowym Sadzie w Serbii.

2018

Warsztaty mozaiki, Fundacja APROFE (Guayaquil, Ekwador).

Prowadzenie warsztatów mozaiki i witrażu podczas 3. International Mersin Science Week, (Mersin, Turcja).

2015

Współprowadzenie warsztatów sgraffito w tynkach glinianych na ASP w Gdańsku.

□ □□□□ □□□

Recenzowałam 12 dyplomów magisterskich studentów Wydziału Malarstwa oraz Architektury i Wzornictwa.

2015 – Mateusz Kręcki (Wydział Architektury i Wzornictwa)

2016 – Michał Krasnodebski

2017 – Karolina Futyma

2017 – Marta Wirtel

2017 – Magdalena Klimkiewicz

2018 – Marta Krasowska

2018 – Karolina Pielak

2018 – Paulina Galińska

2019 – Katarzyna Jurga

2020 – Maciej Szczepański

2021 – Elena Vertikova

2021 – Justyna Molska

Plenery, projekty zewnętrzne:

2020, 2021

Koordynatorka spotkań tłumaczy literatury i artystów Rozstaje w Gorajcu.

2009, 2012, 2013, 2015, 2016, 2017

Współprowadzenie plenerów malarskich studentów Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu Pole sztuk w Rodowie.

2009

Plener dla studentów pierwszego roku Wydziału Malarstwa, Chmielno.

Kalendarium aktywności o charakterze międzynarodowym związanych z dydaktyką:

2019

Wyjazd dydaktyczny (STA) w ramach Erasmus+ do uczelni Akademia Umetnosti w Nowym Sadzie, Serbia (wykład i warsztaty z techniki enkaustyki).

Wyjazd dydaktyczny jako profesor wizytujący w uczelni Akademia Umetnosti w Nowym Sadzie, Serbia (wykład i warsztaty z techniki sgraffito).

2018

Wyjazd na międzynarodowe targi nauki i sztuki (3. International Mersin Science Week), Mersin, Turcja.

Warsztaty mozaiki, Fundacja APROFE (Guayaquil, Ekwador).

2015

Wyjazd i wykład na Uniwersytecie Michała Beli w Bańskiej Bystrzycy, Słowacja (temat: *Symbolizm w malarstwie Jacka Malczewskiego*).

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA

Pełnione funkcje:

2020 –

Przewodnicząca Wydziałowej Komisji do spraw Zapewnienia Jakości Kształcenia.

2020

Członek Komisji Egzaminacyjnej podczas egzaminów wstępnych na Wydział Malarstwa ASP w Gdańsku.

2019

Członkini Rady Programowej kierunku Malarstwo.

2017-2019

Członkini Rady Wydziału Malarstwa.

2017

Koordynatorka Dni Otwartych na Wydziale Malarstwa ASP w Gdańsku.

2010-2018

Członkini Wydziałowej Komisji do spraw Zapewnienia Jakości Kształcenia.

2008-2019

Praca na stanowisku asystenta/adiunkta podczas przeprowadzania egzaminów wstępnych na Wydział Malarstwa ASP w Gdańsku.

Członkini Komisji Egzaminacyjnej egzaminów doktorskich (język nowożytny):

mgr Edyty Urwanowicz, 2019,

mgra Daniela Cybulskiego 2018,

mgra Filipa Ignatowicza 2018.

Organizacja wystaw:

2021

Organizacja i kuratorstwo wystawy malarstwa studentów IV Pracowni Malarstwa w Miejskim Biurze Wystaw Artystycznych w Lesznie.

(Wystawa planowana na XII 2012/I 2022).

2018 – 000000 00

Aranżacja wystaw dyplomowych studentów IV Pracowni Malarstwa.

2017

Organizacja wystawy w ramach projektu „Łódź w Gdańsku, Gdańsk w Łodzi”,

ASP w Łodzi.

2017 – 000000 00

Organizacja wystaw rocznych i semestralnych w IV Pracowni Malarstwa.

2012

Współorganizacja wystawy prezentującej dokonania studentów i prowadzących Pracownię Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku, na ASP we Wrocławiu.

2009, 2012, 2013, 2015, 2016, 2017

Przygotowywanie wystaw na plenerze malarskim Pole Sztuk w Rodowie.

0

2008 0- 000000 00

Aranżacja wystaw dyplomowych studentów Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu.

2007 0- 000000 00

Organizacja i przygotowywanie wystaw rocznych i semestralnych w Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu.

Jako adiunkt jestem współodpowiedzialna również za aranżacje wystaw dyplomowych studentów z Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu oraz z IV Pracowni Malarstwa.

Pozostałe:

2020

Przedstawicielka Wydziału Malarstwa na Targach Nauki na Uniwersytecie Gdańskim.

2017

Koordynatorka Dni Otwartych na Wydziale Malarstwa ASP w Gdańsku.

2008 0- 000000 00

Dyżury z ramienia Wydziału Malarstwa na dniach otwartych ASP w Gdańsku.

WYBRANE PROJEKTY BADAWCZE

2019–2021, MALARSTWO ŚCIENNE W SZPITALU ONKOLOGII

I HEMATOLOGII DZIECIĘCEJ AM W GDAŃSKU – w trakcie realizacji

nr wniosku: 65/WM/BN/2019

Cel realizacji zadania:

Celem zadania jest publikacja, która w całości poświęcona zostanie malarstwu ściennemu zrealizowanemu w latach 2004–2005 w Szpitalu Onkologii i Hematologii Dziecięcej AM w Gdańsku. Ogromna praca, jaką wykonało kilkunastu studentów z Wydziału Malarstwa ASP w Gdańsku, zaowocowała realizacją jednego z najpiękniejszych szpitali dziecięcych w Polsce. Malarstwo zdobiące ściany, sufity i elewację szpitala, spotkało się z zainteresowaniem zarówno środowiska medycznego, jak i artystycznego. Wydanie publikacji dokumentującej to przedsięwzięcie jest szczególnie istotne ze względu na to, że polichromie już nie istnieją, zniszczone w związku ze złym stanem technicznym budynku.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Publikacja będzie wspólnym projektem Katedry Onkologii i Hematologii Dziecięcej Akademii Medycznej w Gdańsku oraz Wydziału Malarstwa ASP w Gdańsku. Dzięki opublikowaniu książki dokonania artystyczne absolwentów Wydziału Malarstwa będą promowane w kraju i za granicą. Udział Akademii Medycznej w projekcie rozszerzy spektrum odbioru monografii.

2019–2021, MONOGRAFIA WŁASNEJ TWÓRCZOŚCI – w trakcie realizacji

nr wniosku: 66/WM/BN/2019

Cel realizacji zadania:

Celem zadania jest publikacja monografii prezentującej moją twórczość powstałą po obronie pracy doktorskiej. Praca ma być rodzajem podsumowania mojej dotychczasowej pracy artystycznej.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Chciałabym, żeby publikacja towarzyszyła wystawom moich prac, a także zaistniała jako album przybliżający odbiorcom moją twórczość. Obecnie jestem w trakcie pracy nad projektem.

2015–2017, OBRAZ/SŁOWO / nr wniosku: 3/WM/DS/2015

Cel realizacji zadania:

Celem projektu było stworzenie książki, w której słowo i obraz współistnieją, tworząc równoważne elementy dzieła. Tekstom napisanym przez mojego brata Miłosza Waligórskiego towarzyszą ilustracje mojego autorstwa. Są one dopełnieniem wizualnym warstwy literackiej, ale również równoważnym elementem całości. Warstwa wizualna książki to 17 obrazów namalowanych w technice akwareli i gwaszu na papierze. Projekt zakłada również dopełnienie słowa i obrazu warstwą dźwiękową.

□ □ □ □ □ □

W 2016 roku książka *Małe prozy* została wydana przez ASP w Gdańsku. Powstał również audiobook, w którym fragmentom tekstów czytanych przez autora Miłosza Waligórskiego towarzyszy muzyka, nagrana w studio w Sopocie. Za projekt muzyczny odpowiada Jędrzek A. Wróblewski.

Projekt *obraz/słowo*, którego efektem jest książka *Małe prozy* był prezentowany na kilku wystawach w Polsce (m.in. w Galerii Żak w Gdańsku w 2018 roku) i za granicą (m.in. w Galerii Bartok w Budapeszcie w 2016 roku). Recenzja książki *Małe prozy* ukazała się w miesięczniku „Odra” (czerwiec 2017), a także w kwartalniku „Wyspa” (03/2019).

2014–2017, MONOGRAFIA PRACOWNI MALARSTWA ŚCIENNEGO
I WITRAŻU ASP W GDAŃSKU / nr wniosku: 5/WM/DS/2014

Cel realizacji zadania:

Projekt obejmował opracowanie monografii Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu oraz wydanie jej w formie albumu. Książka miała być pierwszą publikacją ukazującą działalność dydaktyków i studentów związanych z pracownią, zarówno w ujęciu historycznym, jak i współczesnym.

□ □□□□□

W 2017 roku *Monografia Pracowni Malarstwa Ściennego i Witrażu ASP w Gdańsku* została wydana. Książka uzyskała dwie pozytywne recenzje: dr. hab. Adama Chmielowca, prof. ASP we Wrocławiu i dr. hab. Piotra Korzeniowskiego, prof. ASP w Krakowie. Książka zawiera jedenaście rozdziałów i prawie trzysta stron. Publikacja spotkała się z dużym zainteresowaniem środowiska. Była prezentowana przeze mnie na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Akademii Sztuki w Szczecinie i podczas sympozjum *Malarstwo w architekturze* na uczelniach artystycznych w Polsce w Skokach (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu). Recenzja książki autorstwa Mieczysława Orskiego oraz rekomendacja autorstwa prof. Mieczysława Olszewskiego ukazała się w miesięczniku „Odra” (listopad 2018).

2012–2014, ŚRODKI SYMETRII (praca doktorska) / nr wniosku: 16/WM/DS/2013

Cel realizacji zadania:

Celem mojej pracy naukowej jest zgłębianie pojęcia czasu w sztuce (opozycja czas kołowy – czas liniowy), oraz możliwości przedstawieniowych sztuki (opozycja reprezentacja – kreacja). Te zagadnienia poruszam w swojej pracy artystycznej od kilku lat. Pod ich kątem przygotowałam swoją pracę doktorską, której tytuł *Środki symetrii* odnosi się zarówno do malarstwa będącego środkiem (medium) umożliwiającym kreację symetrii (harmonii), tworzenia światów istniejących ponad czy poza czasem, jak również znaczenia środka jako wnętrza. Dotyczy to formalnych rozwiązań moich prac malarskich, w których dosłowny środek (centrum) obrazu jest ważnym elementem kompozycji. Mój projekt malarski obejmuje cykl ośmiu obrazów w formatach 162/100 cm. Są to portrety postaci odbitych względem punktu wytyczonego w samym środku płótna. Obrazy mają kompozycję kart, która sugeruje arbitralny charakter sztuki jako gry o regułach skomplikowanych, stwarzających pozór pełnoprawnej rzeczywistości, lecz od początku do końca umownej, więc i sztucznej. Skupiona sferycznie wokół środka symetrii kompozycja sugeruje dominację kolistości, przestrzennej i czasowej powtarzalności natomiast zmiany w przedstawieniu poszczególnych postaci czy tła wskazują na linearność czasu, która wyklucza istnienie dwóch takich samych zjawisk i burzy wszelką harmonię.

□ □□□□□

Projekt *Środki symetrii* składał się z serii 8 obrazów oraz pracy teoretycznej. Obejmował również realizację wystawy w galerii ASP w Gdańsku. Projekt stanowił pracę doktorską, której obrona w kwietniu 2013 roku zakończyła się pozytywnie. Seria lub pojedyncze obrazy z cyklu *Środki symetrii* eksponowane były później na kilku wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju (m.in. w Galerii Stara Rzeźnia w Szczecinie w 2017 roku), jak i za granicą (m.in. w Galerii Likovni Salon KCNS w Nowym Sadzie w Serbii w 2014 roku). Jeden z obrazów z serii został w 2016 roku zakupiony do kolekcji

Muzeum Narodowego w Gdańsku. Projekt zakończył się wydaniem w 2014 roku publikacji pod tym samym tytułem zawierającej dokumentację pracy doktorskiej (części artystycznej i teoretycznej) oraz aneks stanowiący dokumentację wybranych prac malarskich powstałych przed doktoratem.

INFORMACJA O OSIĄGNIĘCIACH POPULARYZUJĄCYCH SZTUKĘ

Wybrane wystąpienia w mediach i publikacje prasowe:

2019

Rozmowa na temat książki *Ziele i zoo* w Bydgoskim Informatorze Kulturalnym, nr 9/2019.

2018

Wywiad w TVP3 Gdańsk w związku z realizacją plafonu *Niebo polskie* w dawnym Gimnazjum Polskim w Gdańsku, 4 maja 2018 (program *Dzień dobry, tu Gdańsk*)
<https://gdansk.tvp.pl/37065629/04052018>.

Autorski tekst o twórczości malarskiej Tomasza Kucharskiego w czasopiśmie *Ars Forum*, nr 5/2018.

2013

Wywiad w Radio Gdańsk związany z otrzymaniem pierwszej nagrody na Międzynarodowym Konkursie Galerii Zewnętrznej Miasta Gdańska (audycja *Peron kultury*), luty 2013.

2007

Wywiad w Radio Gdańsk związany z wystawą malarstwa Stowarzyszenia Obserwatorium Rzeczywistości w Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, luty 2007.

2006, 2008

Cykl felietonów o sztuce na łamach „Gazety Wyborczej” (dodatek Trójmiasto).

2004

Wywiad w Radio Gdańsk związany z otrzymaniem pierwszej nagrody w dziedzinie malarstwa na Festiwalu Działań Teatralnych i Plastycznych w Tczewie, wrzesień 2004.

Wywiad w TVP3 Gdańsk związany z otrzymaniem pierwszej nagrody w konkursie Artystyczna podróż Hestii, maj 2004.

Spis autorów i źródeł fotografii niepodpisanych w pracy (innych niż mojego autorstwa):

Karolina Futyma, strona: 435

Marcin Gaczkowski, strony: 106–108

Przemysław Garczyński, strona: 436

Aleksandra Kołwzan-Garczyńska, strona: 434

Magdalena Majchrzakowska, strony: 100–103

Arkadiusz Sylwestrowicz, strony: 178–179, 194, 264, 352–354, 356, 357

Wojciech Woźniak, strony: 179, 207, 325

Jacek Zdybel, strony: 278–287, 418, 419, 427–429

materiały Pomorskiej Kolei Metropolitalnej, strony: 292–295

<https://ashomoleanprints.com>, strona: 137

<https://museothyssen>, strona: 144

<https://niezlasztuka.net>, strona: 156

<https://portEl.pl>, strony: 207, 328–329, 359

<https://wikimedia.org>, strona: 145

<https://wikipedia.org>, strony: 39, 138

